

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

חֶלֶק קַבֵּט

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בִּנְחָל הַזּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה
וְסִדְתָּם, עֲנִינִים גּוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחַזְּקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מְכֹל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיחֲוֶיָה.

בְּנֵי וּמְסֻדָּה עַל פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַגּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנִזָּה וְהַצִּפּוֹן

בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ

רַבֵּי נְחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמִידוֹ מוֹרְנֵנוּ הַגָּאֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלְאָה, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים

לִיָּה

רַבֵּי נְתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִגְּמָרָא מִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקְּדוֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכַח"א

שְׁנַת תַּשְׁע"ד לַפ"ק.

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדש
Mesifita Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדש חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל ידי עמותת 'ישמח צדיק' - קהלת ברסלב בגליל
בנשיאות כ"ק מוהר"א שליט"א - הצדיק מיבנאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 42 יבנאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה הרב רבי נחמן
זכרונו לצרחה הפליא
לעשות צוה כל ימיו לקרב
בני אדם לעבודת השם
יחפך, ולהודיע להם
מנוראות נשגבות מעלת
קדשת רבנו זכר לדיק
לצרחה, ומעלת קדשת
מורחו ושיחוטיו וכו' וכל
עניניו הקדושים והרבה
לכתב ספרים קדושים צוה
ולהדפיסם, כדאי לקיים
'פולו מעינותיך חוזה'"

(הקדמת ימי מוהר"א)

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵינְתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹאֲחִים מִסְּפָרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כִסְדָר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסִדֵּר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתְּפָם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדְנוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכַּתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֹאֲחֵר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כַּרְךָ קִכְט,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אֲחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כַּרְךָ אֲחֵר כַּרְךָ, וּבְלִבְנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלֹו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֻדְשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֻדְשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֻמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעֻלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֵם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בְּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זְיוֹלְתֵיךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמְיָה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שיגיע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-פן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אִזּוּ יִכּוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵין לְקוּטִי-מִוֶּהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׂנֵדֵבְקוֹ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵין שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק כְּפִשּׁוּטִים וּלְהַלְבִּישׁם בְּכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹמַר וּלְהַמְצִיא סִבְרוֹת פְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יִכּוּלִים אֲפֹלוֹ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכָּל שָׂכָן שְׂאִינָם יִכּוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגָם אֲמוֹנַת חֲכָמִים, וְכִשְׂאֹחַד שׁוֹאֵל
 אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב
 דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׂזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מִשִּׁיב
 וּמִתְרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָרַב
 הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שֶׁכָּל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כַּמָּה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת
 עוֹד כַּמָּה סִפְרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג
 עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵין לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי בִּק
 הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהִרְחִיקָם כְּמִטְחָיו קִשְׁת, וְלִבְעָרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וְשׂאוֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ' וְכוּ',
 וְרֵאיוּי לְגֹזֵר שֶׁלֹּא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים
 בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 בְּדַרְךְ אַבּוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּנֵדָאֵי מִצְוֵה גְדוּלָה
 לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר
 מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשֻט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רְמִז, אוֹ סוּד, אוֹ
 פְּרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וְשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם; כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סְפָרִים לְאַלְפִים וְלִרְבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֵּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סְפָרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחֹבֵר וּלְהִדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, פִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהִכִּין לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הָרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ', וְכַמָּה סְפָרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתֵם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאֵה וְהִבֵּן כַּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן לְבּוֹא לְחִדְרֵיהָ וּלְיַרְדַּ לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלֵק אֶחָד מֵאֶלֶף מַעֲמֵק רַבּוֹי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמְן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמְן בְּסְפָרִים אַחֲרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחזיב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ה, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עֲלֵיהֶם בְּעֵתִים הַלְלוּ וְנִסְיוֹנוֹת כָּאֵלוּ, אֲשֶׁר לֹא שִׁעְרוּם אַבּוֹתֵינוּ
 וְאָבוֹת אַבּוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל,
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאִין מִי שִׁירְחָם עֲלֵיהֶם כָּלֵל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי
 מִיִּנּוֹת וְנֶאֱוָף לְאַלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיּוֹדְעִים
 וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיה, וְחִבְרָא
 דְּחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיה, וְאַחַד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ
 יִשְׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ אִינוּ יוֹדַע מְזֶה כָּלֵל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִינוּ
 יוֹדַע), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחָם;
 עַל-כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּכַמָּה מִיַּיִן דְּבוּרִים, כְּאֲשֶׁר
 אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנִּין "אֲמוּנָה"
 אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל וְלַצַּאת
 מִהַחֲשָׁף, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁר
 מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמַתּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא
 הָרוּפָא הָאֲמֵתִי, הָרוּפָא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּשְׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק
 א', סִימָן ל), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירַד אֶל כָּל מִיַּיִן צְנוּרוֹת שֶׁל
 הַסֵּטֶרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשִׁבְרָהּ וּלְבִטְלָהּ, וּלְהָרִים אֶת
 הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּשְׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח).

עַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת מִיַּחֲדֵי
 הַדְּוֵרוֹת, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדְּוֵרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נֶחֱל
 הַנּוֹבֵעַ בּוֹ מִקּוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת
 דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֵלְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים
 שֶׁבְּכָל דּוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֲמֵת שְׁבַדּוֹר, כִּי כָּל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו
 הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהַתְּחַבְּרוֹתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאֵז יִזְכָּה לְתַקּוּן אֲמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז,
 אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֻקִּים זוֹלְתָהּ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֵאלָהּ
 שְׁלָמָה, אֲמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן!

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחַל

כָּרֶךְ קַט

לא קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַיּוֹם שָׁלַחְתִּי תַמוֹנוֹת עִם ... שְׁיִגִיעַ בַּיּוֹם חֲמִישִׁי, וְתִקְחוּ מִמֶּנּוּ
אֶת הַתַּמוֹנוֹת.

בְּעִנְיַן הַשִּׁיחָה בְּטֵלְפוֹן אֲנִי יָכוֹל לְסִדֵּר, שְׁיִשִּׁיחוּ וַיִּדְּבְרוּ בִּיחָד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַתְּאָרִיךְ שְׁאִמְרֹתִי
לְכֶם זֶה הַתְּאָרִיךְ הַכִּי טוֹב בְּשִׁבִיל כְּלַכֶּם.

הַעֲקָר רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חֲזָק בּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ
מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וַיְהִיָּה לְכֶם, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת, וְאֵל תְּדַאֲגוּ שׁוּם דְּאֲגוֹת בְּחַנְנִם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתָּנִי בְּזֶה שְׂאֵתָה
מִפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵי ו'ל. תְּרָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, הֵיּוֹת שְׂאֵתָה מִתְחַתֵּן עוֹד חֲדָשִׁים,
אֵל תִּישֶׁן בֵּין הַבְּחוּרִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת, גָּדֵר שְׁמִי שְׁלֹא תִלְמִיד
בִּישִׁיבָה, שְׁלֹא יִישֶׁן בְּיַחַד עִם הַבְּחוּרִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂתִבִּין אוֹתִי, אֵינן לִי בְּנֵה לְדַחֵק אוֹתְךָ חֲלִילָה, אֶלֶּא פְּשׁוּט אֲנִי
רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת גָּדֵר, וְאִזּוּ יִהְיֶה טוֹב לְכֻלָּם.

נָא וְנָא תַחֲזִיק מִעֲמַד מְכַל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל,
אֵתָה מִתְחַתֵּן, וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהֵיּוֹת עַל
הַחֲתָנָה שְׁלֶךְ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן ט"ז אָב.

רָאָה לָתֵת בְּכָל יוֹם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזָכָה
אוֹתְךָ לְמַצָּא אֶת בֵּת זוּגָךְ, הַעֲקֵר רָאָה מֵהַיּוֹם לְשֹׁמֵר מָאד בְּכַבּוּדָה,
כִּי אִשָּׁה מְקַפִּידָה מָאד בְּכַבּוּדָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאנחנו פותחים מחדש את המדרשה לבנות "בית מלכה".

רציתי רק בנות טובות, ואם יש איזה חשש דחשש של דכאון, או אי שפיות, כבר לשלח אותה, כי אני רוצה רק בנות טובות, ואני אמתן אותן עם תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", וכך תתרבה קהלתנו.

בענין הלמודים צריכים צמצום, ללמד אתן רק הלכות הצריכים לחיי היום יום, וכן פשייתחננו, וכן ללמד אתן הרבה השקפה מכל חלקי "שיחות-מוהרא"ש", והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליחי במשימתך.

העקר תשמרי מאד מאד מרובי אור, שגורם אחר-כך רבוי חשך.

אני כותב עכשו מכתב גם ל... תחיה, וכן ל... תחיה, שגם-כן תעזר לך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהמדרשה תצליח מאד מאד, ותמשך הרבה בנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קבט

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ואני קורא את כלם בכבוד ראש, ומאד מצטער בצערך הקשה, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכלי לעזר לי בלמוד המדרשה, כי אנחנו פותחים מחדש את המדרשה "בית מלכה", ויש להן כבר מקום איפה לישן מעל המרפאה, ורציתי מאד מאד שתלמדי אותן "שיחות-מוהרא"ש",

וכן תחזקי ותעודדי אותן, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שיהיה לך תמיד שמחה בחיים, ואל תשכרי משום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה שיצאת להפצה מרכזת, "למען הצלת מוסדותינו".

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, פי בזה שאתה יוצא בעבור מוסדותינו הקדושים, יש לך חלק בהכל פה של תינוקות של בית רבן, אשר זה עקר הצדקה השלמה.

נא ונא ראה לחזק את עצמך להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, ותמיד תציר בדעתך, איך שכל העולם כלו הוא אור האין סוף ברוך הוא, ואתה נמצא בתוך האור, איזו הרגשה טובה זה שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו, והוא יכול לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו במקומות המטנפים שנמצא שם, גם שם יכולים למצא את הקדוש-ברוך-הוא, אם מחפשים ומבקשים אחריו, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן יב): כשבר ישראל צועק איה מקום כבודו, על-ידי-זה הוא עולה עד המאמר סתום, שנגלל באין סוף ברוך הוא. ולכן אל תהיה בטלן, עכשו נכנס הקנין, ראה לצאת בכל יום לשדה להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שאדם מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

נא ונא תלך בכל יום לבית-הכנסת להתפלל במנין דיקא: שחרית, מנחה, ערבית, אשר כל תפלה ותפלה ממשיכה מחין

עֲלֵאֵין, וְגוֹרֶמֶת יְחוּדִים עֲלִיוֹנִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם הָאָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ
מָה זֶה לְהַתְּפַלֵּל בְּצָבוּר, תְּמִיד הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּצָבוּר. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה
בְּטָלָן! וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

בְּזָכוֹת זֶה שְׂיִצְאָתָ לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִהִיָּה לָךְ שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קֵלֵא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׂיִצְאָתָ לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָת, יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שְׂתוֹשְׁעִי בִישׁוּעָה גְּדוּלָה, וְיִשְׁמַע
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד אֶת תְּפִלָּתְךָ שְׂאֵת מִתְּפַלֵּלָת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי
בְּזָכוֹת הַצְּדָקָה, הַתְּפִלָּה שְׁלָךְ תִּתְקַיֵּם לְמַעֲלָה.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה שְׂעִזְרָתִי לִי לְהַצִּיל אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ
מִהַחֻבּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קֵלֵב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׂבַעוּלָם, וְהַעֲקֹר שְׂתִהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחוּמָא
שְׁמִינִי ב'): אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׁמַּח הַיּוֹם שְׂמַח

לְמַחֵר; וְלִכֵּן תִּרְאֶה תִּכְףּ-וּמִיד עֲכָשׁוּ לְרִקֵּד מְרֹב שְׂמֻחָה, וְאֵל תַּנִּיחַ אֲצִלְךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כְּרָגַע, כִּי עָקַר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שֶׁתּוֹפְסֹת אֶת הָאָדָם מְאֹד. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד), שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְתִרְאֶה לְרִקֵּד וְכֵן לְהִרְקִיד אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִמְיֵד תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם רוּחַ שֶׁל שְׂמֻחָה, וְתִמְיֵד תִּחְזַק וְתַעֲוֹדֵד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִין עוֹד מְצֻנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזֵה, כִּי הַשְׂמֻחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, שְׂאָדָם נִגְאָל מִכָּל צְרוּתָיו, וְאִנִּי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּשְׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שֶׁלְּךָ, וְתִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִהְיֶה רַק בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד, וּבְזִכּוֹת הַשְׂמֻחָה תִּרְאֶה נִסִּים גְּלוּיִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

רַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), אֲשֶׁר עַל־יְדֵי שְׂמֻחָה זוֹכִים לְהִגִּיעַ לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לְשְׂמֻחָה, אֶל־אֵל עַל־יְדֵי שְׂשֻׂמְחִים "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא אֶפְלוּ שְׂעִשִׁיתִי מֵהַ שְׂעִשִׁיתִי וְאֶפְלוּ שְׁנַפְלָתִי אֵיפֹה שְׁנַפְלָתִי, אֲנִי צָרִיךְ לְזַכֵּר, שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, נִבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח עִם זֶה, יֵשׁ שְׂמֻחָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְתִשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ, וּבְזֵה אֶתָּה גוֹרֵם שְׂעִשׁוּעִים גְּדוֹלִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָךְ שְׂפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְּבַרֵךְ וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּקִיץ, שְׂכַפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"א) מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לְצִאת בֵּין הָעֲשָׁבִים, וְלְהַתְּבוֹדֵד שָׁם אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבִפְרָט שְׁאֵנְחָנוּ גְרִים בְּיִבְנָאֵל, שְׂשָׁם יֵשׁ הָרִים וּגְבָעוֹת וּמְעָרוֹת, שְׂיִכּוֹלִים לְהַפְנִס בָּהֶם וְלְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלַצֶּעֶק עַ' קָלִין, אִין לְמַעְלָה מְזֵה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו'ל, וְתוֹפֶה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶפְלוּ נַשְׁמָה אַחַת,

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֵּל כְּשֶׁמְקַרְבִּים רְחוּקִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

לא קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שְׁפַתְּבָת וְכו', צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהַצִּיל אוֹתָהּ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְתַת עֶצֶה בְּעֵינַי גְּרוּשִׁין, כִּי זֶה לֹא הִתְחַוֵּם שְׁלִי, אֲנִי רַק עוֹסֵק בְּשְׁלוֹם, אֲבָל אִם אַתָּם רוֹאִים שְׂאִין בְּרָרָה, תַּעֲשׂוּ כְּפִי שְׂאֵתֶם מְבִינִים בְּעֶצְמָכֶם.

בְּעֵינַי הַחֹבֹת וְכו', הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶתְכֶם, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, חַתְּנָתֶם אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יִשְׂאֵר לְכֶם חַיִּב.

בְּעֵינַי שְׁהַזוּג הַצָּעִיר תָּרַם אֶלְךָ ש"ח, זֶה מֵרָאָה אֵיזָה חֲתָן טוֹב יֵשׁ לָךְ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָם, וּבְפָרֵט עַל צְדָקָה אִף פַּעַם אֲסוּר לְהִתְחַרֵּט.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ, וְתִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ, שְׂאִתֶּם נִכְנָסִים בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה שְׁלָכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְפֹךְ אֶת הַמִּזֵּל שְׁלָכֶם לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אוֹדוֹת הַצְּנִתוֹר לְאֵמָא, צְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת זֶה אֲצֵל רוֹפֵא מְמַחָה, וְלֹא ב... שְׁשֵׁם זֶה לֹא הַמְּקוֹם לְזֶה, הֵם יְכוּלִים יוֹתֵר לְקַלְקֵל מֵאֲשֶׁר לְתַקֵּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי מִתְּפִלֵּל עַל הָאֵמָא, שְׂתַהֲיֶיהָ בְּרִיאָה, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרִאוֹת אֲצִלְכֶם בֶּן זָכָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יְכוּל לְעוֹרֵר עוֹד וְעוֹד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׂיַעֲזְרוּ לְמַבְצַע הָאֵלֶּף, כִּי אָנִי רוֹצֵה מָאד מָאד לְגַמֵּר אֶת בְּנֵית הַיְשִׁיבָה לְמִטָּה, וְתַכְּרֵי-וּמִיד אָנִי רוֹצֵה לְקַפֵּץ וּלְבַנּוֹת לְכָל הַפְּחוֹת אֶת הָעַמּוּדִים עִם חַגּוּרָה, קָדָם שְׂזָה יַעֲמַד, אַחֲרֵי-כֵן נִמְשִׁיף לְחֹשֶׁב הַלְּאָה.

תִּרְאֶה שְׂאֵשֶׁתְּךָ תִּלְךָ רַק לְרוּפֵא גְדוֹל מִמָּחָה, וְלֹא סֶתֶם לְרוּפֵא
קָטָן שֶׁמְקַלְקֵל הַרְבֵּה, כְּמוֹ שְׂגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵם כְּבֹר הוֹלְכִים
לְרוּפֵא, צְרִיף לְלַכֵּת לְרוּפֵא הַכִּי גְדוֹל, וְלֹא סֶתֶם לְרוּפֵא קָטָן
שֶׁהַקְּלוּל גְּדוֹל מֵהַתְּקוּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יִאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגַם כַּמָּה הוֹדְעוֹת שֶׁהִשְׁאַרְתָּ לִּי.

אֵתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שֶׁהַמְּצַב לֹא כָל-כֶּף נְעִים עִם גְּרוּשְׁתְּךָ, אֲנִי
מְנַסֶּה לְהַחְזִיר אוֹתָּה אֵלַיךְ, וְלִקְיָם מִצּוֹת "לְהַחְזִיר גְּרוּשָׁתוֹ", וּבְכֻלָּל
כְּדֵי שְׂאֵדָם יִזְכֶּה לְשְׁלוֹם-בֵּית, צְרִיף לְהִיוֹת וּתְרֵן גְּדוֹל, כִּי אֵיךְ הוֹלֵךְ
הַפְתָּגָם? "תְּהִיָּה חָכָם וְלֹא צוֹדֵק", וְאִם תִּקַּח אֶת הַכָּלָל הַזֶּה בְּחִיָּה
אֲזַ תְּצַלִּיחַ. הָאִשָּׁה צְרִיכָה תָּמִיד לְהִיוֹת צוֹדֵקָת, אִם אֵתָּה כֵּן רוֹצֶה
אוּ לֹא רוֹצֶה, זֹו עֲבֹדָה! אַחֲרַת הִיא תִּבְרַח לְךָ עוֹד פַּעַם, וְלִכֵּן אֵל
תְּהִיָּה חָכָם בְּעִינֶיךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם
תְּשַׁתֵּף פְּעֵלָה אֵתִי, אֲזַ נוּכַל לְהַחְזִיר לְךָ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, צְרִיכִים רַק
סְבָלָנוֹת, וְלֹא לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵל תְּדַאֲגוּ, אֲנִי סִדְרָתִי בְּסֵדֶר הַזֶּה, הַכּוֹלֵל יְהִיָּה לָהֶם מְקוֹם מִיָּחָד לְלִמּוּד וּלְהַתְפַּלֵּל בְּקִבְעוֹת, אִם יִרְצוּ גַם בְּשַׁבָּת — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְזֶה שִׁיף רַק לָכֶם.

הָאוּלָם שְׁלִיד הַכּוֹלֵל זֶה שִׁיף לִישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", שֶׁשָּׁם יִלְמְדוּ וְשָׁם יִתְפַּלְלוּ בַּחֹל וּבַשַּׁבָּת, וּבְקוֹמָה שְׁלִישִׁית שָׁמָּה תִּהְיֶה יְשִׁיבָה קְטָנָה יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה", וְגַם הַמְנַיֵן לְאַבְרָכִים בְּשַׁבָּת, רַק בְּסֻעָדָה שְׁלִישִׁית אֲנִי צָרִיף לְפָתוֹר אֶת הַבְּעִיָּה, וְאֲדַרְבֶּה, תִּנּוּ עֲצָה מֵה לַעֲשׂוֹת וְאֵל תִּתְּבַלְּבוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיף אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִשְׁמַע לְתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ אֶת דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אָשֶׁר לֹא קִלַּט בְּנַחַל כֹּא

לְדַעֲתִי, תִּקְרָא אֶת הַחֲנוּת שֶׁלְךָ "מִיָּנִי בְּרֶסֶלֶב", וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ
מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּחַנוֹת,
וְתִצְלַיִח מְאֹד מְאֹד, אֵל תִּדְאָג, אֲנִי אֶעֱוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שְׂיִקְנוּ
רַק אֶצֶל הַמְּכֹלֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת "וַיְחִי אַחֲרֶיךָ
עַמְּךָ".

רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל שְׁנֵי יְלָדֶיךָ, שְׂיִלְמְדוּ בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵינּוֹת, וְתַעֲמֵד עַל זֶה מְאֹד, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָם מִכָּל רַע.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קִלַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי מֵהַשְּׂכֵנִים, שְׂאִתָּה מִתְפַּרֵּעַ מְאֹד בְּבֵית, וְאִתָּה
הוֹלֵךְ בְּאֲכֻזְרִיּוֹת גְּדוֹלָה עִם אִשְׁתְּךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, אִם לֹא תִפְסִיק מִיָּד, אִשְׁתְּךָ תִּכְרַח לְךָ,
וְתִהְיֶה מִן הַצּוֹעֲקִים וְאֵינָם נִעֲנִים, וְזוֹ אֲכֻזְרִיּוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה.
וְלִכֵּן תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִקְנֶה לְעֶצְמְךָ מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, אַחֲרַת
אִתָּה מְאֹבֵד אֶת אִשְׁתְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְפַּשֵּׁר
אֶצְלָכֶם רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן ה'תשס"א.

שלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... יחיו נצח.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתשמרו אחד על השני, ותתנהגו בצניעות, ואל תפלו בפח ובמלכדת היצר הרע השם תחת רגליכם, כי שניכם נמצאים עכשו במצב מאד מסכן, וחבל מאד מאד אם לא תשמרו על עצמכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא קמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הני"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים, תחזיקו את עצמכם ביחד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, כי אב אחד לכלנו, ואין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שיירבה בתפלה והתבודדות, וירגיל את עצמו מעכשו במשך כל חדשי הקיץ לטייל בין העשבים ולהתבודד שם, אשר רבנו ו"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יא), אשר הוא דבר גדול מאד לטייל בין העשבים, ולהתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא.

נָא וְנָא אַל תְּהִיּוּ בְטָלָנִים, יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאֶרֶץ,
וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה
שֶׁהוּא עָף. עֲלִינוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד עַל נֶעֱם חִלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם
חִלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא
כְּזֶה, רַבִּי אֲשֶׁר מְחֻזַּק וּמְקִיָּם אוֹתָנוּ, וּמָה הֵיּינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל;
וּמֵאַחַר שֶׁאַנְחֵנוּ נִקְרָאִים עַל שְׁמוֹ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, עֲלִינוּ לְקִיָּם אֶת
כָּל דְּבָרֵי הַקְדוּשִׁים, בְּלִי פֶחַל וּשְׂרָק, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַמִּיד הַרְבֵּה
בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת, הַמְדַפְסוֹת בְּסִפְרֵי "שִׂיחוֹת-הַר"ן", וְכֵן "חִיִּי-
מוֹהַר"ן", שֶׁסְּפָרִים אֵלָיו כְּתָבָם מוֹהַרנ"ת ז"ל, וְעַם כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה
יְכוּלִים לִהְיוֹת אִישׁ כְּשֶׁר כָּל יְמֵי חַיָּיו, הָעֶקֶר לֹא לִהְיוֹת בְּטָלָן, וּלְקִיָּם
אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, פִּי כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שִׂיכַת
לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַרוֹצֵה לִילֵף בְּדַרְכֵי הַקְדוּשִׁים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׂיזְהִיר אֶת
אִשְׁתּוֹ לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוֹת הַכִּי גְדוּלָה, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעֵנִין גְּלוּי שַׁעַר, פִּי
בְּאֲמַת צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵכוֹת כד):
שַׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּהָ; וְאָמְרוּ (פְּתוּבוֹת עב): אֲזַהְרָה לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא
יֵצְאוּ בְּפָרוּעַ רֹאשׁ (וְזֶה מִדְּאוּרֵיִתָּא); וְכֵן מְצִינוּ, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן טו), שֶׁאוֹמְרִים לְסוּטָה: פְּרִשְׁתְּ
מִדְּרֹךְ בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁדְּרָכָם לִהְיוֹת מְכֻסּוֹת רֵאשִׁיָּהֶם, וְהִלְכַת בְּדַרְכֵי
הַגּוֹיִים, שֶׁהֵם הוֹלְכוֹת רֵאשִׁיָּהֶם פְּרוּעוֹת, עֵינֵי שָׁם; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא מז): שְׁבַעַה בָּנִים הָיוּ לָהּ לְקַמְחִית, וְכִלְיָן שֶׁמָּשׂוּ
בְּכֹהֵנָה גְדוּלָה, אָמְרוּ לָהּ חֲכָמִים: מָה עָשִׂיתְּ שְׁזָכִית לְכֹךְ? אָמְרָה
לָהֶם: מִיָּמִי לֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתִי קִלְעֵי שַׁעְרוֹתַי, עֵינֵי שָׁם; כָּל-כֹּךְ
הִיָּתָה נִזְהָרַת שְׁלֹא יִתְגַלֶּה שַׁעְרָה. וְהֵנָּה בִּזְהַר (נִשָּׂא קכב): תִּיּוֹנְבָא
לִיתִי עַל הַהוּא בַר נִשׁ (קָלְלָה וְעֵנֶשׁ יְבוֹאוּ עַל הָאָדָם) דְּשִׁבְק
לְאַנְתְּתִיָּה דְתַתְּחוּזֵי מִשַׁעְרָא דְרִישָׁה לְבַר (שְׁמַנִּיחַ לְאִשְׁתּוֹ שִׂיתְרָאָה
מִשַׁעְרוֹת רֵאשָׁה לַחוּץ), וְדָא הוּא חַד מֵאֵינוּן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָא (וְזֶה
אֶחָד מֵהַצְּנִיעוֹת שֶׁל הַבַּיִת), וְאִיתְתָּא דְאַפִּיקַת מִשַׁעְרָא דְרִישָׁה לְבַר
לְאַתְתְּקָנָא בֵּיה גָרִים מִסְכְּנוֹתָא לְבֵיתָא (וְאִשָּׁה שְׁמוּצִיאָה אֶת שַׁעְרָה

לחויץ, כְּדֵי לְהַתְפָּאֵר עִמָּהֶם, גּוֹרְמַת עֲנִיּוֹת בְּבֵית) וְגָרִים לְבִנְיָה דְלֵא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא (וְגוֹרְמַת שְׁהַבְנִים שְׁלָהּ לֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר), וְגָרִים מְלָה אַחְרָא דְשַׁעְרֵי בְּבֵיתָא (וְגוֹרְמַת שְׁהַסְטָרָא אַחְרָא שְׁמַצוּי בְּשַׁעֲרוֹת רֵאשָׁה שְׁיִהְיוּ בְּבֵית, וּמִזֵּה בָּא שְׂאִין שְׁלוֹם־בֵּית, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ). מָאן גָּרִים דָּא (מִי גוֹרֵם אֶת זֶה) הֵהוּא שַׁעְרָא דְאַתְחַזֵּי מְרִישָׁה לְכַר (הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁנִּרְאוֹת בַּחוּץ). וּמַה בְּבֵיתָא הָאֵי, כֹּל שְׁפִין בְּשׁוּקָא (וּמַה כְּשֶׁהוֹלְכֶת בְּבֵית בְּגִלּוּי שַׁעַר גּוֹרְמַת לְעַצְמָהּ וּלְבֵיתָהּ וְלִילְדֵיהָ כֹּל הַצְּרוֹת הָאֵלוּ, מְכַל שְׁפִין כְּשֶׁהוֹלְכֶת בַּחוּץ). וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר עַל דְּבַר זֶה, כִּי כֹל הַצְּרוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִמְשַׁכֶּת עַל עַצְמָהּ וְעַל בְּעֵלָהּ וְעַל יְלָדֶיהָ, זֶה רַק מִחַמַּת שְׁהוֹלְכֶת בְּגִלּוּי שַׁעַר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְלִכְּן נוֹהֲגוֹת הַנְּשִׁים הַכְּשׁוּרוֹת הַצְּדָקָנִיּוֹת, שַׁעוֹשׂוֹת תְּגִלְחַת לְגַמְרֵי (חֻלְקָה), וּבִשְׁבִיל זֶה הִתִּירוּ לָהֶן לְלַכֵּת עִם פֶּאֶה, כְּדֵי שְׁלֹא תִתְגַּנֵּה עַל בְּעֵלָהּ. וְלִכְּן רְאוּ לְהִזְהַר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה מְבִיא בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

יְדוּעַ לְכֻלְכֶם שֶׁנִּקְלַעְתִּי בַּחֻבוֹת עֲצוּמִים, כִּי הִבְטַחְתִּי לְקַבֵּל, שְׁעַד ל"ג בְּעַמֵּר אֲנִי מְשַׁלֵּם לוֹ שְׁמוֹנִים אֶלֶף ש"ח, וְתִהְיֶה לְאֵל, הֵיטָה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁרָבַם הִבְטִיחוּ לְעוֹר לִי לְסַלֵּק אֶת הַחֻבוֹת, וְכֹל אֶחָד נִדְּב אֶלֶף ש"ח, אֲבָל כְּמַעַט כָּלִם עַדִּין לֹא שְׁלָמוּ הַבְּטָחָתָם, וְעַם הַבְּטָחָה לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּם, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלִל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ, תַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד, שְׂאֲזַכֶּה לְשַׁלֵּם וְלִפְרַע אֶת הַחֹב עַד ל"ג בְּעַמֵּר, כְּדֵי שְׂאוּכַל תְּכַף־וּמִיד לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, וַיִּקְּים עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְּדֵינוּ "תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד, בְּגִדְל זְרוּעַךְ יִדְמוּ כְּאֶבֶן".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁתִּרְאוּ לְקָנוֹת רַק בְּמַכּוּלוֹת שֶׁל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ. א. סוּפֵר בְּרִסְלָב שֶׁל ... נְרוֹ יְאִיר. ב. מִינֵי בְּרִסְלָב שֶׁל ... נְרוֹ יְאִיר, שֶׁשְׁנֵיהֶם מוֹכְרִים בְּמַחִירִים הַכִּי זוֹלִים, וּכְתִיב (וַיִּקְרָא כה, לו): "וַיְחִי אַחֲרָיֶךָ עַמְּךָ", וְזוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה כְּפִי כְּמַה רֵאשׁוּנִים, וּמַה גַּם שְׂאֲצַל חֲנִיּוֹת מִכְּלַת שֶׁל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ, יִהְיוּ רַק

מוֹצְרִים עִם הַכְּשָׁרִים הַכִּי טוֹבִים, שֶׁל הַבַּד"ץ "עֲדָה הַחֲרָדִית",
 "בְּעֵלֹז", "הֶרֶב לְנֵדָא", "חֹגַג חַתֵּם סוֹפֵר", "אַגְנֵת יִשְׂרָאֵל", "הֶרֶב
 רַבִּין", שֶׁעַל כָּל אֵלוֹ הַהַכְּשָׁרִים אָנִי מִמְּלִיץ, וְדַעַת לְנִבּוֹן שְׁחוּץ
 מִבְּשָׂר, אִף שֶׁהַתְּרַתִּי לַמְּכֹלֹת לְמַכּוֹר בְּשָׂר שֶׁל בַּד"ץ "בֵּית יוֹסֵף",
 אוֹ שֶׁל "הֶרֶב מַחְפּוּד", זֶה אִף וְרַק בְּשִׁבִּיל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, כְּדֵי שֶׁלֹּא
 יִכְשְׁלוּ עִם טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת שֶׁל הֶרֶבְנוּת, וְסַתֵּם בְּשָׂר פְּגוּלִים שֶׁנִּמְכָּר
 בְּאִיטְלִיזִים, שֶׁהֵם בְּשָׂר חֲמוּרִים וְשִׁפְנִים וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְאֲנִי
 חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ שְׁחִטָּה מְהֵרָת בַּתְּכֵלִית הַהַדּוּר, שֶׁל שׁוֹחֵט
 שְׁלָנוּ, שֶׁהוּא יֵרָא וְחָרָד, הֶרֶב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְיֵשׁ לָנוּ מְשַׁיִחַ יֵרָא
 וְחָרָד, הֶרֶב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכְּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ וּמִזְהִיר אֶת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְקִנּוּת רַק בְּשָׂר מֵהֵם, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הֶרֶב, מִי שֶׁלֹּא מִפִּיר
 אֶת הַשׁוֹחֵט, יְכוּל לְהַכְּשֵׁל בְּקִלּוֹת בְּבִשָׂר פְּגוּלִים.

נָא וְנָא מִי שְׁחִיב נְדָרִים וְנִדְבוֹת, שֶׁקָּנָה עֲלִיּוֹת אוֹ לֹא שְׁלָם
 לְמַקְוָה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁזֶּה בְּכֻלָּל נִדָּר, שְׁתַּכְּף-וּמִיד זִדְרָז לְשָׁלֵם, כִּי עוֹן
 נְדָרִים חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, כִּי כָּף
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט מִטוֹת, רַמְזוֹ תַּרְפַּד): הָיוּ זֶהֲיָרִין אִם
 נְדָרְתֶּם לְהִיּוֹת מְשֻׁלְּמִין נְדָרִיכֶן, דְּעוּ מִיּוֹנָה, שֶׁבְּשִׁבִּיל שְׁנִדָּר וְלֹא שְׁלָם
 — יָרַד בְּמַצּוּלוֹת יָם, כִּינֵן שֶׁהִשְׁלַף לַיָּם, נִזְכָּר שְׁנִדָּר, וְהַתְּפִלָּל לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָמַר: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יוֹדַע אָנִי שְׁנִדְרַתִּי וְלֹא
 שְׁלַמְתִּי, אֶלֶּא אִם אֲנִצֵּל מִן הַצָּרָה הַזֹּאת, אָנִי מְשַׁלֵּם מֵה שְׁנִדְרַתִּי,
 וְתַכְּף-וּמִיד רָאָה יִשׁוּעָה.

וְאֲנִי מִכְּרַח לְסַפֵּר לָכֶם, שֶׁבְּדִידֵי הָיָה עוֹבְדָא, שֶׁלְּפָנַי אַרְבַּע
 שָׁנִים הָיִיתִי עִם אִשְׁתִּי בְּשׁוּיַצְרָיָה לְשֶׁבֶת אַחַת, וְקִנִּיתִי עֲלֶיהָ, לְעֵלוֹת
 לְתוֹרָה, וְהָיָה בְּדַעַתִּי בְּמוֹצְאֵי שֶׁבֶת לְשָׁלֵם אֶת זֶה, וְכַמוֹכֵן שֶׁשְׁכַּחְתִּי
 לְגַמְרִי, כִּי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן כָּבֵד הַצְּרָכְתִּי לְנִסְעַ חֲזָרָה, וְהָיִיתִי אֲז עַל
 הַדֶּרֶךְ אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְאִשְׁתִּי שְׁכַחָה שֵׁם חַפֵּץ מְאֹד מְאֹד יָקָר,
 וְהָיָה לָנוּ צַעַר גָּדוֹל מְזֵה, וְכִשְׁבָּאתִי לְשָׂדֵה תְּעוּפָה גּוֹזְרַתִּי, שֶׁהִלֵּא
 קִנִּיתִי עֲלֶיהָ וְלֹא שְׁלַמְתִּי, וְזֶה בְּכֻלָּל נִדָּר, וּבְשִׁבִּיל זֶה בָּאָה לִי הַצָּרָה
 הַזֹּאת, תַּכְּף-וּמִיד הַתְּחַלְתִּי לְהַתְּבַדֵּד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, אִיךָ אָנִי יְכוּל לְשַׁלַּח חֲזָרָה אֶת הַנְּדָר, וְזֶה הָיָה רְחוּק מְאֹד

מְשֻׁדָּה הַתְּעוּפָה, וְאִיךָ שֶׁהַתְּבוּדָתִי, וְהִנֵּה בָּא נִגְדָנוּ זוּג תְּרִידִים, וְשָׂאֵלוּ אוֹתָנוּ: אִיךָ נוֹסְעִים אֶל הַמָּקוֹם שֶׁהַתְּאַרְחָנוּ, כְּמוֹבֵן תִּכְף־וּמִיד אֲמַרְתִּי לוֹ, וְלִקְחָתִי אֶת הַסְּכוּם כֶּסֶף, וְאֲמַרְתִּי לוֹ שִׁישְׁלָם אֶת זֶה לְבַעַל־הַבַּיִת, וְיִגִּיד שְׂזָה כֶּסֶף שְׁקֻנִּיתִי עֲלֶיָה וְשִׁכְחָתִי לְשָׁלָם. וּפְלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא כְּשִׁחֲזַרְתִּי לְבֵיתִי, בָּא אֵיזָה אֲבָרָךְ עִם הַחֲפֶץ שֶׁשִׁכַּחְנוּ, וְהִבִּיא אֶת זֶה הַבַּיִתָּה, כִּי הִיְתָה כְּתוּבָה הַכְּתָבַת עַל זֶה. וְרֵאִיתִי מָה זֶה לֹא לְשָׁלָם נִדָר שְׁקוּנִים עֲלֶיָה תִכְף־וּמִיד, וְאִיךָ שֶׁשְׂמַשְׁלָמִים אֶת הַנֶּדֶר, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵר, וְלֹא מִפְּסִידִים. וְלִכֵּן תִּזְהָרוּ מְאֹד מְאֹד בְּעִנְיַן נִדְרִים וְנִדְבוֹת שְׁקוּנִים עֲלִיּוֹת, וְכֵן לְשָׁלָם לְמַקְוָה, שְׁלֹא יִהְיֶה "טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בִּידוֹ", כִּי הַהוֹצָאוֹת מְרַבּוֹת מְאֹד, וְהַהֲכַנְסוֹת מוּעָטוֹת, וְהַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כְּכָר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁלֹא נוֹכַל לְקַבֵּל שׁוּם תִּקְצִיב עַל הַמַּקְוָה, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ כָּל־כָּף בְּדַחֲק.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּמְסַר לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁקִּבַּלְנוּ מִהוֹעֲדָה הַמַּקּוּמִית, כִּי הִיּוֹת שְׂזָה כְּתוּב עַל הַשֵּׁם שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא כָּל־כָּף מִפְּחַד, אִךְ אֲנִי לֹא מִפְּחַד, כִּי אֲנִי מוֹכֵן כְּכָר כְּשֶׁאֲנִי בָּא לְהַעֲמִיד עַמּוּדִים, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁצָּרִיךָ לְהַפְסִיק לְפַחַד מִהַפּוֹחֲזִים הָאֵלוּ, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת זֶה דְּחוּף לְנִי.

אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת קוּנְטָרַס "מִתֵּן תּוֹרָה", וְכֵן אֶת קוּנְטָרַס "בֵּר מְצוּה" שֶׁהִדְפַּסְנוּ רַק חֲצִי, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְשָׁלִים אֶת זֶה, כִּי ... וְאֲשֶׁתּוֹ שִׁיחִיו, רֹצִים לְמַמֵּן אֶת זֶה וְלַהֲדַפִּיסוֹ לְכַבוֹד הַבֵּר־מְצוּה שֶׁל בָּנָם, וְכָף יִהְיֶה עוֹד קוּנְטָרַס, וְזֶה קוּנְטָרַס מְאֹד מְאֹד דְּחוּף, כְּדָאִי לַעֲשׂוֹת עַל זֶה עֲטִיפָה יְפָה, וְזֶה יִלָּךְ עַל כָּל הַבֵּר מְצוּוֹת.

אָשֶׁר לֹא קִמַּג בְּנַחֵל כַּז
וְשִׁמְעֵתִי שׁ ... גֵּרוּ יֵאִיר, בָּא לְכָאן, תְּשַׁלַּח אֹתוֹ גַּם-בֶּן קַפָּסָא
עִם סְדוּרִים, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ עַל כָּל סְדוּר שֶׁאֲנִי לוֹקַח.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קִמַּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתָאָר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הָאֵהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי
אֲלֵיכֶם, וְאִיךָ שֶׁאֲנִי מְצַפֶּה דִּיקָא עַל הַכְּתָה שְׁלָכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ מְאֹד,
כִּי אֵלֶּה הַתַּלְמִידִים שֶׁבָּאוּ לְפָנַי כֵּן, הֵם לֹא יִדְעוּ כְּלוּם בְּלַמּוּד,
וְהִיְתָה לִי עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד אַתֶּם, וְאֲנִי מְאֹד מְצַפֶּה שֶׁאַתֶּם
תִּהְיוּ אַחֲרַי לְגַמְרֵי בְּלַמּוּד.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, יַעַן שֶׁיֵּשׁ לָכֶם שְׁנֵי מַגִּידֵי שַׁעוּר
תַּלְמִידֵי, וְהֵם יִרְאִים וּשְׁלָמִים, נוֹחַ לְשָׁמַיִם וְנוֹחַ לְבְרִיּוֹת, הָרַב ... גֵּרוּ
יֵאִיר, וְהָרַב ... גֵּרוּ יֵאִיר, שֶׁשְׁנֵיהֶם מְאֹד אֶהוּבִים וְיִקְרִים בְּעֵינַי, וְלִכְּן
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי, וְתִלְמְדוּ טוֹב, וְאֶמְרֵתִי לָהֶם,
שֶׁאֲנִי רוֹצֵה שֶׁבְּכָל עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ וּבְכָל חֲמִשָּׁה-עֶשֶׂר בַּחֲדָשׁ,
שֶׁתִּסְעוּ לְקַבְּרֵי צְדִיקִים, וְתִתְפַּלְלוּ עַל יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֹמָה, וְעַל תַּקוּן
הַמִּדּוֹת, וְגַם תִּתְפַּלְלוּ עָלַי.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתַּקְּחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיָדֵיכֶם, אַתֶּם כְּבָר לֹא
יְלָדִים קְטַנִּים, בְּזִמְן שֶׁיִּלְד נַעֲשֶׂה בְּרִ-מְצוּהָ, הוּא נַעֲשֶׂה גְּדוֹל וְחַיִּב
בְּכָל הַמְצוּוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, וְיִכּוּל לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה,
וְלִכְּן רְאוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא
יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְצִיתִי שְׁכַל אֶחָד מִכֶּם יִכְתֹּב לִי מִכְּתָב וְאֲנִי אֶעֱנֶה לָכֶם, כִּי אֲנִי
מִצְפָּה מְאֹד מְאֹד לְגִדּוּלוֹת מִכֶּם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַמְּנִיעָה וְכו', אֲדַבֵּר אִתְּךָ בְּטֵלְפוֹן, וְדִי לְמַבִּין.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּשְׁקִיעַ בְּיַלְדִים הָאֵלוּ, כִּי אֲנִי מִצְפָּה
גִּדּוּלוֹת מִהַכֶּתֶה הַזֹּאת, בְּוַדַּאי צָרִיךְ אֲלֵיהֶם סְבֻלָּנוֹת כְּמוֹ בְּרוּזֵל, אֲנִי
מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִלָּךְ עַל הַצָּד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי רוֹצֶה שְׁבַכֵּל רֹאשׁ-חֹדֶשׁ וּבְכָל חֲמִשָּׁה-עֶשֶׂר בַּחֹדֶשׁ, שְׁתִּסְעוּ
לְקַבְּרֵי צְדִיקִים, וְכָךְ יִרְגִישוּ אֶת עֲצָמָם כְּבָר מְבַגְּרִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שְׂאֵתָה מְלַמֵּד אוֹתָם, אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי הֵם יַלְדִים טוֹבִים מְאֹד.

בְּעֵינַי הַדִּירָה שְׁלָךְ אֶל תְּפִחַד, תְּהִיָּה חֲזָק בְּאִמוּנָה וּבִשְׂחוּן,
וּבְוַדַּאי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיךְ
תְּמִיד לְקַפֵּץ לְבַפְּנִים וְכָךְ מְצַלִּיחִים.

הַעֲקֹר תִּתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ נַחַת מִהַתְּלַמִּידִים, וְלִדְעָתִי כְּוַדַּאי לַעֲשׂוֹת מְנַן בְּנַפְרָד,
וְכָךְ יִרְגִישוּ אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר בְּהַתְּעִלוֹת.

אֲשֶׁר לֹא קָמָה — לֹא קָמוּ בְּנַחֵל כֵּט

בְּעוֹד שְׁבוּעִים אָנִי בָּא, בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז אֲשַׁגִּיחַ מְאֹד עַל הַכֶּתֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָמָה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

בְּעִנְיַן סִגְלָה לְלִדָּה קִלְדָּה וְהַרְיוֹן תִּקְוִין וְטוֹב. א. אֲשֶׁה בְּהַרְיוֹן תִּזְהַר מְאֹד לְאֹכֵל סְעֻדַת מְלוּוָה מְלִכָּה בְּכָל שָׁבוּעַ, וְזוֹ סִגְלָה לְהוֹלִיד בְּנִקְל. ב. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַרְיוֹן): עֲבֵרוֹת וּמִינִיקוֹת לֹא יֵאָכְלוּ שׁוּמִים וּבְצָלִים, וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לְאֲשֶׁה בְּהַרְיוֹן לְאֹכֵל שׁוּם חַי וּבְצָל חַי, אֶלָּא מְטַגְגִּים אוֹ מְבַשְׁלִים. ג. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מִפְּלֵת, סִמָּן ב'): סִגְלָה לֹא לְהַפִּיל, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, שְׁהֲאֲשֶׁה תִּשְׂא אֶצְלָה מִגִּנֵּט אוֹ חֲתִיכַת עֵץ מִקְּבֵר הַצַּדִּיק, וְלַתַּת צְדָקָה.

אֶת זֶה יְכוּלִים לְקַיֵּם, וְאִם תִּקְוִימוּ אֶת זֶה, תִּרְאוּ שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה תִּקְוִין וְאֵל תִּדְאָגוּ, הַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֶצְלְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָמוּ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל חֲמֻדַת לְבָבִי ... נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, לֹא לְהִתְחַבֵּר לְחֻבְרִים רָעִים, כִּי בְּנִקְל יְכוּלִים לִפְל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה אִם הוֹלְכִים עִם חֻבְרִים שְׂאִינָם טוֹבִים.

תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהַצַּבּוּר מִתְפַּלְלִים; וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט בְּלַק, רָמֵז תשעא): מַה נִּחְלִים הָלָלוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם טְמֵאִים, וְטוֹבְלִים וְעוֹלִים טְהוֹרִים, כֶּךָ בְּתֵי כְּנַסִּיּוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת בְּנֵי-אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָם כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוֹת. וְלָכֵן כְּשֶׁתִּכְנַס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְשִׁמְעַ קְדָשָׁה וּבְרַכּוּ וְאָמֵן יֵהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא, תַּהֲיֶה מְלֵא מְצוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט תַּהֲלִים, רָמֵז תרנ"ט): כָּל שְׂאִין נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינוֹ נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְתַּפַּלֵּל בְּתוֹכָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כָּאֵלוֹ מִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַמְּקֹדֶשׁ, שְׁנֹאמַר (יִחְזַקְאֵל י"א, ז'): "וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט", מְכַל זֶה רוֹאִים מְעַלֵּת הַבָּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּכָל יוֹם; וְלָכֵן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם תוֹפִיעַ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת.

וְכֵן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְחַם עַל גִּשְׁמֶתְךָ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם קְצַת מִקְרָא, קְצַת מִשְׁנָה, קְצַת הִלְכָה, כָּל יוֹם קְצַת וְעוֹד קְצַת, עַד שֶׁתּוֹכַה לְסַיֵּם, וְאֵז תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, וְזֶה מְזוֹן לְגִשְׁמָה, וְתִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וְעַל כָּלֵם — הַרְגֵל אֶת עִצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׂאֵתָה צְרִיךְ, וְעַל-דִּי-זֶה תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְצִיטִי מְאֹד שֶׁתִּכְתֹּב לִי מִכְּתָב.

לא קמז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּוִדְאֵי בַעֲלֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר צוֹדֵק, הַיּוֹם אֵי אֶפְשֶׁר לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים רַק אִם שׁוֹמְרִים עֲלֵיהֶם, עֲכָשׁוּ אֶת מְבָרְכַת אוֹתִי בְּכָל הַבְּרָכוֹת, עַל שֶׁהַחֲזוֹרָתִי לָךְ נִהְלַם מְלֻטָּשׁ, וְאַתָּה רוֹנָה מִמֶּנּוּ נַחַת, אֶת לֹא יוֹדַעַת כַּמָּה הַשְּׁקָעָה הַשְּׁקָעָתִי בַיְלָד הַזֶּה, כַּמָּה בְּכִיּוֹת הוּא בְּכָה שֶׁהוּא רוֹצֵה לְחַזֵּר הַבִּיטָה וְעֲצָרָתִי אוֹתוֹ, וְלִכְּנֹן אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין כִּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים זֶה לֹא קָל, וּבְוִדְאֵי שְׁבַעֲלֶךָ צוֹדֵק שְׁלֹא נוֹתְנִים לַיְלָד לְנִסְעֵ לְאֶן שֶׁהוּא רוֹצֵה, חֲסִדִּי ה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר רוֹצֵה לְחַזֵּר, וְהוּא יִחְזֹר אִתִּי, עוֹד יוֹם יוֹמִים אֲנִי אֶתֵּן לְכֶם אֶת הַתַּאֲרִיךְ מְתִי אֲנִי חוֹזֵר, וְהוּא יְכוֹל לְחַזֵּר אִתִּי, בְּוִדְאֵי הוּא יֵלֵד עַקְשָׁן, אֲבָל עוֹד תָּרוּוּ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה נַחַת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קמח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כַּמָּה שְׁשֵׁאלָתָ עַל הַמוֹבָא בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת (אוֹת הַרְיוֹן, חֶלֶק ב', סִימָן

א', וכן הוא באות מוהל, סימן ב'): אֲשֶׁה שְׂאִינָה יְכוּלָה לְהִתְעַבֵּר תְּבִיט
עַל הַסַּכִּין שֶׁל הַמִּילָה לְאַחַר הַמִּילָה, הָאֵם זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת עִם הַדָּם
דִּיקָא אוֹ לֹא? כִּפִּי פִּשְׁטוֹת הֶלְשׁוֹן צָרִיךְ לִהְיוֹת עִם הַדָּם, כִּי כְּתוּב
תְּבִיט עַל הַסַּכִּין שֶׁל הַמִּלָּה לְאַחַר הַמִּילָה, וְאִם הִיא כִּפְשׁוּטוֹ
לְהִסְתַּבֵּל רַק עַל הַסַּכִּין, לָמָּה צָרִיךְ לִרְאוֹת אֶת זֶה לְאַחַר הַמִּילָה,
יְכוּלִים לִרְאוֹת כָּל הַיּוֹם, הַהֶכְרַח שְׂיִהְיֶה עִם הַדָּם דִּיקָא, וְיֵשׁ בְּזֶה
סוּד עֵמֶק לְמַבִּינִים.

וְדַבֵּר זֶה הִיא נְהוּג בְּאוֹמֵן, שְׂאֵחַר כָּל בְּרִית הִיא הַמּוֹהֵל מְגַבִּיהַ
אֶת הַסַּכִּין שֶׁל הַמִּילָה בְּעוֹד שְׂהִיָּה מְלֵא דָם, כְּדֵי שְׂאֵם יֵשׁ אֲשֶׁה
שְׂעֲדִין לֹא הִתְעַבְּרָה, שְׂתוֹכָה לְהַפְקֵד.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ. אֲנִי
מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׂפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וְשְׂפַע
בְּרוּחַנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׂמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

הִיּוֹת שְׂשִׁמְעֵתִי שְׂאֵתָה רַב עִם אֲשֶׁתָּךְ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְרוּדֶךְ אוֹתָהּ
בְּכָל מִינֵי רְדִיפּוֹת, אֲזִי אֲנִי מְזַהֵר אוֹתָךְ, אִם לֹא תִפְסִיק, יִהְיֶה לִי
הַהֶכְרַח לְהוֹצִיא אוֹתָךְ מִקְהֵלְתִּי, אִינִי יוֹדֵעַ מֵאִיפָּה לְמַדֵּת דְּרָכִים
כְּאֵלוֹ לִהְיוֹת פָּרָא אָדָם, בְּעֵינֵי אֵתָה תָם וְאֵתָה נוֹגַח כְּמוֹ מוֹעֵד, אִיזוֹ
דְּרָךְ זוֹ?! אִם אֵתָה רוֹצֶה לְעֹזֵב אֶת קְהֵלְתִּי, נְשִׁיר בְּיַחַד כָּל הַקְהֵלָה:
"צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם", "כִּי בְשִׁמְחָה תִצְאוּן", כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה
בְּקְהֵלְתֵנוּ גְבַר אֵלִים שֶׁהוּא מִתְעַלֵּל בְּאֲשֶׁתּוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְרִפּוּאָה שְׁלָמָה...

לא קנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך
ובפרט שהיום יום ההלדת שלך.

מקדם דברתי שיחה ארצה מענין יהושע בן-נון שהיום ההלולא
שלו, הנכות הזו תגן עליך ועל כל עם ישראל.

היום הגעת לגיל חמש-עשרה, תקח את עצמך בידך, ותגרס
בכל יום ח"י פרקים משניות, שהגירסא במשניות זה עוזר מאד
מאד לטהרת הנפש. ורבנו ז"ל הזהיר הרבה מאנשי שלומנו ובתוכם
מוהרנ"ת ז"ל, שיגרסו בכל יום ח"י פרקים משניות, וקימו את זה,
כי הלמוד משניות מכניס חשק גדול לשאר הלמודים. ולכן תהיה
מאד חזק בזה.

גם תתפלל במנין את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית,
ומתוך הסדור דיקא, וזה יביא לך יראת שמים שלמה.

ועל כלם — ראה להתבודד בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא,
ועל-כל-פנים חמש דקות, ואם תוכל יותר — מה טוב ומה נעים.

ראה לכתב לי מכתב פעם בשבוע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי יְנִיק וְחַפִּים
... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵל תִּדְחַק אֶת הַשְּׁעָה, בְּמָה שֶׁתּוֹכֵל לְהִסְפִּיק בְּלִמּוּד עַד
הַבֶּרֶת-מִצְוֵה שְׁלָךְ — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אֲכַל לֹא לְהִפְנֹס לְלַחֵץ,
שְׂאֵתָה מִכָּרַח לְגַמֹּר אֶת כָּל הַשָּׁס, כִּי סוּף הַכֹּל נִשְׁאָר לָךְ עַד
הַבֶּרֶת-מִצְוֵה שְׁבוּעִים, וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמְךָ, רַק תִּתְנַהֵג לְאוֹת
וּלְמוֹפֵת, כִּי אֲנִי שׁוֹמֵעַ עֲלֶיךָ דְּבָרִים טוֹבִים מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה
לְרְאוֹת אֲצִלְךָ נַחַת, שְׂתִהְיֶה מְלֵא בְּתוֹרָה וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ
תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּר
מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְעֲלִינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעִדִּין אָנוּ
מִחֲזִיקִים בְּרַבְּנוּ ו"ל, וְאֵינָנו מִתְנַגְּדִים לְרַבְּנוּ ו"ל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
צָרִיכִים חֲזוּק עֲצוּם — לֹא לְבָרַח מִרְבֵּנוּ ו"ל. תְּכַמִּינוּ הַקְדוּשִׁים

אֲשֶׁר לא קנב בַּנְחַל לה

אוֹמְרִים (אבות ב, ד): אַל תֵּאֱמִין בְּעֶצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ. עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן אִסוּר לְהֵאֱמִין בְּעֶצְמוֹ. וַיִּמָּה הַבְּטוּחוֹת שֶׁתִּשְׁאָר אַצֵּל רַבְּנוּ ו"ל, מִי אוֹמֵר שֶׁלֹּא תִהְיֶה הַמִּתְנַגֵּד הַכִּי גְדוֹל?!

לְרַבְּנוּ ו"ל הִזָּה מְקַרֵּב בְּשֵׁם מֹשֶׁה חִינְקִיס, הוּא הִזָּה כָּל-כָּף מְסוּר אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְנִתֵּן לְרַבְּנוּ ו"ל כָּל-כָּף הַרְבֵּה כִּסְפִים, וְתָמִיד כְּשֶׁרַבְּנוּ ו"ל הִזָּה צָרִיף כֶּסֶף — הִזָּה הוּא נוֹתֵן. וְלִבְסוּף אַחַר הַסְּתַלְקוֹת רַבְּנוּ ו"ל, נִתְהַפֵּף וְנִעְשָׂה חוֹלֵק עַל רַבְּנוּ ו"ל. לְמַדִּים מִכָּאן, אֶפְלוּ שְׂאֵדָם נוֹתֵן לְרַבְּנוּ ו"ל מְמוֹן הַרְבֵּה, וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא כָּבוֹר מִחֲזִיק בְּרַבְּנוּ ו"ל, צָרִיף הַרְבֵּה לְבַקְּשׁוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁלֹּא לְהִתְרַחֵק מִרַבְּנוּ ו"ל.

כְּשֶׁרַבְּנוּ ו"ל נִכְנַס לְגוֹר בְּעִיר בְּרִסְלָב, מֹשֶׁה חִינְקִיס מְזַג לוֹ אֶת הַכּוֹס, וְהַכּוֹס הִתְהַפְּכָה. אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו"ל: אֵה מֹשֶׁה, אָנוּ לֹא נִהְיֶה מְחַתְּנִים. חָלְפוּ עָבְרוּ שָׁנִים, וְרַבְּנוּ ו"ל נִסְתַּלֵּק, וּמֹשֶׁה חִינְקִיס הִתְחַבֵּר לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וְהָיִית שְׂקָדָם הַסְּתַלְקוֹת רַבְּנוּ ו"ל אָמַר רַבְּנוּ ו"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל כֹּל דְּבָר שֶׁהֲצָרָךְ לְסִדּוֹר בְּבֵית, בְּכֵן אָמַר, שְׂיֵשׁ לוֹ בֵּת חַיָּה, וְעַדִּין לֹא הִתְחַתְּנָה, וְשִׂיחַתָּן אוֹתָהּ. מוֹהֲרַנ"ת ו"ל לֹא רָצָה לְשַׁמֵּעַ דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, וְאָמַר: רַבִּי, אַתֶּם תַּחֲזִי וְאַתֶּם תִּחַתְּנוּ אוֹתָהּ. וְאַחֲר־כֵּן אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו"ל מַה לַּעֲשׂוֹת בְּעֵינַי כִּסְפִים וְעַם הַיְלָדִים, וְכִיּוֹן שֶׁהִמְשִׁיף, אָמַר תָּמִיד מוֹהֲרַנ"ת ו"ל: רַבִּי, אַתֶּם תַּחֲזִי בְּאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְרַבְּנוּ ו"ל לֹא עָנָהוּ. וְאַחַד מֵהַדְּבוּרִים שֶׁדִּבֶּר עִמּוֹ, אָמַר לוֹ: אִם מֹשֶׁה יִתְגַּרֵּשׁ וְיִתְחַתֵּן שׁוֹב, יִהְיֶה לוֹ יְלָדִים. וּבִתְרוֹף כָּף רַבְּנוּ ו"ל נִסְתַּלֵּק. וּמוֹהֲרַנ"ת ו"ל אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל קָיָם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל וּמְבַקְּשׁוֹ. וְהָיִית שֶׁמֹּשֶׁה חִינְקִיס הִתְקַרֵּב מְאֹד אֶל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, אָזִי אָמְרוּ מוֹהֲרַנ"ת ו"ל: רַבְּנוּ ו"ל אָמַר לִי, שְׂאֵם תִּתְגַּרֵּשׁ וְתִתְחַתֵּן בְּשָׁנִית — תִּזְכֶּה לִילָדִים — זֹאת עָלִי לוֹמֵר לָךְ. וְהָיִית שֶׁרָצָה יְלָדִים, אָזִי בָּא לְהִסְכֵּם עִם אִשְׁתּוֹ הָיִית שֶׁהִזָּה עָשִׂיר גְּדוֹל, אָזִי יִתֵּן לָהּ שְׁלִישׁ מֵעֲשִׂירוֹתוֹ, שֶׁתִּסְפֵּים לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ גִט וְכֵן הִזָּה. וְהִתְחַתֵּן בְּשָׁנִית וְנִלְדוּ לוֹ בָּן וּבַת. כְּשֶׁנּוֹלַד בְּנוֹ, אִשְׁתּוֹ הִשְׁנִיָּה הִזָּה לָהּ אֶחָ רֵב גְּדוֹל, וְהִזָּה מוֹהֵל, וְרָצָתָה לְקַחְתּוֹ וְכוּ'. וּבְאֵמַת עַד שֶׁעָשָׂה אֶת הַהֲכָנוֹת וְעַד שֶׁבָּרַךְ וְכוּ', וּבִינָתִים זָב דָּם רֵב, וְהִילָד צָרַח,

וְאָז בָּא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַדְּחַפוּ קְלוֹת, וַתִּכְּףּוּ-וּמִיד חֲבֹשׁ אֶת הַיֶּלֶד, וַגִּמְר אֶת הַבְּרִית. אַזִּי הָאֵחַ הַזֶּה חָשַׁב שְׁמוֹהֲרַנ"ת ו"ל שְׁלָחוּ, וּכְבָר נַעֲשֶׂה שׁוּגָא לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל, אִף שְׁמוֹהֲרַנ"ת ו"ל כָּלֵל לֹא הָיָה שִׁיף לָזֶה, אֲבָל לְשׁוֹן-הָרַע נִתְפָּס וְכו'.

וְכֵן הָיָה סְפוּר נוֹסֵף, שְׁמוֹהֲרַנ"ת ו"ל אָמַר לְמִשֶׁה חִינְקִיס פְּעַם: מִשֶׁה, הֲלֹא אָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִתִּי נִגְיַע סוּפוּ, אִז תִּכְתַּב צְנֹאָה, כִּי כְּבָר רָאִיתִי הַרְבֵּה אֲנָשִׁים עֲשִׂירִים שְׁנֹסְתִלְקוּ, וְהָיָה רִיב בֵּין הַמְשַׁפְּחוֹת, כִּי לֹא הִשְׁאִירוּ צְנֹאָה. לְכֵן דַּעַת רַבְּנֵינוּ ו"ל הִיָּתָה, שְׁכַל אֶחָד יִכְתַּב צְנֹאָה, שְׁלֹא תִהְיֶה מִחֻלְקַת עַל הַכֶּסֶף, שְׁלֹא יָבִיא שְׁנֹאָה וְקִנְיָאָה בֵּין הַיֶּלְדִים. וְנִכְנַס לְמִשֶׁה חִינְקִיס הֵיטֵב בְּרֹאשׁוֹ לְכַתֵּב צְנֹאָה. בֵּין כֹּף אֲשֶׁתוֹ הַחֲלָה לְהִסִּיתוֹ נִגְדַּ מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, כִּי הִיָּתָה שְׁנֹאָה בְּלִבָּהּ עָלָיו מֵאִז הַבְּרִית. וְהִנֵּה עָתָה סֵפֶר לָהּ בַּעֲלָהּ, שְׁמוֹהֲרַנ"ת ו"ל בִּקֵּשׁ לְכַתֵּב צְנֹאָה וְכו'. וְכֵן אָמְרוּ, שְׁלֹא יִשְׁכַּח מְדַבֵּר רַבְּנֵינוּ ו"ל, שִׁינִיחַ מִשֶׁהוּ גַם בְּשִׁבִיל דְּבַר רַבְּנֵינוּ ו"ל, לְהַדְפָּסָה, לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל רַבְּנֵינוּ ו"ל וְכו'. וְסֵפֶר אֶת זֹאת לְאֲשֶׁתוֹ, וּמִזֶּה נַעֲשֶׂתָה עוֹד יוֹתֵר מִחֻלְקַת, וְאָמְרָה: הִנֵּה מוֹהֲרַנ"ת רוֹצֵה רַק אֶת כֶּסֶפִּי, כָּל רֹאשׁוֹ בְּזֶה, [כִּי דַעְתָּן שֶׁל נָשִׁים קָלָה]. וְלִכְסוּף מָה אֵרַע?

לְרַבְּנֵינוּ ו"ל הִיָּתָה בַת אָדָל, וְלָהּ הָיָה בֶן בְּשֵׁם אַבְרָהָם דִּב, שְׁנִקְרָא עַל שֵׁם חֲמִיָּה שֶׁל אָדָל [שֶׁהָיָה הַחֲתָן שֶׁל הַתּוֹלְדוֹת אַבְרָהָם דִּב אוֹיְרָבָד], שֶׁהָיָה הָרַב מִחֻמְלָנִיק, וְקִרְאוּ לְיֶלֶד אַבְרָהָם בְּעַר. הוּא הָיָה נֶכֶד רַבְּנֵינוּ ו"ל, וְהָיָה מִה דִּהְיָה, וּמִשֶׁה חִינְקִיס לָקַח אֶת הַנֶּכֶד הַזֶּה שֶׁל רַבְּנֵינוּ ו"ל לְחֲתָן, וַתִּכְּף כְּשֶׁהִתְחַתֵּן הַחַל לְהַתְּפָאֵר: רֵיחַ-הַקֹּדֶשׁ שֶׁל רַבְּנֵינוּ ו"ל לֹא הִצְלִיחַ, בְּאֲשֶׁר אָמַר שְׁלֹא נִהְיֶה מְחַתְּנִים, וְהִנֵּה אֲנִי מְחַתֵּן עִם רַבְּנֵינוּ. וְהִבַּת הִיָּתָה כְּאֵמֶה, שֶׁהִיָּתָה מְרַשַּׁעַת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְהִצִּיקָה מְאֹד מְאֹד לְנֶכֶד רַבְּנֵינוּ ו"ל, בְּנֵה שֶׁל אָדָל, וְלֹא אַרְךָ זְמַן רַב, וְהִצְרִיכוּ לְהַתְּגַרֵּשׁ, וְזֶה הָיָה גְרוּשִׁין עִם בְּזִיוּנוֹת וְעֲלִילוֹת בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. וְכַמוֹכֵן נֶכֶד רַבְּנֵינוּ ו"ל הָיָה חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד, וְהָיָה אֶחָד מִתְּלִמְיָדֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל בְּשֵׁם ר' דִּב מְטֻשְׁהָרִין, עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וַתְּפָסוּ תִכְףּוּ-וּמִיד לְחֲתָן, וְלִבַּת שֶׁל מִשֶׁה חִינְקִיס חָרָה מְאֹד, כִּי נוֹתְרָה גְרוּשָׁה. וּכְאֵבֶיהָ מִשֶׁה חִינְקִיס

מִסְרָה אֶת מוֹהַרְנִ"ת ו"ל הַשְּׂכָם וְהַעֲרַב. עַד שְׁפַעַם אַחַת הַכְּנִיסוּ אֶת מוֹהַרְנִ"ת ו"ל לְבֵית-הַסֵּהָר, וְהַנִּיחוּ לוֹ אֲזִיקִים וְהוֹלִיכוּהוּ בְּרַחוּבוֹת וְכו', כִּי אִזְ גִּרְרוּ אֶת הָאָסִיר בְּרִישׁ כָּל חוּצוֹת, וְהַמְרַשְׁעַת הַזֹּז בְּתוֹ שֶׁל מִשָּׁה חִינְקִים — רָקְדָה וְכו', אַף שְׁמִשְׁנֵי צַדֵּי הַרְחוּב הִלְכוּ חֲסִידִים עִם זְקֵנִים וּפְאוֹת אֲרָפִים וְכו', וְהִיא רוֹקְדָת. אֲזִי לֹא יָכוֹל מוֹהַרְנִ"ת ו"ל לְהִתְאַפֵּק וְאָמַר: תְּמוּתִי כְּמוֹ הַכְּלָבִים בְּאֶמְצַע הַדֶּרֶךְ; וְכֵן חָלְפוּ כַּמָּה שָׁנִים, וְתַמִּיד הִתְפַּאֲרָה שֶׁהִקְלִלוֹת שֶׁל מוֹהַרְנִ"ת ו"ל אֵינָן מִתְקִימוֹת. וּפַעַם הִיָּתָה בְּאִיזוֹ חֲתָנָה, וְהוֹלִיכָה עִגָּה יָפָה, וְהִחְלִיקָה וְנִפְלָה, וְקִבְּלָה מִכָּה שֶׁלֹּא הִיָּתָה יְכוּלָה לְקוֹם, וּבַחֲתָנָה הָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שִׁיעָצָא הַחוּצָה, אֲזִי הִשְׁלִיכָה עָלָיו אֶת הָעֵגָה, וְאָמְרָה: הַכֹּל בְּגִלְל קָלְלַת רַבִּי. וְלֹא אָרַךְ זְמַן רַב וּמָתָה בּוֹ בַּמָּקוֹם. וְהָיָה שֵׁם דָּם רַב, וּבָא כָּלֵב וְלָקַק אֶת הַדָּם, וְכֵן מָתָה מֵיָתָה מִשָּׁנָה. וּמִשָּׁה חִינְקִים הָיָה יוֹתֵר מִתְנַגֵּד אַחֲרֵי-כֵן, וְהִלֵּךְ לְמַסֵּר אֶת מוֹהַרְנִ"ת ו"ל שִׁיגְרוּשׁוֹהוּ מֵעִיר בְּרַסְלָב. וְסִפְרוּ אֶת זֹאת לְמוֹהַרְנִ"ת ו"ל, וְאָמַר: אֵינְנִי מִפְּחָד, הוּא יַעֲסֹק בְּשָׁלוֹ, וְאֲנִי בְּשָׁלִי, הוּא הוֹלֵךְ לְמַסֵּר, וְאֲנִי הוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְתַכְּף כִּשְׁבָא מִשָּׁה חִינְקִים אֶל מוֹשֵׁל הָעִיר, הַחַל לְדַבֵּר עַל מוֹהַרְנִ"ת ו"ל, וְקִבְּל דָּם לֵב וְנִפְּל עַל הָאָרֶץ וְנִפְטָר. וּבְדֶרֶךְ כָּלֵל נִפְטָר אַחֵר יוֹמִים שְׁלֹשָׁה שְׁמַנִּיחִים אוֹתוֹ — יוֹצֵא מִמֶּנּוּ רֵיחַ רַע. וְאֶצֶּל מִשָּׁה חִינְקִים יָצָא רֵיחַ רַע תַּכְּף-וּמִיד, וְהַמוֹשֵׁל אָמַר — תּוֹצִיאוּ אֶת הַנְּבִלָה הַזֹּז וְכו', וְלֹא יָדְעוּ בַּמָּה לְהוֹצִיא אֶת הַגּוֹפָה, וְהִנֵּה נִסְעָה בְּסִמּוֹף עֲגֻלַת אֲשֶׁפָה וְכו', וְהִחְלִיטוּ הַגּוֹיִים לְהוֹלִיכּוֹ בְּעֲגֻלַת זָבֵל, אֲשֶׁר גִּדְּל הַבְּזִיוֹנוֹת בְּזָה — אֵין לְתֹאֵר כָּלֵל.

וְכֵן נִשְׁקָטָה הַמַּחְלָקַת, כִּי רָאוּ שֶׁכֵּל אֱלוֹ שֶׁהַחֲלוּ עִם מוֹהַרְנִ"ת ו"ל, הָיָה סוֹפֵם רַע וְמַר. לְמִדִּים מִכָּאן, שְׁאָדָם שֶׁהִיָּה כָּל-כֵּף מְסוּר לְרַבְּנּוֹ ו"ל וְעוֹר לוֹ, לְכַסּוֹף, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, נִתְהַפֵּף לְרוּדְף, וְעַל דְּבַר זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּמִּיד נִחְזִיק בְּרַבְּנּוֹ ו"ל, שֶׁלֹּא תָּבוֹא לָנוּ פַעַם רֵיחַ שְׁטוֹת וְתִכְנַס בְּנוֹ לְעֹזֵב אֶת רַבְּנּוֹ ו"ל, כִּי כַּמָּה אָנוּ זְקוּקִים לְרַבְּנּוֹ ו"ל.

בְּאַמַּת רַבְּנּוֹ ו"ל אוֹמֵר (סִפְר־הַמְדוּת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קִנְג): מִי

שְׁמֵקֶרֶב עֲצָמוֹ לְצַדִּיק וְקִרְבָּתוֹ אֵינָהּ בְּתַמִּימוֹת, עַל-יַד־יְזֵה נִתְהַפֵּף
 אַחֲר־כָּף לְרוּדֶף. אִם רוֹאִים אַחַד שֶׁהִיא מְקַרֵּב לְצַדִּיק, וְאַחֲר־כָּף הַחַל
 לְרִדְפוֹ, סִימָן שֶׁכָּל הַתְּקַרְבוֹתָיו לֹא הֵיטֵה עִם אָמֶת, כְּבָר הֵיטֵה לוֹ
 בְּנֵה שִׁיקְבֵּל כְּבוֹד, כְּסֶף וְכוּ', וְרָאָה שֶׁאֵין לוֹ כְּלוּם, אִזּוֹ הַחַל לְחַלֵּק,
 וּבְרַח מֵהַצַּדִּיק. לָכֵן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִתְאַחַז
 הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְאִף פַּעַם לֹא נַעֲזֹב אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּשׁוּם פְּנִים
 וְאִפְּן, כִּי צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לֹא לַעֲזֹב אִף פַּעַם אֶת רַבְּנוּ ז"ל.
 וְכֵמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת ב, ד): אֵל תֵּאֱמִין בְּעַצְמְךָ
 עַד יוֹם מוֹתֶךָ, אִף אַחַד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִתִּי יִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוֹת וַיַּעֲזֹב
 אֶת הַצַּדִּיק. הָרִי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קִנְב):
 בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּיָהּ בְּקִרְבַּת הַצַּדִּיק; וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שֵׁם, סִימָן
 קִנְב): עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַנֶּפֶשׁ תְּלוּיָהּ בְּקִרְבַּת הַצַּדִּיקִים; וְלָכֵן אִם נִתְבוֹנֵן
 אֵילוּ מִתְּנוּת קִבְּלָנוּ מֵהַצַּדִּיק, אֵיזָה יֵשׁוּב הַדַּעַת וְאִיזוֹ הַצְּלָחָה, אִזּוֹ
 אִף פַּעַם לֹא נַעֲזֹב אֶת הַצַּדִּיק. וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד שֶׁאֵנוּ מְקַרְבִּים
 אֶל הַצַּדִּיק, וּמְחַזְּקִים עֲצָמָנוּ בַּיַּחַד עִם הַצַּדִּיק, וְרוֹאִים אֶת הַטּוֹבוֹת
 שֶׁאֵנוּ מְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק, אֲבָל אַחַד צְרִיף לְחַזֵּק אֶת הַשָּׁנִי, וְלֹא, חֵס
 וְשְׁלוֹם, לְהַעִיר. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: הַהֲתַנַּגְדוֹת אֶל הַצַּדִּיק בָּאָה
 מֵהַהֲתַנַּגְדוֹת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים בְּעַצְמָם. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמָנוּ, מֵאַחַר שֶׁאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי נִפְלָא כְּזֶה, מְרַבֵּי הַמַּגְלָה לָנוּ
 עֲצוֹת אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, עָלֵינוּ לְהַחֲזִיק עֲצָמָנוּ בַּיַּחַד,
 לְדוֹן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת, תִּרְאוּ אֵילוּ טוֹבוֹת אֲתֶם מְקַבְּלִים
 מֵהַצַּדִּיק, מִחַתָּן לָכֵם אֶת הַיְלָדִים, מַצִּיל אֶת יְלָדֵיכֶם. אֵיזָה נַחַת-רוּחַ
 לְרֵאוֹת אֶת זֹאת!

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, הִנֵּה הַתְּחִיל זְמַן
 הַקִּיץ, צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים עַל קִדְשַׁת הָעֵינַיִם, שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, לֹא
 לְהִסְתַּפֵּל בְּמִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים, עָלֵינוּ לְהַגְדִּיל עֲצָמָנוּ לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל
 רוּחְנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת, כַּמּוּבָא (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן א'), שִׁיְהוּדִי
 צְרִיף לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל רוּחְנִיּוֹת אֱלֹקוֹת שֵׁשׁ בְּכָל דְּבָר, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ
 ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן רנד), שֶׁהָעֵינַיִם רוֹאוֹת דְּבָרִים גְּדוֹלִים,
 אֲבָל הוֹלֵךְ בְּמַהִירוֹת כְּזוֹ, שֶׁאֲדָם אֵינוֹ קוֹלֵט מֵה שְׂרוּאָה, וְלָכֵן

צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁוּ יִתְבַּרַךְ שְׁנוֹזְפָה לְעֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת וְטְהוּרוֹת, וְאֵין זֶה פְּשׁוּט כָּל־כֶּף צְרִיכִים עַל זֶה הַרְבֵּה תְּפִלוֹת, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּעֵינַיִם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה ת.): אֵין יִצְר־הֶרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמָה שְׁעֵינֵינוּ רֹאוֹת. וְכֵן אוֹמְרִים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה י', סִימָן ב'): מָה רָאָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשֹׂאֵל מִיִּשְׂרָאֵל הַלֵּב וְהָעֵינַיִם שְׂיִהְיוּ אַחֲרָיו, הָעֵינַיִם רֹאוֹת אֶת הַזּוֹנָה וְהַלֵּב מְהַרְהֵר אַחֲרֶיהָ. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׂמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הָעֵינַיִם, וּבִפְרָט שֶׁהַחֵל הַקִּיץ וְהוֹלְכִים בְּפְרִיצוֹת, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׂאֵנִי אוֹמֵר לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים, כְּדֵי לְשַׁמְרָם מִחֻטָּא. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, אֵין זְכוֹת גְּדוּלָּה מְזוּ, הֵם תְּמִימִים גְּדוּלִים וְכוּ', וּמִי שֶׁצִּיֵּית זָכָה לְדַבְרִים יָפִים, וְחַתְּנָתִי יְלָדִיו, וְרֹב רַבָּם צִיֵּתוּ. וּמִי שֶׁלֹּא צִיֵּית אֵינוּ מְתָאֵר וּמְשַׁעֵר מָה קוֹרָה כָּלֵל וּכְלָל. הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רַעָה, חֵס וְשְׁלוֹם. אֲבָל כְּשֶׁמְחַתְּנִים יְלָדִים בְּגִיל צָעִיר לֹא מְגִיעִים לִידֵי גְסִיּוֹן, אֲבָל לְזֶה צְרִיכִים אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל אֶת דְּבָרֵי חַז"ל (עֲרוּבִין כ"א): הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, נִדוּן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, שְׂיֵישׁ לוֹ עֲשָׂנִים סְרוּחִים בְּמַחוּ. וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְפָה לְאֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי בְּלִי זֶה אֵין לְאָדָם כְּלוּם! כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי אֲמוּנַת חֲכָמִים שְׂיֵישׁ בְּנוּ. מִי שְׂיֵישׁ לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג — יִמִּין וְשִׂמְאֵל. אֵינוּ נוֹטֵה לֹא לְיָמִין וְלֹא לְשִׂמְאֵל וְכוּ'. אֲבָל אֵין זֶה קָל כָּלֵל וְעֵקֶר, כִּי נֶגֶד הַחֲכָמִים הַצַּדִּיקִים, יֵישׁ גַּם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִית נֶגֶד הַצַּדִּיק — לְרַחֵק יְהוּדִים מִהַצַּדִּיק, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה רַחֲמִים, שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁל הַקְּלָפוֹת וְהַסֵּטְרָא אַחֲרָא וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא יִכְנָסוּ בּוֹ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, אָנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל "עִיר בְּרִסְלָב". וְאִם תִּשְׁאַלוּ לְמָה דִּיקָא יִבְנָאֵל? אֶלָּא כְּשֶׁרַבְּנוּ ז"ל הָיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנַת תְּקנ"ט וְהַתְּבוּדָה בְּטְבֵרְיָה, הִרְאָה פְּעַם לְאִישׁ שְׁנִסְעָ עִמּוֹ ר' יִצְחָק, אַחֲיוּ שֶׁל ר' שְׁמְעוֹן, וְאָמַר לוֹ: הִנֵּה פֹה כְּדָאֵי לְגוּר, וְהִרְאָה עִם הַיָּד לְכוּן יִבְנָאֵל, כִּי כְּתוּב בִּירוּשָׁלַיִם מְגָלָה, יִבְנָאֵל הֵן הַשְּׂדוֹת שֶׁל טְבֵרְיָה, טְבֵרְיָה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵין חֲסִד לְאַבְרָהָם, מְעֵן ג', גְּהַר ג'), זֶה טְבוּר הָאֶרֶץ. וְלִכֵּן סָבַב

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִגַּעְנוּ לִיבְנָאֵל. וְהִנֵּה אָנוּ בּוֹנִים פֶּה עֵיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל. וְכָל דְּבָר שֶׁבָא בְּעִבּוּר רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ עַל זֶה מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת, עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹמֵד כְּחוֹמוֹת בְּרִזָּל, חוֹמַת אֲבָנִים, קוֹצִים וְדַרְדָּרִים וְכוּ', וְאֵין יְכוּלִים לְהִזִּיז אֶת הַחוֹמָה, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ מַעֲלַת הַרְצוֹן — פְּשִׁישׁ לְאָדָם רְצוֹן חֲזָק, הוּא יִשְׁבֵּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת.

הִנֵּה חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אָנוּ כְּבָר מְאֹה וְשִׁבְעִים מִשְׁפָּחוֹת בֵּן יְרֵבוּ, וְעַכְשָׁו בּוֹנִים עוֹד בְּתֵימִים וּפְרוּיָקוּטִים חֲדָשִׁים, לְכֵן אָנִי אוֹמֵר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" שֶׁשׁוֹמְעִים אוֹתִי עַכְשָׁו, אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים! יֵשׁ עַכְשָׁו הַמוֹן בְּתֵימִים לְמִכְיָה, כִּי אֵלוֹ שֶׁעֲמָדוֹ עַל הַדֶּרֶךְ בּוֹרְחִים עַכְשָׁו, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְתִּי מְרֵאשׁ מֶה יִהְיֶה בְּסוֹף, הֵם אָמְרוּ שְׁאֵנוּ גִצָּא הַחוּצָה, וּלְבִסוּף הֵם יוֹצְאִים בַּחוּץ, לְכֵן יֵשׁ עַכְשָׁו הַרְבֵּה דִירוֹת, פֶּה תִּהְיֶה עֵיר. כְּשֶׁבָאנוּ לְגוּר בְּעִבּוּר שְׁלֵמוֹ עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה דוּלָר לְשִׁכִּירוֹת, וְהִנֵּה עֵתָה יֵשׁ תְּאֵבוֹן וְרוֹצִים חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דוּלָר, אֲבָל נִתְתִּי הוֹרָאָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא לְתַת יוֹתֵר מִשְׁלֵשׁ-מֵאוֹת דוּלָר. אֲבָל יֵשׁ עַכְשָׁו הַצָּעוֹת שֶׁל קִנְיַת דִירוֹת, וְלְכֵן תִּרְשָׁמוּ וְתִצְלִיחוּ.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ מְחַנְכִּים יְלָדִים לְאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹמְדִים עִמָּהֶם "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" וְכוּ'. אֲבָל אָנוּ בְּדַחְקוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, הִנֵּה בְּנֵי תִי כוֹלָל וְיִשִּׁיבָה, וְהִנֵּה הַגִּיעָה לִי הַזְּמָנָה לְמִשְׁפָּט, אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ אֻמוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנַעֲבֹר גַּם עַל זֶה, לְפָנַי שְׁבוּעַ אֲמַרְתִּי לָכֶם, שֶׁהִבְטַחְתִּי לְקַבֵּל שְׁמוֹנִים אֶלֶף שָׁקֶל, וְהַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִתְנַדְּבוּ וְכוּ', עֲנִיִּים מְרוּדִים, כָּל אֶחָד שִׁישְׁתַּדֵּל לְעוֹר לִי לְצֵאת מִהַחוּבוֹת, אָנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת מֵעַל הָאוּלָם בֵּית-הַכִּנְסֵת, וְאֲכַנֶּה אוֹתוֹ בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ. אֲבָל קֹדֶם כֹּל יֵשׁ לָנוּ כוֹלָל וְיִשִּׁיבָה, אָנִי רוֹצֶה לְהַגְדִּיל אֶת הַיִּשִּׁיבָה עַד מְאֹתִים בַּחוּרִים, וְלָמָּה לֹא יוֹתֵר? כִּי אָנִי רוֹצֶה לְחַתֵּן אֶת הַבַּחוּרִים סְמוּךְ לְפָרְקָם. סִפְרֵ לִי ר' לִוִי יִצְחָק כְּשָׁבָא בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה לְאוּמָן, לֹא רָאָה יִשִּׁיבָה שֵׁם וְכוּ', וְשָׁאַל: לָמָּה אֵין כָּאֵן יִשִּׁיבָה? הַסִּתְּפָלוּ עֲלָיו בְּתַמִּיחָה — יִשִּׁיבָה?! צְרִיכִים כוֹלָל שְׁיִהְיֶה לְאַבְרָכִים, וְלֹא שְׁתִּהְיֶה יִשִּׁיבָה לְרוּקִים. לְמַדִּים מִכָּאֵן אֵיךְ הָיוּ אֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו תְּמִימִים, וְרָצוּ לְקַיֵּם רְצוֹן רַבֵּנוּ וְ"ל, כִּי כָּל הַצְּרוֹת מִתְחִילוֹת
כְּשֶׁבָחֹר רֶוֶק, הַהוֹרִים אֵינָם קוֹלְטִים מָה עוֹבֵר עַל יְלֵדֵיהֶם, וְאֲנִי
רוֹצֵה לְקַיֵּם אֶת זֹאת, כִּי זֶהוּ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְחֶסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זְכִיתִי
מֵה שְׁלֵא זָכוּ מֵאַתִּים שָׁנָה חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, שְׁחַתְּנָתִי אֶת הַבְּחוּרִים,
כְּדִי שִׁיְהִי קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית. אָבֵל עֲכָשׁוּ נִקְלַעְתִּי
לְחֹבוֹת, הַבְּטַחְתִּי לְקַבֵּל שְׁאַתָּן לוֹ עַד ל"ג בְּעֶמֶר שְׁמוֹנִים אֶלֶף
ש"ח, הִיְתָה הָעֲנוּת גְּדוּלָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו דִּיקָא, מִבְּחוּץ אֶף אֶחָד
לֹא נָתַן אֲגוּרָה אַחַת, לְכֵן אֲנִי אוֹמֵר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מִבְּחוּץ —
תִּשְׁתַּתְּפוּ בְּאֶלֶף ש"ח, זֶה זְכוּת הַכִּי גְּדוּלָה שִׁישׁ, כִּי בְּכוֹלֵל יִשְׁנָם
אַרְבָּעִים אַבְרָכִים שִׁילְמָדוֹ שֵׁם רַב הַיּוֹם בְּהַתְּמַדָּה גְּדוּלָה מְאֹד, בְּעֶרֶב
יְלָמְדוֹ שֵׁם יְלָדִים בְּנֵי בַר מְצוּנָה, בְּנִינוּ יִשִּׁיבָה, יְלָמְדוֹ שֵׁם כָּל הַיּוֹם,
וְאֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לָהֶם פְּנִימְיָה, יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה עֲבוּדָה, וְלְכֵן אֲנִי
פוֹנֵה וּמִבְקֵשׁ לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו חוּץ לְיִבְנָאֵל, שְׁכָּל אֶחָד כִּבֵּר יִצְלָצֵל
ל... גְּרוֹ יֵאִיר, שְׁמַתְחִיב לְהִבְיֵא לוֹ אֶלֶף ש"ח, יוֹצֵאִים שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים
לְהַפְּצָה, וַיֵּשׁ לָכֶם אֶת הַכֶּסֶף, וְכֵן לְאֵלוֹ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מִיִּבְנָאֵל
שֶׁהַבְּטִיחוֹ, עִם הַבְּטַחוֹת לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּם חוֹבוֹת, תִּרְאוּ לְקַיֵּם מֵה
שֶׁהַבְּטַחְתֶּם, וּלְשַׁלֵּם בְּחִזְרָה לְרַבֵּנוּ וְ"ל אֶחָד מִנֵּי אֶלֶף אֶלְפִי אֶלְפִים
וְרַבֵּי רַבּוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁקַּבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם — תַּעֲזְרוּ לִי, כְּדִי שְׁאַגְמֹר
עִם הַיִּשִּׁיבָה וְהַכוֹלֵל, וְאֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְבָנוֹת גַּם מְקוֹם לִישִׁיבָה
קִטְנָה, וְעַל כָּלֵם אֲנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת מִדְּרָשָׁיָה לְבַחוּרוֹת, אָבֵל עֲזְרוּ לִי,
גַּם יְלָדֵיכֶם יְלָמְדוּ שֵׁם.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, עֲזְרוּ לִי לְצֵאת
מִהַסְּבִיב שְׁנִסְתַּבְּכְתִּי וּמִהַחוֹבוֹת שְׁנִפְלִיתִי אֲלֵיכֶם, וּבְזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קנג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מכם.

בענין הדירה, בודאי כדאי למכר את זה כמה שיותר מהר, כי
את צריכה להבין שהמחירים רק יורדים, כי זו שכוונה קצת חוץ
מהמקום וכן שכוונה מונחת, וכן המחיר מחיר טוב, אם אתם יכולים
לעלות עוד חמשת אלפים דולר — מה טוב ומה נעים. אפשר
למכר בימי הספירה, כי הרי אתם הולכים לבנות, ואין לך מצוה
יותר גדולה מזאת, ולכן אל תדאגו.

בענין השדוף של ... גרו יאיר, בודאי אם זה היה יכול ללכת
— אין יותר טוב מזה, אני יודע טוב טוב ששניהם מסכנים,
מקלקלים וכו'. אבל כמו שהתקלקלו, פן יכולים לחזור ביחד
בתשובה שלמה, וזה דוקא רעיון נפלא, ואני מאד מאד תומך בזה,
הלואי שיתבצע, ויוכלו להתחתן יחד, וכך לכל הפחות יהיו
שמורים, ולא ילכו על הרחובות, שזה מאד מאד מסכן.

נא ונא תמשיכי להתפלל, כי התפלה עושה נסים ונפלאות,
ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם אינו פועל. תהיי חזקה, וכן
תחזיקי מעמד, ששום דבר בעולם לא ישבר אותך, תאמיני לי
שהחיים מאד מאד קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו
נשבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קנד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַמְנִינַן בְּשֶׁבֶת הַכֹּל מְסֻדָּר.

בְּעֵינַי הַנְּסִיעָה שְׁלֶךְ לְכָאן, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לְהַגִּיד לָךְ, אַתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁבַעֲוֹד שְׁבוּעִים ל"ג בְּעֹמֶר, וְאֲנִי אֶהְיֶה כָּבֵר שָׁם, וּבְמוֹצָאֵי שֶׁבֶת אַתָּה צְרִיף לַעֲשׂוֹת בְּר־מְצוּהָ לְבֵן שְׁלֶךְ, וְלִכֵּן תִּשְׁקַל מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקֹר תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הַיֵּלֶד שְׁלֶךְ מִתְלוֹנֵן שֶׁהַהוֹרִים רַבִּים בֵּינֵיהֶם, וְזֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם לֹא טוֹב עֲלֵיו, וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר וְתִפְסִיק כָּבֵר לְרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה צוֹדֵק, וְאַתָּה מְכַרַח לְהִיּוֹת צוֹדֵק, וְתִמִּיד תִּצְדִּיק אֶת עֲצֻמְךָ, אֲבָל תִּהְיֶה "חָכֵם וְלֹא צוֹדֵק".

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קנה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי צוִיִּתִי כָּבֵר מְזִמֵּן לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא לְהַכְנִיס בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת שׁוֹם עֲלוֹנִים, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנְיָנִים בְּדַעוֹת נַפְסוֹת שֶׁל אַחֵרִים, אֲבָל צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים כְּדֵי לְצִיַּת אוֹתִי.

בְּרֹדְאֵי טוֹב מְאֹד שְׁאֵתָהּ תִּתְעַסֵּק עִם זֶה, וְתוֹצִיא כָּל שְׁבוּעַ
 "עֲלוֹן הַקְּהֵלָה", וְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִכְתֹּב מֵה שֶׁהוּא יִרְצֶה,
 כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
 וְאֵין לָנוּ עֵסֶק עִם אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לְלַכֵּת בַּגְּנוּבַת דַּעַת, תִּלְכִּי כְּמוֹ שְׁכָלֵם הוֹלְכִים — לֹא
 לְגַנֹּב דַּעַת הַבְּרִיּוֹת, וְעַל-יַד־זֶה תַּצְּלִיחִי.

חֲכַמְיָנוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אֵיזוֹ
 אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעָלָה; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח אֶתְכֶם,
 שְׁתַּהֲיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב"
 הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ בִּימֵי
 סְפִירַת הָעֶמֶר, כִּי הַיָּמִים הָאֵלּוּ נִקְרָאִים יָמֵי אָבֶל, כִּי תִלְמִידֵי רַבִּי

עֲקִיבָא לֹא כְּבָדוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ, וְעַל־יְדֵי לְתַקֵּן אֶת זֶה לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה אַחַד עִם הַשְּׁנִי, וְדִיְקָא עַל־יְדֵי־זֶה נִמְשִׁיף עַל עֲצָמָנוּ, אֶת אֹר הָאוֹרוֹת, צַח הַצַּחֲצָחוֹת, עַל־יְדֵי הָאַהֲבָה שֶׁל רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי, זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ, שֶׁהַכְּנִיס בְּתַלְמִידָיו: "אֲנִי בְּחִבּוּבֹתָא תִּלְיָא". וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ "אֲנִי" — רַאשֵׁי תְבוּת: אֲנָשֵׁי נִחַל גִּיּוֹבֵעַ, תְּלוּיִים בְּאַהֲבָה, וּמִי שְׂרוּצָה לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ו"ל בְּשִׁלְמוֹת, צְרִיף לְרֵאוֹת שִׁיחִיָּה בֵּינוּ לְבֵין חֲבָרוֹ אַהֲבָה. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אַתְּכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שְׂתַהֲיֵה בֵּינֵיכֶם רַק אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחוּ. וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא תַהֲיֵה לָכֶם שׁוּם שִׁיכוּת עִם אָדָם שִׁישׁ לוֹ שִׁיכוּת וְכוּ', עִם אָדָם שִׁישׁ לוֹ שִׁיכוּת אֶל אָדָם שִׁישׁ לוֹ שִׁיכוּת וְכוּ' — אֶל הַסַּמ"ךְ־מ"ם וְכוּ', אֲנַחְנוּ תַלְמִידֵי מִשָּׁה רַבֵּנוּ, שְׂאָמַר: "הַבְּדִלוּ", צְרִיכִים לְהַבְּדִל מִהַסַּמ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, וְכֵן הוֹרָה הַחַת"ם־סוֹפֵר זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ לְתַלְמִידָיו, "הַבְּדִלוּ" מִכָּל הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלּוּ, אִין לָנוּ עֶסֶק עִם מוֹסֵר וְרָשָׁע, אִיף שְׁבָנִיתִי אֶת הַפּוֹלֵל וְהִשִּׁיבָה, כְּבָר יֵשׁ עָלֵי מִשְׁפָּט מִמְּסִירוֹת שְׂמֵסֵר אוֹתִי.

מוֹהַרְנ"ת ו"ל הִיָּה רַגִּיל לֹאמֵר: מִצְחֵי חֲזַק נֶגֶד מִצְחָם, כִּי מוֹהַרְנ"ת ו"ל הִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׂרַבְנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהַרְנ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מג), אֲשֶׁר מִי שִׁישׁ לוֹ לֵב חֲזַק, אִינוּ מִפְּחָד מְשׁוּם דְּבָר; וְזוֹ הִיָּתָה גְבוּרַת שְׂמֵשׁוֹן. וְלִכֵּן אֵל תִּפְחָדוּ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, הַעֲקֹר לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמְכֶם מִהַרְשָׁע מְרָשָׁע, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָכֶם עֶסֶק עִם אִף אַחַד שִׁישׁ לוֹ עֶסֶק עִם הַרְשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה.

וְאֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה בְּפִמְבִּי, אֲנִי לֹא מִפְּחָד, וְהַקְדוּשׁ־כְּרוּף־הוּא יַעֲזֹר, שְׂנֹזְפָה לְלֵב אֲמִיץ, וְנִזְפָּה לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ עַל טְהוּרַת הַקִּדְשׁ, וְנִרְוָה מֵהֶם רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כָּל אֵלּוּ שֶׁהִבְטִיחוּ אֶת הָאֶלֶף שְׁקֵל, כְּדֵי שְׂאֹזְפָה לְשִׁלֵּם אֶת הַחֹבוֹת בְּעִבּוּר הַפּוֹלֵל וְהִשִּׁיבָה עַד ל"ג בְּעֶמְר, שִׁירָאוּ לְפָרַע אֶת זֶה תַּכְּף־יִמְדֵי לִידִידָנוּ ... נִרוּ יְאִיר. וְיֵשׁ לִי עוֹד תְּכִנּוּיֹת לְכַנּוֹת וּלְהַתְרַחֵב, כִּי תַהֲלָה לְאֵל,

הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ גִדְלָה וְצוּמַחַת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קנח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ו גִּיסָן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי ...
נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּדְבֵר עִם כָּל הָאֲבָרְכִים שִׁיתְּפִלְלוּ בְּכוֹלֵל הַחֲדָשׁ, וְתַעֲשׂוּ כְּמוֹ שְׁאִמְרָתִי לָכֶם, זֶה צוּדֵק וְזֶה צוּדֵק... וְגַם אַתָּה צוּדֵק... צְרִיכִים לְלַקֵּחַ בֵּין הַטְּפוֹת, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי שְׁמַעְתִּי שְׁהֵאֲבָרְכִים מְאֹד מִמְרָמְרִים, וְכוֹתְבִים לִי, שְׁאִין לָהֶם אִיפֹה לְהִתְפַּלֵּל, תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׁאִמְרָתִי לָךְ, וְהַכֵּל בְּחֻכְמָה עֲצוּמָה, וְאֲנִי אֶהְיֶה אִתְּךָ בְּקִשְׁר בְּעֲנִין הַנְּסִיעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קנט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ו גִּיסָן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

הִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָפָה אוֹתִי לְגִמֹר כּוֹלֵל יְפֵה, אֲשֶׁר לוֹמְדִים שְׁמָה כְּאַרְבָּעִים אֲבָרְכִים, וְזֶה מְקוֹם מְאֹד יְפֵה, אֲבָל חֹסֵר לָנוּ שְׁמָה אַרְוֹן-הַקֹּדֶשׁ וּבִמָּה וְעַמּוּד לְחֻזֵן, וְיֵשׁ חֲבֵרָה בְּאַרְץ, שְׁעוֹשִׂים אֶת זֶה מֵעַץ בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְזֶה עוֹלָה בְּסִבִּיבוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה אֶלְף ש"ח, אִם הִיָּה לִי אֶת הַכֶּסֶף, שְׁזֶה סֵךְ הַכֵּל שְׁבַע וְחֲצֵי אֶלְף דוּלָר, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה לְעֻלּוֹי נְשִׁמַת הָאָמָא, עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, אֲךָ מִחֲמַת שְׁאִין לִי אֶפְלוּ שׁוֹה פְּרוּטָה לְפָרְטָה, כִּי

אָנִי לֹוּה פֶּסְפִים לְגַמֵר אֶת הַיְשִׁיבָה שְׂיִהְיֶה מִמֶּשׁ פָּאָר, וְלִכֵּן אִם אֶת יְכוּלָה לְהַלוֹת לִי אֶת הַכֶּסֶף לְחֻדְשִׁים, שְׂאוּכַל כְּבָר לְהַזְמִין אֶת הָאַרְוֹן־קֶדֶשׁ וְהַבְּמָה וְהַעֲמוּד, אֶהְיֶה לָךְ אָסִיר תּוֹדָה מְאֹד. בּוֹדְאִי אִם הִנֵּה לִי אֵיזָה תּוֹרֵם, הֵייתִי שְׂמַח, וְאִם לֹא, אָנִי אֶתְרַם לְעַלּוּי גִשְׂמַת הָאָמָא, אָבַל אֵינן לִי עֲכָשׁוּ אַגּוּרָה, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַד חֻדְשִׁים אֲשֶׁלֶם לָךְ.

גַּא לְכַתֵּב לִי תִכְף־וּמִיד, כִּי אָנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה, כִּי אָנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד שְׂיִגְמְרוּ אֶת הָאַרְוֹן־קֶדֶשׁ וְאֶת הַבְּמָה וְאֶת הַעֲמוּד.

הַמְאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדָּר שְׂמִינִי, כ"ו גִּיסָן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִּיעֵוּ וִירָדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְמִסֵּר לְ... תַחֲיָה, אִם הִיא תִרְצֶה לְהַלוֹת לִי — מֶה טוֹב וּמֶה נָעִים, וְאָנִי אֲשֶׁלֶם אֶת זֶה, כִּי אִם אֵינן תּוֹרְמִים אָנִי אֶתְרַם אֶת זֶה לְעַלּוּי גִשְׂמַת הָאָמָא שְׁלִי, וְאֶעֱשֶׂה אֶת זֶה בְּתִשְׁלוּמִים.

תִּלְחֹץ מְאֹד עַל ... שְׂיִגְמֹר מֶה שְׂיִוְתֵר מֵהֵר, וְכֵן אָנִי מוֹכֵן לְקַפֵּץ בְּתוֹךְ הַחֻבּוֹת לַעֲשׂוֹת מְטִבַח לְיְשִׁיבָה וְחֻדָּר אָכַל, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

הַמְאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדָּר שְׂמִינִי, כ"ו גִּיסָן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִּיעֵוּ וִירָדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד חֲפֵשְׁתִּי אוֹתָךְ, אָבַל לֹא יְכַלְתִּי לְתַפֵּס אוֹתָךְ.

אתה ראיית מסתמא איך שפנינו אולם נפלא לישיבה, ואני רוצה לגמור גם מטבח וחדר אכל, והכל נכנס בסכום של כמאה וארבעים אלף ש"ח, ולכן רציתי מאד שתעורר לצאת אף ורק בשביל הישיבה, וזו זכות הרבים גדולה מאד, כי אני רוצה לשפר את התנאים של הבחורים בישיבה, ואני רוצה לבנות ישיבה גדולה מאד, של בערך כמאתים בחורים בפעם אחת, ועם רצון חזק יכולים לבוא לזה, וכן אני רוצה לפתח מדרשיה לבנות, וככה אוכל לחתן אותם ויגדל הקבוץ שלנו.

ולכן תעורר ותחזק את תלמידי הישיבה "דמשק אליעזר", שיצאו עכשו אף ורק בשביל הוצאות בנית הישיבה, וזה יהיה משהו פאר: חדר אכל מפאר, מטבח מפאר עם שיש עד הגג, וכן אולם הלמודים יהיה מאד יפה, ואני מחפש עכשו תורם גם בשביל ארון-קדש ובמה ועמוד. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנזכה להגדיל תורה ולהאדירה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קסב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשס"א.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות שיש ילדים שמעליבים אותך, ועושים צחוק ממך, כבר דברתי עם המגיד שעור ר' ... גרו יאיר, מהיום הוא ישמר על זה מאד מאד, ולך אני מיעץ, שלא תשים לב לזה, כי זה בא מקנאה שמקנאים בך, כי יש לך מדות טובות, לכן תמשיך ללכת בדרך הישר, וכך לא יצחקו ממך.

ראה לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה מטהר את הנפש,

אֲשֶׁר לֹא קִסַּג — לֹא קִסַּד בְּנַחֵל מַט

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּגְדֵּל וְתַגְדֵּל וְתַגְדֵּל וְתַגְדֵּל וְכוּ'. עַד שְׁתִּהְיֶה
גְּדוֹל בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קִסַּג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא עָנִיתִי לָךְ עַד עַכְשָׁו, כִּי רָצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, הֵיטוֹת שְׁאַנִּי לֹא
אֶרְאֶה אוֹתְךָ עַד הַבֶּר-מִצְוָה, וְלָזֶה אָנִי אוֹמֵר לָךְ כַּמָּה דְּבָרִים: א.
אֶתָּה לֹא צָרִיף לְהִתְעַרֵּב בַּמָּה שְׁקוֹרָה בֵּינָם אָבָא לְאֵמָא, זֶה לֹא עֲנִין
שְׁלָךְ, אִף שְׁזֶה כּוֹאֵב לָךְ, אֶתָּה לֹא צָרִיף לְהִתְבַּלְבֵּל. ב. אֶתָּה נִכְנָס
עַכְשָׁו לְעַל הַמִּצְוֹת, תִּקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה, וּבְזִכּוֹת
לְמוֹד הַתּוֹרָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע. ג. תִּרְאֶה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן,
וְתִהְיֶה יָרָא שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד, וְאֵז תִּרְאֶה אֶל מַה תִּגִּיעַ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁפִּתְּכַתְּ לִי, וְתִמִּיד תִּכְתֹּב לִי, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קִסַּד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

תִּקְחוּ דִירָה מֵה שְׁמֵתָאִים לָכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם כְּבָר דִירָה מִשְׁלָכֶם.

הַעֲקֹר תִרְאוּ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי זֶה גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל,
שֶׁיִּכּוֹל לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֹּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי יֵשׁ לְכָל בֶּן-אָדָם
הַרְבֵּה נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהַעֲקֹר לֹא לְהִשָּׁבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִתְחַזֵּק
מֵעַמֹּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, וְלִכֵּן אֵל תִּתְּבַלְּבוּ מִשׁוּם דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא קסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ז גִּיסוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִיחָה, שְׁלֻקְחַת אֶת
הַכֶּתֶה הַזֹּאת בְּיָדְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּתְּחַדֵּר בָּהֶם הַרְבֵּה
יִרְאֵת שְׁמַיִם, וְתִסְפֹּר לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְתִלְהַב אֶת לְבָם
לְאַהֲבַת הַתּוֹרָה, שְׂאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
וּבִפְרָט בְּיָמֵי הַנְּעוּרִים, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן
עג): הַעֲבוּדוֹת שְׂאָדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכַתְרוֹתָו, כָּל יוֹם עָרְכוּ
יָקָר מִשְׁנַיִם רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת וְזִקְנָתוֹ. וְלִכֵּן צְרִיךְ לְהִתְחַדֵּר
בְּיָלְדִים תְּשׁוּקָה שְׂיִרְצוּ לְלַמֵּד כָּל הַחַיִּים, כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר טוֹב
מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ.

וְכֵן תִּלְהַב אֶת לְבָם לְהִתְפַּלֵּל בְּקוֹל וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְשִׁיִּצְאוּ
לְשֹׁדֵה לְהִתְבוֹדֵד, וּכְמוֹ שְׁפִתְבִּתִּי לְךָ כְּבָר, שְׂאֲנִי רוֹצֵה שְׁפַעְעָמִים
בְּחֹדֶשׁ יִסְעוּ לְקַבְּרֵי צְדִיקִים, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים.

גַּא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלְל, כִּי זֶה מְצִוָּה מְאֹד מְאֹד שֶׁל זְכוּת
הַרְבֵּים, אִפְלוּ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלַפְעָמִים יִכְנָסוּ בְּךָ מִחֻשְׁבוֹת — מֵה לִּי
וְלִצְרָה הַזֹּאת, גַּם לִי לֹא פַעַם אַחַת נִכְנָסָה מִחֻשְׁבָּה כְּזֹאת, אֲבָל תְּמִיד

הִיָּה לְפָנַי עֵינַי דְּבָרַי רַבְּנוּ וְ"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן נה): אֵין עֲרֵף לְמִצְוָה שְׁאֵדָם עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ לְבַד, וְאֶפְלוּ שְׁתֵּהִיָּה רַבָּה, לְמִצְוָה שְׁתַּמְשֵׁךְ מִמֶּנָּה זְכוּת לְרַבִּים, אֶפְלוּ שְׁתֵּהִיָּה קִטְנָה, וְכָל שְׁכֵן שְׂזוּכִים לְזְכוּת אֵת הַרְבִּים בְּגֵי הַנְּעוּרִים — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, וְאֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֹּאת, כִּי לַמּוֹד תּוֹרָה דְּרַבִּים יוֹתֵר חָשׁוּב מִבְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֵת עֲצָמָךְ בְּיַדְיָךְ, וּתְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרִים שֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם, וְהִיּוֹת שְׁאִתָּה בְּעֲצָמָךְ צְרִיף אֵת הַדְּבוּרִים בְּעֲצָמָךְ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְחִזּוֹק אוֹתָם, וְעַל-יַד־זֶה גַּם אִתָּה תִּהְיֶה מְחֻזָּק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא קסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ז נִיסָן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטוֹב

מִמֶּךָ.

דַּע לָךְ, הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק הַתְּחִזּוֹקוֹת, צְרִיכִים לְהַתְחִזֵּק וְכָל מַה שֶּׁרַק עוֹבֵר עַל בֶּן-אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, צְרִיף לְקַבֵּל אֵת זֶה בְּאַהֲבָה, כִּי אַחֲרַת אָדָם יְכוּל לְהַשְׁבֵּר לְגַמְרֵי. וְעֶקֶר סוֹד הַצְּלָחַת הָאָדָם הוּא — כְּשִׁמְתְּחִזֵּק לֹא לְהַשְׁבֵּר, וּבְזֶה תְּלוּי כָּל כַּח הָאָדָם — לֹא לְהַשְׁבֵּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, לְכֵן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֵת עֲצָמוֹ, וְזוֹכָה לְהַצְּלִיחַהּ נְצָחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא קסז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ לְמַצֵּא אֶת בֵּת זוּגָךְ, אִם תִּהְיֶה חָכֵם בְּעֵינֶיךָ תֵּאבֵד אוֹתָהּ, וְתִהְיֶה מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נֶעֱנִים. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה חָכֵם בְּעֵינֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּדְחֹק אֶת הַשְּׁעָה, וְאֵל תִּגְרַם מְרִיבוֹת בְּבֵית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, אֶתָּה רַק צָרִיךְ לְכַתֵּב לִי אֵילוּ תִּאָּרִיכִים אֶתָּה רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת חֲתֻנָּה, אֲזִי אֲנִי יָכוֹל לְכַתֵּב לְךָ אִם אֲנִי יָכוֹל לְהִיּוֹת אוֹ לֹא, כִּי אֲנִי מִגְבֵּל מְאֹד בְּזִמְנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לא קסח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי שְׂאֶתָּה מְכַנִּים אֶת שְׁנֵי בְּנֶיךָ בִּישִׁיבָה חֲסִידִית, לֹא מִשְׁנָה אִיזוֹ יִשִּׁיבָה, הַעֲקָר שְׂתִּהְיֶה יִשִּׁיבָה חֲסִידִית, וְשִׁישְׂאָרוֹ עִם הַלְבוּשׁ הַחֲסִידִי, שְׂזָה יִשְׁמַר אוֹתָם מִכָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת וּמַעֲשֵׂי תַעֲתוּעִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת מִשְׁנֵי יְלָדֶיךָ.
הַטָּעוֹת הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁהֵילָדִים הַגִּיעוּ לְכָאן לִפְנֵי גֵיל חֲמֶשׁ-עָשָׂרָה, כִּי
עַד גֵּיל חֲמֶשׁ-עָשָׂרָה הֵילָדִים עֲדִין צְרִיכִים לְאִמָּם, וְזֶה נֶגֶד הַטָּבֵעַ,
וְלֹא בַחֲנֹם שֶׁהֵילָדִים אַחֲר־כֵּף מִתְגַּעְגַּעִים לְלֶכֶת הַבֵּיתָה, וְלִבְסוּף לֹא
לוֹמְדִים פְּלוּם. עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֵילָדִים, וְיַצְלִיחוּ בַלְמוּדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא קִסַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֲד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאִתָּה שׁוֹקֵד
בַּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְתִהְיֶה כְּכֹר בַּחוּר רְצִינִי, אִתָּה כְּכֹר לֹא
יָלֵד, כִּי בָרְגַע שֹׁנְעֵשִׁים בְּר־מִצְוָה, אִזּוּ מְקַבְּלִים עַל עֲצֻמוֹ כָּל הַמִּצְוּוֹת,
וְנִעֲשִׂים בְּעַל אַחֲרִיּוֹת גְּדוֹלָה. לְכֵן תִּתֵּן אֶת הַמַּדּוֹת שֶׁלָּךְ, וְתִקְנֶה
לְעֲצֻמָּךְ מִדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, וְהוֹרִיךְ הַיְקָרִים יְרוּוּ מִמֶּךָ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא קֵע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ח נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינֵי הָעֲבוּדָה, אֵל תִּפְחָדִי, תִּקְפָּצִי בְּזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יתן לך הצלחה גדולה מאוד, העקר הוא אמץ ולא לפחד, ואז תראי הצלחה גדולה.

בענין הארון-קדש וכו', אני רק הצעתי, כי דבר זה נשאר להמון שנים, ובכל יום לומדים שם ומתפללים שם, ולכן זה דבר גדול מאוד, אם לי היה עכשו פסח הייתי עושה את זה לזכות האמא שלי, אבל שצתי דחוקה לי.

אתם לא צריכים להתבלבל, הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותי, וכבר נמצא איזה מקום, רק לא להתבלבל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קעא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ח ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, ותאמין לי, שכל מכתב ממך זו אצלי ממש שמחה אמיתית, כי אני אוהב אותך מאוד מאוד, ולכן תראה לכתב לי יותר בתכיפות.

אני מאוד מאוד מבקש אותך, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, והעצה לזה — לשמח אחרים, תמיד שתהיה לך מלה טובה להגיד לאחרים, ועל-ידי-זה גם אפה תהיה שמח, כי רבנו ז"ל אמר, שאין עוד דבר יותר גדול משמחה. ולכן ראה לשמח, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קעב.

בעזרת השם יתברך, מוצאיי-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ח ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל אברכי כולל "אור המאיר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתם מתחילים ללמד את סדר הקיץ. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לכם הצלחה מרבה.

עכשו הכולל נמצא כבר במקום נפרד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לנו ארון-קדש יפה, ובמה יפה, ואני מאד מבקש אתכם, שתראו לשמר על נקיות המקום, כי זה היסוד, אם יש נקיות בבית-המדרש שלומדים שם, אזי נעשה משפן לשכינה, ואפלו אם אחד רוצה לשנות כוס תה וכו', צריך לנקות אחר עצמו, צריכים מאד מאד לשמר על הנקיות.

מאד מאד אני מבקש את כל אברכי הכולל, תדעו לכם, שהקיץ הזה אתם יכולים להתעלות מאד בתורה ובתפלה וביראת שמים, אם תקחו את עצמכם בידכם, ותקבלו על עצמכם להחזיק את סדרי הכולל, מלבד שכל אחד ילמד את הסדרים שלו במקרא, משנה, גמרא, מדרש. ורציתי מאד, שיהיה לנו כולל רציני, אברכים רציניים, אברכים שרוצים להתעלות בתורה ויראת שמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

נא ונא לדיק על הזמנים, כי שמירת הזמן זה כבר רב ההצלחה בכולל.

המאחל לכם שבוע טוב...

לא קעג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר שמיני, כ"ח ניסן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

עַד שְׁלֹא נִתְקַן אֶת הַכֹּל, הֵינּוּ הַיְשִׁיבָה שְׂיִהְיֶה לָהֶם מְקוֹם מְבֻדָּד,
וְכֵן מְקוֹם לְאָכֹל וּמְטַבֵּחַ, אֵין בְּרָרָה אַחֲרַת, רַק שְׁהִכְתָּה תִּלְמַד פֹּה,
אֲנִי מָאד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁזֶה יִקַּח כַּמָּה שְׂיִוִּיתֵר מֵהֵר, כִּי
אֶת חֲדָר הַהִמְתַּנֶּה אֲנִי צָרִיךְ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וַיִּהְיֶה לָכֶם קִיץ מְבַרְךָ
מָאד, וְהַתְּלַמִּידִים יִלְמְדוּ תְּמִיד תּוֹרָה. עוֹד אֲדַבֵּר אִתְּךָ פְּנִים אֶל
פְּנִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לא קעד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר שמיני, כ"ח ניסן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאד רָצִיתִי שְׂתַכַּנְס לְלַמַּד בְּפוֹלֵל, כִּי שְׂמָה יֵשׁ לָהֶם סֵדֵר, מְלַבֵּד
זֹאת תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ שְׁעוֹר כְּסִדְרָן כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּגֵרָסָא, וְכֵן
כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא בְּגֵרָסָא, וְגַם מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא בְּפִרְשַׁת
הַשְּׁבוּעַ — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד לְעִצְמְךָ הַלְכוּת

בְּסִדְרָן "מַחְבֵּר" "רַמ"א" וְכָל הַד' חֲלָקֵי שְׁלֹחַן עָרוּף, תִּתְחִיל אַרְח
חַיִּים, וְאַחֲר־כֵּן תִּסִּים, וְתִתְחִיל יוֹרֵה דַעָה, וְאַחֲר־כֵּן תִּסִּים, תִּתְחִיל
אָבֵן הַעֲזָר וְתִסִּים, וְתִתְחִיל חֲשָׁן מִשְׁפָּט וְתִסִּים, וְאַחֲר־כֵּן תִּתְחִיל
עוֹד פֶּעַם, וְאִם תִּתְנַהֵג כִּכֵּה, אַף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה לָךְ מִשְׁעָמָם.

הַעֲקֹר תִּרְאֶה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְךָ וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קעה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמִינִי, כ"ח נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד מְאֹד
... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בַּעֲנִין הַחֲתָנָה, תִּשְׁאִיר כְּמוֹ שֶׁהֲצַעֲתִי וְכו'.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַשְׁפִּיעַ עַל הָאָבָא שְׁלֹךְ וְכו', אָבֵל הַכֹּל שִׁיְהִיָּה אַחֵר
סְכוּת וְכו'.

אֵל תְּדַאֵג, יִהְיֶה לָךְ עַל הַהוֹצָאוֹת הַחֲתָנָה בְּשִׁפְעַ וּבְכָרוּחַ, לֹא
מִפְּסִידִים כְּשִׁמְצִיתִים.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְרַצֶּה שְׁאֵתָה מִתְחִיל לְלַמֵּד עֲנִינִי חֲשָׁן מִשְׁפָּט
וְדִינּוֹת, כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁהִיָּה לָנוּ מוֹרֵה צֶדֶק מַעֲצָמָנוּ, וְאֵתָה צָרִיף
רַק שִׁיְדַחְפוּ אוֹתְךָ, תִּכְנִיס אֶת כָּל הָרֹאשׁ שְׁלֹךְ בְּהִלְכוֹת, וְאַחֲר־כֵּן
תִּלְךָ לְבַחֲיָנוֹת, וְתִקְבַּל סְמִיכָה עַל זֶה.

בֵּין כֵּן תִּבְשַׁל לְחֲתָנוֹת וְלִשְׁמֵחוֹת וְכו', וְתִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה בַּעֲת
הַבְּשׁוּל.

הִנֵּה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁהִיָּתָה לוֹ מִסְעָדָה, וְכֹלָם בָּאוּ

לְאָכֵל, כִּי הָיָה לוֹ אֲכָל טְעִים, וְקָנְאוּ בוֹ בְּעֵלֵי מִסְעָדוֹת אַחֲרוֹת,
 וְשָׂאוּ אוֹתוֹ: "אֵיזָה תְּבַלִּין אַתָּה מִכְּנִיס בְּאֲכָל שְׁלֶךְ?" אָנָּה וְאָמַר:
 "אֲנִי מִתְּבוֹדָד בְּשַׁעַה שְׂאֲנִי מִבִּשְׁל אֶת הָאֲכָל, וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמִי שְׂיֵאכֵל אֶת הַמֵּאֲכָלִים הָאֵלֶּה, יִמְשֶׁךְ לְבוֹ
 לְה', וַיְהִיָּה יָרָא שְׂמִים וַיִּצְלִיחַ". לָכֵן גַּם אַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קעו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׂמִינִי, כ"ח גִּיסָן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ לִי פְּלֵא עֲלֶיךָ עַל מָה אַתָּה כָּל-כָּף מִתְּלוֹנֵן עַל גִּיסָךְ וְכוּ',
 שְׁלֵא רוּצָה לְתַת לָךְ וְכוּ'? אַתָּה חוֹשֵׁב שְׂאֲנַחְנוּ נִסְכֵּן אֶת הַמוֹסְדוֹת
 שְׁלָנוּ בְּשִׁבִיל הַפְּרָנְסָה שְׁלֶךְ? מַה זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת, יֵשׁ עֲלֵינוּ בְּקִרְת
 חִזְקָה, וְאֵיךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שְׁלֵא עוֹשִׂים לְאָף
 אַחֵד.

בְּעִנְיַן הַרְשִׁיּוֹן, אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, כִּי כָּלֵל רֵאשׁוֹן שְׁנוֹהֲגִים רַכֵּב
 צְרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַכְּבִישׁ וְלֵא עַל הַשְּׁעוּנִים... אַתָּה צְרִיךְ לְתַת תּוֹדָה
 לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, שְׁלֵא הִרְגַּת אֵיזָה אָדָם.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, שְׂחֲצִי יוֹם תִּשָּׁב וְתִלְמַד בְּכוּלֵּל, וְחֲצִי יוֹם
 תַּעֲשֶׂה עֲבוֹדוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרָנְסָה בְּשַׁפְּע, הַעֲקֹר
 תִּצֵּא מִהַעֲצָבוֹת וְהַדְּפֹאֹן שְׁלֶךְ, וּבְזֶה תַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ח נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וְבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי זֶה יִתֵּן לְךָ חֶשֶׁק
לְהַמְשִׁיךְ וְלַלְמֹד, וְכֵן תִּבּוֹא בְּזִמְן לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, וּמַעֲרִיב,
וּבְכֹל יוֹם גִּיּוֹם תֵּלֶךְ לְמַקְוֶה קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְתִצְלִיחַ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ח נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל מִמֶּךָ כָּל יוֹם מִכְתָּב, לְדַעְתִּי, הִיִּיתָ צָרִיךְ לְתַת
דִּין וְחֻשְׁבוֹן כָּל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמָקוֹם לְכַתֵּב לִי דִין
וְחֻשְׁבוֹן, מֵה שְׁעֵבֶר עָלֶיךָ כָּל הַיּוֹם, וּמִתִּי שֵׁישׁ לְךָ מְרִיבָה וְכוּ', אֵתָה
צָרִיךְ לְהַגִּיד אֶת זֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שְׂמַרְגִּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר
עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְסַפֵּר לוֹ כָּל יוֹם אוֹתוֹ דְּבַר, לְבִסוּף נוֹפְלֵת
עָלָיו בּוֹשָׁה, וּמִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד בְּכֹל יוֹם: רְבָתִי עִם אִשְׁתִּי... לֹא גִתִּי
כֶּסֶף... צְעָקָתִי עָלֶיךָ... אִם מְסַפְּרִים אֶת זֶה כָּל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, מִתְחִילִים לְהִתְבַּיֵּשׁ, וּלְבִסוּף מִתְקַנְּיִם אֶת הַמַּעֲשִׂים.

וְלִכֵּן רְאֵה לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַעֲקֹר אֶתְּהָ צְרִיף לְהַפְיִץ כַּמָּה שְׂיֹתֵר הַרְבֵּה סְפָרִים, כִּי זְכוּר
תִּזְכֹּר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה זְרִיזָה,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצֻרַע, כ"ט ניסן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַמִּיד תִּתְּנֶנּוּ דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְבֶּה
בְּשִׂיחָה בֵּינֵךְ לְבֵינֵךְ קוֹנֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֹאֵר כָּלֵל, וְכָל תְּפִלָּה נִתְקַבְּלָת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצֻרַע, כ"ט ניסן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל הַמַּכְתְּבִים שְׁלָךְ.

אֵל תִּדְאָגִי, בְּעֵלְךָ יִשְׂאֵר אַבְרָךְ כּוֹלֵל וְיִלְמַד כָּל יְמֵי חַיָּיו,
וְהַיְלָדִים יִרְאוּ דְגָמָא חַיָּה מִמֶּנּוּ, אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר,

כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִף שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מִשְׁפָּרִים קָשִׁים
עֲכָשׁוּ, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ נַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

בְּעֵינֵי הַשְּׁדוּף לְאַלְמָנָה, צָרִיכִים לְשַׁלַּח בְּמָה נָשִׁים וְלִבְרָר
וְלִגְשֵׁשׁ וְכוּ', אָבֵל אִף וְרַק בְּדִרְךָ עֲקִיפָה, וְלֹא, חֵס וְחִלְיָהּ, לְפָגַע
בָּהּ, כִּי אֲסוּר לְפָגַע בְּאַלְמָנָה, כִּי זֶה עֲנֵשׁ מְאֹד מְאֹד גָּדוֹל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַיָּמִי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָפָא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּזוּרֵי-מִצְרָע, כ"ט נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּעֵתֵים הַלְלוּ וְלְהַתְחַזֵּק וְלְהִתְאַחֵד יַחַד בְּיָתֵר
שָׂאת וּבְיָתֵר עוֹז, שְׂזָה עֲקָר הַצְּלָחָתְנוּ.

יֵשׁ לִי מִידַע שְׂבִימִים הָאֱלוֹי צָרִיכִים לְבוֹא צְנוּת שֶׁל כָּלִי
הַתְקַשְׁרַת לְרֵאִין אֶת קְהֵלְתְנוּ, וְלִכְנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְרַאֲן אֲלֵיהֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אֲלֹא
יִשְׁלַח אוֹתָם אֵל ... גִּירוּ יְאִיר, אוֹ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר, כִּי הֵם הַיּוֹדְעִים
אִיךְ לְדַבֵּר אִתָּם, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב, וְאִף אֶחָד
לֹא יִגִּיד אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי בְּנַפְשָׁנוּ הוּא.

רְאוּ לְהַרְשֵׁם בְּפְרוּיָקֻטִים הַחֲדָשִׁים שֶׁהוֹלְכִים לְבָנוֹת לָנוּ דִירוֹת,
וְאֵל תִּהְיוּ בְּטָלְנִים, וְאֵל תִּחְמִיצוּ אֶת הַהוֹדְמָנוֹת, כִּי אֲחֵר-כֶּף תִּהְיוּ
מִהַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נַעֲנִים.

נא וְנא הָעֶקֶר שְׁתַּהֲיֶה אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת בְּיַנְנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּבֵּר
עַל כָּל הַמְּכַשׁוֹלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצַרַע, כ"ט נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע טוֹב מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף,
וְיִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצַרַע, כ"ט נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תַלְמִידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְעֶקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת
הוּא אַרְיִכוֹת אַפִּים, לְהֶאֱרִיךְ אַפָּךְ עַל כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וּתְדַבֵּק
אֶת עֲצָמְךָ בְּאִיִן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּצְיֵר בְּעֲצָמְךָ, שְׂאִין שׁוֹם
דָּבָר בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵל תְּדַחֵק
אֶת הַשְּׂעָה, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת טג): כָּל הַדּוֹחֵק
אֶת הַשְּׂעָה הַשְּׂעָה נִדְחָקָת מִפְּנֵיו, וְאִם תִּהְיֶה חִזּוֹק בְּזֶה, תָּמִיד תִּרְאֶה
נִסִּים גְּלוּיִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, כִּי הַכּל בְּהַשְׁגָּחָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יִכּוֹלִים

להיות חכם בעיני עצמו, אלא לבטל את עצמו רק אליו? תִּבְרָךְ,
ועל-ידי-זה תצליח ברכך תמיד.

גא ונא תדבר בכל יום אליו? תִּבְרָךְ, אפלו כמה דבורים, פי זה
מאד יקר בעיניו? תִּבְרָךְ.

אני מאד מבקש אותך, שתתאחד עם כל החברים שלמדו אצלי
וביחד תתחזקו, פי אני רוצה להקים גודד של עובדי ה', שלא
אצטרך להתביש עמם — לא בעולם הזה, וכל שפן לא בעולם
הבא, מאלו התלמידים שמסרתי נפשי בעבורם כידוע לך. ולכן תקח
את עצמך בידיך, ותמיד תהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ותצויר
לפניך, שהקדוש-ברוך-הוא עומד לפני עיניך ומסתכל עליך,
ומתבונן עליך, וכך תפל עליך? ראת שמים שלמה; כי באמת אין
לנו שום דבר מבלעדי הקדוש-ברוך-הוא; אשרי מי שמסתכל בזה,
ואז טוב לו כל הימים.

ראה לכתב לי מכתב, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע-מצרע, כ"ט ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... ו... שיהיו
נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הלדת
הבת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהיא תביא לכם שלום בבית, וזכרו
היטב אשר ל'אה' — ראשי תבות: ה'נסתרות ל'הנ"ה אלקינו, פי
כל מה שקרה אתכם עד עכשו, זה מנפלאות הבורא? תִּבְרָךְ שמו,
פי אתם זוג כל-כף טוב, סתם לעשות ביניכם מחלקת? ! ולכן אני
מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות הבת הזאת שתקראו אותה

לָאָה, זֶה יָבִיא לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ
וְנַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַפְתַּ מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית...
.

לֹא קִפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּזוּרָה-מְצֻרָה, כ"ט גִּיסוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיחֵי
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבְרַפְתַּ "מְזֵל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת
בְּנֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכְּפוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנֵנוּ, וְתִקְרָאוּ אוֹתוֹ נַחְמָן נָתַן עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל
וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהַיְלֵד יִהְיֶה צַדִּיק גְּדוֹל, וְתָרוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה
מִמֶּנּוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...
.

לֹא קִפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּזוּרָה-מְצֻרָה, כ"ט גִּיסוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֲהוּבֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, פִּי גְדוֹל
אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: יֵשׁ עֲנִין שְׂחִיתֵהפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

קְרוֹב מִשְׁפָּחָה שְׁלֶךְ הַתְּקַשֵּׁר אֵלַי, וְרוֹצֵה לְהַכְנִיס אֶת בְּנוֹ

לְיִשְׁיבָה אֶצְלִי, אָנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׁעַד אַחֲרֵי סְכוּת אָנִי לֹא מִקְבֵּל
 אֶף אֶחָד, אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּגִיל חֲמִשׁ־עֶשְׂרֵה — זֶה דְּבָר אֶחָד, דְּבָר
 שְׁנֵי — מִי שְׁאִינוּ גָר בְּיַבְנָאֵל, אָנִי לֹא מִכְנִיס אוֹתוֹ לְיִשְׁיבָה, וְכֵן
 תִּגִּיד לוֹ. חָבֵל, כְּדָאֵי לוֹ לְהַכְנִיס אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ עֲכָשׁוּ לְיִשְׁיבָה,
 וַיִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָפַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּזִיע־מִצְרַע, כ"ט נִיסָן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
 מִמֶּךָ.

בְּעֵינַי הַיְלָדִים וְכוּ', אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִתֵּן לְךָ יְלָדִים חֲמוּדִים, רַק צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל
 הַזְּמַן אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב
 מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָפַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּזִיע־מִצְרַע, כ"ט נִיסָן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְכֵן כְּפֶה הוֹדְעוֹת.

אִתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׂמֵה שְׂקַלְקַלְתָּ וְכוּ', אֶת זֶה אִתָּה צְרִיף לְתַקֵּן

וכו', בְּכָל רִיב יֵשׁ שְׁנֵי צַדִּדִּים, אִם בָּאתָ לְגֵרוּשִׁין, מִכָּרַח שְׂאֵתָה גַם
 לֹא צוֹדֵק, כִּי בְּכָל רִיב יֵשׁ שְׁנֵי צַדִּדִּים, אִין כְּזֶה דְּבַר שְׂאֵתָה רַע
 וְהַשְּׁנֵי צַדִּיק וְטוֹב לָב.

מֵאַחַר שְׂכַבְרֵהּ הַתְּגַרְשׁוּ, וְאִנִּי מְנַסֶּה בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׂבַעוּלָם
 לְהַחְזִיר אֶת גְּרֻשְׁתָּךְ אֵלַיךְ, אִז תִּהְיֶה סְבֻלָּן וְתַחֲפָה בְּסְבֻלָּנוֹת, אֵל
 תִּהְיֶה בְּכַעַס, כִּי זֶה מֵרָאָה שְׂאֵתָה הֵייתָ חַיֵּב וְכוּ', אֵתָה צְרִיף לְהִבִּין,
 הָאֵשָׁה הִיא לֹא פְלֻבָּה, בּוֹדֵאֵי תְּצַעַק — גַּם אֲנִי לֹא פְלֻב, אָבֵל מִי
 שְׂאִין לוֹ שְׂכָל — מְסַכֵּן, סוּבֵל, לְכֵן יוֹתֵר טוֹב לְסַבֵּל וְלִהְיוֹת חָכָם.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִּהְיֶה לְךָ סְבֻלָּנוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָ
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב. בֵּין כֶּף רְצִיתִי
 מְאֹד מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂלֹא תִישֵׁן בֵּין הַבְּחוּרִים, וְלֹא תִסְתַּוֵּבֵב בֵּין
 הַבְּחוּרִים, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׂבִין הַבְּחוּרִים לֹא יִסְתַּוֵּבֵבוּ לֹא
 בְּגִיל יוֹתֵר מִבְּגֵר מְעַשְׂרִים וְשִׁתִּים, וְגַם לֹא גְרוּשִׁים, אֲנִי מְאֹד מְאֹד
 מְקַנְהָ, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קפט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תּוֹרֵיעַ-מְצֻרַע, כ"ט נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּסְתַּוֵּבֵב בֵּין הַבְּחוּרִים, אֲנִי
 מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד שְׂגְרוּשׁ לֹא יִסְתַּוֵּבֵב בֵּין בְּחוּרִים.

... גֵּרוּ יְאִיר, מִתְלוֹנֵן שְׂהַזְמַנְתָּ אֶצְלוֹ שְׂלִשְׁתַּיִם אֲלָפִים "אוֹצֵר-
 שְׁלוֹם-בֵּית", וְהִבְטַחְתָּ לוֹ שְׂתִשְׁלַם לוֹ מְזַמָּן, וְעַכְשָׁיו הוּא תְּקוּעַ עִם

זֶה, הֵיִתְכֵן שְׁתַּעֲשֶׂה לוֹ דָּבָר כֵּזֶה? ! אַתָּה מְזַמֵּן סִפְרִים, וְאַחֲרֵי־כֵן מַתְחַרְט? ! וְלָכֵן רְאֵה לְתַלְתֵּן אֶת זֶה, וְלִהְפִּיץ מֵה שִׁוִּיתָר מֵהָר לְפָנֵי הַחֲתָנָה שְׁלֶךְ, וּבְזָכוֹת זֶה יִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם־בֵּית אִמְתִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תּוֹרֵיע־מְצַרַע, כ"ט נִסָּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב". הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדְיָהֶן, אָמֵן.

הַשְּׂבוּעַ אָנוּ אוֹחֲזִים בְּפִרְשַׁת תּוֹרֵיע־מְצַרַע, בְּשֵׁתֵי פְרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ מְדַבְּרִים מֵעוֹן לְשׁוֹן־הָרַע, כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע — נַעֲשֶׂה מְצַרַע. נִשְׁאֲלֵת הַשְּׁאֲלָה: הֲנֵה אָנוּ רוֹאִים בְּנֵי־אָדָם מְדַבְּרִים לְשׁוֹן־הָרַע, וּמִתְבוֹנְנִים עַל כָּל גּוֹפֶם, וְאִין בָּהֶם שׁוֹם נִגְעִים, הֵיִתְכֵן? ! אֵלּא מְסִבִּיר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א') עַל־פִּי דְבָרֵי הַזֶּהָר מַה נִּקְרָא מְצַרַע? מוֹצִיא רַע, שֶׁסָּגְרוּ מִמֶּנּוּ הָאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים, שְׂאִינוּ יְכוּלִּים לְהַבִּין אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְסַתְּפֵל עָלָיו יִתְבָּרַךְ. וְכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע, הוּא מְלֵא דְמִיוֹנוֹת, עַד שֶׁמְצַיְנוּ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים מְסִכְנִים, מְסִתּוֹכְבִּים עִם דְּמִיוֹנוֹת שֵׁישׁ לָהֶם מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים, וְלֹא יְכוּלִּים לְהוֹצִיא מֵהֶם אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת הַלְלוּ. וְזֶהוּ שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ עה:): "וְהִסִּיר מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" — זֶה הַרְעִיוֹן. הַרְעִיוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם שֶׁנִּכְנָסוּ בּוֹ מִחֲשָׁבוֹת וּדְמִיוֹנוֹת שֶׁל הֶבֶל, כְּאֵלּוּ הוּא חוּלָה, כְּאֵלּוּ יֵשׁ לוֹ מַחֲלָה זוֹ אוֹ אַחֲרָת, אֲזִי רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, זֶה מַה שֶׁהוֹרֵס אוֹתוֹ, וְסוּבֵל עַל הַעֲצָבִים. וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע אַחַד עַל הַשָּׁנִי. וְאִם נִתְבוֹנֵן נִרְאֶה לְמַה אַחַד מְדַבֵּר רַע

על זולתו? כי טבע של האדם שרוצה להתנשא על זולתו — אני יותר ממך. ומי מפריע לו? אלא אינו מרגיש שהוא יותר מהשני עד שמדבר עליו רע, ובזה הוא חושב שהשפיל אותו, ואז יש לו תחושה שהוא גבה ממנו, חשוב ממנו וכו'. ומי אמר כזאת? הדמיון שלו אמר לו שהוא גדול יותר מזולתו. וזהו חמור עון לשון-הרע, שחמור יותר מעבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים. כי עבודה זרה כשאדם עובד, רחמנא לישוכן, יכאב לו, ויחזור בתשובה שלמה, ויתודה לפניו יתברך: "רבוננו של עולם, מה עשיתי?! אבדתי את האמונה אני שב בתשובה שלמה", או אחד עבר גלוי עריות, כואב לו הלב מה עשיתי?! ויתודה לפניו יתברך, או אחד הרג את מישהו, יכאב לבו: מה עשיתי?! וישוב בתשובה שלמה, אם-כן שלש אלו יש עדין תקוה, כי המצפון מציק להם. לא-כן מי שמדבר לשון-הרע, נעשה אצלו כהתר, פי הוא חושב — הרי אני יותר ממך, ואם-כן יש לי התר לדבר עליך, ובזה אשפילך יותר ויותר. וזוהי הטעות הרנוחת בלשון-הרע, וקשה לעקרה. ולכן אנו אומרים בכל יום יום בתפלה בבקר: "יהי רצון, שתצילני היום ובכל יום יום מעי פנים ומעצות פנים מאדם רע, מיצר הרע וכו', ומלשון הרע" וכו'. ותפלה זו צריכים לומר בכונה גדולה מאד, ובדיוק כמו שהספרדים אומרים קדם תקיעת שופר: "עת שערי הרצון יפתח", תפלה מעוררת מאד, וכלם שרים ביחד ומתעוררים, וכן האשכנזים מתפללים תפלה מעוררת מאד במוסף: "וינתנה תקף קדשת היום", פי אז נפתחים השמים. ואין איש שם על לב, שתפלה זו צריכים להתפלל בכל יום בכונה גדולה הן הגברים והן הנשים, פי גם נשים מחיבות לומר ברכות השחר בכל יום, ובסוף הברכות ישנו "יהי רצון", וצריכים לבקשו יתברך אז על כל פרט ופרט שכתוב שם: מעלילה, ממיתה משנה, רחמנא לצלן, שומעים היום כל מיני מיתות משנות, חלאים רעים, שומעים מקרים מוזעזעים, שאנשים צעירים נתפסים במחלות רעות, ואחת מהתפלות שאנו מבקשים ממנו יתברך — שיצילנו מלשון-הרע, פי זה הדבר הכי חמור. מה אתה פועל בזה שאתה אומר רע על חברך, הלא אתה הורס את עצמך לגמרי, ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ערכין טו):

אמר ריש לקיש, לעתיד לבוא מתקבצות כל החיות אצל הנחש ואומרות: מה הנאה יש לו לנחש בזה שמפיש, פי כל חיה רעבה ולכן היא טורפת, יש לה הנאה מכך, אבל אתה הנחש מה הנאה יש לך בזה שאתה מכניס ארס באדם? ועונה: ולי אתם שואלים?! שאלו לבעל הלשון, מי שמדבר רע על הזולת, יש לו הנאה מזה?! ולכן צריכים לשמור מאד לא לדבר רע על הזולת, אשר זהו עון חמור מאד, יותר מעבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים, וזה שיף לנשים יותר מגברים, פי חכמינו הקדושים אומרים (קדושין מט:): עשרה קבין שיחה ירדו לעולם תשעה נטלו נשים, נמצא שנשים פטפטניות. ותוף כדי שיחה מגיעות לידי בקרת הזולת ולשון-הרע. ובמקום לנצל את התשעה קבין שיחה לטוב: לומר יותר תהלים וכו', כי מלמוד תורה אשה פטורה, אבל מתפלה לאו, וזו מצות עשה גם לאשה, כי התפלה ממשכת חיים וישועות, ועל-כן במקום לפטפט יש לומר תהלים, לבקש על הבעלים, על הילדים, שיהיה לכן פרנסה בשפע ולא בצמצום, רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט), שהפסך בא רק בזכות האשה. ולכן אם אין פסך בבית, סימן שהאשה מפטפטת דברים בטלים, אם היתה מבקשת את הקדוש-ברוך-הוא על בעלה, על הילדים, ובפרט בעת הדלקת הנרות, שאז הוא עת רצון בשמים, וכן בעת טבילה, ובעת הפרשת חלה, שאז אשה יכולה לפעל אצלו יתברך כל אשר תחפץ, ולכן לא בחנם שיש לאשה תשעה קבין שיחה, שיכולה לפעל אצלו יתברך יותר מגבר.

ידוע הספור, שרבי שמעון היה התלמיד הראשון של רבנו ז"ל, והיה לו בן יחיד. יום אחד בא רבי שמעון הביתה, ומצא את אשתו עומדת אצל העריסה של התינוק, אשר היה עם חם גבה בלי הפרה וכו', ובימים דאז לא היה כל-כף פשוט לנסע לבית-חולים לחברו למכונת חמצן ואינפוזיה וכו', ועמדה ובכתה מאד, וכשראה זאת ר' שמעון, תכף-ומיד רץ בחזרה לרבנו ז"ל, והתפרץ לתוף החדר, פי היה קשור מאד לרבנו ז"ל, ויכול היה להפגס אימתי שרצה. ופרץ בבכי ואמר: רבנו, בני גווע וכו', ורבנו ז"ל לא ענה

לו וכו', אָז הִבִּין שָׁזָה אַחַר יְאוּשׁ. וְחֹזֵר לְבֵיתוֹ. וְאִשְׁתּוֹ שָׁאַלָה אוֹתוֹ: מָה אָמַר רַבְּנוֹ? אִזִּי פָּרַץ בְּבָכִי וְאָמַר: רַבְּנוֹ לֹא עָנָה מְאוּמָה, וְאִנִּי חוֹשֵׁשׁ שָׁזָה לְאַחַר גְּזֵר דִּין. בֵּין כֶּף הִיא עֲמֻדָה עַל יַד הָעָרִיסָה וּבִכְתָּהּ כָּל הַלְּיָלָה, וְלֹא עֲזָבָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, נִתְּתָ לִי בֶן יְחִיד, שִׁיְהִיָּה בְּרִיא, תִּבְרִיא אוֹתוֹ", וְלֹא חִדְּלָה וְלֹא עֲזָבָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּרָגַע וּבִכְתָּהּ וְהִתְפַּלְּלָה. רַבְּנוֹ ז"ל הִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן, וְר' שְׁמֵעוֹן בָּא אֶל רַבְּנוֹ ז"ל לְהִתְפַּלֵּל, וְהָיָה בְּמִצַּב נוֹאֵשׁ מְאֹד, רַבְּנוֹ ז"ל רָץ נִגְדוֹ בְּפָנִים שְׂמֵחוֹת וְאָמַר: יִדְעֵתִי שֶׁתְּפִלָּה זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל תְּפִלַּת נָשִׁים שֶׁתְּהִיָּה כָּל-כֶּף גְּבוּהָה בְּשָׂמִים, שֶׁתַּעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, זֶה לֹא תֵאֲרָתִי, וְלֹא רַק שֶׁאֲשַׁתֵּךְ פְּעֵלָה שֶׁהֵבֵן יְהִיָּה בְּרִיא, אֲלֵא פְּעֵלָה שֶׁתְּהִיָּה לוֹ אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֶף הָיָה. לְמֵדִים מִכָּאן, מַה כַּח הָאִשָּׁה בְּתִפְלָתָהּ, וּבִפְרָט שִׁיכוּלָה לְבִכּוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּכֹא מִצִּיעָא נט.): אִשָּׁה דְּמַעוּתִיָּה מְצוּיּוֹת, וְקִרְוָה הִיא לְבָכִי, וְלָכֵן בְּמָקוֹם לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, לְדַבֵּר מְזֵה עַל זֶה, תְּדַבְּרֶנָּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתִבְקֶשְׁנָה כָּל צְרָפְכָּן. וְכֵן לְחֻזַּק וְלַעוֹדֵד נָשִׁים אַחֲרוֹת, זֶה הַדְּבַר הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר. רַבְּנוֹ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו'): דְּוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר "אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁמְכַנִּים שְׂכָל בְּדֵל, רוֹאִים אִשָּׁה שְׂבוּרָה, בְּדַכְּאוֹן, מִצְּוָה לַעֲזֹר לָהּ, לְחֻזְקָה וְלַעוֹדְדָה, וְזֹאת רְצָה רַבְּנוֹ ז"ל — שִׁיְהִיָּה נִקְדַּת הַחֹבֵר, וְלָכֵן אֵין שׁוּם תּוֹעֲלַת בְּזָה, שֶׁמְדַבְּרִים רַע עַל הַשָּׁנִי, אֶת הַשָּׁנִי אֵף פְּעַם לֹא תוּכְלוּ לְהַשְׁפִּיל. אִם מִשְׁפִּילִים הָרִי זֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּלִבָּד.

וְלָכֵן רְאִינָה לְהִזְהַר בְּזֶה מְאֹד, וּבִכְלָל רְאִינָה שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת מִהַעֲקָר טָפֵל וְלַהֲפֹךְ. הִנֵּה בְּעֵנִין צְנִיעוּת, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הִהוּלְכַת בְּצְנִיעוּת, הוּלְכַת בְּכִסּוּי רֹאשׁ, נִזְהָרַת שֶׁלֹּא יְהִיָּה לָהּ שֶׁעַר, וּמִגְלַחַת שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁהּ, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד לְאִשָּׁה שְׁנִתְגַּלוֹת שְׁעֵרוֹתֶיהָ, וּמִבִּיא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מַחְלוֹת וְעֲנִיּוֹת בְּבֵית, הַכֹּל רַק מִפְּאַת גְּלוּי הַשֶּׁעַר שֶׁמִּבִּיא לְכָל הַצְּרוֹת בְּבֵית. וְכַמוּכָא בְּזִהַר (נִשְׂא קַחָה:): קָלְלָה תָּבוֹא עַל בַּעַל שְׁנוֹתָן לְאִשְׁתּוֹ לִילָךְ בְּגִלוּי שֶׁעַר. וְהִנֵּה נָשִׁים נוֹטְלוֹת אֶת זֹאת בְּנִקְל וְסוּמְכוֹת עַל זֶה וְעַל זֶה וְכוּ', הַפְּרוּשׁ הוּא כֶּף אוֹ כֶּף,

אך אין לנו אלא הזהר הקדוש, אשר אומר שקללה תבוא על אשה שנתגלות שערות ראשה, אנו רואים אנשים צעירים נפטרים, הכל מחמת גלוי שער וכו'. ולכן הנשים הצדקניות מגלחות שערות לגמרי, ועל תגלחת יכולות לחבש פאה וכו'. והגמרא שואלת — האם מתר לצאת בפאה נכרית בשבת, ומהי השאלה? אלא אולי תרצה להראות לחברתה את הפאה שלה, ואם אין ערוך תעבר על חלול שבת, והמסקנה היא שמתר לאשה לילך בפאה, כי לא תגיע לידי הורדתה מראשה, מחמת שהיא מגלחת וכו' וכו', למדים מכאן, שפבר מעת הגמרא הלכו בפאה. והנה מזלזלים בזה וכו' וכו', ועושים מטפל עקר.

או יהודים עוברים על 'לא תגנב' ואומרים: אה, הכל בסדר וכו' וכו'. ברוך השם, אנו מקרבים לרבנו ז"ל, אשר אמר לנו (שיחות הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, העולם מטעה. הנה מהפכים את הקערה על פיה, עושים מהעקר טפל, צועקים על כל מיני עולות, שזה אינו כשורה, וזה אינו כשורה וכו', והנה עוברים בפרוש על 'לא תגנב' וכו', או לא תעמד על דם רעה. ואם כן צריכים תמיד להבחין מהו עקר ומהו טפל.

אנו נמצאים פה ביבנאל, למדנו על בשרינו על העור שלנו דברים רבים, יש לנו תלמוד תורה ובית-ספר ליד המזבלה ובית העלמין, ובתוך קרואנים שיצאו מפלל שמוש, ולפנינו היו שם אתיופים שהיו גרים בזה. וחזר גשם לתוכם בחורף, וקר מאוד, לעמת זאת חם מאוד בקיץ, יכולים להחנק מרב חם. יש לנו יותר משלש-מאות ילדים הלומדים שם. והנה היה ועדין נמצא במרפז המושבה בית-ספר ריק שאין ילדים בו, ועמד להסגר. מה עשה הסמ"ך-ר"מ"ם, ימח שמו? כדי שלא נקבל את זאת, אזי הלך והביא בחוץ ששים ילדים, וכאמת לא רחוק מיבנאל ישנה עירה הנקראת מנחמיה, ושם ישנם שני בתי ספר סגורים, באשר אין שם ילדים, ולמה שלא ילכו אותם ששים ילדים לשם?! אלא הרשע הזה הסמ"ך-ר"מ"ם, ימח שמו וזכרו, עשה הכל, כדי שלנו לא יהיה היכן לשלח שלש-מאות ילדים ללמד, שאפלו היו עושים את זאת

לְכַבְּשִׁים, הָיוּ נִקְרָאִים רְשָׁעִים, וּמִכָּל שָׁכֵן שָׁאֵלוּ יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל! וְלִכְּן
אִף אֶחָד מֵאֲתָנוּ אֵינּוּ מִסְתַּכֵּל עַל פְּרָצוּפוֹ הַטָּמֵא, זֶהוּ כְּמֵר! אֲסוּר
לְהִסְתַּכֵּל עַל צֶלֶב, אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל פְּנֵי אָדָם רְשָׁע, אֵין לָנוּ שׁוֹם
עִסָּק עִם הַרְשָׁע הַזֶּה. וּמָה הוּא עוֹשֶׂה? הוֹלֵךְ לְכָל הַרְבָּנִים וּבוֹכָה,
כְּאֵלוֹ אָנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ. וְדַבּוּר שֶׁל לְשׁוֹן־הָרַע מִתְקַבֵּל. אֲזִי אֲשַׁאל
אֶתְכֶם: אִם יָבוֹא יְהוּדֵי אֵלֵינוּ וַיִּתְחִיל לְבַכּוֹת: "תַּעֲשׂוּ לִי טוֹבָה, אָנִי
רוֹצֵה שְׁלוֹם, וְהֵם רוֹדְפִים, תַּעֲשׂוּ לִי חֶסֶד, תַּעֲשׂוּ שְׁלוֹם", מָה לֹא
הֵינּוּ עוֹשִׂים?! וּמִכָּל שָׁכֵן כְּשֶׁהוֹלְכִים לְבֵיתִי דֵינִים וְצוֹעֲקִים: "אָנִי
רוֹצֵה שְׁלוֹם וְאֵינָם רוֹצִים לְהַשְׁלִים עִמִּי וְכוּ", הֲלֹא אָנִי 'עוֹשֶׂה' לָהֶם,
אָנִי 'נוֹתֵן' לָהֶם מִכָּל טוֹב... וְכֵן הוּא עוֹבֵד עַל כָּלָם, וְאֲנַחְנוּ
הוֹפְכִים לְהֵיחָד הָאֲנָשִׁים הָרָעִים, וְאֲסוּר לָנוּ לְדַבֵּר, כִּי זֶה 'לְשׁוֹן־
הָרַע', בּוֹדֵאֵי זֶה אֵינּוּ נִקְרָא לְשׁוֹן־הָרַע, כִּי הוּא הַשֵּׁטֶן וְהַמְקַטְרֵג,
וְהוּא מוֹנֵעַ כָּל דָּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה, וּמְצִיק לָנוּ, אֵינּוּ דוֹאֵג בְּעֵבֹר מִקְוֵה
כָּשֶׁר, וְאָנוּ צָרִיכִים לְבָנוֹת מִקְוֵה בְּמַחְתָּרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנֵי מֵאָה
שָׁנָה, אֵין לָנוּ בֵּית־סֵפֶר, הַפְּעוּטוֹן צָרִיף לְהֵיחָד בְּבֵית פְּרָטִי בְּשֵׁתִי
דִּירוֹת מְפַצְלוֹת, שְׁאֵין מְקוֹם לְהַכְנִים מַחֵט, וְהֵנָּה נוֹלְדוּ בְּלִי עֵין הָרַע
שְׁלֹשָׁה יְלָדִים בְּמִשְׁךְ שְׁמוֹנֶה יָמִים אֵלוֹ, בֶּן יָרְבּוֹ. וְהָרִי זֶה כְּפִי
שֶׁהִבְטַחְתִּי לָכֵן: גִּיעַ הַיּוֹם, שֶׁכָּל יוֹם יִהְיֶה בְּבִקְרַת בְּרִית, אַחַר
הַצְּהָרִים בַּר מִצְוָה, וּבְלִילָה חֲתֻנָּה. וְהֵנָּה נוֹלְדוּ שְׁלֹשָׁה יְלָדִים שִׁיְהִיוּ
בְּרִיאִים, וְכֵן גִּדְלָה הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ. וְהוּא 'הַמְקַטְרֵג' רֵץ וּמִתְרוֹצֵץ
מִבֵּית־דִּין לְבֵית־דִּין לְהַכְפִּישׁ שְׁמִנּוֹ. מִסְפֵּר אָדָם שֶׁעָבַד עִמּוֹ
חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה, יוֹם אֶחָד הָיָה אֲצֵל הַבֵּית־דִּין, וְלֹא הִנִּיחוּהוּ
לְהַכְנִס, וְהִתְעַקֵּשׁ שׁוֹב וְשׁוֹב, וְחִתְּךָ כְּשִׁינְיָ מִהַבֵּית־דִּין, נִכְנַס לְרִכָּב
וּפָרָץ בְּצַחוּק עֵז, וְכָל הַדָּרָךְ צָחַק הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, [אוֹתוֹ אָדָם חָשַׁב
שֶׁהִשְׁתַּגַּע וְכוּ'], וְעָנָה הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְאָמַר: "עֲשִׂיתִי לָהֶם בֵּית־סֵפֶר
הַיּוֹם בְּבֵית־דִּין, עֲשִׂיתִי לָהֶם הַצָּנָה, וְכָלָם בָּכוּ עִמִּי, בְּכִיתִי בְּדַמְעוֹת
שְׁלִישׁ שָׁהִם רוֹדְפִים אוֹתִי, וְהֵאֲמִינוּ לִי!" אֲזִי אֲשַׁאל אֶתְכֶם — הֵיִשׁ
נִחַשׁ הַקְּדַמוֹנִי יוֹתֵר מִמֶּנּוּ?! הֲלֹא כְּתוּב בַּזֹּהָר: אֵיךְ הַצְּלִיחַ הַנְּחָשׁ
לְפַתּוֹת אֶת אָדָם וְחֻנָּה? אֵלֹא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם רָכַב עָלָיו.

וְלִכְּן אֲבַקֶּשְׁכֶּן מְאֹד, שְׁלֹא תִהְיֶה לָכֵן שׁוֹם שִׁיכּוֹת אֶל הַטָּמֵא

מְטָמָא הַזֶּה, עוֹד אַגְלָה וְאַפְרָסִם מַעֲשֵׂי הָרָעִים. וְלָמָּה אֲנִי מְדַבֵּר
זֹאת דִּיקָא עֲכָשׁוּ בְשָׁבוּעַ זֶה? כִּי צְרִיכִים לִידַע מָהוּ לְשׁוֹן-הָרָע, וּמָהִי
שְׁמִירָה לְשֹׁמֵר מִהַאֲנָשִׁים הָרָעִים. וְלָכֵן אֲבַקֶּשְׁכֶּן מְאֹד, תַּעֲשׂוּ כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, לְשֹׁמֵר מְרַחֵק. אָנוּ פֹּה בַּמְדַּבֵּר, בְּרוּף הַשֵּׁם,
מְגִדְלִים יְלִדְנוּ עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ, מִחֲתָנִים אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר,
עַל אִפְס וְחֻמָּתָם שֶׁל הָרָשָׁע הַזֶּה, שְׂגָם עַל זֶה יֵשׁ עָלֵי תִיקִים, אַךְ
אֵינִי מִתְיַחֵס אֶל הָרָשָׁע הַזֶּה, הוּא חוֹטֵא וּמְחַטֵּיא אֶת הָרַבִּים, אֲבָל
עֲלִינוּ לְהִיּוֹת מְחַסְנִים בִּינָנוּ לְבֵין עַצְמָנוּ, לֹא לְדַבֵּר זֹו עַל זֹו, שֶׁלֹּא
תִּהְיֶינָה מְרִיבוֹת זֹו עַל זֹו, זֶה מִה שְׁרוּצָה הַסֵּמ"ך-מ"ם — לְרֹאוֹת
פְּרוּדִים בִּינָנוּ, אֲבָל לֹא יִחְיֶה לְרֹאוֹת כְּזֹאת. עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ וְאֶתְחַנֵּן
אֲלֵיכֶן, תִּרְאִינָה לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶן, עִם הַשְּׂכֵנּוֹת, עִם הַחֲבֵרוֹת, עִם
הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוּקִים וְכוּ', אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁלוֹם, וּבְזֶה
תְּלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה, אִם אֵין שְׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֵין גְּאֻלָּה. וְלָכֵן
לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם אֵינָנוּ יְכוּלִים, אֲבָל הַלְוָאֵי נוֹכַל לְתַקֵּן אֶת עַצְמָנוּ,
וְזֹאת אָנוּ כֵּן יְכוּלִים לְהַרְאוֹת.

לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֶּן מְאֹד תִּרְאוּ לְעֹזֵר זֹו לְזֹו, יֵשׁ לָכֵן פֹּה, אֲתָן
מְדַבְּרוֹת, בְּמָקוֹם לְפִטְפֹט זֹו עַל זֹו תְּדַבְּרֶנָּה רַק דְּבָרִים טוֹבִים
וְתִחַזְקֶנָּה זֹו אֶת זֹו, וְתִשְׁמַרְנָה מְרַחֵק מִהַסֵּמ"ך-מ"ם וְזָרַשׁ אֲשֶׁתּוּ,
טְמֵאוֹת שְׁפָאֵלוּ, אֲבָל גַּם סוּפָם יִגִּיעַ, הֵמָּן וְזָרַשׁ אֲשֶׁתּוּ גַם סוּפָם
יָבוֹא. עִם יִשְׂרָאֵל הָיָו בְּדַכּוּי, כְּפִי שְׁמִדְכָאִים אוֹתָנוּ כְּאֵן, רְשָׁעוֹת כְּזֹו,
שֶׁהַיְלָדִים שְׁלָנוּ — שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת בְּמִסְפָּר, צְרִיכִים לִילָךְ בְּקִיץ בַּחֹם,
וּבַחֲרֹף בְּקוֹר וּבַגְּשָׁמִים וּבְרוּחוֹת בְּלֵי רַחֲמָנוֹת. אַזִּי רְאוּ מָה לְפָנֵיכֶן!
לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֶּן מְאֹד, הַחֲזַקְנָה עַצְמְכֶן בְּיַחַד, תְּחַזְקֶנָּה וְתַעֲזֹדְדֶנָּה
וְתִשְׁמַחְנָה זֹו אֶת זֹו. הִנֵּה עֲזָרְנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוּף כָּל סוּף יֵשׁ
לָנוּ שְׁתֵּי מְכוּלוֹת מִשְׁלָנוּ: "סוּפֵר בְּרִסְלָב" שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... "מִינֵי
בְּרִסְלָב" שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵךְ תִּקְנוּ רַק אֲצַלֵּם, לָמָּה לָכֵן
לְהַפְּנֵס לְמַכְלַת שֶׁל חִילוּנִים, שֵׁיִשׁ לוֹ כָּל מִינֵי זָבָל, עֲתוּנִים שֶׁל זָבָל,
נְבוּל פֹּה, מְנַאֲצִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. מִי יְכוּל
לְהֶאֱמִין לְכַפְּשׁוֹת שָׁם?! וּבְכַפְּרֵט שְׁהַמְחִירִים בַּחֲנִיּוֹת שְׁלָנוּ זוּלִים
יֹוֹתֵר. וּמָה שְׂאִינָם נוֹתְנִים בְּהַקְּפָה עַד מְאֵתִים שְׁקָלִים, כִּי הָעֶבֶר לְמַד

על ההנה, אָשׁר אי אָפֿשׁר לעמד בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', פי פֿל אָחַד רָצָה
בְּהַקְפָּה. וּמִפֿל שֶׁפֶן הַבֶּשֶׂר, שְׂרַחֲמָנָא לְצִלָּן, יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל וְלֶאֱכֹל
בֶּשֶׂר חֲמוּרִים. וְלִכֵּן אִיךְ יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עַל רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ! עַל-פֶּן
בֶּשֶׂר צְרִיכִים לְקִנּוּת רַק כַּאֲשֶׁר מִכִּירִים אֶת הַשּׁוֹחֵט, וְלֹא — אִין
לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר.

אַבְקֶשְׁכֵּן מָאד, הַמְשִׁיכוּ לְהַתְּאַסֵּף פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לַעֲשׂוֹת לִיל
שְׂמִחָה, אָמֶת, שְׁעַכְשׁוּ יְמֵי הַסְּפִירָה, וְאַסּוּר לְשַׁמַּע מוּסִיקָה, כִּי הֵם
יְמֵי אָבֵל, מֵאַחַר שְׁתַּלְמִידֵי ר' עֲקִיבָא נִפְטְרוּ, כִּי לֹא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה
בְּזֶה. וְלִכֵּן לֹא עוֹשִׂים חֲתֻנּוֹת וְכוּ'. עַד ל"ג בְּעֹמֶר אָסּוּר לְשַׁמַּע
מוּסִיקָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֶּן. [רַק אִם אָחַד סוּבֵל עַל הַעֲצָבִים, אָזִי
בְּהֻצָּנָע בְּחֻדְרוֹ יְכוּל לְשַׁמַּע מוּסִיקָה, כִּי עוֹשֶׂה אֶת זֹאת בְּשִׁבְלֵי
הַבְּרִיאוֹת, אָבֵל בְּפוּמְבֵי אָסּוּר לְשַׁמַּע מוּסִיקָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֶּן זֶו
הַהֲלָכָה עַד ל"ג בְּעֹמֶר]. מִל"ג בְּעֹמֶר הַסְּפִירָה עוֹשִׂים חֲתֻנּוֹת, וְיֵשׁ
לָהֶם עַל מֵי לְסַמֵּךְ. אֲצִל הָאֲשִׁכְנַזִּים עוֹשִׂים רַק בִּל"ג בְּעֹמֶר,
וְאַחֲרֵיכֵן רַק מִשְׁלֶשֶׁת יְמֵי הַהֲגָבָלָה וְכוּ'.

הִנֵּה נִכְנָסְנוּ כְּבָר לְרֵאש־חֻדֵּשׁ אִיר. חֻדֵּשׁ הַמֶּלֶא רְפוּאוֹת, כְּמוֹ
שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רעז): אִיר אֲזוּ הוּא חֻדֵּשׁ
שְׂמִיבֵיא רְפוּאוֹת; וְרַבְּנוּ ז"ל מְזַכִּיר שֵׁם גַּם אֶת הַחֻדֵּשׁ הַלּוֹעֲזִי: מֵאִי.
שְׂזֵה הַחֻדֵּשׁ הַמְּסַגֵּל לְהַמְשִׁיךְ רְפוּאָה. וְכֵן כְּתוּב בַּסְּפָרִים: אִיר
רֵאשֵׁי תְבוּת: אֲנִי יְהוָה ר'וֹפֵאךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר: אִיר אִוִּיבֵי
יְשׁוּבוּ יְבִשׁוּ רִגְעַ, אִם יֵשׁ לְאָדָם אוֹיְבִים, בִּימֵי הָעֹמֶר יִפְלוּ! בְּחֻדֵּשׁ
אִיר יִפְלוּ כָּל אוֹיְבֵינוּ. וְכָל חֻדֵּשׁ אִיר זֶה בִּימֵי הָעֹמֶר. וְזֶה פֶּלֶא גְדוֹל,
שְׂרַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת סִפְרֵי הָעֹמֶר, סִימָן ג'): בַּסְּפִירַת הָעֹמֶר
יְכוּלִים לְהַכְנִיעַ אֶת הַמוּסֵר. אָחַד שֶׁהוּא מוּסֵר, אָשׁר רַחֲמָנָא לְצִלָּן,
זֶהוּ הָעוֹן הַכִּי חֲמוּר. וְזֶה הַסִּימָן: לְעֹמֶר — מֵאֲגָרָא ר'מָא לִבִּירָא
עֲמִיקְתָּא. וְלִכֵּן כָּל אֵלוֹ שְׂמוּסֵרִים אוֹתָנוּ, תְּהִיָּה לָהֶם מִפְּלֵה בְּאִיר.
הִנֵּה בְּנִיתִי יְשִׁיבָה יָפָה, וּכְבָר מְסֵרוּ אוֹתִי, וְיֵשׁ עָלַי מִשְׁפָּט, וּמִי?
הַמוּסֵר הַיְדוּעַ הַסֶּמֶךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְלִכֵּן לְעַמְּר'ר רֵאשֵׁי

תבות: מ'אגרא ר'מא ל'איגרא ע'מיקתא, ולכן הלואי שיפל, וכמו שאמרה זרש להמן: "אם מזרע היהודים מרדכי נפול תפל לפנוי".

אבקש מאד, תעזרו זה לזה, יש לכן פה לדבר, יש לכן תשעה קבין שיחה, תדברו עצות אמונה, שיחות מרבנו ז"ל, אבל לא לרכל זו על זו, זה עון חמור מאד, תתפללו על בעליכן ועל ילדיכן שיצליחו, אינכן יכולות לתאר אילו רחמים צריכים שילדים יהיו מצלחים, בריאים, בעלי מדות טובות, הנה מולידים ילדים, והנה, רחמנא לצלן, הילדים יוצאים לתרבות רעה, אף אחד אינו בטוח שלא יקרה אצלו. הדמעות של אשה שוברות את כל המסכים המבדלים, במקום לפטפט ולדבר שטיות, תצאנה להתבודד, איזה יפי זה! לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, מי לא צריך ישועה?! ותפלה מושיעה מכל הצרות, תתפללו להקדוש-ברוך-הוא, ותראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

ועל כלם — כל אלו הנשים שיכולות להפיץ אור רבנו ז"ל לנשות עם ישראל, אשריכן ואשרי חלקכן, עם ישראל צמאים לדבר ה', ורוצים לשוב בתשובה שלמה, ולכן יש מה לעשות, תצאנה להפצה, ותהיה לכן פרנסה בשפע, וישאר לבנין בית-הכנסת, אני רוצה להעמיד עמודים על אולם השמחות, מספיק ירקו לנו בפנים, מספיק דבאו אותנו, ועכשו נראה מי יעלה מעלה וכו', ומי לא?! אני רוצה לפאר עכשו את אולם השמחות ולהתקין שם מזגן, אזי תצאנה להפצה, ותהיה לכן פרנסה בשפע, וישאר גם לבית-הכנסת, ומה גם שאתן מקרבות נשות ישראל, כל נשמה שמקרבים אל הקדוש-ברוך-הוא זה קרן נפלאה. אשרי האשה שזוכה לקרב את נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא. ברוך השם, אנו מקרבים אל רבנו ז"ל, כלכן כמעט כלכן זכיתן להיות אצל ציון רבנו ז"ל, וזכות רבנו תגן עליכן, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לא קצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ-מְצוּרַע, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

שְׁמַעְתִּי מַה שְּׁקָרָה הַיּוֹם שֶׁהִרְבִּיעוּ לֵילֵד שְׁלֹף אֶחָד מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁמַחֵר תִּרְדֵּי עִם ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְעַם עוֹד כַּמָּה יְלָדִים לִפְתֹּחַ תִּיק נִגְדַּד הַמְשַׁפְּחָה הַזֹּאת בְּמִשְׁטָרָה, כִּי אִם אֲנִיחֵנוּ נַעֲבֹר עַל זֶה בְּקָלוֹת וּבְשִׁקָּט, מְחַרְתִּים יִהְיֶה לָנוּ יוֹתֵר גְּרוּעַ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁמַחֵר תִּגְשִׂי לְמִשְׁטָרָה עִם ר' ... וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁכַל אוֹיְבֵינוּ יִפְלוּ תְּחִתָּנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ-מְצוּרַע, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

תִּרְאֶה לְזֶרֶז אֶת כָּל הַבְּחוּרִים שְׂיָבֹאוּ הַלַּיְלָה לְשַׁעוֹר, וְאֲנִי אֲדַבֵּר אִתָּם חֵד מִשְׁמַעִית מָה רְצוֹנִי וּמַה כְּסוּפִי וְאִיךָ אֲנִי רוֹצֶה שְׁתִּרְאֶה הַיְשִׁיבָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה הַתְּעוּרָרוֹת בֵּין הַבְּחוּרִים, שְׁכַלֵּם יָבֹאוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְחֵנוּ בְּדֶרֶךְ הַאֱמֶת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קצג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע-מצרע, ב' ראש-החדש אִיר ה'תשס"א.

שלום רב אַל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בענין המשפחה שהרביצו לבנה, מחיבים לעשות להם תיק במשטרה וכו', אחרת הם ירביצו בכל יום לילדינו, פי שמעתי שנקנסו לאולם ברציחה עצומה, וזרקו אבנים גדולות, ולכן אנחנו חייבים להעמיד אותם על המקום אחת ולתמיד, אנחנו לא מתכווננים לעשות זאת לשם אכזריות, אלא בשביל שלא יהיו רגילים לדברים כאלה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשי כל מיני מאמצים שבעולם, שיהיה תמיד שלום בין נשי אנשי שלומנו, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קצד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע-מצרע, ב' ראש-החדש אִיר ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת בלבי, שהכולל מתרחב ומתפשט. רציתי שתכניס את כל מי שרק לומד ברצינות, פי אני רוצה שיהיה כולל רציני. הן אמת,

שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכִּיס רֵיק וְכוּ', אֲבָל אִם יִלְמְדוּ תוֹרָה לְשִׁמְהָ, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, תִּרְאֶה שִׁיפְתַּח גַּם שְׁפַע גְּשָׁמִי.

רְצִיטִי גַם שְׁתַּאֲסֹף בֵּין הָאֲבָרְכִים אוּ בֵּין נְדִיבִים. שִׁיכְנִיסוּ לְשֵׁם שְׁלֹחַנוֹת אַחֲדִים, וְרְצִיטִי מַה שִׁיּוֹתֵר כְּדִי שִׁיְהִי מְקוֹם לְכָל הַפְּחוֹת לְשִׁבְעִים מְקוֹמוֹת יְשִׁיבָה, כְּמִנֵּין חֶסֶד, וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּל עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד לְהַשִּׁיג נְדִיב לְאֲרוֹן-קֹדֶשׁ מִפְּאָר וְלִבְמָה לְקַרְיַאת הַתּוֹרָה, וְעִמּוּד לַחֲזָן, וְעִמּוּד בְּשִׁבְלִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַצְטָרֵף לְהַתְּפַלֵּל עִמְכֶם, כִּי אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גָּדוֹל בְּכוֹלֵל הַזֶּה.

בְּעִנְיַן הַבְּחוּר שֶׁאִתָּה לּוֹמֵד אִתּוֹ, לְכַאוֹרָה אִם אִתָּה לּוֹמֵד אִתּוֹ בְּלִילָה לֹא בְּסִדְרֵי הַיְשִׁיבָה, מַה צְרִיף לְהַפְרִיעַ לְמִישֶׁהוּ? ! תַּעֲשֶׂה גַם לּוֹחַ מוֹדְעוֹת לְכוֹלֵל, וְאֲנִי אֶכְתֵּב בְּכָל פַּעַם מִכְּתָב חֲדָשׁ לְכוֹלֵל, לְעוֹרֵר וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אוֹתָם לְלַמַּד תּוֹרָה. רַק תִּתְחַזַּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹז.

וְרְצִיטִי גַם שְׁכָל אֲבָרְךָ יִלְמַד אֶת הַסְּדָרִים שְׁלוֹ כְּפִי שְׁנֹתְקַן אֲצִלְנוּ חֲמִשָּׁה-עָשָׂר שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם: א. חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י. ב. תַּנּוּף. ג. מְשֻׁנּוּת. ד. בְּבָלִי. ה. יְרוּשָׁלַּיִם. ו. תּוֹסֵפֶתָא. ז. רְמַב"ם. ח. טוֹר. ט. שְׁלֹחַן עָרוּף. י. זֹהַר. י"א. תְּקוּנִים. י"ב. מְדָרְשׁ רַבָּה. י"ג. מְדָרְשׁ תַּנְחוּמָא. י"ד. לְקוּטִי-מוֹהַר"ן. ט"ו. לְקוּטִי-הַלְכוֹת. וַיֵּשׁ לִי טְבֵלָה קְטַנָּה, שְׁכָף כָּל אֶחָד יְכוֹל לְצִיץ לְעֲצֻמוֹ אִם לְמַד אֶת הַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם, כִּי אֲבָרְךָ צָעִיר יְכוֹל כָּל-כָּף הַרְבֵּה לְהַצְלִיחַ — אִם הוּא רַק רוֹצֵה, וּבְכָל יוֹם יְכוֹלִים לְלַמַּד כָּל-כָּף הַרְבֵּה תּוֹרָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּכַתֵּב לִי בְּעִנְיַן הַשְּׁלֹחַנוֹת וְהַכְּסָאוֹת, שְׁאֲנִי רוֹצֵה שִׁישְׁבוּ שָׁם ע"ב מְקוֹמוֹת.

לא קצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע-מצורע, ב' ראש-חודש איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל אברכי פולל "אור המאיר", חסידי ברסלב, הגרים ביבנאל "עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, פי אין לנו עוד טוב מתורה, כי התורה הקדושה היא תינו וארך ימינו, ומי שמרגיל את עצמו ללמד תורה, כבר אינו רוצה שום דבר חוץ מהתורה, ובפרט אברכים שעכשו התחננו, כשהם עדין בשנה ראשונה, שנה שנייה, אין למעלה מזה, ולכן אני מאד מבקש אתכם, שתלמדו בהתמדה.

ראו להחזיק את המקום נקי, פי במקום שהשכינה מצויה, כגון: בבתי פגסיות ובבתי מדרשיות, צריכים לשמר את המקום שיהיה נקי בתכלית הנקיות, פי אם נקי בגשמייות נקי גם ברוחניות, ואני מאד מאד מבקש אתכם, שגזפה לקדש שמו יתברך ברבים.

אני מחפש נדיב בעבור ארון-קדש ובמה ועמוד, וזה יהיה פגת יקרת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שישתבח ויתעלה שמו של מלך מלכי המלכים על ידכם.

תעשו גדר לא לדבר בכולל דברים בטלים, אלא כל מי שרק רוצה לדבר שייצא בחוץ, ודעת לנבון, שאסור לעשן — לא בפנים ולא בחוץ, פי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לעשן, ואם רבנו ז"ל אמר לנו דבר זה, אפלו שפא לנו במסירות נפש, צריכים לקיים את דבריו ז"ל בתמימות ובפשיטות, פי זה סתם בטול זמן, ומה גם שהרופאים מזהירים שזה ממשיך סרטן בראות, רחמנא לצלן, לא עלינו, ומה צריכים את זה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצוֹרֵעַ, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָה צָרִיף לְדַעַת, שֶׁכָּל מָה שֶׁקּוֹרָה עִם הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחָנִי, דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת
הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

אֲתָה צָרִיף לְהַבִּין, שֶׁעַל אָדָם נִגְזַר כָּל-כָּף הַרְבֵּה גְזֵרוֹת רַעוֹת,
וְלָמָּה? כִּי רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, פִּגְמָנוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה בַחַיִּים, וְלִכְן
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עָלֵינוּ וְשׁוֹלַח לָנוּ עֲלֻבוֹנוֹת וּבְזִיוֹנוֹת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, צַעַר וְעִגְמוֹת נַפֶּשׁ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ
כָּל הַדֵּינִים.

תִּתְאָר לַעֲצֵמָךְ, הַכִּי גְרוּעַ, חַס וְשְׁלוֹם, חַס וְשְׁלוֹם, וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ'
וְהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עָלֵיכֶם, וְנָתַן לָכֶם בֵּן חֲמוּד כְּזֶה,
שֶׁהוּא מְלֵא חַן, בְּלִי עֵיץ הָרַע, אִם חַס וְשְׁלוֹם, הִיָּה יוֹצֵא מִי יוֹדַע
מָה וְכוּ', הָאֵם לֹא הִיָּיתָ רוֹקֵד בְּכָל יוֹם וְאוֹמֵר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
יֹתֵר טוֹב לְסַבֵּל עֲלֻבוֹנוֹת, בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, מֵאֲשֶׁר יֵלֵד
חוֹלָה, חַס וְשְׁלוֹם. לִכְן צָרִיכִים לְקַבֵּל כָּל דְּבָר בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרֵט כָּל
דְּבָר שֶׁקּוֹרָה בְּבֵית הַצַּדִּיק, זֶה צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, עַל-כֵּן מֵאֲחַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ יְלָדִים בְּרִיאִים,
יְלָדִים חֲכָמִים וּפְקָחִים, אֲתָה צָרִיף לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁזֶה שְׂמֵשׂ שְׂמֵשִׁים אֶת רַבְּנוּ ז"ל, לֹא מִפְּסִידִים —
לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא כָּל שָׁכֵן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם

מקרים מוזעזעים, שאנשים לא חלמו שזה יכול לקרות להם, ומה אדם לא היה עושה, כדי להנצל מהצרות האלו... והקדוש-ברוך הוא רחם עליך ועל כל בני ביתך.

תאמין לי, שלא תפסיד על כל יגיעה וטרחה שיגיעת וטרחת, ואתה יגע וטורח בשביל הפולל והישיבה, כי תקבל את שכרך חזרה פי אלה ואלפי אלפים, ועוד תודה לי, ותנשק את כפות רגלי על שזכיתי אותך במצוה כזו, החיים כל-כך קצרים, ואדם לא קולט מה שקורה בזה העולם.

אני רק צריך הלוואה, וכבר הייתי קופץ לעשות ארון-קדש לכולל כפי שצירפת אתה, אתה יכול לקשט עוד פה ושם, אבל הדגמא שלך נראית לי יותר מכל הדגמאות, והייתי שם שני סטנדרים, כי הרבה פעמים אני אבוא להתפלל עם הכולל ועם הישיבה.

רק תהיה שמח, ותחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, ובזה תחזיר ישועות בבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא קצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע-מצרע, ב' דראש-חדש איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לא כדאי לעשות שום מריבות בשביל השם, אם האשה רוצה לקרא אותה אדל — על שם בתו של רבנו ז"ל, תראו לקרא את זה כן, הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע נתן לבתו את השם אדל, ולקח את זה מפסוק (דברים לג, ב): איש דית לימו; ולכן זו סגלה גדולה

מָאד, וּמָה גַם שְׁזָה שֵׁם מ־ע"ב שְׁמוֹת: א' ד' ל', וְלֹא פְדָאֵי לָרִיב
בְּשָׁבִיל הַשְּׁמוֹת. זֶה שֵׁם טוֹב מָאד, וְהַזְכוּת הַזֹּאת תִּגְנֵן עַל הַתִּינֵקָת.

רְאוּ לְהַשְׁלִים בְּיַנְיָכֶם, וְלִהְיוֹת רַק בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה.

הַמְאָחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מִצְנֶע, ב' דְּרֹאשׁ-חֲדָשׁ אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ.

מָה אִמַר לָךְ! כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, יֵשׁ
עֲלֵיוֹת וַיֵּשׁ יְרִידוֹת וְכוּ', וְעַקֵּר גְּדֻלַּת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁאִינוּ נִשְׁבָּר.

בְּעֵינַי שְׁאַתָּה פּוֹתֵב לִי, שְׁצַרְיָךְ רַחֲמִים לְהַשְׁאֵר בְּ"הִיכַל-
הַקִּדְשׁ", אָנִי מוֹדֶה לָךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אִינוּ נָח לְרַגַע, כַּמּוֹבָא
בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"א), אֲשֶׁר כַּח כְּחַ בְּהֵם לְעַמֵּד
בְּהִיכַל-הַמֶּלֶךְ, צָרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַשְׁאֵר בְּהִיכַל-הַקִּדְשׁ, שֶׁהוּא
הִיכַל הַמֶּלֶךְ, כִּי צַרְיָךְ לְהַשְׁאֵר דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְהַתְרַחֵק,
וְכַמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), שֶׁהַצַּדִּיק
בּוֹנֶה "הִיכַל-הַקִּדְשׁ", אֲבָל הָרַע שֶׁל הָאֲנָשִׁים רוֹצֵה לְהַדְּבִק בּוֹ
וְלְהַפִּילוֹ; לְכֵן צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, כַּמּוֹבָא שָׁם, שְׁצַרְיָכֶם הַרְבֵּה
לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִתְרַחֵק מְ"הִיכַל-הַקִּדְשׁ".

קִדְּם הָיִיתָ בְּדַאָּגָה בְּשָׁבִיל פְּרֻנְסָה, וְעַכְשָׁיו אַתָּה דוֹאֵג בְּשָׁבִיל
הַבְּרִיאוּת... אִם לֹא הָיִיתָ דוֹאֵג כָּלֵל, אֵלֶּא הָיִיתָ מְדַבֵּיק אֶת רוּחַ
מַחְשַׁבְתְּךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הָיִיתָ לָךְ בְּרִיאוּת וְהָיִיתָ לָךְ פְּרֻנְסָה, כִּי הָעַקֵּר
צַרְיָךְ תָּמִיד לַחֲשֹׁב רַק מֵה' יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לַחֲשֹׁב מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם,
אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, תַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא קצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצוּרֵעַ, ב' דְּרָא-שִׁחַדֵּשׁ אִיר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאִם הִצִּיעוּ לְךָ עֲבוּדָה
לְשָׁנָה הַבָּאָה — תְּקַחֵי אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ פְּרִנָּסָה
בְּשִׁפְעַע. הָעֶקֶר לֹא לְהַכְנִיס בְּלַחֲץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ
שְׁתַּפְּלִיחִי, וְכָל מַה שְׁתַּעֲשִׂי, שְׂיִהְיֶה בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצוּרֵעַ, ב' דְּרָא-שִׁחַדֵּשׁ אִיר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז בְּעִזּוֹת וּבְעַקְשָׁנוֹת דְּקִדְשָׁה,
וְאֵל תְּפַחְדִּי לְקַפֵּץ לְקִנּוֹת בֵּית דִּירָה מְשֻׁלָּכִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם אֶת כָּל הַפְּסָף, וְגַם לְקַבֵּל
מִשְׁפָּנָתָא גְדוּלָה.

אִין אֶת יְכוּלָה לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שְׂיִישׁ לְךָ, שְׁלַקְחָתָּ
אֶת הַיְלָדִים, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְשִׁיכִי בְּזֶה, וְזֶה
יְכַנִּיס לְךָ שְׁפַע גְּדוּל, וּבְיָדָאֵי גַם בְּעֵלְךָ יַעֲזֹר לְךָ, וּבְיָחִיד יִהְיֶה לָכֶם
שְׁפַע גְּדוּל לְשָׁלֵם אֶת הַמִּשְׁפָּנָתָא.

הַעֵקֶר הוּא אַמוּנָה, לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאָסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם. אָנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מִצְוֵעַ, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, כִּי אַתָּה הָאִישׁוֹן עֵין שְׁלִי, וְאָם, חֵס וְשְׁלוֹם, יֵשׁ לָךְ יְרִידָה אוֹ נִפְיָלָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן וְכוּ', כְּאֵלוֹ הָאִישׁוֹן עֵין שְׁלִי נִמְחַקֶּת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְמַעַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְמַעַנִי, וְתַחֲזִיק מִעֲמֶד.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם שֵׁישׁ לוֹ זָקֵן וּפְאוֹת, זֶה הַחַיִּים שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן חֲדָשׁ יְמִידָה כְּקֶדֶם, תִּשְׁאִיר לָךְ זָקֵן אֶרֶץ, וְתַהֲיֶה לָךְ פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעַ, כִּי הַפְּרִנָּסָה תְלוּיָה בְּזָקֵן, וּמִי שֶׁמְקַצֵּץ אֶת הַזָּקֵן, מְקַצֵּץ אֶת פְּרִנָּסָתוֹ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה. וְלִכֵּן רְאֵה שֶׁיְהִיָּה לָךְ זָקֵן וּפְאוֹת כְּמוֹ שֶׁהִיָּה לָךְ בְּעֵת שֶׁלְמִדַּת אֶצְלִי, כִּי זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע.

נָא וְנָא תְבוֹא לְבֵית-הַפְּנִסָּת לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת דִּיקָא: שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִיגִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע-מצרע, ב' דראש-חדש איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם תוכל להשיג לי את כל הששה פרכים "לב ירושלים" — מה טוב ומה נעים, ואני אשלם לך כשאבוא, וכן שאר ספרים חדשים.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

ומה שאתה מתלונן שאני לא כותב לך, תאמין לי, שאם היו לי אלה שעות ביום, הייתי מנצל את זה. ומה שקורה עם ... וכי, למדתי למוד עמק מה נקראת שנאת חנם, רחמנא לצלן, ומה נקראת רשעות ואכזריות, ואיך שצריכים לשמר מבני אדם, כי רבנו ז"ל אמר (לקיטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), ש'כשאדם אינו דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, הוא חיה בדמות אדם.

מה לעשות, אני הצעתי כמה עצות מעשיות, והיה לי ככר לזה גבוי לעזר לו לצאת, אבל היו כאלו שבעבור כמה דמיונות פוליטיים לא רצו את העזרה, ועכשו הם מורטים שער ראשם. על-כל-פנים רואים מזה למוד עמק איך שצריכים לשמר את עצמנו מבני אדם הרחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, ובכלל מאנשים קלים וריקים ופוחזים.

העקר ראה להתחזק, פי היסוד בחיי האדם זה התחזקות, פי כל בן אדם עוברים עליו משברים וגלים, עד שאי אפשר לעבר את העולם בלי התחזקות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא רג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיע־מִצְרָע, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְהִתְאַחַד יַחַד, וּבִפְרָט בְּיָמִים אֵלֶּה, שֶׁהֵם יְמֵי סְפִירַת הָעֶמֶר הַנִּקְרָאִים גַּם יְמֵי אָבֶל, שְׁאַנְחֵנוּ מִתְּאֲבָלִים גַּם עַל תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֶקִיבָא, שֶׁלֹּא כִּבְדוּ זֶה אֶת זֶה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְעֶסֶק בְּתַקוּן דְּבַר זֶה, לְרְאוֹת לְהִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה אַהֲבָה וְשְׁלוֹם בֵּין תְּלַמִּידֵי הַצַּדִּיק, כִּי כְּשֵׁיש פְּרוּדִים, חֵס וְשְׁלוֹם, זֶה בָּא מִפְּגָמֵי הָאָדָם, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי הָאָרִיז"ל, שְׁאֵלוּ הָעֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלֵף תְּלַמִּידִים, הֵיוּ גְלִגּוּלִים שֶׁל אֵלֹהֵי הָעֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלֵף נְשָׁמוֹת שֶׁפָּגְמוּ בְּעוֹן פְּעוֹר, שֶׁהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, נִמְצָא, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְרַדֵּת עַד כְּדֵי כָּף וּלְשַׁנְּא אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, אֲלֵא רַק מִי שֶׁפָּגַם בַּבְּרִית, כִּי אַחֲרַת מַה שִּׁיָּךְ שְׂיִהוּדֵי יִשְׁנָא יְהוּדֵי אַחַר, כִּי הֲלֹא עוֹבְרִים עַל הֲלָאוֹ שֶׁל "לֹא תִשְׁנָא אֶת אַחֶיךָ בְּלִבְכֶךָ", כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן בָּאוּ וְנִתְאַחַד יַחַד דִּיקָא בְּיָמִים אֵלֶּה, וְלֵאחֲב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְלַעֲזֹר אֶחָד לַשְּׂנִי, חֲסִידֵי ה' יִתְפָּרֵךְ, הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ מִתְּרַבָּה מִיּוֹם לְיוֹם, וְנִכְנָסוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲזֹר לַשְּׂנִי, כְּמוֹ שְׂמֵתָאִים לִיהוּדִים רַחֲמָנִים בְּגֵי רַחֲמָנִים, וְכֵן צָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ, שֶׁלֹּא יִתְחַבְּרוּ עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, שֶׁהֵם גַּם-כֵּן מְסַפְּנִים, וְלִבְסוּף גַּם הֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כְּשֵׁיפְסֵק הַכַּח הַמְּכָרִים וְהַדּוּחָה, כְּמוּבָא (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע'), וְהַסְּמ"ךְ-מ"ם מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, שֶׁהוּא הַכַּח הַמְּכָרִים וְהַכַּח הַדּוּחָה וְכו', שֶׁלֹּא יִמְשְׁכוּ אֶל הַצַּדִּיק, וְלִבְסוּף הוּא יִפֹּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְאִז כָּלֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אִם אֶפְשֶׁר
לְהִתְאַסֵּף יַחַד כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשָׂעָה תְּשֻׁעַ וְחֻצִי, כִּי יֵשׁ לִי דְבָרִים
מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לְדַבֵּר אִתְּכֶם.

חֲסֵדִי ה' יִתְּבַרֵךְ, שְׁאַנְחֵנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ יְשִׁיבָה גְדוֹלָה, שְׁשֵׁם
בְּיִשְׁיבָה יִלְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת מְאֵתִים בַּחוּרִים, וְכֵן אָנִי בּוֹנֶה עֲכָשׁוּ
מִדְרָשִׁיהַּ לְכַנּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֻזְכָּה לְזוּגָם וּלְחַתָּנָם,
וְיִתְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדֵינוּ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, שְׁכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְבוֹאוּ בְּשָׂעָה תְּשֻׁעַ וְחֻצִי
בְּדִיוֹק.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹרֵעַ-מִצְרַע, ד' אֲזַר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־כְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבָשֶׁר לְכֶם בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, תְּהִלָּה לְאֵל, חֲזֵרְתִי לְבֵיתִי
בְּשְׁלוֹם בְּרִיא, וְהִיָּה לִי גִס נִפְלָא, וְאָנִי תוֹלָה אֶת זֶה בְּוִדְאֵי עַל זְכוּת
הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם, כִּי מֵרַב צִעַר וְעִגְמַת נִפְשׁ וְחֻבוֹת, הִרְצֵשְׁתִּי דְקִירוֹת
מְאֹד מְאֹד חֲזָקוֹת בְּלֵב, אֲזִ הִלְכְּתִי לְבִדֵּק אֶצֶל רוּפָא, וְהִתְמוּטְטִיתִי
שָׁם, וְתִכְרַף-וּמָיִד הִבִּיא אִמְבּוּלָנְס וְלָקַח אוֹתִי לְבֵית-חֹוִלִים, וְהִיִּיתִי
בְּדִיוֹק עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת שָׁם, אַחֵר בְּדִיקוֹת קָשׁוֹת, וּבְרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לֹא מְצָאוּ כְּלוּם, אֲזִ חֲזֵרְתִי לְבֵיתִי תְּשׁוּשׁ כַּח, וְאָנִי מְבַקֵּשׁ
אִתְּכֶם, שְׁתַּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאַזְכָּה

להיות בְּרִיא וְשָׁלֵם, וּלְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לא רה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּזוּיע־מְצוּרָע, ד' אִיר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַבְּחוּרִים לְהַכְנִים רַק בְּחוּרִים
רְצִינִיִּים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת יְשִׁיבָה שֶׁל מְאֵתִים בְּחוּרִים שְׁרוּצִים
לְלַמַּד וְאוֹהֲבִים לְלַמַּד, וּמִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי,
וְתַכְף־וּמִיד אִם אַתָּה רוֹאֶה אֵיזָה בְּחוּר שֶׁמִּתְנַהֵּג שְׁלֵא כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ,
תִּרְאֶה לְשַׁלַּח אוֹתוֹ בְּלִי רַחֲמָנוּת, אֵין לָנוּ מְקוֹם לְאַרְחִי בְּטֵל וְלֹא
עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבַר, בְּחוּר צָרִיךְ לְלַמַּד, לְהִתְפַּלֵּל, וְגַם לְעוֹר לְאַחֲרִים
וְגַם לְעוֹר בְּנִקְיוֹן, בְּחוּר יְכוּלִים לְהַכִּיר תַּכְף־וּמִיד כְּשֶׁגָּרִים אִתּוֹ
וְחַיִּים אִתּוֹ בְּיַחַד.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵם אַתָּה רוֹאֶה אֵיזָה בְּחוּר
שֶׁמִּתְנַהֵּג לֹא כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ וְכוּ', אוֹ הוּא מְשַׁנֵּה בְּמַעֲשָׂיו וְכוּ', אוֹ שְׁלֵא
מִחֲזִיק אֶת הַסְּדָרִים וְכוּ', תַּכְף־וּמִיד אַחַר הַהִזְהָרָה הָרֵאשׁוֹנָה, תִּשְׁלַח
אוֹתוֹ הַבִּיטָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה רַק בְּחוּרִים רְצִינִיִּים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְחַתֵּן
אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקָם, וְכֵךְ נִבְנֶה לְעֲצָמָנוּ שֵׁם טוֹב, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא עָרִי
מִקְלָט לְקָלֵט כָּל חֲסֵרֵי דַעַת וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקֵר תִּתְחַזֵּק מֵאֵד, וּבַעֲזַרְתּוֹ יִתְבַּרַךְ, נִזְכָּה לְהַקִּים גַּם מִדְּרָשָׁה
גְּדוּלָה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַבְּרִיאוֹת וְאֶת הַחַיִּים, וְנִזְכָּה
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לא רו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תזריע-מצורע, ד' איר
ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

חסדי ה' יתברך, שהוציא אותי מכלל סכנה וכו' וחזרתי לביתי.

מאד מאד אני רוצה לפתח מדרשה רצינית עם כמה מאות
בנות, כדי שאוכל לחתן את הבחורים כמה שיותר מהר בקדשה
ובטהרה, וכך יתרבה הישוב שלנו ונזכה לבנות עיר על שם רבנו
ו"ל.

ולכן תראו לטכס יעצה עם ... קדם כל לשכר דירה, כדי
שלבנות לא יעלה שום הוצאות של השכירות, וכן אשתדל לדאג
בשביל אכל שיבשלו להם או שילמדו לבשל לבד, וכך נראה לשכר
לאט לאט כמה דירות כפי מספר הבנות. ולכן אני מבקש אתכם,
שאני רוצה רק בנות טובות, לא, חס ושלום, שסובלים נפשית, כי
גם ביישיבה אני מקפיד מאד שלא יהיה איזה חולה נפש וכו', או
איזה בחור משנה וכו', או שלא מחזיק את הסדרים וכו', את כל
אלה אני לא צריך, אני רוצה לבנות רק מוסדות רציניים — הן
ישיבה לבחורים והן מדרשה לבנות.

ראו להתחזק יחד, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם.

המאחל לכם שבת שלום...

לא רז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹרֵיעַ-מְצִיעַ, ד' אִיָּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵל תְּדַאֲגִי, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁאֲמַצָּא לְךָ חֶתֶן טוֹב, רַק
צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר, שְׁתֵּהִי הַכִּי מְאֹשֶׁרֶת בַּחַיִּים,
אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי זֶה אַחֲר־כֶּף מְבִיא אֶת כָּל הַצָּרוֹת. כָּל
אֱלוֹ שְׂדוּחִיקִים אֶת הַשְּׁעָה, לְבִסוּף נוֹפְלִים בַּפֶּח וְכוּ'. לְכֵן הֶעֱקַר
סְבֻלָּנוֹת, וְעַל־יְדִי־זֶה אֲזַכֶּה לְמַצָּא לְךָ חֶתֶן טוֹב.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹרֵיעַ-מְצִיעַ, ד' אִיָּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

בְּכָל פַּעַם אַתָּה כּוֹתֵב לִי מְכַתְּבִים וּמְרַבֶּה בְּשִׂיחוֹת וְכוּ', מְאֹד
מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזֹב לְגַמְרִי אֶת יְבִנְאֵל, כִּי הָרַב ... גְּרוֹ
יְאִיר, מְתַלּוֹנֵן עָלֶיךָ, שְׁאֵתָה לֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר, לֹא עוֹזֵר בְּנִקְיוֹן,
וּמְכַל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן אַתָּה לֹא מְתַפְּלֵל עִם הַיְשִׁיבָה, אַתָּה סֶתֶם
מִסְתּוֹכֵב בְּטֵל, לֹא אוֹכֵל, לֹא לוֹמֵד, לֹא מְתַנְהֵג כְּמוֹ בֶן אָדָם, וְלִכֵּן
אֵל תִּכְתֹּב לִי יוֹתֵר מְכַתְּבִים, וְאֵל תְּבַלְבֵּל לְאַף אֶחָד אֶת הָרֹאשׁ, תִּפְנֹס
לִישִׁיבָה רְצִינִית וְשֵׁם תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, אֲבָל לֹא אֲצַלְנוּ כָּלֵל.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא רט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר תזריע-מצנע, ד' איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... ו... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתם צריכים לדעת, שהכל בהשגחה פרטית, שנתגלה הדבר הזה עכשו וכו', ולא אחר-כך מאחר מדי וכו', כפי ששמעתי, והבנתי, וראיתי, זה בכלל לא בשבילכם ואל תסתכלו על המראה החיצוני, כשהפנימיות יכולה להיות כמו תפוח שהוא מאד יפה בחוץ, ומבפנים מלא תולעים, הבחור הזה הוא ילדותי, וכפי הנראה הוא רק יאכל ויישן, יישן ויאכל, ואשתו תצטרך לשרת אותו עשרים וארבע שעות ... אז למה אתם צריכים את הצרה הזאת?! אני מבטיח לכם, שיהיה לכם חתן טוב בשביל בתכם, רק קצת סבלנות והכל יסתדר. כי באמת רק הקדוש-ברוך-הוא יודע מה טוב לאדם.

העקר אל תדאגו, ובזכות זה שאתם עוזרים לי, הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם ילדים בריאים, ובנות בריאות, ואתם תהיו בריאים, רק לא לדאג, ולא לדחק את השעה.

ראה לעשות תכניות כפי דעתך, מה יכולים לעשות בענין המנהרה תחת האולם, איך יכולים לחלק את זה לחדרים, וכן איך לעשות מקנה מפארת, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שפרגע שנגמר פאן, נתחיל ליצוק את העמודים על אולם השמחות, וכך נוכל הקיץ הזה לכל הפחות, ליצוק את העמודים של הבית-כנסת עם החגורה מסביב, ולהניח את זה כך כפה חדשים, ופתאם לגמר עם הקירות, אני אומר כך מפני שרק בדרך זו ילך.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְלִכֵּן תַּחֲשׁוּב
תְּכִנִּית יָפָה גַם בְּשִׁבִיל הָאוֹלָם, הֵן הַמְּזוּג וְהֵן דְּקוֹרְצִיָּה, וְגַם עַל זֶה
גִּלְף. הָאֲבָרָף ... גֵּרוֹ יָאִיר, יֵשׁ לוֹ תְּכִנִּית, לְהַפְיֵץ פְּמָה אֶלְפֵי בְּקִבּוּקֵי
יֵינ עִם גְּבִיעַ שֶׁל כֶּסֶף עִם קְמִיעַ, וְזֶה דְּבָר מְאֹד יָפָה, וּבְאִמַּת הַרְבֵּה
דְּמַעוֹת שְׁפַכְתִּי עַל הַיַּיִן הַזֶּה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכָל מִי
שִׁישְׁתָּה אֶת הַיַּיִן הַזֶּה, וּבְנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ.

תִּרְאֶה לְכַתֵּב חֲדָשׁוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ מִתְּפִלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתִּצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר תּוֹרֵיעַ-מְצֻרַע, ד' אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים כָּבָר אָמְרוּ, שְׁפִלָּה
וְחִמּוּתָהּ לֹא מִסְתַּדְּרוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַצְטַעֵר, אֶת רַק
צְרִיכָה לְכַבֵּד אֶת בְּעִלְךָ, וְכָל הָרֹאשׁ שֶׁלְךָ יִהְיֶה רַק בְּבִעִלְךָ. וְחֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה?
הַעוֹשָׂה רְצוֹן בְּעִלְהָ; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה.

וְעִצָּה טוֹבָה אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד עִם קֶשֶׁר טוֹב עִם
הָאָמָא וְעִם חִמּוּתָךְ, וְאַפְלוּ שְׁהֵם יַצְעִקוּ עֲלֶיךָ, תַּקְחִי אֶת זֶה לְכַפְרַת
עוֹנוֹת, אֲבָל אֶת אֵל תִּגִּיבִי בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֶּן, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה
תִּצְלִיחִי מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ כַּחַ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּכָבוֹד, וְכֵן פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְאֵל תִּדְאָגִי, כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא רִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצַנֵּעַ, ה' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁיִּצְאָתָּ לְהַפְצָה מְרֻכְזֵת בְּיוֹם חֲמִישִׁי, לְמַעַן לְעֹזֵר לִי לְשֵׁלֵם אֶת הַחֹבוֹת, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה.

מָה אָמַר לָךְ! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵר לִי, שֶׁהִיָּה לִי מִמָּשׁ גַּם גְּלוּי, כִּי רָצוּ לְעֲשׂוֹת לִי נִתּוּחַ וְכוּ', וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מֵאֵד מְאֹד (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן ג'), שֶׁצָּרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזָּהֵר מֵהַרוֹפְאִים, שֶׁהֵם סֵתֵם רוֹצְחִים. וְרַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר, שֶׁכְּשֶׁהִיָּה בְּלַעֲמִבְעָרָג בְּשָׁבִיל הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ — רָאָה, שֶׁמֵּה שְׂרוּפָא זֶה אָמַר שֶׁזֶה רְפוּאָה, אָמַר רוּפָא אַחַר שֶׁזֶה סַם הַמּוֹת, וְכֵן הַשְּׁלִישִׁי אָמַר שֶׁזֶה סַם הַמּוֹת, בָּא הַרְבִּיעִי וְאָמַר שֶׁזֶה רְפוּאָה, בָּא רַבְּנוּ ז"ל לְהַסְבִּיחָהּ, שֶׁכֵּלֵם לֹא יוֹדְעִים שׁוּם דָּבָר, וּבָא לְהַחֲלֹטָהּ, שֶׁצָּרִיכִים מְאֹד לְהִזָּהֵר מֵהֵם.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁנִּתְרָאָה בְּקִרְוֹב מְאֹד בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כֹּל הַחֲסֵד חַנּוּם שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי לְשֵׁלֵם אֶת הַחֹבוֹת, כִּי כָּל הַלַּחֲץ שֶׁנִּלְחַצְתִּי זֶה רַק מֵהַחֹבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמִּיד תִּבְשָׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רבי.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר תזריע־מצרע, ה' איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

ומה שִׁכַּתְּבָה שְׂיִשׁ לְךָ אֲלֵפִים וְחֲמֵשׁ־מֵאוֹת ש"ח פְּדִיוֹנוֹת, תִּקַּח אֶת הַכֶּסֶף מֵהַמַּעֲטוֹפוֹת, וְתִתֵּן בְּעִבּוֹר הָאָרוֹן־קֹדֶשׁ, וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁנִּשְׁמַע תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֵין לְשַׁעַר וּלְתַאֲר אֶת גִּדְּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי בְּעִנְיַן הַסְּפָרִים שְׂאַתָּה מְשִׁיג לִי, הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְיֵד תִּהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

לא ריג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר תזריע מצרע, ה' איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ

נְצַח.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאַנְחֵנוּ יְכוּלִים לְהַדְפִּיס, וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַחַיִּים, שְׁכָל יְמֵי חַיֵּינוּ נִזְכָּה לְהַדְפִּיס אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַכְלִית הַהַדְוֹר וְהַיְפִי, וְעַכְשָׁו אָנִי מִתְחִיל לְסַדֵּר אֶת כָּל הַסְּפָרִים מִחֻדָּשׁ: "תּוֹרַת נְתָן" עַל הַתּוֹרָה, "חֻק נְתָן" עַל הַמוֹעֲדִים, "מֵאוֹרוֹת נְתָן" עַל אַגְדוֹת חֻכְמֵינוּ, זְכוּרָנִם לְבִרְכָה, "תְּהִלּוֹת נְתָן" עַל הַתְּהִלִּים, "מַגְדָּנוֹת נְתָן" עַל הַהִפְטָרוֹת, "לְהוֹרוֹת נְתָן" עַל תְּרִי"ג

מְצוּת, וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד לְגַמֵּר גַּם אֶת הַסְּדוּר חֶלֶק ב' עַל שַׁבָּת, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְהוֹדְרוֹ מְאֹד מְאֹד לְהַדְפִּיס "זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל" — פְּרוּשׁ עַל הַזְּמִירוֹת, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁעוֹד בְּאִמְצַע הַקִּיץ אֲגַמֵּר סֵפֶר עַל חֵג הַסִּפּוֹת, שֶׁהַתְּחִלָּתִי מִזְמַן וְנִשְׁאָר בְּאִמְצַע — "סִפֵּה שְׁלֵמָה", וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן אֶת הַחַיִּים, וְיַדְפִּיס עוֹד הַרְבֵּה סֵפָרִים.

בְּעֵינַי הַ"שֵּׁפֶת הַנְּחַל", אִם אַתָּה תִּסְדֵּר אֶת זֶה תִּכְרֶךְ-וּמִיד כְּפִי סֵדֶר הַדְפָּסִים, זֶה יִתֵּן לִי חֶשֶׁק לְגַמֵּר אֶת הַתּוֹרָה י"ט, וְכִכָּה נֹכַח לְהַמְשִׁיךְ.

בְּיוֹם שְׂשִׁי שְׁלַחְנוּ כַּמָּה קְבָצִים "אַשֶׁר בַּנְּחַל" דֶּרֶךְ דָּאָר אֶלְקָטְרוֹנִי, וְאַתֶּם יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִשָּׁם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לֹא רִיד.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצַרַע, ה' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי הוֹדַעַה שְׂיִצְאָת לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, כְּדִי לְעֹזֵר לִי לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת, וְאֵין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁעָשִׂית עִמָּדִי, כִּי בְּאַמֶּת כָּל הַלְחָצִים שֶׁהָיוּ עָלַי, הָיוּ רַק בְּשִׁבִיל הַחֻבוֹת הַגְּדוּלִים, וְאֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה לְצֵאת מִזֶּה, וְלִבְנוֹת מִדְּרָשָׁה גְּדוּלָה בְּעֵבֹר מְאִתִּים בְּנוֹת, בְּעֵזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ, וְכֵן יִשְׂכַּח גְּדוּלָה בְּעֵבֹר מְאִתִּים בַּחוּרִים, וְכֵן נִזְכֶּה לְחַתֵּן אוֹתָם, וְהַקְּבוּץ שְׁלָנוּ יִגְדֵל מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקֵר תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל, וְתַעֲוֹרְרִי אֶת כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִמְיֵד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לא רטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּזַרְעֵ-מְצַרְע, ה' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ שְׂאֵת מִתְכַּנְנֶת
לְנִסְעַ וְכוּ', כִּי טוֹב מְאֹד שִׁיְהִיָּה לְךָ קָשָׁר עִם הַהוֹרִים, וְכֵן עִם
הַמְשֻׁפָּחָה, כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקִי מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁבְּכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנִי — תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

לא רטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ו' בְּאִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַיְהוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ
תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאֲנוּ זוֹכִים עוֹד לְלֵלָה בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּר
מִרְבֵּנוּ ז"ל.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁר בְּתֵהִלִּים בְּמִזְמוֹר: "הִלְלוּיָהּ אוֹדָה ה' בְּכָל לַיְלָב,
בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה, גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי ה', דְּרוּשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם, הוֹד
וְהַדָּר פָּעֵלוּ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד, וְזָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם
ה'" (תְּהִלִּים קי"א).

יְדוּעַ, שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ סָבַל גְּדוֹל כָּל יְמֵי חַיָּיו, עָבְרוּ עָלָיו
מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (יִלְקוּט

בראשית מא), שְׂרָאוּי הָיָה דָּוִד לְהוֹלֵד נָפֶל, הֵינּוּ הַסִּמְּךְ-מ"ם רִצָּה לְהַרְגוֹ טָרִם שְׂיוּצָא לְאוֹיֵר הָעוֹלָם, אֲבָל אָדָם הָרֵאשׁוֹן נָתַן לוֹ מִתְּנָה שְׁבָעִים שָׁנָה, כִּי אָדָם הָרֵאשׁוֹן חִי רַק תְּשַׁע-מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה [כְּשֶׁהָיָה צָרִיף לַחַיּוֹת אֶלֶף שָׁנִים]. לְמֵדִים מִכָּאן, שְׁדוֹד הַמְּלֶךְ מִהֶרְגַע שֶׁהָיָה צָרִיף לְצֵאת לְאוֹיֵר הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּכֹר הָיָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, מִת. וְעַל-כֵּן תָּמִיד הוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל לְבוֹ. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִמְן ב'), שֶׁתּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, כְּשֶׁיְהוּדֵי נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה נִקְרָא שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ רוֹאִים בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, אֲשֶׁר לֹא תֵאָר וְשַׁעַר כָּלֵל, כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינַתּוֹ. אָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה הַיּוֹם הַבָּא יָבִיא אֵלָיו, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשַׁמַּח עִם כָּל יוֹם וַיּוֹם. וְלִכֵּן דָּוִד הַמְּלֶךְ הִרְגִיל עֲצָמוֹ תָּמִיד לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵף שֶׁעָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת וַיְסוּרִים, תָּמִיד הוֹדָה וְשִׁבַּח לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה נִקְרָא שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, אִם אָדָם חִי רַק עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֹלוּ בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת שְׁלוֹ, בְּתוֹךְ מְרִירוֹתָיו הוּא חִי עִם הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, אֲזִי מְרַגֵּשׁ אֶת הַבוֹרָא יְתִבְרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁזֶה שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, שֶׁזֶה לְהוֹדוֹת וּלְשִׁבַּח וּלְהַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל לְזֶה צָרִיכִים לְהִיּוֹת יָשָׁר, וּמֵדוּעַ? כִּי אִם אֵין לְאָדָם יִשְׁרוּת לֵב, וְהוּא מְלֵא קִשְׁיוֹת עָלָיו יְתִבְרַךְ, אֵינּוּ יִכּוֹל לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יְתִבְרַךְ בְּלֵב שָׁלֵם, כִּי חוֹשֵׁב: סוּף כָּל סוּף עוֹבְרִים עָלַי מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ, סוּף כָּל סוּף אֲנִי מְסַבֵּב בְּחוּבוֹת, סוּף כָּל סוּף אֲנִי רִוֵק אוֹ רִוָקָה, סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ שְׁלוֹם-בַּיִת, סוּף כָּל סוּף אָנוּ חֲשׂוֹכֵי בָּנִים, סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ פְּרֻנְסָה, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִמְן קִיט), שְׂאֵין עוֹלָם הַזֶּה, אֶלָּא יֵשׁ אוֹ גֵּן-עֲדָן אוֹ גִּיהֲנוֹם, אֲזִי בְּאֻמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרוֹת וַיְסוּרִים, וּמַה הַהֶפְרָשׁ? אֵלוֹ שְׂיֵשׁ לָהֶם אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹדְעִים צְדִיק וַיִּשָּׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יְתִבְרַךְ יוֹדֵעַ אֶת אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה, וְהַכֵּל בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק, וְלָמָּה זוֹכָה לְיִשְׁרוּת לֵב? כִּי יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכוּ בְּרַגַע יוֹדֵעַ שְׂמָה שֶׁהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ עוֹשֶׂה — זֶה יָשָׁר, וְזֶהוּ "כִּי יִשָּׁר דְּבַר הַוַי"ה וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֲמוּנָה". וְלִכֵּן דָּוִד הַמְּלֶךְ כְּשֶׁבָּא לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָמַר: "הִלְלוּיָהּ, אוֹדָה

הוֹי"ה בְּכָל לֵבב בְּסוּד יִשְׂרָיִם וְעֵדָה" (תהלים קיא, א), אָנִי בָּא לְהוֹדוֹת
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּסוּד יִשְׂרָיִם — אֵלֹה אַנְשִׁים שְׂאִין לָהֶם קִשְׁיוֹת
עַל הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, זֹו עֵדָה קְדוּשָׁה.

וְהַעֲדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנִי לְהִקְיָם, גְּדוּד
שְׁלָם תִּלְמִידֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, שְׂאִינָם יוֹדְעִים חֻכְמוֹת, אָנוּ תְּמִימִים
וּמוֹכְנִים לְקַבֵּל רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, אֶצְלָנוּ מִי נִקְרָא חֲסִיד
בְּרַסְלָב? מִי שְׁלוּמֵד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", הַרְבֵּה "סִפְרֵי הַמְּדוּת",
הַרְבֵּה "שִׁיחוֹת-הֲר"ן" וְ"חֵי-מוֹהֲר"ן", הַרְבֵּה "סִפְרוּי-מַעֲשִׂוֹת"
וְכוּ', וְהוּא בְּקִי בְּזֶה עַד שְׁשֹׁגוֹר עַל פִּיּוּ בַעַל-פֶּה, פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר,
כִּי אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קיב), שְׁפָנִיו, שְׁכָלוֹ
וְחֻכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ סִפְרוֹ; לְכֵן מִי שְׂרוּצָה לְהַכִּיר אֶת רַבְּנֵנוּ ו"ל, צָרִיף
לְלַמַּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, וּכְדֵי לְהַבִּינָם צָרִיכִים לְלַמַּד אֶת
הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" דָּף אַחַר דָּף, עַד שְׂיִזְכֶּה לְסֵיִם כָּל חֶלְקֵי "לְקוּטֵי-
הַלְכוֹת", וְיִתְחִיל שׁוֹב, וְאִזּוּ מְרַגְּשִׁים מֵה זֶה רַבְּנֵנוּ ו"ל, זֹו הַעֲדָה
שְׂזִכְיָתִי לְהִקְיָם.

אָנוּ אֵינָנוּ רוֹצִים שׁוֹם דְּבַר, אָנוּ מְסַתְּפָלִים רַק עַל הַתְּכָלִית
הַנִּצְחִית, אָנוּ חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה עַל-פִּי הַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ו"ל, וְאֵינָנוּ
רוֹצִים כְּלוּם רַק אֶת זֹאת, יֵשׁ הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת וּשְׂאֵלוֹת, אָמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נב). כְּמוֹ שֵׁישׁ קִשְׁיוֹת עַל הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ,
וְלֹא כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהַבִּין, יֵשׁ אַנְשִׁים שְׂאִין לָהֶם יִשְׂרוּת לֵב, יֵשׁ
אַנְשִׁים שְׂעוֹבֵר עֲלֵיהֶם כֶּף וְכֶף וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן גַּם עַל הַצְּדִיקִים יֵשׁ
קִשְׁיוֹת, וְיִשְׁנָם דְּבָרִים שְׂאִין מְבִינִים, אֲבָל מַעוֹלָם לֹא הָיוּ לִי שׁוֹם
קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל רַבְּנֵנוּ ו"ל וּמוֹהֲרָנֵת ו"ל, יִדְעָתִי שְׂדַבְרֵיהֶם הֵם
רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ. הָיוּ לִי מְנִיעוֹת שְׂאֵנִי יָכוֹל לְהַתְּמוּדֵד עִם כָּל מָאן דְּבָעִי,
קַבְּלָתִי מִפּוֹת רִצַּח שְׂאָעֻזֵב אֶת רַבְּנֵנוּ ו"ל, קַבְּלָתִי עַלְבוּנוֹת וּבְזִיוּנוֹת
שְׂאָעֻזֵב אֶת רַבְּנֵנוּ ו"ל, סִלְקוּ אוֹתִי מֵהַיִּשְׁבִּיבָה רַק מִפְּנֵי שְׂלִמְדָתִי סִפְרֵי
רַבְּנֵנוּ ו"ל, אֵף שְׂהִייתִי מִתְּמִיד מִכָּל הַתְּלִמִּידִים, אֲבָל הָרֵאשׁ יִשְׁבִּיבָה
פְּחַד מְאֹד פֶּן וְאוּלַי לֹא יֵאָרֵךְ זְמַן רַב, שְׂפָל הַתְּלִמִּידִים יִתְקַרְבוּ אֶל
רַבְּנֵנוּ ו"ל, וְהַמְּנִיעוֹת הַגְּדוּלוֹת בְּיוֹתֵר הָיוּ לִי, שְׂאָבִי שְׂלִיטָ"א [זְצ"ל]
שְׂהָיָה לְמַדָּן גְּדוֹל מְאֹד, וְכָל יוֹם וְיוֹם הַתְּמִיד בְּתוֹרָה, וְלֹא יִדַּע מֵה

זֶה חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, הַפִּיר רַק אֶת אֱלוֹ שְׁמִסְתּוֹכְבִּים סְבִיב, מְשַׁנְּעִים
וּמְטַרְפִּים שְׁעוֹשִׁים רַעַשׁ, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה שְׁבִנוּ יִסְתּוֹכְבִּי בֵּין
מְטַרְפִּים, אֲזִי לְקַחְנִי לְאֶחָד מִגְדוּלֵי הַדּוֹר שְׁהִיָּה יְחִיד בְּדוֹר,
[וּלְדַעְתִּי, נִשְׁמָה כְּזוֹ לֹא הִיָּתָה בְּעוֹלָם חֲמֶשׁ-מֵאוֹת שָׁנִים, עֲכָשׁוּ לֹא
אֲזַכִּיר שְׁמוֹ, אֲבָל יִהְיֶה זְמַן שְׁאֲזַכִּיר שְׁמוֹ, וְאֶסְבִּיר מִדּוּעַ אֲנִי אוֹמֵר
כֵּן — שְׁחֲמֶשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה לֹא הִיָּתָה נִשְׁמָה כְּמוֹהוּ. וְלוּלֵא הוּא, לֹא
הִיָּה בְּדוֹר הַזֶּה אֶחָד שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין וְצִיצִית, וְאֵף הַחֲזוֹן-אִישׁ וְהַרְבֵּ
מִבְּרִיסק הַעִידוּ כֵּן], וְדַבַּרְתִּי עִמּוֹ בְּאַרְבַּע עֵינַים, וְהוּא דִּבֵּר עִמִּי
בְּנִמוּקִים — לְמָה כְּדֹאֵי לִי לַעֲזוֹב אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הִיָּה נִסְיוֹן קָשָׁה
מְאֹד, כִּי אָדָם כָּל-כֹּף מְפָרֵס לְצַדִּיק, וְהַקִּים כָּל-כֹּף הַרְבֵּה תִּלְמִידִים,
וְהִנֵּה הַשְּׁתַדֵּל לְשַׁכְנַע אוֹתִי לַעֲזוֹב אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, לֹא הִיָּה נִסְיוֹן
קָשָׁה מְזֵה. אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲזַרְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא שְׁמַעְתִּי לוֹ,
וְלֹא הִסְתַּפַּלְתִּי וְלֹא רְצִיתִי אֶפְלוּ לְהַתְחִיל לְחַשֵּׁב מְזֵה, וְלִמְרוֹת כָּל
הַקְּשִׁוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְכָל הַבְּלִבּוּלִים שֶׁהִכְנִיס בִּי יְצֵאתִי בַּחוּץ
בְּהַחֲלָטָה, כְּאֵלוֹ עֲכָשׁוּ קִבְּלָתִי אֶת הַדְּחִיפָה הַכִּי גְדוֹלָה, עֲכָשׁוּ
אֶתְקַרֵּב יוֹתֵר לְרַבְּנוּ ז"ל, וְאַפְרָסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר בְּעוֹלָם, וְכֵן
זָכַנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִשְׁנַת תַּשְׁכ"ה הַדְּפַסְתִּי אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, וְהַפְּצֵתִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, בְּעֵבֹר פְּרוּטוֹת,
אֲבָל סִכְנָתִי עֲצָמִי, שְׁנַעֲשֵׂתָה עָלַי מַחֲלָקֶת מְאֹד גְּדוֹלָה. וְהִיָּתִי תָּמִים
מְאֹד כְּשֶׁהַתְּקַרְבָּתִי לְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל כִּבְּן חֲמֶשׁ-עֶשְׂרֵה, וּבַתַּשְׁכ"ה
הִיָּתִי בֶן עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע, וְהִנֵּה הַדְּפַסְתִּי וְהַפְּצֵתִי סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
בְּפְרוּטוֹת, אֲזִי רָצוּ לְאַכְלֹנֵי חַיִּים, וְהִיָּה זֶה סֶתֶם קִנְאָה וְשִׁנְאָה, אֲבָל
לֹא הִסְתַּפַּלְתִּי עַל זֶה, אֲלֵא פָּרַסְמָתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הַכַּחוֹת, וְאֲזוֹ
הַבְּטַחְתִּי לְעֲצָמִי, שְׁעַד שְׁאַצֵּא מְזֵה הָעוֹלָם אֲגַדֵּל תִּלְמִידִים שְׁיִלְכוּ
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת רַק בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, לְהַדְּפִיס אֶת הַסְּפָרִים
וְלְהַפִּיצֵם, עַד שְׁיִתְמַלֵּא כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְהִיָּה זֶה
מְאֹד מְגַחֵף, שְׁאֲזוֹ פֶה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית בְּקִשֵׁי הִיָּה לָנוּ מִנְּיָן עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, בְּקִשֵׁי אֲנָשִׁים יָדְעוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְהִזְקִנִים גַּם-כֵּן לֹא יָדְעוּ
לְבִטָּא אֶת הַשֵּׁם "בְּרִסְלָב", לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, אֲבָל זוֹ עֲבָדָה
מְצִיאוֹתִית. וְאֲזוֹ קִבְּלָתִי עַל עֲצָמִי לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי
חַיִּי, וְכֵן זָכַנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַקִּים תִּלְמִידִים, וְגַם הֵם מְפִיצִים

ומִפְרָסְמִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְדָבַר זֶה אֵי אֲפֹשֶׁר
 לְהַסְבִּיר, לְהַפְנֵס בְּגִיל פְּנֵה לַחֹבוֹת לְמֵאוֹת וְאַלְפֵי דוֹלָרִים, בְּשִׁעָה
 שְׂבִיבִיתִי לֹא הָיָה לָחֶם לְאָכַל לְהַשְׂבִּיעַ רַעְבוֹן יְלָדֵי, אֲבָל לֹא
 הִסְתַּפְּלַתִי עַל זֶה. אֲבָל מֵאֵז שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנִים שָׂאֲנִי מִפִּיץ סִפְרֵי
 רַבְּנוּ ז"ל, עָבְרוּ עָלַי הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים, אֲבָל הִתְקַרַּח לִי לֹאמֹר לְכֻלָּם:
 "הִלְלוּנִי, אוֹדָה ה' בְּכָל לַבֵּב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה", לִפְנֵי קָהָל וְעַדָּה,
 אֲנִי מְדַבֵּר לִפְנֵי עַדָּה קְדוֹשָׁה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל לֵב, כִּי מִי
 שְׂמִסְתּוֹבֵב סְבִיבִי, הוּא יִשְׂרָאֵל לֵב, כִּי אֵין לוֹ קִשְׁיוֹת, וְצָרִיךְ רַחֲמִים
 רַבִּים שְׁלֹא יִהְיוּ לוֹ קִשְׁיוֹת וְיִבְרַח. אֲבָל הִתְקַרַּח לֹאמֹר לָכֶם — לִפְנֵי
 כָּל דָּבָר גָּדוֹל שְׂרָצִיתִי לִפְעַל וְלַעֲשׂוֹת בְּדַבָּר רַבְּנוּ ז"ל, תְּמִיד
 נִחְלָשְׁתִּי, אוֹ שְׂרַחֲמָנָא לְצַלָּן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, נַעֲשִׂיתִי חוּלָה מֵאֵד
 מֵאֵד, אוֹ שְׁנִסְתַּבְּכְתִּי בְּצָרוֹת בְּלַתִּי רְגִילוֹת, אֲשֶׁר בְּלַתִּי נִתֵּן לְהַסְבִּירָן,
 אֲבָל זֶה הָיָה תְּמִיד קִדְּם שְׂרָצִיתִי לַעֲשׂוֹת דָּבָר גָּדוֹל מֵאֵד, שְׂבָאָה
 עָלַי צָרָה גְדוֹלָה מֵאֵד, אֲבָל "גְּדֹלִים מַעֲשֵׂה ה' דְּרוֹשִׁים לְכָל
 חֲפָצֵיהֶם", מִי שְׂבָאָמֶת חֲפִיץ בּוֹ יִתְבַּרַךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ,
 "הוֹד וְהַדָּר פִּעְלוֹ וְצִדְקָתוֹ עִמָּדַת לְעַד". אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (עין
 סִימָן מוֹהַר"ן, סִימָן רעט): מִמֵּנִי עַד מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ כָּבַר לֹא יִהְיוּ חֲדָשׁוֹת,
 הֵינּוּ לֹא תִהְיֶה דִרְךָ חֲדָשָׁה, זֶה הַדִּרְךָ לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, וְגַם מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ
 אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁפִּעַל שִׁיְהִיָּה מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיו בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת,
 הֵינּוּ שְׂגָם מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ יִלְמַד עִם כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְמוֹדֵי רַבְּנוּ ז"ל,
 וְלִכֵּן אֵין לָנוּ מַה לְהִתְפַּלֵּל, כָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה — בְּכַחֲנִית
 עוֹבֵר, וּמַה נוֹתֵר לְעַד? תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדָדוֹת, כָּל זְמַן שָׂאֲדָם אֵינוֹ מְדַבֵּר
 אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נִמְצָא בְּכַעֲיוֹת וּבְצָרוֹת, וְעוֹבְרִים עָלָיו
 מִשְׁבָּרִים וְגִלְמִים. וְעַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים צָרוֹת וְיִסוּרִים, אֲבָל מִי
 שְׁלוֹקַח אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה
 — מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הִלְכָה, זִהֲרַ וְתַקּוּנִים, וְהָעוֹלָה עַל
 הַכֹּל — לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִדְבַר הַרְבֵּה אֱלֹיו,
 אָדָם זֶה הוּא הַכִּי מֵאֲשֶׁר, כִּי יֵשׁ לוֹ אֵל מִי לִפְנוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי
 רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לב), שְׂמִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה, וְלֹא חוֹקֵר
 תְּקִירוֹת, תִּיּוֹ חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרֵי, מִי שְׂמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֱלֹיו
 יִתְבַּרַךְ עַל כָּל צָרָה שְׁנֹקְלַע בָּהּ, הוּא יֵשׁ לוֹ מְקוֹם הֵיכָן לְבָרַח, וּמִסְפֵּן

מי שאין לו התבודדות הוא מספן, פי נכנס בתקירות, כמו שאמר ר' אברהם בר' נחמן ז"ל, רבנו ז"ל הזהירנו מאד לא ללמד ספר מורה נבוכים, פי הוא מלא תקירות, ומכניס באדם ספקות, אינו מבין רק את הקשיות, והתרוצים אינם נכנסים במחו, אזי נשארו מלא ספקות עליו יתברך, אזי הזהיר רבנו ז"ל שלא נעין בזה. ואמר ר' אברהם בר' נחמן ז"ל: מי שאינו מתבודד בכל יום לפניו יתברך, הסמ"ך-מ"ם לומד עמו מורה נבוכים בעל-פה. פי אם אדם אינו מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, במילא נופלים עליו קשיות, וספקות עולים על לבו.

לי נעשה נס גדול מאד, "זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום ה'", עלי לזכר את הנפלאות שעשני הקדוש-ברוך-הוא, פשוט נס נפלא. בודאי אני תולה את הנס בתפלות שלכם, פי אחרת אינני מבין לפשר הדבר. תפלות זה דבר גדול מאד, ופועל פעלה לכל יהודי.

מספרים על הרב הקדוש ר' דוד מלעלוב זי"ע, שידוע שהיה אוהב ישראל גדול מאד, פעם חלה בנו מאד, וכמעט שעזב את העולם והתקבצו כל אנשי הקהלה ותלמידיו — הגברים, הנשים הילדים, ובכו ואמרו תהלים, והקדוש-ברוך-הוא עזר שהתרפא. והרבי היה סגור בחדרו ולא ידע מה קרה, אז באו לדפק על דלתו שבנו החלים, וחשבו שישמח מאד, והתפלאו ושאלו: רבי, למה אתה בוכה, וענה: אתם כלכם בכיתם כשבני היה חולה, וקבלתם על עצמכם קבלות ועבודות וכו', לא שאני לא מעריך תפלותיכם, חס ושלום, אני מעריך מאד את תפלותיכם, ובלי תפלה לא יעזר וכו'. ועל-כן עלינו ללמד מזה, שעל כל יהודי צריכים לרחם, ולא משנה מי, צריכים להצטער כאלו זה בנו של אדם גדול מאד. והנה הסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח, אין קהלה, אין עדה שלא יהיו שם מחלוקות ומריבות, פי הסמ"ך-מ"ם מפריד ומפילג. ועל מה ולמה? שוטים, עוד מעט עוזבים את זה העולם.

בשבת זו למדנו מהספור מהבעל תפלה, שהיה על יד המלך, ושם היה חקוק כל אשר קרה מתחלת הבריאה עד סופה. ורבנו ז"ל

תּוֹפֵס דְבַר מְעִיֵן מְאֹד, אִיךְ סְדוּם נִרְאֶתָה קִדְם, שְׁהִיוּ אַנְשִׁים חֲטָאִים
 וְרָעִים, וְאִיךְ הִפְכוּ אֶת סְדוּם, וְאִיךְ נִרְאִית עַד הַיּוֹם. לָמָּה תִּפְס רַבְּנוּ
 וְלֵךְ דִּיקָא סְדוּם, שְׁהִיתָה חֲרוּטָה עַל יַד הַמְּלָךְ, הֲלֹא הִיָּה חֲרוּט כָּל
 אֲשֶׁר נֶאֱרַע מִתַּחֲלַת הַבְּרִיאָה וְעַד סוּפָה? אֲלֵא אֲנוּ יוֹדְעִים שְׁסְדוּם
 וְעִמּוּרָה זֶה סִמּוּל שֶׁל רְשָׁעוֹת, וּמַהִי? כָּל דְּבַר יְכוּלִים לְהִבִּין עִם
 הַשִּׁכּוֹל, אַחַד מִסִּפְּנֵי אֵין לוֹ, אַזִּי לֹקַח מִזּוּלָתוֹ, אִיִּי זֶהוּ גִזְל, אָבֵל
 יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֹאת, כִּי אֵין לוֹ, אַחַד עוֹשֶׂה עוֹל לְזוּלָת, כִּי מִקְּנֵא
 בּוֹ, בּוֹדָאִי זֶה חֲמוּר מְאֹד, אָבֵל אֶפְשָׁר לְהִבִּין שְׂיֵשׁ בּוֹ קִנְיָה סְרוּחָה
 עַל חֲבֵרוֹ, אָבֵל בְּסְדוּם וְעִמּוּרָה זֹו הִיתָה רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, וְזֶה
 רְשָׁע מְרָשָׁע בְּלִי שׁוּם שִׁכּוֹל, כְּמֵאֲמָרֵם וְלֵ: אָדָם בָּא עִם עֲגָלָה מְלֵאָה
 פּוֹלִים, וְכֹל אַחַד נִגָּשׁ וְשׂוֹאֵל: אֶפְשָׁר לְקַחַת פּוֹל? וְאוֹמֵר: בּוֹדָאִי,
 וְכִי מַה יִּחְסַר לִי? ! וְהִנֵּה לְבִסוּף, אַחַר שֶׁפֶל הָעִיר — הַגְּבָרִים
 וְהַנְּשִׁים וְהַיְלָדִים לְקַחוּ פּוֹל אַחַד, הוּא נִשְׁאָר בְּלִי כְלוּם, זֶה נִקְרָא
 רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, הִיתָה כְּפֻנְתָּךְ רַק לְהִרְע לּוֹ וְכוּ'. אַחַד נִכְנַס
 לְבֵית הַמְּרַקַחַת וּבִקֵּשׁ חוּט לְנִקּוֹת שְׁנָיו וְכוּ', בָּא אַחַר וּבִקֵּשׁ לְהוֹצִיא
 חוּט וְכוּ', וְעַד שֶׁהִסְתּוֹכַב נוֹתֵר בְּלֹא כְלוּם, זֹו רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת,
 אֲשֶׁר אֵין הִנְיָה מִזֶּה. כְּמוֹ-כֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְגַבֵּי הַנְּחֻשׁ
 (עֲרִיבֵין טו:): לָמָּה אִתָּה נוֹשֵׁף אֶת הָאָדָם, וְלִמְעַשֶׂה רַק נוֹגֵעַ בְּלִשׁוֹנוֹ
 בְּאָדָם, וּבְזֶה מִכְּנִיס אֶת אָרְסוֹ. מִיֵּלֵא חֲתִיָּה אַחֲרֵת — אַרְיָה, דִּב וְכוּ'
 טוֹרְפִים אָדָם, יֵשׁ לָהֶם הִנְיָה מִזֶּה, הֵם רַעֲבִים, אָבֵל אִתָּה נִחֻשׁ אֵין
 לָךְ שׁוּם הִנְיָה, מַה הִנְיָה יֵשׁ לָךְ? ! וְעִנָּה הַנְּחֻשׁ: וְלִי אִתָּם שׂוֹאֵלִים,
 תִּשְׁאֲלוּ לְכַעֲלֵי לְשׁוֹן-הָרַע שְׁמִדְבָרִים זֶה עַל זֶה. כִּי בְּאִמַּת לָמָּה לְדַבֵּר
 רַע עַל הַזּוּלָת, שְׂזֶה סְדוּם וְעִמּוּרָה, וְזֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁרַכַּב עַל
 הַנְּחֻשׁ שֶׁהִסִּית אֶת אָדָם וְחִיָּה וְהִיִּיתָם בְּאַלְקִים', טַפְּשׁ, טַפְּה סְרוּחָה,
 אִיךְ אִתָּה רוּצָה לֹאמֵר שְׁבִנִי-אָדָם שֶׁהִיוּם כְּאֵן וְלִמְחַר בְּקִבְר יִהְיוּ
 גַם-כֵּן אֲלֵקִים, שְׂזוֹ עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל הַנוֹצְרִים, שׁוּטָה, הוּא מֵת, מַה
 אִתָּה רוּצָה מִמֶּנּוּ? ! זֶה לְשׁוֹן-הָרַע, שְׂאִחַד מְדַבֵּר רַע עַל הַשְּׁנִי,
 וּכְשִׁמְסִיתִים וּמְדִיחִים מְרַע לְרַע, מְרַע לְרַע, זֶה כַּח הַטְּמֵאָה,
 שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים נֶגְדַת הַתּוֹרָה, כְּנֶגְדַת כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל,
 מִיָּבֵאִים מִבְּחוּץ גּוֹיּוֹת וְגוֹיִים לְהַכְשִׁיל אֶת בְּנֵי הָאָדָם בְּחֲטָאִים
 וְעוֹנוֹת לְהַפִּיל אֶת הַבְּרִיּוֹת בְּכָל מִיַּנִּי פִּשְׁעִים, זֶה הִיָּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם.

וְלֹא בַחֲנָם שְׁסָפֵר רַבְּנוּ ו"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ז'), שְׁקָדָם שְׂיַרְדָּה
 נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, הַסֵּמֶךְ-דָּמ"ם לֹא נָתַן, כִּי אָמַר, שְׂאֵם הַנִּשְׁמָה
 הַזֶּה תֵּרַד, אֵינן לִי מַה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁהַנִּשְׁמָה הַזֶּה
 מִכְרָחָה לְרַדָּת, וְאָתָּה תִלְךָ וְתִמְצָא לָךְ עֲצָה. וְהִלֵּךְ וּמְצָא לַעֲצֻמוֹ
 עֲצָה, שֶׁתְּמִיד יִצְחָקוּ עַל דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל. אָבֵל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, זְכִינוּ
 לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵנִי מִכְרַח לֹמַר לָכֵם, שְׂמִי שְׂיִקְבֵּל דְּבָרֵי
 רַבְּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת — הוּא יִצְלִיחַ. וְהִנֵּה עֹזְרָנִי
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד לִפְנֵי כַּעֲשָׂרִים שָׁנָה הִחִילוּתִי לְקָרֵב אֶת
 עֲדוֹת הַמְּזוּרָח לְרַבְּנוּ ו"ל, וּבְזֶה עוֹרְרָתִי עוֹד מִחֻלְקַת עָלִי, אֵינְנִי רוֹצֵה
 לְחֹזֵר עַל הַבְּטוּיִים הַחֲרִיפִים שֶׁדְּבָרוּ עָלִי, אָבֵל הַהִכְרַח לֹמַר שְׂנִי
 דְּבָרִים: הֵרַע וְהַטּוֹב. הֵרַע — אֵיךְ מְתִיחִסִּים לַעֲדוֹת הַמְּזוּרָח, אֵיזוֹ
 גִּזְעָנוֹת יִשְׁנֶה, שְׂאֵפְלוֹ שֶׁהָיוּ בְּדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה, עֲדִין הֵם יְהוּדִים
 וְכו', וּבִפְרָט שֶׁהֵם יֵרָאִים לְדַבֵּר ה'. וְהִצַּד הַטּוֹב שֶׁרָאִיתִי שְׂאֵין לָךְ
 עוֹד כְּלָיִם כָּל-כֶּף טוֹבִים לְקַבֵּל אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל כְּאֵלוֹ מַעֲדוֹת
 הַמְּזוּרָח, וְלָמָּה? שֶׁהֵם מְאֹד תְּמִימִים, וְיִלְקַבֵּל אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל אִי
 אֶפְשָׁר, אֵלֹא לְמִי שֶׁהוּא יוֹתֵר תְּמִים. וְהֵרַצוֹן שְׂלִי לְהִבְיֵא מְלִיזוֹן אִישׁ
 לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, הֵגֵם שְׁזָה חֲלוּם טוֹב, אָבֵל אֶקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא שֶׁהַחֲלוּם יִתְגַּשֵּׁם, וְאֵנִי מְקַוֶּה וּמְצַפֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׂאֲזַכֶּה עוֹד לְרֹאוֹת אֶת זֹאת.

וְהִנֵּה אֲסַפֵּר לָכֵם סְפוּר נוּסֵף: בְּשָׁנַת תַּשְׁכ"ה כְּשֶׁהִדְפַּסְתִּי כָּל
 סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, מִכְרָתִים לְפָרוּטוֹת, פְּשׁוּטוֹ כַּמְשָׁמְעוֹ, וְנִכְנָסְתִּי לַיָּם
 הַחֹבֹבוֹת לְמֵאוֹת דּוֹלָרִים, וְהֵייתִי צָעִיר מְאֹד, וְקָמוּ עָלַי אַז אֲנָשִׁים
 רַבִּים, קָרָאוּ אוֹתִי לְדִין תּוֹרָה — שֶׁהִנֵּה בָּא אֶחָד וְשׁוֹבֵר אֶת הַשּׁוּק
 וְכו', וְאָמְרוּ 'כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׁמוּרוֹת', וְאֵנִי אִמְרָתִי: רַבְּנוּ ו"ל הוּא מִתְּנֶה
 לְכֻלָּם. וְרָאוּ שְׂאֵין יְכוּלִים לַפְעַל אֶצְלִי, אֲזִי הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת לִיצְנֹת
 מִמֶּנִּי, וּבָּא אֶחָד זָקֵן וְאָמַר לִי: "אָתָּה מִפִּיִן אֶלְפֵי אֶלְפִים סְפָרִים
 בַּחֲנָם, וְהֵיכֵן אֶלְפֵי הַחֲסִידִים שְׁלָךְ וְכו', נִמְצָא, שֶׁלֹּא שָׁנָה הַהִפְצָה
 שְׁלָךְ", זֶה הַדְּעָה נִפְסְדַת שֶׁל אֶחָד מֵהַזְּקֵנִים, וְהִנֵּה חֲלָפוּ עֲשָׂרִים
 וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, וְנִפְתַּח צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵינִי צָרִיךְ לֹמַר לָכֵם, מִשְׁנֶה
 לְשָׁנָה מִתּוֹסֵף הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁבְּרֹאשׁ

השנה הזה היו למעלה מעשרת אלפים אנשים, ויכלו להביא יותר, אך מחמת פוליטיקה של שקר לא עלה בידי רבים להגיע. ואקוה להקדוש-ברוך-הוא, ששנה הבאה יהיו עוד הרבה יותר. ולפני שנתים אני רואה שמוליכים בעגלה את הזקן הזה שצעק — "היכן אלפי החסידים" וכו', ותאמינו לי, שרצייתי לגשת אליו ולצעק באזניו: "הנה אלפי החסידים שלי! לפני עשרים וחמש שנה עשית ממני צחוק. והנה התקיים!" כמו-כן אני אומר לכם, שיתקיים, שמליון יהודים מעדות המזרח יתקרבו לרבנו ז"ל, זכרו היטב מה שאמרתי.

בשבוע שעבר היו לי דקירות בלב, כי נקלעתי לחובות, ועדין אני בחובות, ומה עשיתי שאני בחובות, מדוע נכנסתי לחובות, האם הלכתי לקנות בתים?! להשקיע השקעות?! אלא מה? מפני שלקחתי את חדר ההמתנה שלי, ועשו מזה כולל, כי הצפיפות נוראה מאד. הכולל מונה פארפעים ושמונה אברכים וכו', ובקשי נכנסים שם כעשרים איש. ואז אמרתי לעצמי: וכי אפחד מהסמ"ך-מ"ם?! מספיק כל המסירות שמוסר אותי, אזי לא אפחד מאף אחד, אני הולך לבנות להם כולל, אף שזה עולה סכום עתק, והחילותי לבנות, ותכף פשהחילותי, נכנסתי במשפטים, ראיתי שפך, אם כבר אז כבר, אכנה שם גם ישיבה, אם יש לי ממילא משפט, אזי אכנה גם ישיבה, וקפצתי בעוד חובות, אני רוצה לעשות ישיבה של מאתים בחורים שרוצים ללמד, בחורים שיש להם חשק ללמד על-פי סדר הלמוד, ומאד כבא לי, כי הבטחתי לקבלן שערד ל"ג בעמר אשלם לו שמונים אלף ש"ח וכו', והנה לפי לא יכול היה לסבל, והתפוצץ, איך לסמ"ך-מ"ם נתנו פחות כאלו, תדעו לכם, שהסמ"ך-מ"ם רשע מרשע, אינו מפסיק למטר וכו', לכם הוא יבוא ויאמר: 'שלום, שלום' וכו', 'אני רוצה שלום', בדיוק כמו ערפאת ימח שמו, שאומר: אני רוצה שלום, והיהודים הם גורמים לכל וכו', וביין כך נופלים קרבנות וכו' וכו'. כך הסמ"ך-מ"ם. אם תדברו עמו, הוא ישכנע אתכם שרוצה שלום, והשלום שלו זה מלחמה, שרוצה שנסתלק מפה, ורואה שאינו יכול, אזי הולך לכל מיני

רע-בנים, שליחי הסמ"ך-מ"ם ומסית אותם, וכן הולך לתושבי המקום ומסית את כלם נגדנו, תגשו לכל אחד מהתושבים מעדות המזרח, שהגיע בתש"י אם לא התעללו בהם, ולא סתם, אלא הכניסו אותם במעברות, ואלו שהיתה להם פרוטקציה, קבלו דירת פח, שנטלו חבלים והדקו את זאת עם פחים וכו', ולזה קראו 'דירה', ולפעמים היו שתיים שלש משפחות במעברה כזו, אלו היו כבר המיחסים, ומספנים אחרים הצרכו להיות באהל, בקיץ היה מלא יתושים, וזבובים, ואז הוציאו עליהם לעז: תראו איזה מלכלכים הם וכו' וכו', ובחורף קפאו מקור. תשאלו את כל אלו הגרים ביבנאל, אם לא עברו את הסבל הזה, כל אחד מעדות המזרח. מילא התימנים שבאו בשנת תר"ע למספרם 1914. אותם שמו כגדר חיה, בין הערבים לבין היהודים, שהערבים רחמו על התימנים יותר מהיהודים, רחמנא לצלן, ואין זה ספורים, ישנם פיוס צאצאים מתימן ביבנאל, ותשאלו אותם אם לא היה כף. והנה פיוס הם מוסתים מה'רע המקומי' הרשע המרשע הזה, שאף פעם לא נשלים אתו, שהוא מסית ומדיח נגדנו, אנו מתרבים, ברוף השם, וכל המסירות באות ממנו, וכלפי חוץ אומר: 'אני רוצה שלום', אז ההכרח לי לומר לכם, שהענין הזה והחובות דקרו לי בלב כל השבוע, עד שהגיע יום רביעי, וראיתי שכלו כל הקצין, הלכתי לרופא, שהוא חרדי, אני מכירו יותר מעשרים שנה, הוא היה שכן אצלנו וכו', יהודי תלמיד חכם, באתי אליו, ואמר לי: אין לכם שום דבר, ואמר לי לקום, ולא יכלתי וכו', ונבהל מאד, והזמין אמבולנס והכניסוני לבית-חולים, וערכו לי שם בדיקות וכו', וחסבתי שהנה הגיע קצתי, ילדי פחדו מאד, ונשארו אתי, ולמה פחדו? אמרתי להם, שכתוב באדרא זוטא פרשת האזינו, שרבי שמעון בר יוחאי אמר ביום הסתלקותו: אני מעיד עלי, שכל ימי חשבתי על היום הזה, שאצא מזה העולם, גם אני יכול להעיד על עצמי כזאת, ושמעו כף, אזי נבהלו, ונשארו עמדי כל הזמן, והיו לי גסים בתוך גסים, היו הרבה עפובים וכל עכבא לטובה, עד שהחתן שלי בא, והביא רופא אחר וכו', ואמר: מה פתאם נתוח וכו' וכו', והייתי בבית-חולים עשרים וארבע שעות, וברוף השם, יצאתי. אבל

ההכרח לומר לכם, שגם היום אני מרגיש חלש מאד, בגלל החובות וכו', וברוך השם, לא רק שהכולל יהיה גמור, אלא אעשה שם מקנה ופנימיה, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא שאגביה עמודים לבית-הכנסת, ימסרו אותי לו יהי כן, אבל הצד הפספי מעיק עלי מאד.

ולכן אבקש מאנשי שלומנו מאד — עזרו לי, ועקר העזרה — אחדות ואהבה, פי אם אין אחדות, ויש נגיעות עצמיות, זה שובר את כל הבנין. ידוע, שהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, התפלל מאד באריכות שמונה-עשרה, חסידיו לא יכלו לחכות, על-כן חשבו לילך לביתם לאכל, וכשיסימו את הסעדה — ישובו, ועדין הרבי יהיה באמצע שמונה-עשרה. והנה הלכו לאכל, ומששבו מצאו את הרבי עדין מתפלל שמונה-עשרה, אבל התלמידים שהיו מאד מסורים, לא עזבו את הרבי, וישבו והמתינו עד שיסיים. פעם אחת גם להם נחלש הלב, ורצו לאכל, על-כן עזבו את הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, והלכו לביתם וערכו את החשוב, שעד שרובם יסיים שמונה-עשרה — יחזרו, והנה כשחזרו, ראו שהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע כבר מזמן סיים את שמונה-עשרה, והמשיך את התפלה, אזי נצטערו מאד וכו', אזי שאלוהו כמה תלמידים: רבי, מה קרה שהיום התפללתם יותר מהר מתמיד? ענה ואמר להם: פעם אחת היה אדם שהלך עם אנשים רבים, וראה מרחוק שעל אילן אחד ישנה צפור יפה, ורצה לתפסה, ואף אחד לא ראה את הצפור רק הוא, והלך עם האנשים לכוון האילן כדי ללכדה. ואיך עולים למעלה למרומי האילן? אמר לאנשיו: אני רוצה להגיע למעלה, עזרו לי, אין לנו סלם, אזי נספם ביניהם שכל אחד יעמד על כתפי זולתו, ויעשו סלם אנשים, וכשהגיע האדם למעלה למעלה, תפס את הצפור. ענה ואמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: תתארו לעצמכם אם זה שעמד למטה היה זו ממקומו, כלם היו נופלים, והאיש העליון היה שובר את רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו. מספיק שאחד היה זו מפל הצבור — כבר היו נופלים כלם. סיים ואמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: כשאתם ביחד מחכים אתי, אתם עוזרים לי, אני יכול להגיע לצפור, ואם לי יש את הצפור, גם

לְכֶם יְהִי טוֹב, אָבֵל אִם אֲאָבֵד אֶת הַצִּפּוֹר, גַּם לְכֶם יְהִי רַע. כָּל זְמַן שְׂאֲתֶם מִתְאַחֲדִים אִתִּי, אָבִיא לְכֶם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת וְכָל צְרִיכְכֶם, אָבֵל בְּרַגַע שְׂאָחַד יִפְרֵד וַיַּעֲשֶׂה מְרִיבוֹת, מָה אֲנִי יְכוּל לְהִבְיָאֲכֶם?! כְּמוֹ-כֵן אֲנִי יְכוּל לֹאמַר לְכֶם: כָּל זְמַן שְׂאֲתֶם מִתְאַחֲדִים יַחַד זֶה עִם זֶה, וְעוֹזְרִים זֶה לְזֶה, אֲנִי יְכוּל לְכֶם. שְׂיֹאמַר לִי אָחַד שְׁגַר בְּיַבְנָאֵל מִהַשָּׁנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת, אִם הִבְטַחְתִּי לוֹ שְׂיִהְיֶה לוֹ בַּיִת — הֲאִם אֵין לוֹ בַּיִת?! אִם הִבְטַחְתִּי לוֹ שְׂיִהְיוּ לוֹ יְלָדִים — הֲאִם אֵין לוֹ?! אִם הִבְטַחְתִּי לוֹ שְׂיִחַתֵּן יְלָדָיו — הֲאִם לֹא נִתְקַיְמָה הִבְטַחְתִּי?! וְאִם יֵשׁ כְּמָה בּוֹדְדִים שְׂעַדִּין לֹא זָכוּ, זֶה מִטַּעַם כְּמוֹס וַיְבוֹא לְזֶה הַזְּמַן, לֹא נִשְׂאֲרְתִּי בְּעַל חוֹב לְאַף אָחַד, אָבֵל הֵיכֵן בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ יִשְׁנָה קַהֲלָה מִפְּאֲרַת כְּזוֹ!

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְכֶם, עֲתָה בְּעַת הַהוֹדָאָה שְׂאֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעֲשֶׂה עִמִּי גִס גְּדוֹל, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָה לֹא): 'אֵין בְּעַל הַגִּס מִפִּיר בְּנִסוּ'. אָבֵל קִצַּת אֲנִי מִבֵּין, כִּי אִם כּוֹרְתִים לְאָדָם אֵיזָה אֵיבֵר שְׂלֹא צְרִיכִים, מִי יוֹדֵעַ מָה יְכוּל לְקָרוֹת עִמוֹ, וְלָכֵן אֲנִי מוֹדֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂלֹא הִגַּעְתִּי לְזֶה.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, אֲנִי נִמְצָא בְּחוֹבוֹת שְׂמַעִיקִים לִי, וְרִצוֹנִי לְבָנוֹת חֲדָרֵי שְׁנָה לְבַחֲוִרִים, מְקַנָּה וְכוּ', וְכֵן יִהְיוּ חֲדָרִים לְאוֹרְחִים, נָא רְאוּ לְשִׂתְף פְּעֵלָה וְלִסְיַע.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂפֶל אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי עִכְשָׁו, שְׂאֵלוֹ דְּבָרִים הַיּוֹצְאִים מֵהַלֵּב, שְׂיִהְיוּ דְּבָרִים הַנִּכְנָסִים לְלֵב בְּרִיא, אִם הַלֵּב בְּרִיא הַכֹּל בְּרִיא. וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂפֶל אָחַד יִתֵּן שְׂכֶם לְעֹזֵר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, יִתֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, שְׂנִתְרָאָה בְּשָׁבוּעַ הַבֵּא בַּהֲלוּלָא דְרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, אֵיזָה חֲסֵד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבְּנוּ ז"ל, וְאִם יוֹדְעִים מִרְבְּנוּ ז"ל, יוֹדְעִים גַּם מִהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע וּמִהָאֲר"י ז"ל וּמִרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וּבְזָכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֵלוֹ נִזְכָּה בְּאֵמַת לְרַפּוּאָה וַיְשׁוּעָה. אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מִי שְׂרַק

יכול לעזור — עזרו לי, וְאֶהְיֶה לְכֶם אֶסִיר תּוֹדָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא ריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה אֵתִי חֶסֶד חֲנֻם, אִם אַתָּה
יָכוֹל לָרַדֵּת אֶל הַדִּיּוֹן בְּעִפּוּלָּה שְׂיִתְקִים הַיּוֹם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד אֶהְיֶה
לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ בְּאִיזָה מִצֵּב קִשָּׁה נִקְלַעְתִּי, וּמִכָּל
הַכּוּוּנִים אֲנִי מְקַבֵּל מְכוֹת, מִמֶּשׁ כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹתִים, שְׁלֵאִיזָה צַד
שֶׁהַשׁוֹשְׁנָה פּוֹנָה — הִיא מְקַבֵּלֶת דְּקִירוֹת, וְתֹאמִין לִי, שְׂאִין לִי כָּבֵד
כַּח לְכָל זֶה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה אֵתִי חֶסֶד לְהַעֲדֵד הַיּוֹם בְּדִיּוֹן, וּבְזֶה אַתָּה
פְּשׁוּט מְצִיל אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹדָה לְךָ אִם תַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא ריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, שְׁלִי אִישִׁית אֵין שׁוּם קִשֵּׁר בְּשִׁדּוּךְ הַזֶּה,
הֵם בָּאוּ שְׁנִיָּהֶם עִם רְצוֹן לְהִתְחַתֵּן, וְנִתְתִי לָהֶם אֶת בְּרָכָתִי, לְאַחַר
שֶׁסָּפְרוּ לִי שֶׁהֵם נִפְגְּשׁוּ כִּמְהָ פְּעָמִים, וְהִנֵּה בְּנֵךְ מְצַלְצֵל אֵלַי שְׂאִין

אָפּר לא ריט בנחל קט

לו משיכה, אז אמרתי לו, לדעתי, אתה צריך לחכות עוד שלש או ארבע שנים, עד שאתה ראוי להתחתן, כי אין אתה יודע מה אתה רוצה.

בידוע, דרכי לא להתעקש בענין שדויכים, ולומר לבחור: אתה מכרח לקחת את הבחורה הזו, אין אצלי דבר כזה, מי שמכיר אותי, ולכן ההחלטה נופלת עכשו רק בידיכם.

מספן הבחור, שהוא בנכם, שעוברים עליו הרבה משברים וגלים, כי הוא צריך הרבה חזוק.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, רק סבלנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא ריט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדושים, ו' איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, אל תבלבל את עצמך מכל השטיות והדמיונות שיכולים רק לדמין, כי באמת רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה), אשר הדמיון הורס את האדם לגמרי, לא פדאי בכלל לחשב מזה, ומכל שפן לדבר מזה, אני מבטיח לכם, שיהיה לבתכם שדוף טוב, בחור ירא שמים, בחור מצלח, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות, ועוד ארקד בשמחתכם הרבה מאד.

לעת עתה אני עדין צריך רפואה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא רכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂפִיחֵיו
נִצַּח.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הָאֱהָבָה
שֵׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשְׁכֶם, וְלִכֵּן אִם אַתֶּם רְבִים בֵּינֵיכֶם,
וַיֵּשׁ בֵּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוּת, זֶה מִלְחִיץ אוֹתִי מְאֹד, וְכוֹאֵב לִי מְאֹד הַלֵּב,
וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא קִבְּלָתִי דְקִירוֹת בֵּילָב, מִזֶּה שְׂאֵתֶם לֹא מִסְתַּדְרִים,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, כִּי כֹף
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקָצִין ג'): לֹא מִצָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי
הַמְחֻזָּק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
שְׁבַעוּלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאֱהָבָה בֵּינֵיכֶם, וְתִבְנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיְרוּשְׁלָמִי סִנְהֶדְרִין, פֶּרֶק ג',
הַלְכָה ו'): אֲשֶׁה כְּבַעֲלָה וּכְבַעֲלָה וּכְבַעֲלָה; וְהֵם גּוֹף אֶחָד, לִכֵּן אִם יֵשׁ
בֵּינֵיכֶם אֱהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְאֶחָד עוֹזֵר לַשְּׁנִי, אֵין עוֹד בְּרָכָה יוֹתֵר
גְּדוּלָה מִזֹּו, וְלִהְפֹךְ — כְּשֶׁאֶחָד רַב עִם הַשְּׁנִי, אֵין עוֹד צַעַר וְעִגְמַת
נִפְשׁ גְּדוּלָה מִזֹּו, כִּי הַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם, וְכִיּוֹן שָׂרְבִים
הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה, עַל-יְדֵי-זֶה מְסַלְקִים אֶת הַשְׂכִּינָה, וּמְפָרִידִים בֵּין י"ה,
וְאִזּוּ נִשְׁאָר אִישׁ וְאִשׁ, וְשׁוֹרְפִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ
אֶתְכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם
וְאֱהָבָה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׂאֲנִי רוֹאֶה
שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם אֱהָבָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד),
אֲשֶׁר הַסֵּמ"ך-וְהַמ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׁבְרֵי אֶת
הַשְׁלוֹם-בֵּית בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי לְתַפֵּס אוֹתָם בַּחֲטָאִים. וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְכֶם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
אֱהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ט',
הַלְכָה א'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ,
וְאִי אֶפְשָׁר לַשְּׁנִיָּהּ בְּלֹא שְׂכִינָה; וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי

פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שִׁיְהִיָּה בִּינִיכֶם אֲהַבָּה גְדוּלָּה, וְלַעְזוֹר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נא:): אֵין פָּרִי בְּטָנָה שֶׁל אִשָּׁה
מִתְבָּרָךְ, אֲלֵא מִפָּרִי בְּטָנָה שֶׁל אִישׁ; וְזֶה תְּלוּי בְּזֵה, כְּפִי הָאֲהַבָּה
שֶׁתְּהִיָּה בִּינִיכֶם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְרָךְ אֶתְכֶם בְּפָרִי בְּטָן, וְהַכֹּל
יַעֲבֹר בְּקִלוֹת, וְהַהֶפֶךְ מוּבָן לְמַבִּין. וְלִכֵּן לְמָה לְכֶם לְרִיב, וְלְמָה לְכֶם
לְהִתּוֹכַח, אָנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶצְלָכֶם רַק אֶת הַטּוֹב.

אֲתָה ... אָנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה, שֶׁתִּשְׁנֶנָּה אֶת הַסֵּדֵר יוֹם שֶׁלְךָ,
וְתִבּוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
עֶרְבִית, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְפָרְנֶסָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, יֵשׁ לוֹ דָּבָר
שֶׁבְּמַנְיָן, שֶׁהוּא פָּרְנֶסָה בְּשִׁפְעוֹ. וְכֵן רְצִיתִי, שֶׁאַחֲרֶכֶךָ תִּכְנֶס לְבֵית-
הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִי
שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת
וְנַעֲיָמוֹת בְּחַיִּים, וְהַתּוֹרָה מַעֲשֶׂרֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

וְאֵת ... אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁאַל תִּקְפִּידִי עַל בְּעֵלְךָ, וְתִדְוִגִי
אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְתִמִּיד תִּרְאִי בְּלִבְךָ אֲהַבָּה לְבַעֲלְךָ, וְאִז תִּרְאִי אִיךָ
שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, כִּי אִם דָּנִים אֶת הָאָדָם לְכַף זְכוּת, אִז הוּא יִשְׁתַּנֶּה
לְגַמְרִי, מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁשָּׁנִיכֶם תִּקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי
אֱלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה הַשְּׂכִינָה בְּבֵיתְכֶם, וּבְבֵית שְׁשׂוּרָה הַשְּׂכִינָה
— שֶׁם שׂוּרָה הַבְּרָכָה.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רֹכֵא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרָךְ, יוֹם שָׁנִי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה בּוֹדְעִי לְצַלְצֵל לְךָ אַחֵר הַמְּכַתֵּב שֶׁפְּתַבְתָּ אֵלַי, אֲבָל הֵייתִי
מְאֹד חַלְשׁ, אִז רַב הַיּוֹם יִשְׁנָתִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לִי רְפוּאָה

שְׁלֵמָה — רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

... גֵּרוֹ יָאִיר, צִלְצֵל אֵלַי, וְדַבַּרְתִּי אִתּוֹ עַל דָּא וְעַל הָא וְכוּ', וּבֵין
כֶּף סִפְרָתִי לוֹ עַל הַחֲדָרֵי שְׁנָה לְבַחוּרִים שְׁאֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת תַּחַת
הַמְּנַהֲרָה, אָזִי אָמַר לִי, שְׁלֹפֵי הַחֶק צָרִיף לְכָל הַפְּחוֹת מְטָר וְעֶשְׂרִים
לְפָרוֹזְדוֹר, אַחֲרַת אֵף פֶּעַם לֹא יֵאָשְׁרוּ אֶת זֶה, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת זֶה
בְּחֻשְׁבוֹן, וְאִמְרָתִי לוֹ שְׂיִדְבֹר אִתְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִגְמַר הַחֲדָר-הַמְּתַנָּה
עַד שְׁבוּעַת הַבָּא, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂאֵף אֶחָד יַעֲבֹר דְּרָף הַדִּירָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי בֹא תְבוּא
גַם יִשְׁוַעְתְּךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּעֵגֶז בְּתֶךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רכב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתֶּם צָרִיכִים לְתִלוֹת אֶת כָּל מַה שְׂעֵבֵר עָלַי
בְּשִׁבִיל הַחוּב, מַה שְׁאֲנִי חֵיֵב הַצְּרִכְתִּי לְשָׁלֵם, זֶה לֹא נוֹגֵעַ אֵלֵיכֶם
כָּלֵל.

הַעֲקָר תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְלַעְזוֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּצְלִיחוּ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיֵּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֶת תַּעֲשֵׂי כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, וּבּוֹדָאֵי אֲנִי מִבֵּין אוֹתְךָ, וּבְעֵנִיגְךָ אֶת צוּרְקָת.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת גָּאָה עִם בְּעֵלְךָ, שֶׁהֲצִיל נַפְשׁוֹת, כִּי כָּל הַמְּצִיל נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוּ קַיִם עוֹלָם מְלֵא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיֵּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל אֶת הַמִּכְתָּבִים שְׁלֶךָ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ לְהַפְסִיק לְכַתֵּב לִי מִכְתָּבִים וְכוּ' וְכוּ', אִם סִלְקוּ אוֹתְךָ מִהִישִׁיבָה, יֵשׁ לְזֶה סֶבֶה טוֹבָה, אֲנִיחָנוּ לֹא מְעַנִּיגִים בְּבַחֲוֹרִים רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, שְׂאִינָם לוֹמְדִים, לֹא מִתְפַּלְּלִים, לֹא עוֹבְדִים, סֶתֶם מְסִתּוֹבְבִים וְשׁוֹרְפִים אֶת הַזְּמַן, וְעוֹד מְפָרִיעִים לְאַחֲרִים. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה טוֹבָה, וְתִלְךָ כְּמָה שְׁיִוְתֵר מֵהֵר, אֲנִי מָאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבִּין אֶת דְּבָרֵי, לְפָנַי שְׁנוּצִיא אוֹתְךָ בְּכַח.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׂכָל...

לא רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיֶר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִין הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת,
כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלֵי סְבָלָנוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, חֲלִישוֹת הַדַּעַת, סְפָקוֹת, עַד שְׁאֲדָם נִשְׁבָּר
לְגַמְרִי, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, אֲבָל כְּשֶׁאֲדָם חֲזָק בְּמַדַּת הַסְבָּלָנוֹת,
שֶׁנִּקְרָאת בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קִנָּה): אַרְיִכוֹת
אֲפִים, אֲזִי הוּא יְכוֹל לְעֵבֵר עַל הַכֹּל. אַךְ אֵי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ לְמַדָּה
הַיָּקָרָה הַזֹּאת שֶׁל אַרְיִכוֹת אֲפִים רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, כְּפִי תַקְף
הָאֲמוּנָה שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם — כֵּן זוֹכֵה לְאַרְיִכוֹת אֲפִים, שֶׁהוּא מְאָרִיךְ אֶף
עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, צֵא בֵּין הַהָרִים
לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָךְ תִּרְגַּע בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאֵין
עוֹד יוֹתֵר טוֹב מִלְּמַעְלָה עַל הַהָר, שֶׁזֶה טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת לְהַתְּאוּרֵר
וְטוֹב בְּרוּחָנִיּוֹת לְהַדְּבִק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְצֵאת לְהַתְּבוּדָה בֵּין הַהָרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִתֵּן לָךְ אַרְיִכוֹת אֲפִים, וְתִזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת כָּל דַּבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁיטוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי-קדושים, ז' איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיּוֹ נִצַּח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה אמר לכם! הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם בפרנסה, כי את כל אחד ואחד מנסיים בנסיון מאד מאד קשה, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר, אדרבה מתוך כל הנסיונות הקשים שעוברים עליו — עניות ודחקות, אדם צריך לברח אל הקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף רק הוא יתברך וְנִמְפָּרְגֵס לְכָל, וְהַפְרִנְסָה רק בידו יתברך, ולכן אל תכנסו לחץ, כי את כל אחד ואחד מנסיים בכל מיני נסיונות קשים ומרים. אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעברו את הכל, ועוד תהיו עשירים בגשמיות וברוחניות.

נא ונא רק לשמח למצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל מקום שאתם נמצאים, וזה ימשיך לכם שפע בגשמיות וברוחניות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא רכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי-קדושים, ז' איר ה'תשס"א.

שלום רב אֵל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע למה את צריכה להוציא את כל העצבים שלך על אחיך. מסכן, הוא עובר יסורים גדולים. הרגילי את עצמך לתת תודה להקדוש-ברוך-הוא על החסד חנם שעשה עמך, כי מי

שְׁמֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל וְלִשְׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתְּקוֹת מִמֶּנּוּ כָּל הַצְּרוֹת, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׁמֵי שְׂרָגִיל בְּתוֹרָה וְהוֹדָאָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו שֶׁל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רכח.

בְּצוֹרֵת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתִּכְתַּב לִי כְּמָה שׁוֹרוֹת, כִּי אֲנִי מְאֹד דוֹאֵג עַל הַעֲתִיד שְׁלֹךְ, אַתָּה צָרִיף לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִם תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר כָּל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תְּרַגֵּישׁ אָדָם אַחֵר לְגַמְרֵי.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּגַּע בְּזָקֵן וּבִפְאוֹת שְׁלֹךְ, כִּי מְאֹד חָשׁוּב שְׂאָדָם תִּהְיֶה לוֹ צוֹרֵת יְהוּדִי, וְלֹא יִקְצֵץ וְלֹא יִגְזוֹ אֶת פְּאוֹתָיו וְזָקְנוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁתִּכְתַּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רַכַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי כָּל מַכְתָּבֶיךָ, אַף מִצַּד הַבְּרִיאוֹת לֹא יִכְלָתִי לְהַשִּׁיב לָךְ.

חֲסָדֵי ה' יִתְבָּרַךְ, זְכִיתִי לְשִׁמְעַשְׂלָא פִטְרוּ אוֹתְךָ, וְלֹא קִצְצוּ לָךְ, רַק סְכוּם קָטָן, בְּיָדָאִי אַתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה, אָבֵל אִם תִּרְבֶּה בַתְּפִלָּה, תִּרְאֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. אַתָּה רַק צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וּבְיָדָאִי זֶה כּוֹאֵב לָךְ מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְעַל בְּנֶךָ, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר וְתִתְחַזֵּק, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין עֲצָה אַחֲרֶת, וְצָרִיךְ רַק לְדַבֵּר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר — זֶה הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּעַבְדוּתָהּ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, מְרַגֵּישׁ טַעַם אַחֵר בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לֹא רַל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁיֵּצֵאת לְהַפְצָה מְרַכְּזֶת "לְמַעַן הַצְּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ", הַנְּמַצָּאִים בְּמִצּוּקָה כְּסָפִית קָשָׁה מְאֹד, וְהַתְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

קִיחַ אֶשֶׁר לֹא רֵלָא — לֹא רֵלָב בְּנַחֵל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ חַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים,
וְתִרְגְּשִׁי טוֹב, וְתִחַזְּקִי אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְנִשְׁמַע תְּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיֵר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶךְ מֵרַב חֲלַשְׁתִּי לֹא יִכְלָתִי לַעֲנוֹת
כְּמוֹ שְׂרָצִית.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְכֶם, שְׂאֲתָם
מִחֲלָקִים מְזוּן לְנִצְרָכִים עַל שַׁבַּת, כִּי יֵשׁ כַּמָּה מִבֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
שֶׁהֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה מִתּוֹךְ דְּחַק וְלַחֲץ, וּמְלֵאִים
חֻבוֹת. וְאֶחָד מֵהֶם הוּא ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא חָיָב לְמַפְלַת שִׁשֶּׁת
אַלְפִים ש"ח, וְלֹא רוֹצִים לְמַכּוֹר לוֹ יוֹתֵר וְהֵם רַעֲבִים.

וְלִכֵּן כְּשֶׁאַתָּה מְחַלֵּק מְזוּן תַּחֲשֹׁב גַּם מֵהֶם, וְתִהְיֶה לָךְ מִצְוָה
גְּדוּלָה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רֵלָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיֵר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אַבְרָכִי כּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

אין אַתּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שֵׁישׁ לְכֶם מְקוֹם מְרוּחַ לְלַמֵּד בּוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיתּוּסְפּוּ עוֹד תַּלְמִידִים, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַפְּיָא אֶת קַהְלָתְנוּ לְמְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתְבַרְךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים גְּדוּד שֶׁל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם יְתְבַרְךָ, וּבּוֹדְאֵי נִזְכָּה לְהַגִּיעַ לְזֶה בְּעִזְרָתוֹ.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, יִהְיֶה לְכֶם אַרְוֶן-קִדְשׁ וְעִמּוּד לְחִזּוֹן לְתְפִלָּה, וּבִמְהַ לְקַרְיַאת הַתּוֹרָה, וְתִהְיֶה לְכֶם גְּדֻלַּת הַמַּחֲיָן, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת וְהַצָּרוֹת הַמְּעִיקִים עָלַי, וְכָל פְּוִנְתֵי שְׂתֵהִיָּה לְכֶם רַק רַחֲבוּת, וְתַלְמִדּוֹ תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, כִּי רַק זֶה מַה שְׁנֹשָׁאָר מִהָאָדָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רלג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתְבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שִׁיְצֵאתָ לְהַפְּצָה מְרֻפֶּזֶת בְּעִבּוּר "הַצֵּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ" הַנִּמְצָאִים בְּמַצּוּקָה פְּסִיט גְּדוּלָּה, וְתִשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל זֶה.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׁאֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהַתְקַרֵּב בַּדוֹר הַזֶּה אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא עוֹד אֶלָּא אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְהַפְּיָא אֶת אוֹרוֹ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, שְׁזֶה זְכוּי הַרְבֵּים, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיוֹת כָּל עִבּוּדְתְנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ — לְגַלּוֹת אֶת הַסְּגָלָה לְעַם סְגָלָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), שְׁכִשְׁאָדָם זְכָה כְּבָר

לְדַבֵּר טוֹב, הוּא צְרִיף לְמַסֵּר אֶת זֶה גַּם לְזוּלָּת, וְלֹא יַחְזִיק אֶת הַטּוֹב אֶצְלוֹ, שְׁנֵיהֶם "אֵל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעֻלְיוֹ". הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם אֵיזָה דְבָר טוֹב, רְאֵה לְהוֹלִיד אֶת הַטּוֹב גַּם לְאַחֲרִים, שְׁנֵיהֶם מֵה שְׂרַבְנוּ ו"ל הַזְהִירָנוּ כָּל-כָּף לְקָרֵב רְחוּקִים, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתְרָן, חֶלֶק א', סִימָן יד), אֲשֶׁר הֶעֱקָר הוּא יְפוּצוּ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה, וְזֶה נִקְרָא תוֹרָה לְשֵׁמָה, כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד תוֹרָה עַל מְנַת לְלַמְּדָהּ, וְלִכְּנֹן אֵין עוֹד דְבָר גְּדוֹל מִזֶּה, מִלְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְפִּיץ לָהֶם אֶת אוֹר רַבְנוּ ו"ל, וּבְשִׁבִיל זֶה בְּעֶצְמוֹ גַּם-כֵּן תִּזְכָּה לְהִתְקָרֵב בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז אֶל רַבְנוּ ו"ל, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְקָרֵב אֲנָשִׁים אֶל רַבְנוּ ו"ל, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא גַּם-כֵּן מִתְקָרֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל רַבְנוּ ו"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי רַבּוּי הַהִתְבּוֹדְדוֹת, יִכְנַס בָּךְ מַחִין חֲדָשִׁים, שְׂתִזְכָּה לְהַפִּיר אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׂמוֹ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רלד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמֻחָה שְׁיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה מִחֲנֹף אֶת הַתְּלַמִּידִים, וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא מִהֶהוּרִים, כִּי אֲנִי עוֹמֵד מֵאַחֲוָרֶיךָ.

צְרִיכִים רַק לְהַחֲדִיר בַּתְּלַמִּידִים יְרֵאת שָׁמַיִם, וּלְסַפֵּר לָהֶם סִפּוּרֵי צְדִיקִים, כִּי בְּעֵתִים הַלְלוּ זֶה מִהַדְּבָרִים הַכִּי נְחוּצִים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת עִם תְּלַמִּידִים בְּכַח, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב, כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּסַכָּנָה

גְדוּלָה בְּעֵינַי חֲנוּךְ, הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רָעָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מִהֶבֱתִים הִכִּי טוֹבִים, וְלָכֵן אֵי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת אִתָּם בְּכַח, רַק צְרִיכִים לְלַכֵּת אִתָּם בְּיַד רַבָּה, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּמָה גַם לְהוֹצִיא אוֹתָם אֶל הַשָּׂדֶה לְהַתְּבוּדָד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֶת הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֶלָּא עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְכִמוּ שְׂאֵמֶר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל פֵּעַם, כְּשֶׁהִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַמַּאֲמָר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טו): מִי שְׂרוּצָה לְטַעַם טַעַם אוֹר הַגְּנוּז, שֶׁהוּא טַעַם רַבְּנוּ ז"ל, יִרְבֶּה בְּהַתְּבוּדוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג מִרַבְּנוּ ז"ל, אֶלָּא עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל כִּפָּה אֶת עַצְמוֹ מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהוּא נִעְלָם מִכָּל הָעוֹלָם, וְגַם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הוּא נִעְלָם, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְגַלוֹת אֶת הָאוֹר שְׁלוֹ? רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְלָכֵן כְּדֹאֵי שֶׁתַּקַּח אֶת הַתְּלִמִּידִים מִפַּעַם לְפַעַם עַל הַהַר לְהַתְּבוּדָד, וְלְהַחְדִּיר בָּהֶם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם, שֶׁהַעֲקָר הוּא שֶׁהִלֵּב שְׁלָהֶם יִבְעַר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ יִקְבְּלוּ בְּנִקְל כָּל מָה שֶׁאִתָּה לּוֹמֵד אִתָּם, אֲבָל לְלַכֵּת בְּכַח וְכוּ', אִתָּה רוֹאֶה מֵאִיזָה הוֹרִים הֵם בְּאִים... שְׁלֵא אִכְפַּת לָהֶם מִהַיְלָדִים שְׁלָהֶם כָּלֵל... לְצַעֲרוֹנוּ הַרְבֵּה, זֶה מִה שְׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ בְּכָל יְשִׁיבָה וְיִשִּׁיבָה, שֶׁעַל-פִּי-רַב הַהוֹרִים לֹא אִכְפַּת לָהֶם מִה שְׁקוֹרָה עִם הַיְלָדִים שְׁלָהֶם, הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁהִמְלִימוּ צְרִיף לְהִיּוֹת הָאָבָא וְהָאָמָא, הַסְּבָא וְהַסְּבָתָא, הַדּוֹד וְהַדּוּדָה וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן עָלִינוּ נֶפֶל חוֹבֵת הַיּוֹם, וְהַעֲקָר לְהַחְדִּיר בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וְלְהַשְׁקִיעַ בְּזָה יוֹתֵר מִהִלְמוּד עַצְמוֹ, כִּי לֹא כָּל אֶחָד מִסְּגָל לְלַמֵּד שְׁעוֹת אֲרָפוֹת, אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם הַרְבֵּה הַרְבֵּה, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּצְלִיחַ בְּרַכָּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רלה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֻדְר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִּידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלָמָה", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּשְׁמְרוּ עַל הַזְמַן, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַשָּׁנִים הַכִּי יָפוֹת שְׁלָכֶם, וְאַתֶּם יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְסִיּוֹם כַּמָּה פְּעָמִים שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה וְכֵן אֶת הַשִּׁ"ס, וְזֶה יִשְׁמַר אֶתְכֶם לְכָל הַחַיִּים, אֲבָל צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַזְמַן, וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּשְׁתַּדְּלוּ לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֶּדֶם מָאד, כְּדֵי שְׁתַּקּוּמוּ מִקֶּדֶם מָאד, וְאִז תִּצְלִיחוּ לְהִיּוֹת מִתְמַיְדִים, וְלִקְנוֹת לְעֲצַמְכֶם מַדּוֹת טוֹבוֹת.

וְעַל כָּלֵם רְצִיתִי מָאד מָאד, שְׁתַּתְּמִידוּ בְּ"סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת", כִּי מֵה שְׁלוֹמִידִים בְּגִיל צִעִיר, זֶה מֵה שְׁנַחֲקֵק כָּל הַחַיִּים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הָעֲבוּדָה שְׁאֵדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זְקֻנָתוֹ, יוֹם אֶחָד עֲכָשׁוּ שֶׁל יְמֵי הַנְּעוּרִים, זֶה שׁוֹה מִכַּמָּה שָׁנִים בְּעַת זְקֻנָה, וְלָכֵן אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּמִידוּ מָאד בְּ"סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת", עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיכֶם בְּעַל פֶּה, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מָאד מָאד לֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם, אֲלֵא תִכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, כִּי תִלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא לֹא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מֵתוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּיָמִים אֵלוּ. וְלָכֵן כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת זֶה, צְרִיכִים לְהִרְאוֹת דְּגָמָא חַיָּה, שְׁאַנְחִנוּ אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה יָבִיא אוֹתָנוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת שְׁכָכַל הָעוֹלָמוֹת.

אָנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיתוּ אוֹתִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵין בְּפִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שֶׁהִלַּכְתָּ לְוַעֲדָה וְעֶזְרַת לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד אוֹכַל לְשָׁלֵם לָךְ חֲזָרָה בְּשִׁמְחוֹת.

רַק תִּשְׁמַר עַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, כִּי עֲכָשׁוּ צְרִיף לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים

אָשֶׁר לֹא רִלֵז בְּנַחֵל קִבֵּג
בְּכָל מְקוֹם, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רִלֵז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, וְאֵל תִּתְּוֹכְחוּ
בֵּינֵיכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם דְּבָר רַק עַל הַטּוֹב
שְׁבָבִיתְכֶם, כִּי אִם יִהְיֶה טוֹב בְּבֵית, יִהְיֶה טוֹב לִילְדִים, וְאִם יִהְיֶה רַע
בְּבֵית, יִהְיֶה רַע, חֵס וְשְׁלוֹם, לִילְדִים, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין שְׁכָשְׁבָעַל
וְאַשְׁתּוֹ רְבִים — מִי סוֹבֵל? הִילְדִים. וְלָכֵן אֵל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, וְתַעֲשׂוּ
שְׁלוֹם, וְתִהְיוּ בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַפְכֶם תְּמִיד.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ עַל עֲצֻמְכֶם מִשְׁכַּנִּים לֹא דְתִיִּים, מְחַלְלֵי שְׁבָתוֹת,
אוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, כִּי זֶה יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם וְגַם עַל יִלְדֵיכֶם.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְיִתּוּ אוֹתִי, וְהַכֵּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ח' איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי מפל
מכתב ומכתב שאתה כותב לי.

ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהוא
יתברך מחיה ומתנה ומקים את כל הבריאה כלה: דומם, צומח, חי,
מדבר — זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ואדם צריך תמיד
להתחזק בכל מה שעובר עליו, ולא להשבר בשום פנים ואופן.

רבנו ז"ל ספר, כשהיה בטורקיה בעיר הביירה איסטנבול, הלך
להשתטח בציון הרבי הקדוש ר' נפתלי כץ זי"ע, ואחר-כך כשחזר,
התעלה ונעשה חולה מאד, והיה בלי הכרה, ורבי יצחק שהלך עם
רבנו ז"ל בנסיעתו לארץ ישראל, פחד מאד, ושפך על רבנו ז"ל
מים, כדרך שמעוררים אחד מעלפוננו, ונתעורר רבנו ז"ל, ואמר,
שהצדיק הקדוש רצה, שאני אהיה השכן שלו, ואמר, שהוא רוצה
שאסתלק עכשו, והקדוש-ברוך-הוא עזר לי והתחזקתי, וברחתי
משם. וזה שהתעלפתי, היה לי בזה נס גדול מאד, ומזה נצלתתי.

הספור הזה שיה גם אלי וגם אליך, כי כשאדם נחלש בין
בגשמי ובין ברוחני העקר הוא התחזקות — להתחזק מעמד,
וכשאדם מתחזק ומחזיק מעמד, שום דבר אינו יכול לשבר אותו.
אתה צריך להבין שממנו יתברך אי אפשר לברח, ולכן ראה
להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא רלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ח' איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בענין אמירת חצות, אין דבר יותר גדול מזה, וזה שיך בין בקיץ ובין בחורף, ומנהגנו לומר בשמיטה גם "תקון רחל". ובענין הזמן של חצות כבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמט), שהוא שש שעות מתחלת הלילה, הן בקיץ והן בחורף, ואז מתחיל זמן חצות, הנמשך עד גמר משמרת השנייה, דהיינו שתי שעות שבקיץ, זה יוצא לפי שעון הקיץ קדם אור היום, ובחורף על-פירוב בשעה אחת-עשרה ורבע בערך. אבל רבנו ז"ל אמר: אם יש פוסק אחד, מה שהוא אומר, יש לסמוך עליו. וכתוב בספר "שלחן הטהור" לרב הקדוש מקאמנא זי"ע, הוא מביא, שזמן חצות בין בקיץ ובין בחורף זה בשעה שתיים-עשרה, ועל זה יש לסמוך.

בענין הלבוש, בודאי מי שיכול להגיד תקון חצות בשק ואפר, ולעונן ולקונן על חרבן-בית-המקדש ועל צרות ישראל, אף שמעתי מהרבה מאנשי שלומנו, שהיו חלשים, ולא רצו להפסיד את זמן חצות, והיו שוכבים במטה, אף-על-פי-כן אמרו בתוך המטה תקון חצות. העקר לא להחסיר יום אחד מאמירת חצות, וזה היה אצלם יסוד מאוד גדול, והבוחר יבחר.

חכמינו הקדושים אמרו (תקני זהר מג.): אית דפרע בגופא ואית במקוניה, ולכן בזה שגנבו לכם את הרכב, מי יודע אילו צרות גנבו מכם, ושישאר אצל בני ישמעאל, ימח שמם. העקר זה להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא רמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחר-יְקֻדְּשִׁים, ח' אִיָּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל אַהוּבֵי תַלְמִידֵי ...
נרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאַתָּה לקחת על עצמך ללמד עם הבחורים, ותחדיר בהם יראת שמים, כי באמת מה נשאר מהאדם? רק היראת שמים שהוא מקבל, ותחדיר בהם ענין תפלה והתבודדות, שייצאו להרים ויתבודדו אל הקדוש-ברוך-הוא, כי בפשחור צעיר יוצא להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, אז נחקק בו על כל החיים, כי זו עצה הפלולה מכל העצות, ואצל רבנו ז"ל היה דבר זה עקר גדול מאד.

אנשי שלומנו היו רגילים לומר על הענין של תפלה והתבודדות שזה האש דקדושה, המובא בדבר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נט): אש המשפט, שזה התבודדות; ורואים בחוש, יש לאדם שמן, קמח וביצים ושאר תבלינים, מערבבים את זה, ורוצים לעשות מאכל טוב, אבל אם אין אש, נשאר שמן, קמח, ביצים, תבלינים, וליך תאכל את זה... כיון שרק שמים את זה על האש — נתבשל מאכל טוב. אותו דבר, אדם יכול ללמד, ויהיו לו מדות טובות, ויקים מצוות, אבל אם הוא אינו מתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, לבסוף הוא יתרחק. ולכן צריכים להחדיר בילדים התבודדות, כל יום לצאת ולהתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ותדע לך, שכל דבור ודבור פועל, ואף שנדמה לך בהתחלה — שלא פועל, אני מכרח להגיד לך, שכל דבור ודבור עושה את הפעלה שלו. אל תסתכל על שום דבר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליח דרכך תמיד.

רָאָה לְכַתֵּב לִי, כִּי מָאֵד מָאֵד קָשָׁה לְתַפֵּס אוֹתִי בְּעֵתִים הַלְלוּ
עַל הַטְּלָפוֹן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רמא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵבִין אֶת הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לָךְ, כִּי אֵין לָךְ קָשָׁה
מִשְׁכֵּן רַע, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁאַנְחָנוּ מִתְּפַלְלִים בְּכָל יוֹם, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִצִּילָנוּ מִשְׁכֵּן רַע, אֲבָל אֲסוּר לָךְ לְהַכְנִס בְּלֶחֶץ בְּשִׁבִיל זֶה, רַק
לְהַתְּפִלָּל שְׁיִצְאוּ מִשָּׁם מַה שְׁיִוָּתֵר מֵהָר, וּמַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלָת —
שׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, כִּי הַתְּפִלָּה מְשַׁדֶּדֶת אֶת הַמַּעֲרָכָה
וְהַטְּבַע, כְּמוֹ שְׁאַמַּר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנ): הַטְּבַע
מְחַיֵּב כּוֹן, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֶּה אֶת הַטְּבַע; וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה רַק לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאֵי שֶׁפְּתָאֵם הֵם יִמְכְּרוּ אֶת הַבַּיִת וְיִצְאוּ מִשָּׁם
לְכָל הָרוּחוֹת.

אוֹדוֹת הַבֵּן שְׁלָךְ, בְּיָדָאֵי הוּא צְרִיךְ מִשְׁקַפִּים, כִּי אִם הוּא
מְצַמֵּצֵם אֶת הָעֵינַיִם, סִימָן שֶׁהוּא צְרִיךְ מִשְׁקַפִּים. וְלִכֵּן תַּכְּף-וּמְיָד
לְקַחַת אוֹתוֹ לְרוֹפֵא עֵינַיִם, וְלָמָּה צְרִיכִים לְעֵנּוֹת אֶת הַיֶּלֶד, חֲבַל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת,
וְנֵא שֶׁבְּעֵלְךָ יִכְתֹּב לִי מַה קָרָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ח' איר ה'תשס"א.

שלום רב וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיהיו.

הנה פנה אלי ... שגר על הָהָר, ויש לו ילד בר-מצוה חמוד, ורצה מאד למצא לו בית חם שיגדלו אותו, ולכן אני שואל אתכם אם זה שיף וכו'. בשום פנים ואפן אני לא אומר, אלא שואל אם זה שיף, ואם כן, תדברו אתו, כי הוא מחפש מאד מאד בית, פי הילד מספן לבד בָהָר, ואין לו עם מי לשחק ועם מי לדבר, הוא לומד טוב ויש לו מדות טובות.

אני לא שוכח מכם יום אחד, תמיד מבקש ממנו יתברך, שישמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות.

אסור להתיאש בשום פנים ואפן, כי אפלו חרב חדה מנחת על צנארו של אדם, אל יתיאש עצמו מן הרחמים (ברכות י.), ומה שתפלה פועלת שום דבר שבעולם אינו פועל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא רמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ח' איר ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע טוב ממך, איך שהבנות הצליחו במבחן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תחזקו אחד את השני, ויהיה תמיד שמח בביתכם, ויהיה ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, ותמיד תרגישו טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הַעֲקֹר לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד בְּרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְזוֹ זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָה מְאֹד שִׂמְחָתִנִּי, שֶׁהִילָדִים עָשׂוּ סִיוֵם עַל מַסְכַּת "בְּרָכוֹת", וְיוֹדְעִים אֶת זֶה בְּעַל-פֶּה, אֵין עוֹד שִׂמְחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּאת, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשָּׂאֵר מֵאַתָּנּוּ — רַק הַתּוֹרָה מָה שְׁאַנְחָנוּ זוֹכִים לְלַמֵּד, וְלָכֵן אֲשַׁרְיָךְ וְאַשְׁרֵי חֲלָקְךָ, שֶׁלְּמַדְתָּ אֶת הִילָדִים מַסְכַּת בְּרָכוֹת בְּעַל-פֶּה, יֵהָא חֲלָקִי בְּחֲלָקְךָ.

נָא וְנָא תִמְשִׁיךְ לְהַחְדִּיר בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַהֲיָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, נִקְבַּע יוֹם לְבַחֵן אֶת הִילָדִים וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַסִּיוֵם.

נָא וְנָא אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֲזוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק עֲצוֹת רַבְּנוּ ו"ל, וְאַסוּר לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אִף שֶׁהִלְיָצְנִים שָׁהֵם הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרָא אַחֲרָא מִתְגַּבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים, אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּדַרְבְּנוּ לֹא לְהַבְהִיל וּלְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַקְרוּב מִמֶּשׁ גִּזְכָּה לְרְאוּת בְּגֵאֻלְתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ח' איר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין מִבְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, וְתוֹכְרֵי טוֹב, שְׁאֵת בִּינֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶי שְׁבוּרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְסוּכָךָ עֲלֶיךָ וְשׁוֹמֵר עֲלֶיךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ כַּח לְגַדְל אֶת הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתוֹדְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אִין לְמַעֲלָה מִתְפַּלֵּה, וְכָל מָה שְׁמִבְקָשִׁים מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ מְקַבְּלִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי אֶת דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ח' איר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמַחָה שְׁיֵשׁ לִי, שְׁאֵתֶם מְפִיצִים אֶת אֹר רַבְּנוּ וְ"ל.

אָשֶׁר לֹא רִמָּז — לֹא רִמָּח בְּנַחֲל קִלְא

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי כָּל מִי שְׁעוֹסֵק
בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, הוּא מְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי
שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְעוֹסֵק הַרְבֵּה בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻקָּמָה
חוֹצָה, וְאִינוּ מַתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם בְּלָבוּל שְׁבַעוֹלָם. כִּי בְּאַמַּת הַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסֵּד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רִמָּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ט' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׂאַתָּה
מִפִּיץ סִפְרִים מְכֻרְכִים, וּמִי יִתֵּן, שְׂתַּסַּע לְמַקוֹמְךָ, וְתַפִּיץ לָהֶם אֶת
הַסֵּפֶר "קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל", וְזֶה חֻלְקִי.

הַעֲקֹר אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תֵּשֵׁב בְּכוֹלֵל וְתִלְמַד, וְלֹא
בִּישִׁיבָה, כִּי אַתָּה מְמִילָא הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, וְחָבֵל שְׂיִהְיוּ מְתַחִים בֵּינְךָ
לְבֵין הָרֵאשִׁי יִשִׁיבָה: הָרַב ... וְהָרַב ... שְׂיִחְיוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רִמָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ט' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות רופא לב לעשות צינטור, צריכים רק פרופסור ממחה, אם הרופאים קבעו שצריכים צינטור, צריך ללכת לרופא הכי טוב, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם.

אני מאד מאד שמח, שנכנסתם לדירה חדשה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה לשמח אתכם יחד בשמחתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא רמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אחר-מות, 'איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין מלים בפני להודות לך על כל הטרחת שאתה טורח בשבילי, כדי שאזכה לבנות כולל יפה וישיבה יפה, וכן חדרי שנה ומקוה עם ארבעה בורות.

ביום שני הבא עלינו לטובה אמר סוכן הספרים, שיהיה לו את המדרשים, ואני אקבל את זה ממנו, וזה יהיה לעלוי נשמת אביך, והבחורים ילמדו אתי ביחד, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לסיים את כל המדרש רבה.

אודות הרקב שאתה רוצה לקנות, אם אתם לא נכנסים ללחץ בשביל זה, כדאי להחליף רכב, כי סוף כל סוף אשתך נוסעת בכל יום לעבודה, אכל כדאי לעשות גם בטוח מקיף, כי בעוונותינו הרבים, יש עכשו גל של פריצות וגנבות, וצריכים להיות מוגן בבטוח, שהבטוח ישלם את הכל.

אֲשֶׁר לֹא רֵן — לֹא רֵנָה בְּנַחֵל קִלְג

הַעֲקָר רָאָה לְחֹשֶׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה לְהִתְחַדֵּשׁ
בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲנִי מְאֹד
מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רֵנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-מוֹת, "י" אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁכָל הַמְּכַתְּבִים שְׂאֵנִי שׁוֹלַח אֵלֶיךָ,
תְּמַסֵּר תְּכַף-וּמִידָה, כִּי עַל-פִּי-רַב הֵם נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד, וְהִרְבָּה
פְּעָמִים כּוֹתְבִים לִי, שְׁעֵדִין לֹא קִבְּלוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים. וְלִכֵּן רָאָה לְמַסֵּר
לָהֶם תְּכַף-וּמִידָה.

רָאָה לְכַתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת.

הַעֲקָר רְצִיתִי שְׁתַּעֲשֶׂה רְשִׁימָה חֲדָשָׁה בֵּין כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ כֶּבֶד יוֹתֵר מִחֲמָשִׁים מְשֻׁפְּחוֹת
חֲדָשׁוֹת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁ ... נְרוּ יְאִיר, יַעֲמֵד לְכֻלָּם עַל
הָרֵאשׁ, שְׂיִרְשָׁמוּ בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים, שֶׁהֵם גָּרִים בְּיִבְנָאֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רֵנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, "י" אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְצִיטִי שֶׁכָּל הַבַּחֲוֵרִים יֵצְאוּ הַשְּׁבוּעָה לְהַפְצָה בְּשָׂבִיל שְׁלֵחַנוֹת וְכִסָּאוֹת, וְכִף כָּבֵד יִהְיֶה אֲפֹשֶׁר לְהַתְחִיל לְלַמֵּד בְּכַנְגֵן חֲדָשׁ, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת שָׁם חֲנֻכַּת הַבֵּית, וְלָכֵן תַּעֲמֹד עַל הַבַּחֲוֵרִים שְׂיֵצְאוּ לְהַפִּיץ בְּמִשָּׁף הַשְּׁבוּעָה רַק בְּשָׂבִיל הַשְּׁלֵחַנוֹת וְהַכִּסָּאוֹת, וְזֶה לֹא מִשְׁמַעוֹתִי, כִּי זֶה כֶּסֶף קָטָן, כִּי כָּל הַשְּׁלֵחַנוֹת וְכָל הַכִּסָּאוֹת יִהְיוּ אַחֲרֵיהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיָבוֹאוּ עוֹד בַּחֲוֵרִים לִישִׁיבָה, וְנִזְכֶּה לְרְאוֹת עוֹד מְאֻתִּים בַּחֲוֵרִים.

בְּעֵינַי הַמְדַרְשִׁיָּה, רְצִיטִי שֶׁתְּתַחֵל לְחַפֵּשׂ מְקוֹמוֹת לִישׁוֹן, וְלֹאֲרַגֵּן כֶּסֶף לְשֵׁלֶם לְדִירָה, וְכִף לֹא יִשְׁלְמוּ שְׂכִירוֹת, וְגַם לֹאֲרַגֵּן אֶכְל, וְכִף נַעֲשֶׂה מְדַרְשִׁיָּה יְפָה מְאֹד.

הָעֵקֶר תִּתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וּמִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רנב.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י' אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵתָה צְרִיף לְהַבִּין, שֶׁעֲבוֹדַת הַחַנוּךְ הִיא קִדְשׁ קְדוּשִׁים, וְלֹא כְמוֹ שְׂאֵר עֲבוֹדוֹת, וְלָכֵן אֵתָה צְרִיף לְקַחַת אֶת זֶה מִצַּד אֶחָד בְּקַלּוֹת, לֹא לְהַפְגִּס בְּלִחְצִים עִם הַיְלָדִים, לֹא לְהַלְחִץ מֵהֶם, וְלֹא לְהַלְחִץ אוֹתָם, וְכִף תַּצְלִיחַ אֹתָם, וּמִצַּד שְׁנֵי תַּסְפֵּר לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרִים, וְתַעֲוֹר אֶת לְבָבָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא תַּצְלִיחַ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁמְלַמֵּד צְרִיף סְבָלְנוֹת כְּמוֹ בְּרוּזֵל, וְהָעֵקֶר מְלַבֵּד הַלְמוּד חָשׁוּב עוֹד יוֹתֵר לְהַחֲדִיר בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, כִּי

אם תהיה יראת שמים, ממילא ירצו ללמד, אבל אם לא תהיה להם יראת שמים, מה כבר מועיל ה'למוד; ולכן צריכים רק לדבר אתם, ולהסביר להם, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבדרך הסברה וספורים של צדיקים תפעל, ולא על-ידי ענשים, כי פשנותנים לילד ענש, הוא מתפרע יותר ויותר, וזה כלל גדול מאד בחנוך. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתקח את הכל ברצינות, ואל תשבר משום דבר, ואז נשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

תוציא אותם לשדה להתבודד, והכל רק עם ממתקים, ולא על-ידי ענשים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא רִנַּג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אחר-קדושים, "י איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הרשימה של אלו שיצאו להפצה מרפזות.

למה

אתה אומר לי שמבחוץ אף אחד אינו נותן, הנה קבלתי מכתב ארף מ... ששלח לך חמשת אלפים ש"ח, שקבץ מאנשי שלומנו, ועוד כמה אנשים כתבו לי שנתנו לך, האם יש לך רשימה בדיוק מי שלח ומי לא שלח, כך שאוכל לתבע מהם.

מאד מאד רציתי, שתדבר עם ... כי אני רוצה רק את התכנית שאתה עשית, זה מה שרציתי, כי אני רוצה שיהיו ארבעה בורות, כי עדין יכולים לחפור בעפר, וזה לא מסבף, כי צריכים רק לעשות קפסה, וליצק בטון, ועכשו יכולים, ואחר-כך יהיה מאד מאד קשה, ולכן זה לא מסבף, רק צריכים לקשר את זה לאוצר, וכך יהיו לנו עוד שני בורות, כי אנחנו צריכים לחשב על העתיד, איפה יהיה

קלו

אֲשֶׁר

לא רנד

בַּנְחַל

לְנוּ מְקוֹם לְאֶכְלֵס כָּל-כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, וְכֶף יְהִיו לָנוּ אַרְבָּעָה בּוֹרוֹת.
כְּדָאֵי כְּבֹר לְקַחַת הַצָּעַת מְחִיר עַל הַמְדַרְגוֹת וְעַל הַקִּיר תּוֹמָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ.

הַמְאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י"א אִיר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי שְׂשִׂמְחָתָנִי — אֵין
אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְחָתָ בִּי.

אַתָּה יוֹדֵעַ, שְׂמָאֵד מְאֹד נִחְלַשְׁתִּי בְּשָׁבוּעַ הַזֶּה, וּבִזְוָה שְׂכַתְכָּתָ לִי
מַכְתָּב, הַחַיִּיתָ אוֹתִי מִמֶּשׁ.

נָא וְנָא אֵל תְּתַפְּעַל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, רַבְּנוּ ז' לְגֵלָה לָנוּ
עַל פְּסוּק (יְחֻזְקָאֵל לֵג, כַּד): "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", שְׂאַבְרָהָם אָבִינוּ עֲבַד
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבַחֲיִנַת "אֶחָד", וְלִכְּן אֵל תְּתַפְּעַל מְשׁוּם
בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, שְׁנוֹתְנַת לָךְ דְּקִירוֹת, כִּי מָה לָךְ מְאַחֲרִים, אַתָּה צְרִיף
לְרֵאוֹת רַק מָה שְׂטוֹב לָךְ עִם עֲצָמָךְ, אַתָּה לֹא חֵי בְּשָׁבִיל אַחֲרִים,
אַתָּה חֵי רַק בְּשָׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקֵר תִּהְיֶה נִזְהָר רַק בִּינְךָ
לְבִינוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְאֵחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא רנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי־קֹדוּשִׁים, י"א אִיִּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כִּי זֶה הַחַיִּים, כֹּל אֶחָד מִקְּנֵא אֶת בְּשֵׁנִי, וְלִכְּל אֶחָד נִדְמָה
שְׁלֹשְׁנֵי יוֹתֵר טוֹב מֵאֲצִלוֹ, זֹו הַטְּעוֹת הִכִּי גְדוּלָה שְׁקוּרִית הַיּוֹם בְּזֶה
הָעוֹלָם, וּבְנֵי־אָדָם אוֹכְלִים אֶת עֲצָמָם חַיִּים, וְלֹא יוֹדְעִים אִיךָ
לְהִתְחַזֵּק. וְלִכֵּן צְרִיכִים תָּמִיד לְזָכֵר, שְׂאִין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, וְכֹל אֶחָד צְרִיךָ לְדַאֵג לְעֲצָמוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים, כִּי אִין
מֵה לְקַנָּא בְּאַחֲרִים.

בְּעֵינֵי הַבֵּית־סֵפֶר וְכו', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, עֲכָשׁוּ זֶה זְמַן מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, כֹּל הַיְשִׁיבוֹת וְכֹל הַבְּתֵי סֵפֶר סוֹבְלִים
אוֹתוֹ הַדְּבָר, וְלִכֵּן אֶסוּר לְקַחַת אֶת זֶה לְלֵב, בְּוֹדָאֵי זֶה דְּבָר גְּדוּל
מְאֹד, שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים אֶסְפַּת הוֹרִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וְאֲנִי כֹכֵר כּוֹתֵב
גַּם מִכְתָּב לְהוֹרִים, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּקְרִיאֵי אֶת זֶה לָהֶם, וְאֲנִי מְקַוֶּה
שְׁנוֹכַל לְפַעַל. בְּוֹדָאֵי עַקֵּר הַבְּעֵיָה בְּחַנוּף הַיְלָדִים זֶה הַהוֹרִים, שְׁלֹא
אִכְפַּת לָהֶם מֵהַיְלָדִים וְזֶה אֲצֵל כְּלָם, אֵלֶּה הַהוֹרִים שְׁלֹא אִכְפַּת לָהֶם
מֵהַיְלָדִים, הֵם אֵלֶּה שְׁגוֹרְמִים לָהֶם אֶת כֹּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת.

כֹּל מֵה שְׁכַתְּבָתָּ שְׁעוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — זֶה טְפָה מֵהֵיִם מִמֶּה
שְׂאֵת יוֹדְעַת, וְלֹא בְּחַנּוּם שְׁהֵלֵב שְׁלִי אִינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל יוֹתֵר, וּמִלְחִין
אוֹתִי מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
וְנִזְכֶּה לְחַנּוּף אֶת הַבְּנוֹת בִּירְאֵת שְׁמַיִם שְׁלָמָה.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁזֶה לֹא כֹל־כִּי שְׁחוֹר כְּמוֹ שְׂאֵת מְשֻׁחֲרִיה

את המצב וכו', כי כִּמָּה נָשִׂי אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו כָּתְבוּ לִי, שֶׁהֵן הָיוּ
בְּקִהְלוֹת אַחֲרוֹת, וְשָׁמָּה זָנְעָה מֵה שְׁקוּרָה בְּמִקּוּמוֹת אַחֲרִים, לְכֵן
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, אֲבָל זֶה לֹא אוֹמֵר שְׁאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים
לְשִׁפֵּר.

בְּעֵינַי הַכֶּסֶף לְשֵׁלֵם אַחֲרֵי הַצְּהָרִים לְחוּגִים, נִשְׁתַּדֵּל מֵה שְׁאֲנַחְנוּ
יְכוּלִים, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַהוֹרִים לֹא יוֹכְלוּ לְהוֹצִיא אֲגוּרָה אַחַת —
זֶה הַמָּצֵב.

אֲנִי אֲדַבֵּר עִם נְשֵׁי אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לא רנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י"א אִיִּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

קִבְּלֵתִי דו"ח מֵהַמְּנַהֵלֶת, שְׂאֵת עוֹשָׂה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְאֵת
מִצְלִיחָה עִם הַבְּנוֹת, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, אֵף כִּי זוֹ כֶּתָה מְאֹד
קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֵת מְאֹד מִצְלִיחָה אֶתָּה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּמְשִׁיכִי בְּעֲבוּדַת הַקִּדְשׁ, וְאֵת עֲדִינִי זוֹכֵרֶת מֵה שְׁעוֹבֵר עַל בַּת, וְלִכֵּן
תִּרְאִי לְעוֹדֵד וּלְחִזֵּק וּלְשַׂמֵּחַ אֶת הַבְּנוֹת, לֹא צְרִיכִים לְהִלְחִיץ אוֹתָן,
וְאִז תִּרְאִי הַצְּלָחָה בַּפְּעֻלוֹת שְׂאֵת עוֹשָׂה אֶתָּן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׁאֲנִי מִתְּפִלָּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתִּצְלִיחֵי אֶת דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לא רנז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחר-קדושים, י"א איר
ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ההורים של
בית-ספר "בית פייגא", חסידי ברסלב, הגרים ביבנאל "עיר
ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם, תדעו לכם, שבעתים הללו כל הילדים
נמצאים בסכנה רוחנית, סכנת שמד, ואשרי מי שמכניס את הילדים
שלו בבתי חנוף חרדיים, שלומדים אתם תורה ויראת שמים והלכות
איך לעשות רצון הקדוש-ברוך-הוא, אבל התלמוד-תורה והבית-
ספר מגבילים, כמה כבר מלמד יכול להשקיע בבן, וכמה כבר מורה
יכולה להשקיע בבת, בשעה שההורים לא רוצים לשתף פעלה, הרי
עקר החנוף תלוי בהורים, כמו שאומרים חכמינו הקדושים (ספח
נו:): "שוותא דינוקא בשוקא או דאבויה או דאמיה"; מה שהילדים
מדברים בחוץ, הם שמעו את זה או מהאבא או מהאמא, ולכן אם
ההורים מזלזלים בבית-ספר או בתלמוד תורה, מה אתם רוצים
מהילדים, שהם יקבלו את מה שהמורה מלמדת אותן, או מה
שהמלמד מלמד אותם, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, תראו
לשתף פעלה, זה רק בשביל הטובה של הילדים שלכם, ואז תראו
אילו ילדים טובים יהיו לכם.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שאל תצדיקו את הילדים שלכם,
כי זה לא חנוף, חנוף הוא אם הם עושים דבר טוב, צריכים לתת
להם מחמאה, ואם עושים, חס ושלום, דבר לא טוב, צריכים
להוכיח אותם בדרך אהבה בצורה כזו, שהם יודו שעשו דבר
שאיננו הגון, והם מתחרטים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד עִם חַנוּךְ יְלֵדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲר־קְדוּשִׁים, י"א אִיָּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂיִצְאָתָּ
לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָת לְמַעַן לְהוֹצִיא אוֹתִי מֵהַחֹבוֹת, וְשִׂאזְכָּה לְבָנוֹת עֲכָשׁוּ
מִקְוֵה גְדוּלָּה, וְכֵן פְּנִימִיָּה לְבַחוּרִים, וְלִגְמַר עִם הַיְשִׁיבָה וְהַפּוֹלָל, וְזֶה
יְהִי פֶּנֶת יְקָרָת. וְלִכֵּן בְּזָכוֹת זֶה שְׂיִצְאָתָּ לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָת, יַעֲזוֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ שִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הָרַבָּה
הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, כָּל מִינֵי צְרוֹת וַיִּסּוּרִים,
כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַתְּחַזֵּק רַק עַל-יְדֵי עֲצוֹת
רַבְּנֵי ז"ל, וְלִכֵּן הֵייתִי מִזְעִץ לְךָ, שְׂתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם בְּסַפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְתִקְרָא מִכְּתָב אֶחָד אוֹ שְׁנָיִם אוֹ
שְׁלֹשָׁה, וְזֶה יִחִיָּה אוֹתָךְ, וּמָה גַם הִיָּה טוֹב, שְׂתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר
בְּסִדְרַת "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", בְּכָל יוֹם תִּקְרָא קוֹנְטְרַס אֶחָד, וְזֶה יִתֵּן
לְךָ חַיּוֹת עַל כָּל הַיּוֹם.

הַעֲקָר אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר, שְׂמַדְתּוֹ הִיא נִצָּח, וְעַקָּר
הַנִּצָּחוֹן זֶה לְבוֹא אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְזַכֵּר אֵלָיו, כְּמוֹ שְׂאֵמַר
רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכד), שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד

מֵאֵד אֹהֶב כְּשֶׁמְנַצְּחִים אוֹתוֹ, כְּשֶׁבָּאִים אֵלָיו וּמְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ רַק מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְעַל כֵּלָּם — תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִשְׂמִיחָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּרָא אוֹתָךְ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְזֶה צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי יוֹ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שֶׁהַשְּׂמִיחָה שֶׁהָאָדָם שְׂמִיחַ בְּזֶה שֶׁהוּא נִבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, זֶה הַשְּׂמִיחָה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִחוֹת.

וְתוֹדַע, שֶׁרַבְּנֵי יוֹ"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), אָשֶׁר הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחַנִי, וְגַם חֲכָמֵי הָרוּפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁכָּל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׂבָאִים לְאָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִיחָה. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב תָּמִיד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד בְּרִיא, וְתוּכַל לַעֲזֹר לִי לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוּ שְׁנִקְלַעְתִּי אֵלֵיהֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא רִנַּט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֻכ־שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י"א אִיִּר הַתְּשִׁיבָה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמִיחַ שֶׁיִּצְאֵת לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְתָמִיד תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתַעֲזְרֵי לְשָׂאֵר נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁזֶה מַצָּנָה הַכִּי גְּדוֹלָה לַעֲזֹר לְזוּלוֹת.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכָל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה בֵּינֵינוּ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵינֵינוּ בְּרוּחַנִיּוֹת, תְּבַקְשֵׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

הַמְּאֵחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא רס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי־קִדּוּשִׁים, י"א אָבֵר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי ... וְ... שִׂיחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, רָאוּ לֹא לְפַחַד וְלֹא לְבִלְבַל אֶת
עֲצָמְכֶם בְּעֵנִין שְׂדוּכִים, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וַיְהִי
לְכֶם שְׂדוּכִים טוֹבִים בְּעֵבֹר יְלִדֵיכֶם, אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל, כִּי לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ בֵּת זוּגוּ, צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
שִׂיזְדַּרְזוּ הָעֵנִין מֵהַ שִׂיּוֹתֵר מֵהָר.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׂישׁ לְכֶם, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַסְּפָרִים נִדְפְּסִים וְחוֹזְרִים וְנִדְפְּסִים, וְעוֹד יִדְפְּסוּ לְדוֹרוֹת
וְלְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְלֹא יוֹעִיל כְּבָר לְסִמְ"ךְ־מ"ם שׁוּם
דְּבַר, וְלִכְּנֵן תִּזְרְזוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְסִדְרֵי הַן אֶת הַפְּרוּשׁ "שֶׁפֶת הַנַּחֲל"
מִסְבִּיב, וְכֵן אֶת הַפְּרוּשׁ "מִגֵּן אֲבוֹת", וְכֵן עוֹד חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֲל",
וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תִּדְאָגוּ בְּעֵנִין שְׂדוּכִים, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְמִין
לְכֶם שְׂדוּכִים טוֹבִים.

הַמְּאֵחַל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא רסא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי־קֳדוּשִׁים, י"א אִיִּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִיַעֲוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי, גַּם־כֵּן כְּדֹאֵי לְלַמֵּד מִסְכַּת פְּסָחִים, כִּי זֶה יוֹתֵר קָל
מִמִּסְכַּת עֲרוּבִין, וּכְשֶׁתִּקְנֶה לְעֲצָמְךָ יְסוּדוֹת בְּכֹמָה מִסְכָּתוֹת, אָז תּוּכַל
לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד מִסְכַּת עֲרוּבִין, שְׁנֵה לַמּוֹד יוֹתֵר עֲמַק וּמְסֻבָּה
בְּחֻשְׁבוֹנוֹת.

הַעֲקֹר תִּתְפַּלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלָּה שֶׁלָּךְ מִתּוֹךְ הַסִּדּוּר דִּיקָא,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא רסב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי־קֳדוּשִׁים, י"א אִיִּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִיַעֲוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כְּדֹאֵי תִלְךָ עַל הַהֲצָעָה שֶׁל הַשְּׁלַחְנוֹת וְהַפְּסָאוֹת, וְתִכְף־וּמַיֵּד
תִּקַּח אֶת זֶה, אֲנִי רַק מְקַנֶּה שֶׁהַכֹּל חֲדָשׁ וְחֻזָּק, וְאִפְלוּ הַפְּסָאוֹת
שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב, שְׁנֵה יָד שְׁנִיָּה, תְּבַדֵּק הֵיטֵב הֵיטֵב שֶׁהֵם לֹא שְׁבוּרִים.

בַּעֲנִין הַפְּסָף וְכוּ', תִּרְאֶה לְרַתֵּם אֶת כָּל הַיְשִׁיבָה, שֶׁכֵּלֵם יֵצְאוּ
לְצַדִּיקָה, וַיִּשְׁלְמוּ אֶת הַפְּסָאוֹת וְהַשְּׁלַחְנוֹת.

בְּעֵינַי גִּיסֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, אָנִי אֶרְאֶה לְכַתֵּב לּוֹ, וּכְשֶׁאֲבוֹא שָׁמָּה
אֲנִי אֲדַבֵּר אִתּוֹ, כִּי תִמְיֵד צְרִיכִים לְשָׁמַע אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, אָנִי מִבֵּין
שְׁזוֹ אַחוּתְךָ וּמְצִיק לְךָ מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְגֹשֶׁר בֵּין
שְׁנֵיהֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְאִמָּךְ כְּכֹר נַחַת מִהִלָּדִים,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא רסג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֹּר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י"א אִיר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח, שֶׁתִּגִּיעַ לְכָאן
לְחַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְאַתָּה יָכוֹל לִישֵׁן פֹּה בֵּין הַבַּחוּרִים, אֵין שׁוֹם דְּאָגָה,
וְתֹאכַל אֶצְלִי, בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אָנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם יִשְׁפַּע עָלֶיךָ שְׁפַע
גָּדוֹל, וּבִפְרָט בְּגִדִים לְאִשְׁתְּךָ וְלִילָדִים, וְלֹא תִפְסִיד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

נָא וְנָא תִחֲזִיק מֵעַמֶּד, וְאַל לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּכָר.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא רסד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסִדֹּר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י"א אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אָנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁבַעֲוֹד שְׁבוּעַ אוֹ הִכִּי מֵאַחַר עוֹד שְׁבוּעִים, הִישִׁיבָה "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר" תִּכְנַס לְמָקוֹם הַחֲדָשׁ, וְעַל-יַד־זֶה הִישִׁיבָה הַקְּטָנָה "בֵּית שְׁלֹמֹה" שֶׁל הַבַּחֲוָרִי בֶר־מִצְוֶה יַעֲלוּ לְמַעַלָּה לְלַמֵּד, וְלִכֵּן אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג, אַף אֶחָד לֹא יִהְיֶה שָׁם, אָנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזוֹ תִהְיֶה פְּנִינָה יְפָה מְאֹד, וְעַכְשָׁו כְּבָר הִזְמַנְתִּי אַרְוֶן קֹדֶשׁ יְפָה מְאֹד וְעֲמוּד לְתַפְלָה וּבִמָּה יְפָה, וְכֵן אָנִי רוֹצֶה לְהִזְמִין גַּם אַרְוֹנוֹת לְסַפְרִים בְּאִפְסָן שִׁיְהִיָּה יְפָה מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּדַאֲגוּ, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה לְלַבְכֶם, לֹא כְּדֹאֵי.

הַעֲקֹר שִׁילְמָדוֹ שָׁמָּה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד, וְרִצִּיתִי שִׁיִּכְנָסוּ שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם אַבְרָכִים בְּכוֹלֵל הַזֶּה "אוֹר הַמַּאִיר", וְאַחֲרֵי שִׁיתְרַבֶּה נַעֲשֶׂה כּוֹלֵל חֲדָשׁ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ, שְׁפִיּוֹם רֵאשׁוֹן הַזֶּה לְלַמֵּד רַק בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ, כִּי צְרִיכִים לְגַמֵּר אֶת הָעֲמוּדִים, כִּי אִם לֹא יַעֲשׂוּ אֶת זֶה עַכְשָׁו בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, זֶה יִדְחָה לְעוֹד שְׁבוּעִים, הֵם רְצוּ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּיוֹם שִׁיקְבְּעוּ לָהֶם, אָנִי רוֹצֶה שְׁזוֹ יִהְיֶה פְּנִינָה, בְּפָרֵט שְׁבַל"ג בְּעֵמֶר בָּאִים הַרְבֵּה אוֹרְחִים, רִצִּיתִי שִׁיְהִיָּה גְמוּר, וְלִכֵּן שִׁיְהִיָּה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, כִּי הֵם עוֹבְדִים בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ.

הַמַּאֲחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא רסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י"א אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינֵי חֲנוּף הַיְלָדִים צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אַתָּה צְרִיף לְזַכֵּר כְּמָה סְבָלָנוֹת הֵיטָה לִי בְּשִׁבְלֶךָ וּבְשִׁבְלֵי

הַחֵבֶר שֶׁלֶךְ כְּשֶׁהֵייתֶם אֶצְלִי, וְאַתֶּם הֵייתֶם אֶצְלִי מְבַגְרִים, וְכָל שָׁפֵן
 מָה אַתָּה רוֹצֵה מִילְדִים קִטְנִים? ! אִם הֵייתִי צָרִיף לְטָרַח בְּשָׁבִיל שְׁנֵי
 תַּלְמִידִים גְּדוּלִים ... וְ... מָה אַתָּה רוֹצֵה מִ... וְ... הֵם עוֹד עֹדִין
 קִטְנִים, בְּוַדָּאִי צָרִיכִים סְכָלְנוֹת אַתֶּם... הָעֶקֶר לְלַקֵּת בְּיַד רַבָּה, וּלְקַרֵּב
 אוֹתָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִתֵּן לָךְ סִפּוּק בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁתִּשָּׁבֵת שְׁלוֹם...

לא רסו.

בַּעֲזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י"א אִיר
 ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כֶּף הוּא הָאֵמֶת, מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּעֵינֵי אֵמֶת, רוֹאֶה
 מַה שְׁקוֹרָה בְּקַהְלֹת אַחֲרוֹת, וּבַפֶּרֶט בְּעֵינֵי הַחַנוּף וְכוּ', אֵינִי לָנוּ מַה
 לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּקַהְלָה שְׁלָנוּ, וּבַחַנוּף שְׁלָנוּ, וּבַפֶּרֶט שְׁאֵנַחְנוּ זוֹכִים לְחַתֵּן
 אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקֵם, וְשׁוֹמְרִים עֲלֵיהֶם מִחֲטָא.

וְהִנֵּה בְּיָמֵים אֵלּוּ נִכְנַסְתִּי בְּחֹבוֹת גְּדוּלִים מְאֹד לְמַעַלָּה מִכַּחֲתִי,
 שְׁיֵהִיָּה כּוֹלֵל לְאַבְרָכִים גְּדוּל, וְלוֹמְדִים כְּבָר אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
 אַבְרָכִים, פְּשׁוּט לֹא הָיָה לָהֶם מְקוֹם, וְכֵן הוּא בְּיִשְׁבִּיחָה הַרְחֵבְתִּי לָהֶם
 אֶת הַמְּקוֹם, וְעַכְשָׁו אֲנִי בּוֹנֶה אֶת הַמְּקוֹנָה, שְׁיֵשׁ שֵׁם אַרְבָּעַה בּוֹרוֹת
 לְטַבֵּל, כִּי הַקַּהְלָה שְׁלָנוּ גְּדוּלָה, וְכֵן חֲדָרֵי שְׁנָה וּפְנִימִיָּה לְבַחֲוִרִים,
 וְאַחֲרֵיכֶם אֲנִי אֲגַבִּיחָה עַמּוּדִים עַל הַבַּיִת-הַכְּנֻסֶת, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁעֵם
 הַרְשָׁעִים הָאֵלּוּ לֹא יְכוּלִים לְלַקֵּת רַק בְּיַד חֲזָקָה, אִף שְׁיֵשׁ עֲלֵי
 מִשְׁפָּטִים, אֲנִי מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִפֵּל עֲלֵיהֶם פַּחַד, כִּי גִלְף
 אַתֶּם עַכְשָׁו בְּתַקִּיפוֹת גְּדוּלָה, כִּי עִם עֶקֶשׁ תִּתְעַקֵּשׁ...

אִם אַתָּה יְכוּל לְתַתּ מִשְׁהוּ לְאַבְרָךְ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, בַּעֲבוּר
 שְׁלוֹמֵךְ עִם הַחֲתָן שֶׁלֶךְ עַכְשָׁו אֶת הַהֲלָכוֹת, הָיָה טוֹב מְאֹד, כִּי הוּא

אָשֶׁר לֹא רִסָּז — לֹא רִסַּח בְּנַחֵל קִמֹּז

עָנִי וְאֶבְיֹן, עָנִי הַגּוֹן וְכֵן מֵה שְׁיִקְבֵּל זֶה פְּשוּט עֲבוּר לְחֵם לְאָכֵל,
כִּי הַמְשַׁפְּחָה הַזֹּאת הַגִּיעָה עַד לְפֶת לְחֵם, יַעֲזֹר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שִׁיתְּרַחֵב לָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא רִסָּז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י"א אִיִּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הֵיוּ עָלַי לְחֻצִים מְאֹד גְּדוֹלִים, שְׁאֲנִי
לֹא אָבוֹא לְחַתְּנָה שֶׁל בְּנֶךָ, מִפְּנֵי ... אֲבָל בְּטַלְתִּי אֶת זֶה, כִּי עַדִּיף
לִי לְהִיּוֹת בְּחַתְּנָה שֶׁל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

דְּבַרְתִּי אֶתְמוֹל עִם הָאֲבָרְכִים, וְהֵם אָמְרוּ שֶׁהִזְמִינוּ כָּבֵד שְׁטַרְיָמָל
לְבֶנְךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהִלַּכְתֶּם כָּבֵד, כִּי הַזְמַן קָצָר מְאֹד. הִזֵּה טוֹב מְאֹד,
אִם תּוּכַל לְתֵת אֵיזָה סְכוּם לִידִידְנוּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁלוֹמֵךְ אֶת
הַהֲלָכוֹת עִם בְּנֶךָ, כִּי הַמְשַׁפְּחָה הַזֹּאת הַגִּיעָה לְמַצָּב שֶׁל פֶּת לְחֵם,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיתְּרַחֵב לָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא רִסַּח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י"א אִיִּר
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

העקר ראה לשמח מאד מאד על נעם חלקך, אשר בעוד שבוע אפה הולך להתחתן, וראה לקבל על עצמך קבלות חזקות, שתתנהג בהן כל ימי חייך, ובפרט שיהיה שלום בביתך, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות.

אם אפשר לתת איזו תרומה לאברהם ר' ... גרו יאיר, שלומד את ההלכות — אין למעלה מזה, כי הוא עני גדול מאד, עני הגון, ומשפחתו ברוכת ילדים, ובזכות הצדקה הזאת, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתפנס בסימן טוב ובמזל טוב אל החפה, ותבנה בית נאמן בישראל.

המאחל לך שבת שלום...

לא רסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, י"ג באיר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלגיות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב". הוי"ה עליהן ישרה שכנתו תמיד, וישמרון ויצילן מכל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

חסדי השם יתברך, אנו עומדים שבוע לפני ל"ג בעומר. ידוע, של"ג בעומר הוא יום ההלוא של רבי שמעון בר יוחאי, הלוא הוא תרגום של חתנה, אז היא החתנה של רבי שמעון בר יוחאי, כי בו ביום נולד ובו ביום נפטר, כך מביאים המקבלים, ולכן שמחה גדולה בשמים ביום החתנה של רבי שמעון בר יוחאי, ביום ההלוא שלו, הצדיקים חיים בתחושה כזו שהעולם הזה עולם חולף, לא נשאר פה לנצח, ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ערוכין נד.): העולם הזה דומה כחתנה, כמה זמן אורכת חתנה, חפה — שהיא עקר החתנה? חמש-עשרה דקות, מאז שהחתן בא לחפה,

ואחר־כֵּן הפֶּלֶה בָּאָה וּמְסֻכֶּכֶת שְׁבַע פְּעָמִים, וְקוֹרְאִים אֶת הַכְּתָבָה, וְאוֹמְרִים אֶת הַבְּרָכוֹת, אוֹרֵךְ כַּחֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה דְּקוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז' ל' (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), חֲזִי הָאָדָם שְׁבָעִים שָׁנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים צ, י): "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה", וְכֹל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כַּחֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה דְּקוֹת, הָאֵם בְּשִׁבִיל חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה דְּקוֹת כְּדָא לְאָבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד?! וְאֵם זֶה נֹאמֵר עַל גְּבָרִים, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ זֶה סוֹכֵב עַל נְשִׁים, כִּי אָנוּ מוֹצְאִים בְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה לִפְנֵי שְׁנַתֵּן הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת הַתּוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, אָמַר לְמֹשֶׁה (שְׁמוֹת יט, ג): "כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב וְתֹגֵד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל", אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רַש"י שם): 'בֵּית יִעֲקֹב' — אֵלֹה הַנְּשִׁים, 'וְתֹגֵד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל' — אֵלֹה הַגְּבָרִים, לִפְנֵי קַבְּלַת הַתּוֹרָה צָוָה אוֹתוֹ לְדַבֵּר עִם הַנְּשִׁים, וּבְאֵמַת לָמָּה צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַנְּשִׁים קִדְּם?! אֵלָּא הַנְּשִׁים הֵם עַקֵּר הַבַּיִת, לְכֵן אִשָּׁה נִקְרְאָת עַקֵּרַת הַבַּיִת, הַחַנוּף תְּלוּי בְּיָדָהּ. עַלִּיכֵן לְהִבִּין, שְׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (קְדוּשִׁין כז:): סִדְנָא דְאַרְעָא חַד הוּא, כָּל הָעוֹלָם הוּא אוֹתוֹ דְבַר, אֵין מִשְׁגַּ לּוֹמֵר: מְקוֹם זֶה טוֹב יוֹתֵר מִמְּקוֹם אַחֵר, יְלָדִים אֵלֹה טוֹבִים יוֹתֵר מִיְלָדִים אֵלֹה, אֵין מִשְׁגַּ כְּזֶה! כָּל הָעוֹלָם אוֹתוֹ דְבַר, וּבְכָל מְקוֹם בְּעוֹלָם יֵשׁ קְדוּשָׁה וְיֵשׁ טְמֵאָה, יֵשׁ יְלָדִים טוֹבִים, וְיֵשׁ יְלָדִים חֲלָשִׁים, חֲלָשִׁי אִפִּי, מַה הַהִפְרָשׁ? הַחַנוּף. יֵשׁ הוֹרִים שְׁכָל הָרֵאשׁ שְׁלֵהֶם אֵיף לְשַׁפֵּר אֶת הַיְלָדִים, וְיֵשׁ הוֹרִים אֲדִישִׁים, שְׁלֵא אֲכַפֵּת לָהֶם. מַה קוֹרָה עִמָּהֶם? אַחֲר־כֵּן בָּאִים בְּטַעֲנוֹת לָמָּה יְלָדֵי כְּךָ וְכָךָ, וְעוֹזְבִים אֶת הַמְּקוֹם, וְחוֹשְׁבִים שְׁשֵׁם תְּהִיָּה לָהֶם יוֹתֵר הַצְּלָחָה. כְּדֹגְמַת אָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ גְּבַנְתָּ עַל גְּבוּ, וְכָלֶם צוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ, וּבְמְקוֹם לְרֵאוֹת אֶת הַחֲסֵרוֹן בּוֹ, אֲזִי אוֹמֵר: פַּה לוֹעֲגִים לְגַבְּנַת שְׁלִי, אֵלֶיךָ לְמְקוֹם אַחֵר, וְשֵׁם לֹא יִלְעָגוּ לִי וְלֹא יִרְאוּ אֶת הַגְּבַנְתָּ שְׁלִי. כָּל אֵלֹה שְׁעֹזְבוּ אֶת יְבֻנְאֵל, וְחֻשְׁבוּ שְׁשֵׁם יְצַלִּיחוּ יוֹתֵר — עֲכָשׁוּ הֵם אוֹכְלִים אֶת עֲצָמָם.

מַה שְׁקוֹרָה בְּחוּץ — לֹא אֲכַפֵּת לִי, אֲבָל מַה שְׁקוֹרָה בְּיְבֻנְאֵל — חָשׁוּב וְאֲכַפֵּת לִי מְאֹד, יִשְׁנֵם פַּה הוֹרִים אֲדִישִׁים, שְׁלֵא רַק שְׁלֵא נוֹתְנִים גְּבוּי לְמַלְמֵד, לְמוֹרָה לְהַנְהִלָּה וְכוּ', אֵלָּא בָּאִים בְּטַעֲנוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְאֵם הַהוֹרִים כְּךָ מְתַנְהֲגִים, מַה אַתֶּם רוֹצִים מִהַיְלָדִים

אחר-כֵּן? ! הִנֵּה שְׁמַעְתִּי עַל יְלֵד אֶחָד שֶׁשָּׁבַר גְּדֵר, אַחַר שָׁבַר דָּלֶת, אוֹ רֶכֶב עַל סוּס וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מִקְפִּיד מְאֹד עַל דְּבָרִים כָּאלוֹ, רֵאשִׁית הַחֲלֻטֹּתַי — אֲנִי שֵׁם שׁוֹמֵר, שֵׁיִשְׁמֹר עַל צִיּוּד בֵּית-הַכְּנֶסֶת, צִיּוּד הָאוֹלָם, הַיְשִׁיבָה וְהַכּוֹלֵל, שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִתְפָּרְעוּ שָׁם, וְלֹא יִלְכוּ בְּהַפְקָרוֹת.

הִנֵּה צְדִיק גָּדוֹל בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וּבָאוּ אֵלָיו שְׁנֵי יְהוּדִים אַמְרִיקָאִים שָׁגְרוּ פֹה שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת, וּבָכוּ שֶׁהֵבִן שְׁלָהֶם רוֹצֵה לְקַחַת גּוֹיָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּבָכוּ מָה עוֹשִׂים, וּשְׁאֵלֶם: הֵיכָן הַתַּחֲנֹכוּ? עֲנוּ וְאָמְרוּ לוֹ: הַכְּנֶסֶנוּ אוֹתָם לְבֵית-סֵפֶר שֶׁל גּוֹיִים, כִּי לֹא יִכְלָנוּ לְהַכְנִיסֵם בְּשׁוֹם תַּלְמוּד-תּוֹרָה וְכוּ', וְאָמַר לָהֶם: בָּכֵן, מָה אַתֶּם רוֹצִים מִמֶּנִּי? ! וְסִפְר לָהֶם סִפּוּר מְעַנֵּן שְׂאֲרַע בְּמַלְחַמַת הָעוֹלָם הָרֵאשׁוֹנָה: הִיָּתָה מְלַחְמָה בֵּין פּוֹלֵנְיָה וְרוּסְיָה, וְעָשׂוּ גְבוּל חֲדָשׁ שְׁחָצָה אֶת הָעִירָה, וּבֵית הָעֵלְמִין נִשְׂאָר מֵעֵבֶר לְגְבוּל, וּבְכָל פַּעַם שֶׁהִיָּתָה לְוָיָה, הָיוּ צָרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הַנְּפֹטָר מִגְבוּל פּוֹלִין לְגְבוּל רוּסְיָה, וְהִצָּרְכוּ לְקַבֵּל רִשְׁיוֹן לְהִתֵּר קְבוּרָה, וְהִנֵּה צַעַר גָּדוֹל בְּכָל לְוָיָה, כִּי אַרְבֵּי כְּפָה יָמִים עַד שֶׁקִּבְּלוּ רִשְׁיוֹן וְכוּ'. וְהִלְכָה מִשְׁלַחַת וּבִקְשָׁה מִרוּסְיָה שֶׁיַּעֲשׂוּ עִמָּהֶם חֶסֶד, וַיִּתְּנוּ לָהֶם רִשְׁיוֹן לְתַמִּיד, וְלֹא יִצָּרְכוּ לְעֵבֶר אֶת הַפְּרוֹצְדוּרָה. מוֹשֵׁל הַמַּחֲזוּ הִנֵּה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל, וְהֵבִין אֶת הַמְּצַב, וְהִעֲנִיק לָהֶם אֶת הַרִשְׁיוֹן. כִּשֶׁהַחֲבָרָא קִדִּישָׁא רָאוּ שֵׁיִשׁ לָהֶם רִשְׁיוֹן תַּמִּידִי, הַחֲלִיטוּ לְנַצֵּל אֶת הַדְּבָר לְעִנְיָנִים אַחֲרִים, לְהַבְרִיחַ סְחוּרָה שְׁחוּרָה וְכוּ', מִלֵּאוּ אַרְוֹן קְבוּרָה בְּסְחוּרָה, וְעָשׂוּ כְּמוֹ שְׁמוּלֵיכִים מֵת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הִנֵּה לָהֶם מִסְחָר שׁוֹטֵף לְלֹא הַפְּרָעָה. פַּעַם אַחַת רָאָה אֶחָד הַשׁוֹטְרִים שֶׁהַמְּעַבְרִים אֶת הָאֲרוֹן צוֹחֲקִים בְּמָקוֹם לְבַכּוֹת, וְזֶה עוֹרֵר אֶצְלוֹ חֶשֶׁד, שֶׁאֵין מְעַבְרִים פֹּה מֵת וְכוּ', וּבָא עִם גִּישָׁק וְאָמַר: תִּפְתָּחוּ אֶת הָאֲרוֹן וְכוּ', וְאָמְרוּ לוֹ: זֶה חֲלוּל כְּבוֹד הַמֵּת וְכוּ', כִּשֶׁהַרְגִּישׁוּ הַחֲבָרָא קִדִּישָׁא שְׁנִמְצָאִים בְּצָרָה גְדוֹלָה, שֶׁיִּכְוָלִים לְשַׁלְּחֵם לְסִבִּיר וְכוּ', הִחֲלוּ לְבַכּוֹת, אָמַר לָהֶם הַשׁוֹטֵר: שׁוֹטֵים שְׁכַמוֹתְכֶם, עַכְשָׁו אַתֶּם בּוֹכִים? ! אִם הֵייתֶם בּוֹכִים קִדְּם כִּשֶׁהוֹלְכֶתֶם אֶת הָאֲרוֹן, לֹא הֵייתֶם צָרִיכִים לְבַכּוֹת עַכְשָׁו, כִּי לֹא הֵייתִי תוֹפֵס אֶתְכֶם. וּבָזָה סֵיִם הַצְּדִיק לְשְׁנֵי הַיְהוּדִים שֶׁבָּאוּ,

שִׁילְדֵיהֶם רוֹצִים לְקַחַת גּוֹיּוֹת, שָׂאֵם הֵייתֶם דּוֹאֲגִים לְחַנוּף יְלָדֵיכֶם בְּזִמְנָן, לֹא הֵייתֶם מְגִיעִים לְמַצֵּב כְּזֶה.

אַתָּן יוֹדְעוֹת אֵת גְּדֹל הַמְסִירוֹת נַפֶּשׁ שְׂאֵנִי מוֹסֵר בְּעֵבֹר יְלָדֵיכֶם, שְׂאֵנִי מִחַתָּנָם סְמוּךְ לְפָרְקָם, וְאֵנִי מְסַכֵּן עֲצָמֵי מַמֶּשׁ, אַתֶּם רוֹקְדִים וְשׂוֹמְחִים — אֵיזוֹ זְכוּת, שְׂמוּהָרָא"ש יִגַע וְחַתָּן אֵת יְלָדֵינוּ, אֲבָל אַתֶּם יוֹדְעִים שִׁישׁ פֶּה סִמ"ף-מ"ם רֶשַׁע מְרֻשָּׁע, וְהַכְּנִיס עָלַי כַּמָּה תִיקִים וְכוּ', וּמָה אֵנִי עוֹשֶׂה? מַצִּיל אֵת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, אֵנִי רוֹצֶה שְׂבַקְהֶלָה שְׁלִי תִהְיֶה קִדְשָׁה וְטָהְרָה עַל הַצַּד הַטּוֹב בְּיֹתֵר, וּבְמָקוֹם שְׂתַעֲזְרוּ לִי, אַתָּן שְׂמוֹת לִי מְקֻלוֹת בְּגִלְגָּלִים, בְּמָקוֹם לַעְזוֹר לְמוֹרָה, לְמִנְהֶלֶת וְכוּ', יֵשׁ לָכֵן תְּלוּנוֹת, הָאֵם נִקְפַּתֶם אֲצַבֵּעַ לַעְזוֹר לָהֶם?! תִּקְחָנָה דְגָמָא, וְכִי נִסִּיתֶן לַעְזוֹר פַּעַם בְּפַעוּטוֹן, בְּמָקוֹם לְהַטוֹת שְׁכֶם לַעְזוֹר, אַתָּן מַעֲמִידוֹת אֲבַנֵי נֶגֶף. בּוֹדָאֵי רוֹצִים לְקַבֵּל אֵת כָּל הַיְלָדִים, אֲבָל אֵין לָנוּ מָקוֹם מְסַפִּיק גְּדוֹל, תִּרְאוּ לִי בְּאֵיזָה מָקוֹם לֹא מְקַבְּלִים מִמוֹן וְכוּ'. תִּקְחוּ מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה לְתַשׁוּמַת לְבָבְכֶן, אִם אֵינְכֶן רוֹצוֹת לְכַפּוֹת אַחֲר־כֶּף, תִּבְכְּיָנָה עֲכָשׁוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַעֲמִדְנָה עַל בְּעִלְיָכֶן שִׁיתָנוּ יָד, יֵשׁ 'אָבוֹת וּבָנִים' בְּכָל הָעוֹלָם, אֲזַי יֵשְׁבוּ גַם הֵם שְׂעָה אַחַת וְיִלְמְדוּ עִם הַבָּנִים. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת יז): גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁה תִּקְבֵּל שְׂכָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִבְּעִלָּה, וּמִדּוּעַ? כִּי הִיא מְכִינָה אֵת הַיְלָדִים לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר, הִיא דוֹחֶפֶת אֵת בְּעִלָּה שִׁילְף לְהַתְּפַלֵּל עֲרֵב וּבָקֵר וְצִהָרִים בְּמִנְיָן, וְדוֹחֶקת אוֹתוֹ שִׁילְף לְלַמַּד תּוֹרָה, זֶה הִיסוּד אֲצִלָּה. לָכֵן אֲבַקְשָׁכֶן מְאֹד, תַּעֲשִׂינָה זֹאת בְּשִׁבְלִיכֶן, שְׂלֹא תַצְטָרְכְנָה אַחֲר־כֶּף לְהַכּוֹת עַל חַטָּא. תִּרְאִינָה כָּל אֵלוֹ שְׂעִזְבוּ — אֵיזָה עֲנֵשׁ קָבְלוּ, חֲשָׁבוּ שְׂבַחוּן לֹא יִרְאוּ אֵת הַגְּבֻנָת שְׁלָהֶן, וְהַיּוֹם הֵן רוֹאוֹת שְׂטָעוּ.

בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ כְּתוּב (וַיִּקְרָא כד, לב): "וְלֹא תַחֲלָלוּ שֵׁם קִדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אֲסוּר לְחַלֵּל שֵׁם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם, חֵס וְשָׁלוֹם, אֵינְנוּ שׁוֹמְרִים עַל יְלָדֵינוּ, זֶה חֲלוּל ה', אֵל תַּחֲשָׁבוּ שְׂבַמְקוֹמוֹת אַחֲרִים הַיְלָדִים יוֹתֵר טוֹבִים, בְּכָל מָקוֹם יֵשׁ גַּם יְלָדִים

פְּרָאִיִּים וְכוּ', וצָרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד בְּזֶה, וְלִכֵּן שָׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים וְעַל חֲנוּכֵם הַטְּהוֹר.

אֲנִי מוֹסֵר נִפְשִׁי בְּעִבּוּר הַצְּנִיעוּת בְּקֶהֱל שְׁלֵנוּ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֵין בְּבֹא קָמָא פּב.): עֲזָרָא הַסּוֹפֵר תִּקֵּן צְנִיעוּת, אֶפְלוּ כְּשֶׁעוֹבְדֵת בְּבִיתָהּ תִּהְיֶה חוֹגֶרֶת סִינֵר וְכוּ'. וּמִכָּל שְׁכֵן מַה שָּׂאֲנִי מְעוֹרֵר אֶתְכֶם שׁוֹב וְשׁוֹב עַל כְּסוּי שְׁעָר רֹאשׁ, עַד כְּדֵי כֶּף, בְּיוֹם חֲמִישִׁי בַּלַּיְלָה ל"ג בְּעֶמֶר, כְּלָנוּ נִסַּע ל'ר' שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וְנִרְצָה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ מִתְּנוּת שְׁנוֹתָיו, בְּכָל ל"ג בְּעֶמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן נוֹתֵן מִתְּנוּת, אִיךָ אִשָּׁה יְכוּלָה לְבֹא ל'ר' שְׁמַעוֹן עִם שְׁעֵרוֹתֶיהָ, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא אוֹמֵר (זֶהר נִשָּׂא קַח): 'קִלְלָה תְּבֹא עַל אִישׁ שְׁנוֹתָיו לְאִשְׁתּוֹ שְׂתִּתְרָאוּ שְׁעֵרוֹתֶיהָ', כָּל הַקְּלָלוֹת בְּבֵית בָּאוֹת מִחֲמַת גְּלוּי שְׁעָר. וְאָמַרְתִּי לִכֵּן כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, מִטְּפַחַת עַל שְׁעָר — מִחֲלִיקָה מִהַשְׁעָר, וְזֶה גוֹרֵם אַחֲר־כֶּף לְכָל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת, כָּל הָאִי שְׁלוֹם־בֵּית בֵּין זוּגוֹת, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁהָאִשָּׁה לֹא מְסַפֶּרֶת שְׁעֵרוֹתֶיהָ, וְכֵן נוֹהֲגוֹת נָשִׁים כְּשֵׁרוֹת, נָשִׁים צְדָקָנִיּוֹת, וְכֵן קִבְּלָנוּ אֶת זֹאת בְּהַר סִינַי, מִשֶּׁהָ קִבַּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסֶּרָה לִיהוֹשֻׁעַ וְכוּ', וְכֵן הוֹלֶכֶת הַמְּסֻרֶת עַד עַכְשָׁיו, שְׂאִשָּׁה מוֹרִידָה שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁה, וְאַחֲר־כֶּף תִּפְסוּ כָּל מִינֵי קוֹנֵצִים, וְאָמְרוּ: "אֲסוּר לַיְלָךְ בְּפֶאֱה", לְמָה? הֲלֹא פֶּאֱה זֶה כּוֹבֵעַ שֶׁל שְׁעָר סִינְטִי וּמִתֵּר בְּהַחֲלֵט. בּוֹדָאִי מִי שֶׁהוֹלֶכֶת בְּמִטְּפַחַת עַל קֶרֶחַת — אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה. אֲבָל מִי שְׂאִינְגָה רוֹצֶה בְּזֶה, מִתְּרַת בְּהַחֲלֵט לַיְלָךְ בְּפֶאֱה, הָעֵקֶר שֶׁגִּלְחָה שְׁעֵרוֹתֶיהָ. לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מִכָּל אִשָּׁה, תַּעֲשִׂינָה כָּל שְׂבִיכְלִתְכֵן לְהוֹרִיד אֶת הַשְׁעָר, וְחִמֵּר הָאֲסוּר שֶׁל גְּלוּי שְׁעָר גָּדוֹל מְאֹד. וְכֵן לַעֲמֹד מְאֹד חֲזָק שֶׁהַבַּעַל יִלְךָ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, וַיִּקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, וְתִשְׁמַנְנָה עַל יְלָדֵיכֶם, כִּי עֲלִינוּ לְשִׁמּוֹר מִחֲלוּל ה', אִיזוֹ בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה כְּשֶׁשׁוֹמְעִים מִקְרִים מְזַעְזָעִים, יְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רְעָה, מְקַהֲלוֹת גְּדוּלוֹת וְחֲרָדִיּוֹת, הַהוֹרִים מוֹרְטִים שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁם, אֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתָאֵר מַה שְׁקוֹרָה בְּקַהֲלוֹת אַחֲרוֹת, יְלָדִים מִחֲלָלִים שְׂבָת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אָנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּדִבְרֵי זֶה צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכִי שְׂמִחִים, בּוֹדָאִי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמָּכֶן בְּכָל יוֹם, וּמִכָּל שְׁכֵן פְּעַם בְּשָׁבוּעַ לְהַבְדִּיל מִהַסְמ"ך־מ"ם, שֶׁהוּא הַמְּסִית, הוּא

הַמְדִיחַ, הוּא הַמְלֵאךְ הַמּוֹת, הוּא הַמְקַטְרֵג, הַבְּדֵלָה לְגַמְרֵי, אֵין לָנוּ שְׂיִכוּת עִם הַטְּמֵאָה הַזֹּה, כִּי אֵלוּ הָרַע־בְּנִים, הֵם הַעֲבִירוּ עַל הַדַּת אֶת הַמוֹן עִם הַסְּפָרַדִּים, כִּי הֵלֵא עֲדוֹת הַמְזַרְח חֲזָקִים מְאֹד בְּאֻמוֹנָה, אֲבָל הָעַרְב־רַב יָדְעוּ אֶת זֹאת, וְלָכֵן הֵעֲמִידוּ כָּל מִינֵי מַטְעָמִם, שֶׁהֵם קָלִים שֶׁבְּקָלִים, וְרַק יַחֲדִים וּבּוֹדְדִים הֵם יִרְאֵי שָׁמַיִם, אֲבָל רַבָּם קָלִים וְרִיקִים, כְּמוֹ הַרְעַ הַמְקוֹמִי שְׁלָנוּ. וְלָכֵן צָרִיךְ לְהַבְדִּיל מֵהֵם.

וְעֲלִינוּ לְאָכַל רַק אֲכָל כָּשֵׁר לְמַהְדָּרִין מִן הַמְהַדָּרִין. וּבַפְּרָט בְּקִיץ שֵׁשׁ חֲשָׁשׁ שֶׁל תּוֹלְעִים, צְרִיכִים עַל זֶה הַכָּשֵׁר מְעַלָּה. מִכָּל שֶׁפֶן בְּבָשָׂר צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד בְּזֶה, תַּעֲשִׂינָה כָּל אֲשֶׁר בִּיכְלִתְכֵן לְהַשְׁמֵר מֶה אֲתֵם קוֹנִים וְהִיכֵן. הִנֵּה חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי מַכּוּלוֹת — "סוּפֵר בְּרִסְלָב", ו"מִינֵי בְּרִסְלָב", לְמַה שֶּׁלֹּא יִקְנוּ שָׁם?! וְאִז תִּרְאוּ שְׂגָם הַמְחִירִים יוֹתֵר זוֹלִים, בְּיָדַי אֵינָם נוֹתְנִים אֲשֶׁר־אֵי יוֹתֵר מִמֵּאֲתִים שְׁקָלִים, כִּי אַחֲר־כֵּךְ יִפְשְׁטוּ רִגְלֵי כּוֹי'. חֲלוּל ה' מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וּמֵבִיא אַחֲר־כֵּךְ לְכָל הַצְּרוּת. וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהִזְהַר מְאֹד לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי גָּאָה עִם קִהְלָתְנוּ, הֵן אֲמַת אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם לְפַעְמִים מוֹסֵר חֲרִיף, אֲבָל זֶה רַק מֵאַהֲבָה, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁקִּהְלָתְנוּ תִּהְיֶה קִהְלָה מִיַּחַדַּת בְּמִינָה, וְלָכֵן אֲנִי חוֹזֵר וּמִבְּקָשׁ אֶתְכֶן, תִּשְׁמַרְנָה עַל יְלִדְיֶכֶן, עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְאִם הַמְּלַמֵּד אוֹ הַמוֹרֶה מִתְלוֹוֹנִים, אֵל תִּגִּידוּ בַּפְּנֵי הַיְלָדִים שֶׁהַמְּלַמֵּד אוֹ הַמוֹרֶה אֵינָם צוֹדְקִים, אֵל תֵּאֲמָרוּ זֹאת בַּפְּנֵיהֶם, אַחֲר־כֵּךְ תִּדְבְּרוּ עִם הַהִנְהָלָה שֶׁלֹּא בְּנוֹכַחֹת הַיְלָדִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנוּ מִחְנֻכִים אֶת הַיְלָדִים עַל טְהֻרַת הַקִּדְּשׁ וּמְצֻלִיחִים יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם.

וְהַעֲקֹר אֲנִי מְקַפֵּיד מְאֹד מְאֹד עַל עֲנִין הַצְּנִיעוּת, וַיַּעַן שֶׁהַשְּׂבוּעַ יִהְיֶה ל"ג בַּעֲמֵר, וַיְכּוּאוּ הַרְבֵּה מִחוּץ לְאֶרֶץ, אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה שֵׁם טוֹב וְכוּ' וְכוּ', וַיִּרְאוּ פֶה תְּמוּנָה יְפָה, אֲבָל לֹא רַק בְּשָׂבִיל בְּנֵי־אָדָם אֲנִי רוֹצֵה לְהִרְאוֹת, אֲלֵא בְּשָׂבִיל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! תִּרְאֶה אֵילוּ נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת יֵשׁ פֶּה בְּיַבְנָאֵל, שֶׁכָּלֵן מְגַלְחוֹת שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁן, אֵף שֶׁהוֹלְכוֹת בַּפָּאָה, אֲבָל אֵלוּ נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת, שֶׁמְעוֹרְרוֹת בְּעֲלֵיהֶם לַיְלָךְ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, מְעַרֵּב, אֵלוּ נָשִׁים שֶׁמְחַזְּקוֹת זוֹ אֶת זוֹ, וְעוֹזְרוֹת זוֹ לְזוֹ, וְלָכֵן

הַמְשַׁכְנָה, כְּדֵי שְׁנֹזֶפֶה לְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּרַבִּים, אֵל תִּפְחָדוּ מֵאֵף אֶחָד, תִּפְיֵצוּ אֶת אֹר רַבְּנוּ וְ"ל, וְתַעֲזְרוּ לִי לְצֵאת מֵהַצָּרוֹת וְהַחֹבוֹת, אֲנִי רוֹאֶה שְׁלֹא אֶצְלִיחַ רַק אִם אֵלֶיךָ בֵּינֵי חֲזָקָה, הִנֵּה כַּמָּה שָׁנִים עוֹשִׂים מִמֶּנִּי צָחוּק, אֲנִי נִמְשִׁיךְ וְנִבְנָה, וְנִרְאֶה אַחֲרֶיךָ מֶה יִהְיֶה, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי בּוֹנֵה וּבִשְׁקֵט. אִם תִּהְיִינָה מְאֻחָדוֹת, אֲזוּ נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד. לְכֵן עֲשִׂינָה כָּל אֲשֶׁר בִּיכָלֶתְכֵן לְהִתְאַחַד יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבָאֲמַת נֹזֶפֶה לְהַגִּיעַ אֶל הַיּוֹם הַקְדוּשׁ ל"ג בְּעֶמְרָה, הַהַלּוּלָא שֶׁל ר' שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְנוֹכַח לְהִתְפָּאֵר לְפָנָי ר' שְׁמַעוֹן: "ר' שְׁמַעוֹן, תִּרְאֶה גִלְחָתִי אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי, ר' שְׁמַעוֹן, אֲנִי הוֹלַכְתָּ בְּצַנִּיעוֹת, ר' שְׁמַעוֹן, אֲנִי מְעוֹרְרַת אֶת בְּעָלֵי שְׁיִלְךָ לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְדוֹחֶקֶת אוֹתוֹ הַשֶּׁבֶם וְהַעֲרַב לָזֶה"; כִּי כִשְׁהַבְעֵל הוֹלִיךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, זֶה סִגְלָה לְפָרְנָסָה, וּבְזֶה נֹזֶפֶה לְבּוֹא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וּלְקַבֵּל מִמֶּנּוּ מִתְּנּוֹת, אוֹהוּ כַּמָּה אֲנִי צְרִיכִים מִתְּנּוֹת: שְׁלוֹם-בֵּית, גַּחַת מִלְּדִים, פָּרְנָסָה, בְּרִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, תִּתְפַּלְּלֵנָה בְּשִׁבְלֵי וּבְשִׁבְלֵי אִשְׁתִּי, שְׁנֵהִי בְרִיאִים, וְאֶהְיֶה לְכֵן אֲסִיר תּוֹדָה, וְאֶקְוֶה שְׂיִתֵּן לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, וְאֶבּוֹא לְכָאן בְּיוֹם רַבִּיעִי.

הַמְּאַחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא ער.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר אָמֵר, י"ג אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁלֹא הִתְכּוֹנְנִי אֶל בְּנֵיךָ, גֵּרוּ יֵאִיר, כִּי לֹא יִדְעָתִי שְׁזָה בְּנֵיךָ, אֲבָל יֵשׁ הַרְבֵּה יְלָדִים שׁוֹבְבִים, וּמִי חִיָּב? הַהוֹרִים. וְלְכֵן אֵל תִּקְחִי אֶת זֶה אִישִׁית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַדְּבוּרִים שְׁדַבַּרְתִּי עָשׂוּ פְעֻלָּה אֲצֵל הַנָּשִׁים.

אָשֶׁר לֹא רַעָא — לֹא עֵרַב בְּנַחֵל קִנְה

רְצִיתִי לְשִׁמֵּעַ אֶת הַתְּגוּבָה שֶׁלְךָ אִם זֶה בְּאֵמֶת עָשָׂה פְּעֻלָּה אֲצִל הַנָּשִׁים, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שְׂאֲנִי רוֹאָה אִיךָ קֵהֵלוֹת שְׁלֵמוֹת נְהַרְסוֹת רַק עַל-יְדֵי אֲדִישׁוֹת וְאִי אֲכַפְתִּיּוֹת, וְלִכֵּן תִּכְתְּבֵי לִי אִם זֶה עָשָׂה רָשָׁם הַדְּבוּרִים שְׂדַבְרָתִי, וּבִפְרָט בְּעִנְיַי צְנִיעוֹת, וְלֵהוֹרִיד אֶת הַשְּׁעָרוֹת.

בְּעִנְיַן הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִיּוֹת שָׁם, וְאִז אֶעֱשֶׂה לָהֶן אֶסְפָּה כְּלָלִית, וְנִדְבַר מִזֶּה בְּפִרְטִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רַעָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֹר, י"ג אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַשִּׁיג גַּם לִי שְׁלֵחָן עָרוּךְ מִחֵבֵר רַמ"א, אֶהְיֶה לָּךְ אֶסִּיר תּוֹדָה, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָּךְ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה אִתְּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא עֵרַב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֹר, י"ג אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו

נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אתם לא צריכים להפגס בלחץ לגור ליד ההורים, הקדוש-ברוך-הוא נמצא בכל העולם פלו, ולכן אסור לכם להתבלבל משום דבר שבעולם, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נו): פְּשִׁישׁ לְאָדָם לֵב, אֵין שִׁיף אָצִלוּ מְקוֹם כָּלֵל, כִּי אֲדַרְבֵּה הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, וְלִכֵּן מִי שִׁישׁ לוֹ לֵב בּוֹעֵר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲסוּר לוֹ לְהַגִּיד שְׁמֵקוֹם זֶה לֹא טוֹב לְפָנָיו, וּמְקוֹם אַחֵר כֵּן טוֹב לְפָנָיו, לֹא שִׁיף דְּבַר כְּזֶה מְקוֹם, צְרִיכִים רַק לְחַזֵּר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אֵיפֹה שֶׁהַשְּׂגָחָה הָעֲלִיּוֹנָה הוֹלִיכָה אֶתְכֶם לְגוֹר שְׁמָה תְּגוּרוּ, וְאֵל תְּבַלְּבוּ אֶת עַצְמְכֶם מִשׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֵר, י"ג אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אל תתבלבל מזה שמצער אותך וכו', אני מבין אותך היטב היטב, ולכן תגיד לו שאתה נותן לי, ושלא יבוא עוד פעם לבלבל אותך.

מהרשימה של הספרים ששלחת לי יש לי את הכל, רק "הליכות עולם" חלק ג' וחלק ד' אין לי, וכן שו"ת "חזון עובדיה" שלשה כרכים אין לי, וכן "ויאמר אברהם" על התורה אין לי, ושאר הספרים יש לי, ולכן אתה לא צריך להזמין אותם, רק את אלה הספרים שאמרתי לך.

אָשֶׁר לֹא רַעַד בְּנַחֵל קִנּוּ

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹת אוֹתָךְ שְׂמַח, וְהַכֵּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֵּן
זָכָר, וְשְׂיִהְיֶה בֵּינְכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתִבְנִינוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנִי.

הַדְּפִיסוּ בְּאַרְץ חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם אֲרַח הַחַיִּים פְּסוּק עַל פְּסוּק,
הִינוּ פְּסוּק וְאַחַר-כֵּן רִשׁ"י, וְאַחַר-כֵּן אֲרַח הַחַיִּים, אִם יֵשׁ לְהַשִּׁיג
אֶת זֶה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמוֹר, י"ג אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ בְּצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אַחַד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבָּר.

עַל אִף שְׂעֵבֵר עֲלֵיכֶם מִה שְׂעֵבֵר, וְעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מִה שְׂעוֹבֵר וְכו',
וְכו', תִּבְרָחוּ רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יִתְבַּרַךְ אוֹהֵב אֶתְכֶם,
וְרוֹצֵה רַק שְׂתַּחֲזְרוּ אֵלָיו, וְעַל זֶה צָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא ערה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֹר, י"ג אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר וְתִהְיֶה עֲצֻמָּאִי, זֶה לֹא עֵסֶק לְהִיּוֹת בְּבֵית שְׁמַחֲלָלִים שֶׁבֶת בְּפִרְהֶסְיָה, וְכֵן מְרֵאִים שֶׁם כָּל מִינֵי נְאוּף, שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזוּהוּם וְכוּ', וְכוּ', אֵין דְּבַר כְּזֶה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְחֹטֵא מִפְּנֵי שְׁהָאֵח שְׁלוֹ נְכֻסָּה בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, כִּי הָרִי מִי שְׁעוֹבֵר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא סֶתֶם שׁוֹטָה, כִּי הַיּוֹם כָּאֵן וּלְמַחֵר בְּקִבְרָה, וְלִכְּן הִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתִּתְחַלֵּל לְחֹשֵׁב לְהִתְחַתֵּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצָּא מִשָּׁם מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר, וְתִהְיֶה אָדָם הַשְּׁלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֹר, י"ג אִיִּר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּאֲמִינֵי לִי, שְׂאֲנִי מִבֵּין הַיֵּטִב הַיֵּטִב אֶת הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ, אֲכַל לֹא יְכוּלִים לְקַחַת אֶת הַבֵּן ... נְרוּ יְאִיר, וְלִהְיוֹתִי אֹתוֹ עֲרֵבָה מִפְּנֵי שְׁהָאֵח הַקָּטָן רוּצָה לְחַלֵּל שֶׁבֶת, וְלִהְיוֹתִי בְּדַבְרֵי זְמָה נְאוּף שְׁקוּץ וְתְעוּב וְכוּ', וְכֵן מֵצֵד הָאָבָא מִתְנַגְּדִים אֵלָיו, לֹא יְכוּלִים לְהִכְרִיחַ

אותו, תתנו לו צ'אנס, ואל תחנקו אותו, אני מקווה להקדוש-ברוך-
הוא, שתבינו את הבן שנמצא בלחץ גדול, צריכים לתת לו את
העצמאות שלו, הוא כבר בגיל עשרים וארבע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע בתפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל עליכם, שכל הבית יחזרו בתשובה, כי סוף
כל סוף אנחנו צריכים לצאת מהעולם, ולהגיע אליו ותברך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא רָעוּ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמו, י"ג איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ועכשו עכשו אתה מבין איזה צער היה לי ממך וכו', שבשביל
קטניות ושטיות רצית להתגרש וכו', בפעם שאני מסרתי את נפשי
בעבורך בגשמיות וברוחניות, וקבלתי עלבונות ושפיכות דמים
מההורים שלך.

אני הייתי מיעץ לך, תעזב עכשו את הכל, ותתמקד רק עם
הילדים של התלמוד תורה, ותצא אתם לשדה, שישתוללו שם
ויצעקו, ומתוך שלא לשמה בא לשמה, וכך תוכל לדבר אתם
ולהזכיר להם אמונה. וזכור מה שאמר רבנו ז"ל (ת"י-מוהר"ן, סימן רל),
שכדאי לאדם לקחת את התלמידים שלו לשדה, ולדבר אתם שם
וכו', ע"ן שם.

רק חזק ואמץ, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא רעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר (פֶּסַח שְׁנֵי) ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרֵי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּזֶה שֶׁפְתַבְתָּ שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְבוֹא עִם לֵב נָקִי, תִּאֲמִין לִי, אֲנִי צָרִיךְ
לְבוֹא עִם לֵב בְּרִיא, כִּי לְצַעְרֵי הָרַב, עֵדִין כּוֹאֵב לִי הֵלֵב מָאֵד, וַיֵּשׁ
לִי הַמוֹן דְּקִירוֹת, וְאֲנִי צָרִיךְ רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

פֶּה תִקְבַּל בְּפִה מִכְתָּבִים לְמִסֵּר לְיַעֲדֵם.

דָּבָר זֶה יֵשׁ בִּי, שְׁאֲנִי מְכִיר טוֹב לְמִי שֶׁעָשָׂה לִי טוֹבָה, אֶפְלוּ
פַּעַם אַחַת, וְלִכֵּן תּוֹצִיא מִהָרֹאשׁ שְׁלֶךְ וְכוּ' וְכוּ', וְכָל שֶׁפִּן מִי שֶׁעָשָׂה
לִי הַרְבֵּה טוֹבוֹת אֲנִי לֹא שׁוֹכַח, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר, י"ד אֵיר (פֶּסַח שְׁנֵי) ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח.

בְּאֵתִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתֶם עִם קִהְלָתִי, בְּזֶה
שֶׁתְּרַמְתֶּם כְּסָאוֹת חֲנֻם לְכוֹלָל, וְכֵן עֲשִׂיתֶם כָּל מִיּוֹנֵי מְאֲמָצִים
שֶׁהַסְּפָסָלִים יִגְמְרוּ בְּזִמְנָן.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת
שֶׁיֵּשׁ לָכֶם, שֶׁאַתֶּם זּוֹכִים וּמְזַכִּים אֶת הָרַבִּים, יְהֵא חֲלָקִי בְּחֻלְקֶכֶם,

כִּי מִי שְׁמִזְכָּה אֶת הָרַבִּים — זְכוּת הָרַבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, וְאִיזוֹ זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָּה יֵשׁ כְּמוֹ מִי שְׁמַסִּיעַ לְלוֹמְדֵי תוֹרָה בְּתוֹךְ הַדַּחֵק, וּבִפְרָט בְּכוֹלֵל שְׁלָנוּ שְׁלוֹמֵי־דַיִם כְּבָר חֲמָשִׁים אַבְרָכִים, וּמְקַבְּלִים מִשְׁכַּרְת זְעוּמָה, אֲבָל לּוֹמְדִים תוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד, וְלִכֵּן בַּעַל הַרְחָמִים יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וּזְכוּתְכֶם תִּגָּן עֲלֵיכֶם בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח וְנִצְחִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רַפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֵר, "י"ד אֵיךְ (פֶּסַח שְׁנֵי) הִתְשַׁס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הַכוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר" בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאִתִּי לַחֲזֵק וּלְעוֹדֵד אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּמִידוּ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹ בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף יִתְרַחֵב לָכֶם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וְגַם בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּהְיֶה הַפְּנָה הַזֹּאת "פְּנֵת יְקָרָת", שֶׁרַק יִתְפַּלְלוּ וְיִלְמְדוּ וְיִדְבְּרוּ דְבוּרֵי אַמּוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֶחָד יַחֲזֵק אֶת הַשְּׁנֵי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שְׁיִחְזִיקוּ אֶת הַמְּקוֹם גָּקִי, בְּרוּחַנִיּוֹת — שְׁלֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים וְלִשׁוֹן־הַרַע, וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁכָל אֶחָד יִנְקֶה אַחֲרָיו, וְזֶה מִצְוָה רַבָּה מְאֹד שְׁיִהְיֶה הַמְּקַדֵּשׁ מְעַט גָּקִי, כִּי זֶה מַעֲקָרֵי הָאֲמוּנָה, שְׁאֵדָם מֵאֲמִין שֶׁהַקְדוּשָׁה בְּרוּחַ־הוּא נִמְצָא בְּבֵית־הַכִּנְסוֹת וּבְבֵית־הַמְּדַרְשׁ, וְלִכֵּן שׁוֹמְרִים עַל הַמְּקוֹם גָּקִי כְּרֵאוּי לְמַלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוּשָׁה־בְּרוּחַ־הוּא.

הַקְדוּשָׁה־בְּרוּחַ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁכָל אֶחָד מִכֶּם יִלְמַד תוֹרָה בְּעִיּוֹן רַב, וְלִבְרַר לְעַצְמוֹ אֶת הַהֶלְכָה, עַד שֶׁתִּזְכְּרוּ לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵיכֶם בְּגִלּוּי שְׁכִינָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רָפָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אָמֹר (פְּסַח שְׁנֵי) ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מַה שְּׁעָשִׂית אִתִּי, שְׁעֶזְרַת לְנִקּוֹת אֶת כָּל הַדִּירָה שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוֹת זֶה תִּזְכִּי לְכָל הַבְּרָכוֹת, וַיִּמְלֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשָׁלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה, וְתָמִיד תּוֹכְלִי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רָפָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אָמֹר (פְּסַח שְׁנֵי) ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמִמָּשׁ הַחַיִּיתָנִי.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּמִיד תַּחֲיָה אוֹתִי בְּבִשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תְּמַשִּׁיף לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת אוֹתְךָ וּלְדַבֵּר אִתְּךָ, הַעֲקֹר אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אִתָּה לֹא חֵיב לְאָף אֶחָד שׁוֹם דָּבָר, אִתָּה בָּא לְהַתְּפַלֵּל בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא בְּשִׁבִיל בְּשׂוֹר וְדָם, אֵל תְּשִׂים לֵב לְאֵלֶּה שְׂדוּקָרִים אוֹתְךָ, תְּבֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּגִאָוָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין

לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת אָדָם שָׁבָא לְהַתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְמִגְנֵן דִּיקָא,
 עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמֵי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ג'): מִי שֶׁאִינוֹ נִכְנָס
 לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה אִינוֹ נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַבָּא; וְלִכֵּן
 צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (זִלְקוּט בְּלָק, רָמְזוֹ תִשְׁעָא): מַה הַנְּחָלִים הִלְלוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָן
 כְּשֶׁהֵם טְמֵאִים וְיוֹרְדִים טְהוֹרִים, כִּי בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדַרְשִׁיּוֹת,
 בְּנֵי-אָדָם נִכְנָסִים לְשֵׁם כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מֵהֶם מְלֵאִים
 מְצוּוֹת, וְזֶה שְׁעוֹנִים 'אָמֵן' יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא, 'קְדָשָׁה' וּ'בְרַכּוֹ' יוֹצְאִים
 טְהוֹרִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
 שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רִפְגָּה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אָמֵר (פָּסַח שְׁנֵי) ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה יְכוֹל לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם וְכוּ', וְרַק לְשָׁמֵר מַה שְׁכּוֹתְבִים, שְׁלֹא
 יִהְיוּ הַגְּזוּמוֹת, וְלֹא יִהְיוּ שְׁקָרִים, "כִּי דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנַגֵּד
 עֵינָיו", וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, לֹא לְהַגְזִים וְלֹא לְכַתֵּב
 שְׁקָרִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁלֹא יֵצֵא מְכַשׁוֹל מִתַּחַת יְדְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רפד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה דרך ... גרו יאיר, ובנדאי לקחתי את
זה ברצינות — כבדהו וקשדהו, וזה לארץ כל הדרך, כל מי שיש
לו שיכות עם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, אני מדבר אתו רק
מהשפה ולחוץ, עם כל זאת אני מודה לך על זה שהערת לי על
דבר זה, פי דברים אלו אנחנו צריכים לדעת.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהפל יסתדר על הצד הכי
טוב, ונשמע ונתבשר בשורות טובות אצלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא רפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי, שתדווח לי מה קורה.

רציתי מאד שמחר ראש חודש סיון, שתתקבצו לעשות ישיבת
עמותה, ולדון במה שיש לדון ולבדוק איך וימה מתנהג בענין
הכספים וכדומה, פי צריכים חזוק לחזק אחד את השני, ובפרט
עכשו אחרי מה שקרה וכו', אל תפחד כלל, ברוך השם ... גרו יאיר,
נעשה המזכיר, והוא כבר יכול לטפל בכל ענין ששיך לזה, לא
צריכים את אף אחד, ולכן תראה שמחר בלילה או ביום מתי שנזכר
לך, שתתכנסו יחד.

אֲשֶׁר לֹא רָפוּ — לֹא רָפוּ בְּנַחַל קִסָּה

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב,
וְתִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאַת הַנַּפֶּשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף, וְתָרוּוּ רַב
נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רָפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבַר, כ"ט אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... גֵרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אִם הַסְּפוּר כָּכָה שְׁמַלְחִיצִים אוֹתָהּ בְּמוֹסֵד הַלְמוּדִי, אֲנִי מִתְחִיל
לְחַשֵּׁב לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲתֻנָּה בְּסִבִּיבוֹת ט"ו בָּאָב, שְׁאֲנִי אֶהְיֶה
בְּמַחְנֵיכֶם, וּבְכֻלָּל לֹא צְרִיכִים לְסַפֵּר לְהוֹרִים, כְּדֵי שְׁלֹא יִתְנַגְדּוּ, וְאֲנִי
מוֹסֵר אֶת הַבְּחִירָה בְּיַדְכֶם, מֵה שֶׁתִּגִּידוּ וְנַעֲשֶׂה, אֲנִי רַק מַצִּיעַ כְּדֵי
לְהַצִּיל אוֹתָהּ מִלְחָצִים.

... גֵרוּ יְאִיר, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַבִּיא לִי קַפָּסָא שְׁנִמְצָאת בְּבֵיתִי,
אֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רָפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבַר, כ"ט אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתְּבְּכֶם, אֲשֶׁר בּוֹ אַתֶּם שׁוֹפְכִים אֶת
לְבָבְכֶם כְּאֵלוֹ כָּל הָעוֹלָם נָפַל עֲלֵיכֶם, וְנִקְבַּרְתֶּם תַּחַת הָעוֹלָם, וְאֶף

אָחַד אֵינוֹ מִסְתַּכֵּל עֲלֵיכֶם, וְכַדּוּמָה כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וְהַבְּלִים שְׁנֹכְנָסוּ בְּכֶם, וְאַתֶּם בּוֹכִים כָּל הַיּוֹם.

אַתָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר, אוֹמֵר קְדִישׁ בְּכָל יוֹם, וְאַנִּי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה, הֲלֹא אֲסוּר לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם קְדִישׁ לְמִי שְׁאֵינוֹ אָבֵל. וְאַתָּה ... תַּחֲתֶיהָ, רַק בּוֹכָה כָּל הַיּוֹם, כָּאֵלוֹ נוֹלְדֶת מְמַרְמֶרֶת, וּכְאֵלוֹ פֶּלֶם רוֹדְפִים אוֹתָךְ, וְכֻלָּם שׁוֹנְאִים אוֹתָךְ.

תִּצְאוּ כְּבָר מֵהַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלָכֶם, וְתַפְסִיקוּ לְדַמְיֵן שְׁרוֹדְפִים אֶתְכֶם.

בְּעֵנֵן הַרְכֵּב, לְדַעְתִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲסוּר לוֹ לְנַהֵג, כִּי זוֹ כְּבָר הַפְּעַם הַשְּׁלִישִׁית, שְׁכַמְעֵט דָּרַס אֲנָשִׁים. וּפְעַם אַחַת הִיָּתָה תֵּאָנֶה קַטְלָנִית שְׁנֹכְנָס חֲזִיתִית בְּ... וְכוּ', וְכַמְעַט שְׁנֵהֲרָגוּ שְׁנֵיהֶם, מִי שְׁאֵינוֹ יְכוֹל לְנַהֵג רֶכֶב שְׁלֹא יְנַהֵג, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְנַהֵג רֶכֶב, אֲזִי אֲנִי לֹא נוֹהֵג. וְלִכֵּן זֶה לֹא בְּשִׁבִּילוֹ, וְלְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהַפְּנִס בְּלַחֲץ?! וְזֶה שֶׁהוּא אוֹמֵר, שֶׁהוּא לֹא יְכוֹל לְנַסֵּעַ עִם אוֹטוֹבוּסִים, תֵּאָמְנוּ לִי, גַּם אֲנִי לֹא יְכוֹל לְנַסֵּעַ עִם מְטוֹסִים, אִם הִיָּה לִי מְטוֹס עַל הַגָּג, וְהִיָּה מְמַרְיָא מִבֵּיתִי בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית, וְנוֹחַת בְּבֵיתִי בִּיבְנָאֵל — הִיָּיתִי הִכִּי שְׂמַח... אָבֵל אַתֶּם יוֹדְעִים שְׁזֶה לֹא כְּכֹה, צְרִיכִים לְנַסֵּעַ וְלַטְרַח, מִי שְׁלֹא יְכוֹל לְנַהֵג רֶכֶב, שְׁלֹא יִתְעַקֵּשׁ, וְתַפְסִיקוּ לְבִכּוֹת כָּאֵלוֹ מִיִּשְׁהוּ חַיֵּב לְכֶם מִיִּשְׁהוּ, אֶף אָחַד לֹא חַיֵּב לְכֶם כְּלוּם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רפח.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי הוֹדַעְהָ שְׂיִצְאָתָה לְהַפְּצָה מְרֻכָּזַת "לְמַעַן הַצְּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ", וְאֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שְׂיִישׁ לִי עַל זֶה, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ, וְיִעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּמִּיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֲצִלְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמֶךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, כִּי אֵין לְנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, וּכְכֹל שְׁאֲדָם זוֹכָה לְהַדְבִּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכָה לְהַתְּעִלוֹת בְּעֲלִיָּה אַחֵר עֲלֵיָּה.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הֵיךְ יוֹדֵעַ מֵה זֶה תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדוֹת, תְּמִיד הֵיךְ מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְיִתְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַקָּר, וְתִתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רפט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה, שֶׁהִלַּכְתָּ לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָה לְמַעַן הַצְּלַח מוֹסְדוֹתֵינוּ, אֵין בְּפִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ, וְתִשְׁתַּדְּלִי כַּמָּה שִׁיּוֹתֵר לְעוֹרֵר אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ צְרִיכִים לְשַׁפֵּר אֶת הַקְּרִיאָנוּם, וְאֵין לְנוּ מְאִיפָה לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, וְכֵן צְרִיכִים עוֹד מְזַנְּנִים בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים שֶׁנִּשְׂרָפִים מֵהַחֵם, לִכֵּן בְּזֵה שֶׁהִלַּכְתָּ לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָה, עֲזֹרָת לְנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שְׁבֻכּוֹת זֶה נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּכַּבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי כָּל
הַצְלַחַת הָאָדָם תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי שְׁמִכְבֵּד וּמְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ, וְחֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט:): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ
[תִּכְבְּדוּ וּתְיַקֵּרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעֲשְׂרוּ]; אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזֹר לְאֲשֶׁתְךָ, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהִיא בְּהַרְיוֹן, עוֹבֵר עָלֶיהָ
מְשֻׁבְּרִים וְגִלְמִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְעֹזֵר לָהּ,
וְלַחֲזֵק וְלַעֲוֹדֵד אוֹתָהּ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:): אֲשֶׁה
— בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה; וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מָאד מָאד עַל שְׁלוֹם-בֵּית,
וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימנים: רסג, רסד), שְׁהַסְמִיךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי
פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַפְרִיד אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי
לְהַכְשִׁילָם בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת, וְכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה,
כִּי כַּמָּה הִיא סוֹבְלַת צַעַר לְדָהּ, צַעַר עֲבוּר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי מָאד
מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּכַּבֵּד וּתְיַקֵּר אוֹתָהּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... וְהוּא יִסְבִּיר לְךָ בְּעֵינֵי הַגְּבִיחָה
מֵה שְׁקָרָה.

אָנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לא רצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, א' סיון ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה מִמֶּךָ.

אֵין לָךְ מַה לְדַאֵג, תְּהִי שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַעֲבְרִי אֶת יְמֵי הַהַרְיוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּנֵיךְ, וְהַכֹּל יַעֲבֹר מִמֶּךָ מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תִּכְנָסִי בְּלִחְצִים, צְרִיכִים רַק לְחָשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאִי נִסִּים גְּדוֹלִים שְׂיַעֲשֶׂה אִתָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֶקֶר צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה עוֹזֶרֶת מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל וּמִבְקֵשׁ בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, א' סיון ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׂמֵחָה שְׂיֵשׁ לִי עַל כָּל הָעֶזְרָה שְׂאֵתָה נוֹתֵן לִי בְּכֹל הַמּוֹבְנִים.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת בְּפִתּוֹ בְּכֹל הָעֲנִינִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם כְּמוֹ הַכְּעַס

וְהִרְצִיחָהּ, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת סְבִלָן, אַחֲרֵת לֹא מִתְקַיְמִים כָּלֵל, כִּי עוֹלָם הָזֶה, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קִיט) — זֶה הַגִּיהֶנוֹם, וְצָרִיכִים לְהַפְּךָ אוֹתוֹ לְגֵן-עֵדֶן. וְזֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַסְּבִלָנוֹת, שְׁצָרִיכִים לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, א' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַרְךָ כָּלֵל לֹא נוֹסְעִים לְמִלּוֹן לְחַג הַשָּׁבוּעוֹת, כִּי הַבַּעַל צָרִיף לְהִיּוֹת עַר בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְלִקְבֹּל אֶת הַתּוֹרָה, תְּגִידוּ לְאִמָּא שְׁתִּסְעוּ אֵלֶיהָ לְאִיזוֹ שִׁבְתָּ.

אוֹדוֹת הַמִּדְרָשָׁיָה, אֲדַרְבֵּה תְּגִידִי אֶת אֶת הַתְּכַנּוּיּוֹת וּבְכַמָּה בְּנוֹת מִדְבָּר וְכו'.

אוֹדוֹת ... תְּחִיָּה, אִם הִיא כָּל-כָּף מִתְעַקֶּשֶׁת שְׁתִּהְיֶה חֲתָנָה, לֹא יְכוּלִים לְעַכֵּב לָהּ, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיהָ תַעֲשֶׂה.

צָרִיכִים לְצַאֵת מִדְּמִיוֹנוֹת, וְלֹא לְהַגִּיד עַל אָדָם שֶׁהוּא בַּעַל רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שֶׁלֹּא לְשַׁטוֹת אֶת עֲצָמָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּכְתְּבֵי לִי מֵהַתְּכַנּוּיּוֹת לְגַבֵּי הַמִּדְרָשָׁיָה, וְאֲזוֹ אֶכְתֵּב לָךְ אֶת כָּל הַסֵּדֶר.

קעא

בנחל

לא רצד

אָשֶׁר

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת הַבְּנוֹת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת זֶה,
שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, א' סִינּוֹן ה'שס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵךְ שְׂאֵת וּבִיתֵךְ עוֹז, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי עַקֵּר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהַחֲזִיק
מֵעֲמֵד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת
שְׂמִחַ וְעֵלִיז, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאֵת הַגּוּף בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן כד), אֲשֶׁר מִצְּנֵה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְכָל
הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים שְׂבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן
הַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְזֶה מִמֶּשׁ הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, וְאֵל יִהְיֶה דְבַר זֶה קָל בְּעֵינֶיךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הוּא הַצְּלֵחָה נְצַחִית, הַצְּלֵחָה
כְּזֹאת, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא רצה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, א' סיון ה'תשס"א.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין האמא, אם לא פואב לה, לא פדאי בכלל לעשות בדיקות ונהרדמה פללית, פי מה לה ולצרה הזאת, הקדוש-ברוך-הוא יתן לה חיים טובים, חיים ארפים וחיים נעימים.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה, ושהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונשמע ונתבשר אצלך תמיד בשורות משמחות.

נא ונא ראי לחזק את נשות אנשי שלומנו, אָשׁר אין עוד דבר יותר גדול וחשוב מזה, כי זה דבר מאד מאד גדול להיות בשמחה, ולשמח את אחרים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא רצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, א' סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כאשר הייתי בארץ אמרו לי שחפשת אותי כל הדרך, אבל היות שהיו לנו הרבה בעיות וצרות, והייתי עסוק מאד מאד, והייתי

גַּם בְּכַמָּה מַפְגָּשִׁים, וְהֵייתִי צָרִיף לַיִשָּׁר אֶת הָעֲנִינִים, לְכֵן לֹא הָיָה לִי זְמַן לְדַבֵּר אִתְּךָ.

בְּעִנְיַן הָעֶסֶק — זֶה רַעֲיוֹן טוֹב, אָבֵל אֲנִי הֵייתִי אוֹמֵר, שְׂאִתָּה תִּהְיֶה שְׂשִׁים אוֹ שְׁבַעִים אַחֲזוּ, וְהִשְׁנִי יִהְיֶה שְׁלֹשִׁים אוֹ אַרְבָּעִים אַחֲזוּ, כִּי לְעוֹלָם תִּהְיֶה יוֹתֵר, כִּי לְךָ יֵשׁ זְכוּת יוֹתֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמֹר עֲלֵיכֶם וַיְצִיל אֶתְכֶם, כִּי עֲכָשׁוּ צָרִיכִים רַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

וּמַחֲמַת נְחִיצוֹת הָעֲנִינִן אֶמְרָתִי לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רִצּוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, א' סִינּוּן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל אַבְרָכִי הַפּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהֵיְתָה לִי, וַיֵּשׁ לִי בְּשַׁעַה שְׂרָאִיתִי אֶתְכֶם לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי נִזְכָּר אִיךָ לְמַדְתֶּם, וְזֶה הַכְּנִיס בִּי חִיוֹת גְּדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם — תִּמְשָׁיְכוּ לְלַמֵּד, כִּי אֵין לְאָדָם רַק אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלָּמַד, וְכִמְאֹר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא (אָבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב, וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֹא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכּוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר שְׁעוּרִים: א. חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם. ב. תַּנְיָף. ג. מְשָׁנִיּוֹת. ד. בְּבַלִּי. ה. יְרוּשְׁלָמִי. ו. תּוֹסֵפְתָא. ז. מְדַרְשׁ רַבָּה. ח. מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא. ט. רַמְבַּ"ם. י. טוֹר. יא. שְׁלַחַן עָרוּף. יב. זִהֲרֵ. יג. תְּקוּנִים. יד. לְקוּטִי-מוֹהֲרָן. טו. לְקוּטִי-הַלְכוּת, וּבְכָל יוֹם לְלַמֵּד מֵעַט, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן בְּמִשָּׁף הַזְּמַן תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל

קעד אָשר לא רחצ — לא רצט בנחל

התורה פלה. ומה שלומדים בגיל צעיר זוכרים לכל החיים. ולכן אל תהיו בטלנים, ותמשיכו ללמד.

ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכם מזגן, ויהיה לכם נוח מאד.

מאד מאד אשמח אם פל אחד מתלמידי הפולל יכתב לי, ובודאי אענה לכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא רחצ.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר במדבר, א' סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וכן שמעתי את כל ההודעות, אבל מרב טרדותי לא יכלתי לענות לכם.

בודאי צריכים להתחתן כמה שיותר מהר, כדי שלא יבואו לידי אסורים חמורים, עם פל זאת צריכים לברר היטב היטב בענין הזוג ואת העבר שלהם, ושהפל בסדר, אז אפשר להתחתן כמה שיותר מהר.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לא רצט.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר במדבר, א' סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי טוב מאד שתקבל עבודה, ותעזר במטבח, וכך יכנס

אִיזָה סָכוּם לְפָרְנָסָה, וְכֵן הֶחֱתַן כְּדַאי שְׁיִקַּח אִיזוֹ עֲבוּדָה בְּמוֹסְדוֹת
לְעֹזֵר לַיְלָדִים, וְכֵן יוּכְלוּ לְהִסְתַּדֵּר בְּלִי לִפְלַעֲלִיךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה
שְׂיִשׁ לִי, שְׂבִנְךָ ... הִתְחַתֵּן וּפְנִיּוֹ מְאִירִים, מִמָּשׁ נִתְקִים אֶצְלוֹ (קִהְלַת
ח, א): "חֲכַמַת אָדָם תֹּאִיר פְּנֵיו", הַרְבֵּה תוֹרָה לְמַד אֶצְלָנוּ, וְאֵנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְשִׁיךָ לְלִמּוֹד, וַיַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

בְּעִנְיַן הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים שְׂפִתְכֶם וְכוּ', אֵנִי אֶעוֹרֵר אֶת כָּלֵם
שְׂיִבּוֹאוֹ בְּמוֹצָאֵי-שְׂבִת-קֹדֶשׁ לְכוּלָּל, שֶׁהוּא מְקוּם צְנוּעַ, וְתִגִּיד לָהֶם
שְׁעוֹר בְּעִנְיַן הַהִרְחָקוֹת, וּלְדַבֵּר מִחֲמַר הָעוֹן וְכוּ' וְכוּ', כִּי הֵם פְּשׁוּט
לֹא מוֹדְעִים אִף שְׂלִמְדָנוּ אִתָּם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְחֹזֵר עַל
זֶה הַרְבֵּה פְּעָמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא ש.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שְׂבִת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ג' סִינַן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפְּיִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל
שְׂנִכְנִסְתָּ לְעַל הַמְצוּוֹת, רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים, וְתִתְחִיל לְעֵיִן
הֵיטֵב הֵיטֵב בְּקוּוֹנְטֵרַס "בֵּר-מְצוּהָ", וְתִקְיִם כָּל מָה שְׂנֹאֲמַר שָׁמָּה, וְאִז
תִּהְיֶה בְּאֵמֶת צַדִּיק וְאִישׁ כָּשֶׁר כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִתַּפִּלָּל וּמִבְקֵשׁ בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא שא

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ג' סִינַן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

22 בְּאֵתִי לְבָרוּךְ אֲתַכֶּם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַכְּנֵס
בְּנַכְּם בְּעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוּוּ מִמְּנוּ רַב נַחַת
דְּקִדְשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְכֶם.

... תַּחֲיֶיהָ! אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁהֵיִתִי בְּלַחֲץ מְאֹד גְּדוֹל בְּמַחְנַכְּם
בִּיבְנָאֵל, וְלִכֵּן לֹא הֵיִתִי יָכוֹל לְדַבֵּר אֶתְךָ בְּעִנְיַן הַבֵּית-סֵפֶר, יוֹתֵר קַל
לְתַפֵּס אוֹתִי בְּטִלְפוֹן, מִלְּדַבֵּר אֵתִי שְׁמָה, כִּי הַלַּחֲץ וְהַדַּחֲק מְאֹד מְאֹד
גְּדוֹלִים.

אוֹדוֹת מֵה שְׁקוּרָה בְּבֵית-סֵפֶר, טוֹב מְאֹד שְׁתַּעֲשִׂי מֵה שְׂאֵת
מְבִינָה, הֶעֱקַר שְׁיִהְיֶה טוֹב לְתַלְמִידוֹת, אֶת צְרִיכָה תְּמִיד לְחַשֵּׁב מֵה
שְׁטוֹב לְבָנוֹת — אֶת זֶה תַּעֲשִׂי, לְקַחַת רַק מוֹרָה טוֹבָה, וְאַנִּי מִנִּיחַ
אֶת זֶה בְּיָדִים שְׁלֶךְ. הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחֵי תְּמִיד בְּחַנוֹךְ
הַבְּנוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא שב

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ג' סִינַן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי עַל מַה שְּׂאֲמֹרְתָ לִי, שֶׁהֵילָדִים נִכְנָס בָּהֶם חֶשֶׁק לְלַמַּד תּוֹרָה, וּבְזֶה רוֹאִים אֶת גְּדֹל מַעֲלַת הַמְּלַמֵּד הַטּוֹב, שֶׁיְכוּל לְהַכְנִיס בָּהֶם חֶשֶׁק לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק בַּמְּלַמֵּד וְהַמְּשַׁפֵּיעַ, וְהַמְּקַבְּלִים כָּלֵם אוֹתוֹ דְּבָר, יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל כָּלֵם נְשִׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, הָעֵקֶר מִי הַמְּלַמֵּד שְׁלָהֶם, וְלָכֵן אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, שְׂצַרִּיכִים הַרְּבֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה מְלַמֵּד יְרֵא הַשֵּׁם, כִּי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אַחַת מִהַפְתּוֹת שֶׁהַכְּנִיס עֲצָמוֹ הַסַּמ"ךְ-מ"ם — זֶה בַּמְּלַמְדִים, וְצַרִּיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מִי הַמְּלַמְדִים, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׂאֲתָה מַכְנִיס בְּיַלְדִים חֶשֶׁק לְלַמַּד וּלְהַתְּפַלֵּל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂבֻזְכוֹת זֶה יִמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שִׁפְתַי שְׁלוֹם...

לא שג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ג' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רְאִיתִי אֶתְכֶם כְּבָר אַבְרָכִים, וְאִין אַתָּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁנִּכְנְסָה בְּלִבִּי בְּשַׁעֲה שְׂרִיאִיתִי אֶתְכֶם, וְהֵייתִי הִכִּי מְאֹשֶׁר, שְׂאֲחַרִּי כָּל-כָּף הַרְּבֵה טְרַחֲוֹת וַיִּגִּיעוֹת שְׂטַרְחָתִי עִמָּכֶם, וְהִנֵּה אָנִי רוֹאֶה אֶתְכֶם כְּבָר אַבְרָכִים, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי.

אִין אַתָּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֲהָבָה שִׁישׁ לִי אֲלִיכֶם, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזִיד כַּמָּה תְּפִלוֹת וּדְמָעוֹת שִׁפְכָתִי, שְׂאֲזֻכָּה לְרֵאוֹת אֲצַלְכֶם רַק הַטּוֹב, וְתַהֲלֶה לְאֵל, לְרַבְּכֶם כְּבָר יֵשׁ דִּירוֹת מְשַׁלְכֶם, וְעַדִּין אָנִי עוֹמֵד וּמִתְּפַלֵּל, שְׂכָל אֱלוֹ שְׂעַדִּין אִין לָהֶם

דיִרָה, שְׁתַּהֲיֶה לָהֶם דִּירָה, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לַגּוֹר בְּשִׂכְרוֹת, וְלִשְׁלֹם שְׂכָר דִּירָה לְזוּלַת, יוֹתֵר טוֹב מִשְׁפְּנֵתָא לְעֲצָמוּ מִלְּשֹׁלֵם לְאַחֲרִים.

וְהִנֵּה אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם הַלֵּכָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל לַמּוֹד הַלֵּכָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שָׁפַל יְהוּדִי מִחֵיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכוֹת, וּבִפְרֻט אֲבָרְכִים צְעִירִים צְרִיכִים לְלַמֵּד פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר הַלְכוֹת נִדְּה וְהִרְחִקוֹת, כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ, כִּי בְּלֹא לַמּוֹד הַלְכוֹת אֵלּוּ יִכּוּלִים לְהַפְשֵׁל בְּגִנְגָל בְּעֵנֵינִי פְרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה נוֹלְדִים אֲצֵל אֲבָרְכִים יְלָדִים בְּעַלֵּי מוּמִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לֹא עָלִינוּ, וּמִתְרַעְמִים אַחֲרֵ-כֵן עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — לָמָּה וְעַל מָה מְגִיעַ לָנוּ דְבַר כֵּזֶה, וְלֹא יוֹדְעִים שְׂזֵה בְּעוֹן שְׁלֹא נִשְׁמְרוּ מִתְרַחֲקָה, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (שֵׁבַת דף יג:) : תְּנִי דְבִי אֶלְיָהוּ, מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד, שְׁשָׁנָה הִרְבֵּה וְקָרָא הִרְבֵּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְבֵּה, וּמֵת בְּחֲצֵי יָמָיו, וְהִיתָה אֲשֶׁתּוֹ נוֹטְלַת תַּפְלִיו, וּמְחַזְרָתָם בְּבִתֵּי פְגַסוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וְאָמְרָה לָהֶם: פְּתִיב בְּתוֹרָה "כִּי הוּא חֲיִיךְ וְאִרְךְ יָמֶיךָ", בְּעַלֵּי שְׁשָׁנָה הִרְבֵּה וְקָרָא הִרְבֵּה וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְבֵּה, מִפְּנֵי מָה מֵת בְּחֲצֵי יָמָיו? וְלֹא הִיָּה אָדָם מְחַזְרָה דְבַר. פְּעַם אַחַת גִּתְאֲרַחֲתִי אֲצֵלָה, וְהִיתָה מְשִׁיחָה כָּל אוֹתוֹ מֵאֲרַע, וְאָמַרְתִּי לָהּ: בִּתִּי, בִּימֵי נְדִיתָךְ מָה הוּא אֲצֵלָךְ? אָמְרָה לִי: חֵס וְשְׁלוֹם, אֲפִלּוּ בְּאֲצִבַע קְטָנָה לֹא נִגַע בִּי, בִּימֵי לְבוּנָךְ מָה אֲצֵלָךְ? אָכַל עֲמִי, וְשָׁתָה עֲמִי, וְיָשָׁן עֲמִי בְּקְרוֹב בְּשֵׁר, וְלֹא עָלְתָה דַעְתּוֹ עַל דְבַר אַחֵר. וְאָמַרְתִּי לָהּ: בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁהֲרֹגוּ, שְׁלֹא נִשְׂא פָנִים לְתוֹרָה, שֶׁהָרִי אָמְרָה תוֹרָה: "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב"; רֹאִים מִזֶּה אֵת חֲמַר הָעוֹנֵן שֶׁל הִרְחִקָה בְּשַׁעָה שֶׁהִיא טְמֵאָה, שְׂאֹז אָסוּר חֲבוּק וְנִשְׁוֹק וְכוּ'.

וְעַן שְׁהַלְכוֹת הָאֵלּוּ מְאֹד נִצְרָכוֹת, לְזוֹת אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁבְמוּצְאֵי שִׁבְתַּת הַזֶּה קָדָם קְבַלְתָּ הַתוֹרָה, שְׁתִּבּוֹא עִם כָּל הָאֲבָרְכִים, לְאוּלָם הַפּוֹלִל לְשַׁעָה אַחַת, וְהִרְבַּ ... יַחֲזוֹר עִמְכֶם בְּעַל-פֶּה אֵת כָּל הַהַלְכוֹת הָאֵלּוּ, וּכְדֹאֵי מְאֹד, שְׁתִּצְטָרְף עִם כָּל הָאֲבָרְכִים, כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ וְחָשׁוּב, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקְּיֵם אֵת

אָשֶׁר לֹא דַשׁ בְּנַחַל קַעֲט
רְצוּנִי, וּבְזֻכּוֹת זֶה יִהְיוּ לְךָ בְּגִים חַיִּים וְקַיָּמִים, בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם
וּבְרוּחָם.

גַּא וְגַא רָאָה לְהִתְחַזֵּק וּלְשַׁמַּח וּלְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, לְכַבְּדָהּ
וּלְיַקְרָהּ, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (בְּכֹא מְצִיעָא נִט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוּ, כִּי הֵיכִי
דִּתְתַּעְתְּרוּ; וְאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַרְ"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׁפַל
הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה לְאָדָם רַק בְּזֻכּוֹת הָאִשָּׁה; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד מְאֹד
מְאֹד אֶת הָאִשָּׁה.

זְכוּר וְגַם זְכוּר אֶת הַמַּתְנָה הַיְקָרָה שְׁקִבְלֵתָ, כַּמָּה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת
בְּקִשְׁתִּי עֲלֶיךָ, וְכַמָּה יְגִיעוֹת וּטְרָחוֹת הָיוּ לִי בְּעַבְדֶּיךָ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה
כְּפוּי טוֹבָה, אֲלֵא תִגְרַם לִי גַחַת-רוּחַ, וּבְזֻכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּבִנְי חַיִּי וּמְזוּנִי רוּחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹא דַשׁ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ג' סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יְגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

כְּתִבְתִּי מְכַתֵּב לְכֹל הָאֲבָרְכִים שִׁיתְקַבְּצוּ בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת לְשַׁעָה
אַחַת, וְתִלְמַד אִתָּם אֶת כָּל הַהִלְכוֹת שֶׁל הַרְחָקוֹת וְכוּ', וְכֵן תִּדְבֹּר
אִתָּם מַעֲנִין אֲמוּנַת חַכְמִים וְדַרְךְ אֶרֶץ וְכוּ' וְכוּ'.

תִּקְבַּע לְאִיזוֹ שַׁעָה שְׂאֵתָה רוּצָה, הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת
הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לא שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ג' סיון ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹף מִכְתָּבִים, אֲשֶׁר מְאֹד נְחוּצִים שְׁיִגִיעוּ קִדְּם
הַשְּׁבֵת לַיַּעֲדָם, וּמְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְמִסֵּר אוֹתָם לַיַּעֲדָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

לא שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שְׁבֵת-קִדְּשׁ לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ד' סיון ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִבְּלָתִי אֶת הַמַּעֲטָפָה, וּבָהּ שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת דוּלָר לְשִׁדְכָנוֹת, וּבִאֲמַת
הַיֵּטֵב חָרָה לִי עָלֶיךָ, לָמָּה עָשִׂיתָ אֶת זֶה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֵנִי לֹא
עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּשִׁבִיל כֶּסֶף, אֲךָ יַעַן שְׁמוּבָא, שְׁזוֹ סִכְנָה לְהַחְזִיר, כִּי
זֶה תְּלוּי בְּיַלְדִים עַל לְהִבָּא, וְלִכֵּן תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה.

עָלִי לְבוֹא אֵלֶיךָ וְאֵל אֲשֶׁתְּךָ בְּשׁוּרוֹתִים אֵלוֹ. יֵשׁ מֵאֲמֵר חַז"ל
(סִנְהֵדְרִין קו.): הִינּוּ דְאֲמָרֵי אִינְשֵׁי, גְּמָלָא אֲזֵלָא לְמִיבְעֵי קַרְנֵי, אוֹדְנֵי
דְּהוּוּ לִיהּ גְּזִיזָן מִיְנִיָּה (זֶה מֵה שְׁבַגְנֵי-אָדָם אוֹמְרִים, גְּמָל בָּא לְבִקֵּשׁ
שְׁתַּנּוּ לוֹ קַרְנִים, אֲזוּ גַם אֶת הָאֲזִנִּים חֲתָכוּ לוֹ), לְגַבֵּי מָה אֲנִי אוֹמֵר
לְכֶם אֶת זֶה? אֲנִי הַתְּנַגְּדָתִי לְגַמְרֵי שְׁתַּעֲשׂוּ אַרוּסִין בְּאֲמָצַע תַּמּוּז, כִּי

חָבַל שְׁיִסַּע לְאָרֶץ וַיִּסְתַּוֵּבב שָׁם בְּלֹא כְלוּם וְכוּ', אֲצִלִּי תוֹפֵס רַק דְּבַרִי רַבְּנוּ ז"ל: הַיּוֹם אֲרוּסִין וּלְמַחֵר חַתֻּנָּה, וְגַם כְּפִי הַמְּנַהֵג אֲצִל הָאֲשֻׁכְנָזִים שְׁעוֹשִׂים אֲרוּסִין, זֶה סְמוּךְ מְאֹד אַחֵר שְׁבִירַת הַצְּלַחַת, וְלֹא נִזְכָּרִים אַחֵר כְּמֵה חֲדָשִׁים, וְהִנֵּה לֹא דֵי שֶׁהִתְעַקְשְׁתָּם לַעֲשׂוֹת הַהַפֵּךְ מִרְצוֹנִי, עוֹד זֹאת נִכְנַס בְּכֶם דְּמִיּוֹן גְּדוֹל שְׁיִסְעוּ בַּיַּחַד אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן, אֲנִי לֹא מִבִּין אֶתְכֶם, אַתֶּם רוֹצִים דוֹקָא בַּיָּדִים, לְאַבֵּד מֵה שֶׁנִּתְּנוּ לָכֶם?! הֲרֵי הַהוֹרִים שְׁלוֹ מְאֹד מְאֹד מְקַפִּידִים עָלָיו לְמַה הוּא בְּכֻלָּל נִפְגָּשׁ עִם הַכְּלָה, וּפֹה עוֹד יִסְעוּ בַּיַּחַד אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע כְּדָבָר הַזֶּה בֵּין הַחֲרָדִים, שֶׁהִחֲתִן וְהַכְּלָה יִסְעוּ נְסִיעוֹת, וְזֶה נֶגֶד הַהֲלָכָה, וְזֶה לֹא צְנוּעַ, וְלִכְּן אֲנִי בָּא וְחוֹזֵר וְאוֹמֵר: אֵין אֲרוּסִין, זֹו דַּעֲתִי, וְאַתֶּם מֵה שֶׁתִּרְצוּ תַעֲשׂוּ, אָבֵל שְׁלֹא תִבּוֹאוּ אַחֲר־כֶּךָ בְּטַעֲנוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה שֶׁתִּבְּיִנוּ אֶל מֵה אֲנִי מְכוֹן, כִּי הַהוֹרִים שְׁלוּ הֵם קְנָאִים גְּדוֹלִים, וְזֶה יִגְרֵם לְמַתַּח מִיַּתֵּר, תֵּן לָהֶם לְהַתְחַתֵּן קֵדָם, וְאַחֲר־כֶּךָ שְׁיִסְעוּ לַצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כְּמֵה שְׁיִרְצוּ בַּיַּחַד וְלֹא לְבַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שׁוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַשְּׁבֻעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אֲשֶׁר דִּיקָא עֲכָשׁוּ קֵדָם קְבַלַת הַתּוֹרָה, עָלֵינוּ לְקַיֵּם (בְּמִדְבָּר כֹּא, כו): "עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמּוֹשְׁלִים בּוֹאוּ חֲשָׁבוֹן", וְדַרְשׁוּ תַכְמִּינּוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתָרֵא עח:): "בּוֹאוּ חֲשָׁבוֹן" בּוֹאוּ וּנְחַשֵּׁב חֲשָׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן דַּרְשׁוּ (תַּנְחוּמָא בְּלָק): "בּוֹאוּ חֲשָׁבוֹן תִּבְּנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחוֹן", וְכַתִּיב (בְּמִדְבָּר כֹּא): "כִּי אִשׁ יִצְאָה מִחֲשָׁבוֹן", כָּל דְּבַר שְׁקוּרָה זֶה בְּחֲשָׁבוֹן צָדֵק; הִנֵּה קָרָה אֶסוֹן

גדול בירושלים ביום חמישי באולם שמחות, ונהרגו, רחמנא לישזכון, כל-כף הרבה אנשים, לא עלינו, וכן נפצעו יותר מארבע-מאות איש, עלינו לחשב חשבוננו של עולם — על מה ולמה, הגיעה לנו הצרה הזאת, אין זה פי צריכים מאד לשמר על הצניעות בעת חתונה, ושלא יהיו מערבים גברים ונשים יחד, פי אז השטן מקטרג (תנחומא בראשית): שנו רבותינו, בעון זמה, אנדרלמוסיה באה לעולם, וספה הטובים והרעים, ורפי עזריא אומר: הכל הקדוש-ברוך-הוא מותר חוץ מן הזמה, וזה ברור; וכן כל הפגועים שקורים עכשו בארץ זה רק בעון שנאת חנם. ורואים אל מה בני אדם יכולים להדרדר, עד שיכניסו בפלא "אדם שבנה אותם", "אדם שהביא אותם לשיא ההצלחה", "אדם שהקים רשת חנוך תורנית לחמשים אלף ילדים, בן ירבו", ולבסוף בשביל כבוד ונשאת חנם הוא נמק בפלא, ואסור להזכיר גם את השם שלו, שמו שמים אל מה שנאת חנם גורמת, ערוך עינים, שזה מעשה הסמ"ך-מ"ם, שכל כחו הוא "הפרד ומשל", פי מאז בריאת אדם הראשון כבר הסית הנחש הקדמוני את תנה ואדם, והסמ"ך-מ"ם רכב על הנחש בעת שהסיתם, וכמו שאמרו בזהר (בראשית כג): סמאל דאיהו נחש; וכן אמרו (שם לו): כד אתא סמאל על תנה אטיל בה זחמא, עין שם; פי הסמ"ך-מ"ם שרוכב על הנחש, כל ענינו הוא רק לעשות מריבות ומחלוקות ופרודים בין נשמות ישראל, וכמאמרם ז"ל (תענית ח): לעתיד לבוא מתקבצות ובאות כל החיות אצל הנחש, ואומרים לו: ארי דורס ואוכל, זאב טורף ואוכל, אפה מה הנאה יש לך? אומר להם: ואין יתרון לבעל הלשון, הינו שהנחש משיב, מה אתם שואלים אותי, תלכו אל זה שמדבר לשון-הרע, ומפריד בין אנשים. רואים מזה, את חמר העון של רשע מרשע, שעושה פרודים בין נשמות ישראל על לא דבר. והנה קרה אצלנו מקרה זר מאד, שנשרף בית ביום השבת, ובנדאי על זה אנחנו צריכים לקיים "בואו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון", וכתיב (במדבר כא): "כי אש יצאה מחשבון", עלינו לשאל עצמנו למה זה בא לנו, דבר כזה שישירף בית לאחד מאנשי שלומנו? עלי לומר לכם, פי זה בא מחמת פגם אמונת חכמים, והצער שמצערם את הצדיק, פי לא יאבה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסִלַח עַל דְּבַר זֶה, וּכְמֵאמָרְם ו'ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה לט, סִימָן יב): אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה, הַחֲמִיר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכַבּוּדוֹ שֶׁל צַדִּיק יוֹתֵר מִכְּבוּדוֹ, בְּכַבּוּדוֹ כְּתִיב (שְׁמוּאֵל א' ב'): "כִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבוֹזֵי יִקְלוּ", עַל-יְדֵי אַחֲרִים, וּבְכַבּוּדוֹ שֶׁל צַדִּיק כְּתִיב: "וּבְאַבְרָהָהּ מְבֹרָכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אָאֵר", וְלָכֵן אִם קָרָה מְקָרָה כְּזֶה מִבְּהִיל הַרְעִיּוֹן, עֲכָשׁוּ בָּנוּ דִירָה חֲדָשָׁה, וּכְבַר נִשְׂרָף, אִין זֶה אֵלָּא מִפְּגָם אַמּוֹנֵת חֲכָמִים, וְכֵן צִעְרוּ אֶת הַצַּדִּיק, וּגְרָמוּ לוֹ הַרְבֵּה הַרְבֵּה עֲגָמַת נַפֶּשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָס עַל כְּבוּדוֹ. וְאִם נִשְׂאָל: לָמָּה מַגִּיעַ לְאַבְרָהָהּ תָּמִים דְּבַר כְּזֶה, שֶׁהוּא בְּיָדָיו נָקִי מִכָּל עֲוֹן, וּבִפְרָט מִעֲוֹן בּוֹזֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים? אֵלָּא אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא קָמָא ס): כִּיּוֹן שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לַמֶּשְׁחִית, אִינוּ מִבְּחִין בֵּין צַדִּיקִים לְרָשָׁעִים, וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שֶׁמִּתְחִיל מִן הַצַּדִּיקִים תַּחֲלָה, שֶׁנֶּאמַר (יחזקאל כא): "וְהִכַּרְתִּי מִמֶּךָ צַדִּיק וְרָשָׁע."

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁנִּתְחַלֵּל לַפֶּשֶׁשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ — אִם אִין בָּנוּ "שְׁנֵאת חֲנָם", אִם אִין בָּנוּ "פְּרָצוֹת בְּגִדְרֵי הַצְּנִיעוּת", וְאִם אִין בָּנוּ "אֲנָשִׁים שֶׁמַּצְעֵרִים אֶת הַצַּדִּיק וְגוֹרְמִים לוֹ עֲגָמַת נַפֶּשׁ", וְאִם נִחַפֵּשׁ נִמְצָא. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, לֹא לְהַכְּנִס אֶל חַג הַשְּׁבוּעוֹת, חַג מִתְּן תּוֹרָה, אֵלָּא אִם נִתְקַן אֶת כָּל זֹאת.

וְכֵן הַמָּקוֹם לְהַעִיר, הֵיחֵד שֶׁכָּבֵר אֶצְלָנוּ הֵיחֵד דְּבַר כְּזֶה, שֶׁמִּנְרוֹת שַׁבַּת הֵיחֵד שְׂרָפָה, וְלָכֵן אֲנִי מִזְהִיר אֶת כָּל נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אֲסוּר לְהַנִּיחַ אֶת הַבֵּית בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אִם הַנְּרוֹת דוֹלְקִים, וּבִפְרָט לְהַשְׁאִיר יְלָדִים יִשְׁנִים וְלִצְאָתָם, כִּי זֶה רְצִיחָה גְמוּרָה וְעוֹן בְּלִתֵּי יִכְפֹּר, צְרִיכִים לָשִׁים אֶת הַנְּרוֹת עַל טַס רְחֹב, כְּדֵי שֶׁאֵף פֶּעַם לֹא יִפֹּל, חָס וְשָׁלוֹם, עַל הַשְּׁלִיחַן אוֹ עַל פְּלִסְטִיק, וְלִדְעוּתִי, הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתִּלְמְדוּ לִקַּח וְלִשְׁמֹר מִכָּאן וְלִהָבֵא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, לְקַבֵּל עַל עַצְמָם קִבְלָה חֲזָקָה, עֲכָשׁוּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת, לְלַמֵּד תּוֹרָה כָּל הַשָּׁנָה, שֶׁלֹּא יִחְסֹר לָאֵף אֶחָד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, מִשָּׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ,

הַלְכָה וְהַגְדָּה, אֲפִלוּ קִצַּת דְּקִצָּת, וְכִדְאֵי זְכוּת הַתּוֹרָה לְשֹׁמֵר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְתוֹכּוּ לְשִׁפֵּעַ דְּקִרְשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֵת בְּגַשְׁמִיּוֹת גַּם-כֵּן, וּמִכָּל שָׁפָן בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

לא שח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְשֵׂא, ה' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב ... נְרוֹז יְאִיר.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי, שֶׁתְּדַוּחַ לִי אִם לְמִדַּת עִם הָאֲבֵרְכִים, וּמָה וּמִי וְאֵימַת, שֶׁפַּעַם בְּחֻדֶּשׁ לְחֹזֵר אֶתְּם אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדֵּל תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִקְיָם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֵלֵק א', סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד'): "בְּצֹר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁצַרִּיכִים לְמִצַּא הִרְחַבּוֹת בְּתוֹךְ הַצְרוּת, וְזוֹ מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְשֵׂא, ה' סִינּוֹן עֶרֶב חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ "מִזֵּל טוֹב", וְתַעֲלֵי בְּמַעֲלוֹת

אָפּר לאַ שי – לאַ שיא בּנחל קפה

הַמְדוּת, וְתִהְיֶה לָךְ יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְהוֹרִיף יְרוּוּ מִמֶּךָ רַב נַחַת
דְּקִרְשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לאַ שי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְשֵׂא, ה' סִינּוֹן, עָרַב חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

מָאָד מָאָד אָנִי מְצֻטְעָר עַל מַה שְׁקָרָה לָכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַצֶּעַר שְׂיֵשׁ לִי, שְׁקָרָה מְקָרָה
כְּזֶה בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ, וְכֵן מַה שְׁקָרָה עִם הַשְּׂרִפָּה שְׁלָכֶם.

אַל תִּפְחָדוּ מֵעֵין הַרַע, רַק תִּכְנִיסוּ שָׁם קְמִיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁלֵא תִפְחָדוּ, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אָנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ שיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְשֵׂא, ה' סִינּוֹן, עָרַב חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁהַפֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְאַל תִּפְחָדוּ,

הַעֲקֹר תִּהְיֶי רְגִילָה מְאֹד בְּשֵׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׂוֵה מְסַגֵּל מְאֹד לְשִׁדּוּד הַטֵּבַע, שְׁדוּד הַמַּעֲרָכָה.

נוֹהֲגִים שְׁלֹא קוֹנִים שׁוֹם דְּבָר לְפָנַי שְׁמוּלִידִים, הִינּוּ לֹא עֲגָלָה וְלֹא מִטָּה לְתִינוּק אוֹ לְתִינְקָת, וְאִין זֶה אֲמוֹנוֹת טְפִלוֹת, אָלֹא מִפְּנֵי עֵין הָרַע, וְלִכֵּן אֵל תּוֹצִיאוּ אֶת זֶה, רַק אַחַר הַלְּדָה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹשֵׁמֶע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ שיבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ה' סִינּוֹן עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

גִּסִּיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, אָבֵל לֹא עֵבֵר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, לְהִזְהִיר אֶת הַמְּשַׁנֵּעַ שְׁכוֹתֵב מַכְתְּבִים בְּשִׁמְנוֹ, שֶׁתִּקַּח אוֹתוֹ בְּתִהְלִיכִי מִשְׁפָּט, כִּי זֶה דְּבָר חֲמוּר מְאֹד, כִּי אָדָם זֶה מְטִיף נֶגֶד הַמְּדִינִיּוֹת, וְנֶגֶד הַצָּבָא וְכוּ', וּמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַכָּאֵב רֵאשׁ הַזֶּה, שְׁאֲנַחְנוּ לְגַמְרֵי רְחוּקִים מְזֵה, אֲנַחְנוּ לֹא מַתְעַרְבִים בְּשׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן תִּכְרַף-וּמִיד תִּזְהִיר אוֹתוֹ חַד מִשְׁמָעִית, כִּי נִקַּט כָּלפִּיו בְּתִהְלִיכִים מִשְׁפָּטִים.

רֵאָה לְדוֹחַ מַה קוֹרָה, וְהֵאֵם דְּבַרְתָּ עִם הַעוֹרֵף-דִּין שְׁנַפְגָּשְׁתִּי אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ שייג.

בּעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ה' סיון ערב חג השבועות ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין מה לעשות, רק תלמד הרבה, ושום דבר בעולם לא יוכל לבלבל אותך, ואתה צריך למסור את נפשך וְכֵל כֵּלָךְ רק על למוד התורה הקדושה, ולא להתבלבל משום בריה שבעולם. אני מאד מקנה שתתחיל ללמד לפי סדר הדרך-הלמוד של רבנו ו"ל, וְכֵל תזכה לסיים אל כל התורה כלה, חבל מאד, אתה אכרח צעיר, כל החיים לפניך, וחבל מאד לְבַטֵּל אֶת הַזְמַן הַזֶּה הַזֶּה בְּשִׁטוֹת וּבְהִבָּל וְרִיק, זֶה הַזְמַן שְׁאַתָּה יְכוּל לְהַשְׁלִים אֶת עֲצֻמָּךְ בְּתוֹרָה וּבְתַפְּלָה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לאַ שייד.

בּעזרת השם יתברך, מוצאי חג השבועות ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו

נצח.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתתחזקו יחד, ותגורו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, פי טובים השנים מן האחד. עקר ההצלחה לזוג הוא שדברים אחד את השני לכף זכות, ולא מוצאים את הרע בשני. ולכן תמסרו את נפשכם שיהיה שלום ואהבה ביניכם, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהפך יסתדר

קפח אֲשֶׁר לא שטו — לא שטו בנחל

על הצד הטוב ביותר, רק אל תכנסו בלחצים. ואם תהיו חזקים בזה, לא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא שטו.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-חג-שבועות ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתתרחק מהבחורה ששדך לך הרב ... גרו יאיר, כי היא מסכנה לוקחת סמים, למה אתה צריך את הצרה הזאת בתוך ביתך, עכשו נפטרת מצרה אחת, ועכשו אתה נכנס לצרה אחרת; לכן אני מבקש ממך, שתתרחק ממנה כמה שיותר מהר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמצא את הזיווג שלך האמתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שטז.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-חג-שבועות ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך וכן כמה הודעות.

אני מכרח להגיד לך, שהבחורה הזאת שרצית לשדך, היא לוקחת סמים, ואם אני לא רוצה לשדך, אז תבין שזה לא שדוך, ואף פעם אל תעשה על דעת עצמך, כי יהיה לך ספור כמו של "המטרוניטא", שהיא שדכה אלה עבדים ושפחות וכו', שלמחרת — לזה היה חסר עין ולזה רגל וכו', וכו', לכן אם אתה רואה שאני

אָשֶׁר לֹא שִׁיז בְּנַחֵל קִפְט

לֹא רוֹצֵה לְשֹׁבֵר צִלְחַת, מִסְתֵּם יֵשׁ לִי סִבָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
— מִפְּאֵן לְהִבָּא תְּשֹׁמֵר מְרַחֵק.

אֲנִי מֵאֵד שְׂמֵחַ, שְׁלֵמֵדֶת עִם הַבְּחוּרִים הַצְּעִירִים, אֲנִי מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפַעֵם בְּחֻדְשׁ אֲנִי יֵאָסֵף אוֹתָם וְאֶתָּה תִּלְמַד
אוֹתָם, וְזֶה יִכְנַס לָהֶם וְגַם לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שִׁיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-חַג-הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, כָּל הַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שֶׁנִּשְׁפַּף דָּם
יִשְׂרָאֵל כְּפַיִם, זֶה רַק מִחֲמַת הַשְּׁנֵאֵת חָנָם שְׁמִצְוִיָּה בֵּינֵנוּ, וְאֲנַחְנוּ
צָרִיכִים לְעַקֵּר וּלְשַׁרֵּשׁ אֶת זֶה מִתּוֹכֵנוּ.

בְּאִמַּת נִטְלָה הַדְּעַת מֵעַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְזֶה כָּל הַצְּרוּת, כִּי אִם
הִיָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּעַת הָאֲמִתִּית (דְּבָרִים ד, לה): "אֶתָּה הָרְאֵתָ
לְדַעַת, כִּי הַנְּוִיָּה הוּא הָאֱלֹקִים, אֵינִן עוֹד מְלַבְּדוּ", אֲזוּ לֹא הָיוּ
מִפְּחָדִים מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, אֲדַרְבָּה, אֲמוֹת הָעוֹלָם הָיוּ מִפְּחָדִים
מֵעַם יִשְׂרָאֵל, אֲךָ מִחֲמַת שְׁנִלְקָחָה הַדְּעַת מֵאִתְּנוּ, מִזֶּה בָּא, שְׂרַחֲמָנָא
לִישׁוֹן, מְקַבְּלִים מְכוֹת יוֹם וְלַיְלָה, וְלֹא יְכוּלִים לְהִגִּיב, וּבְאִמַּת אִם
הִיָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּעַת הָאֲמִתִּית, הָיוּ יְכוּלִים לְהַכְרִית אוֹתָם
פַּעַם וּלְתַמִּיד, וּלְתַת לָהֶם מְכוֹת כְּאֵלוּ, שְׁלֹא יִהְיֶנוּ יוֹתֵר לְנִגְעַ
בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲךָ מָה לְעִשׂוֹת, שֶׁהַדְּעַת בְּגִלוּת, וְהַצְּדִיק הָאִמַּת
שִׁישׁ בְּכַחוּ לְגִלוּת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ עָלָיו הַעֲלָמוֹת
וְכִסּוּיִים וְכוּ', וְזֶה הַגְּלוּת הַמָּר.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּרְאֶה לְהַפְיֵץ קוֹנְטֵרַסִים בֵּין כָּל
תּוֹשְׁבֵי אֲזוּרָה, וְזֶה יַעֲזֹר לָעַם יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל אֶת הַדַּעַת הַנְּאֻמָּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְתָמִיד תִּבְשָׂר
לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שיח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַתְּ שֶׁהַכֹּל
אֶצְלָךְ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, שְׂיֵשׁ בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְשְׁלוֹם-בֵּית, וְהַיְלָדִים
בְּרִיאִים, וְזֶה הַעֲקָר, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, וְעַל־יְכֶם לְזָכֹר,
אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא, דְּהֵינּוּ שְׂאָדָם מְרַגְּלִים אֶת עַצְמוֹ
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח לְבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם
שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, זֶה בְּעַצְמוֹ שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא. וְעַל-כֵּן תִּרְגְּלוּ אֶת
עַצְמְכֶם לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאוּ
נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְשְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתַרְאֶה לְמַסֵּר אֶת זֶה לּוֹ,

וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָךְ גַּם־כֵּן רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַנִּלְ...

לֹא שֵׁט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי־חַג־הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת מֵה שְׁאַתָּה שׁוֹאֵל — מִי הִיָּה נִחְמָן נִתָּן רַפְאפוּרְט ו"ל
(עֵין בְּסֵפֶר "פְּעֻלַת הַצְּדִיק", סִימָן תתכ"ז) וְתִבִּין. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה
לְעֶצְמָךְ שְׁעוֹר בְּסֵפֶר הַנֶּפֶלָא הַזֶּה, וְהִיָּה יוֹתֵר טוֹב שְׁתִּלְמַד עִם
הַיְלָדִים בְּסֵפֶר הַזֶּה, שִׁיְהִיו בְּקִיָּאִים בְּכֹל הַתּוֹלְדוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, כִּי
רְצִיטִי שִׁיְלָדִים יִדְעוּ הֵיטֵב הֵיטֵב מִי הִיָּה רַבְּנוּ ו"ל, וְמָה הִיוּ פְּעֻלוֹתָיו
בְּעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׁתִּגְדֵּל דַּעְתָּם וּמַחֲם, כִּי סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־שׁוֹת שֶׁל צְדִיקִים
מַגְבִּיֵּה אֶת הַמַּח, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
ו'לד), וְלִכֵּן טוֹב שְׁאַתָּה תִּלְמַד אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה עַד שְׁתִּהְיֶה בְּקִי בּוֹ
בְּעַל־פֶּה, וְכֵן תִּלְמַד עִם הַיְלָדִים.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי, שְׁאַתָּה
מְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים, שְׁתִּהְיֶה לָהֶם תְּשׁוּקָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל וְחָשׁוּב מִזֶּה, שְׂמִמְשִׁיכִים לְיְלָדִים תְּשׁוּקָה
עֲצוּמָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּהְיֶה שְׂמִחַ, וְתִרְקַד בְּכֹל יוֹם,
וְכֵן תְּשִׂמַח עִם הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶתָּה צְרִיף לְהִבִּין, שְׂבַעֲסֵק הַרְבִּים בְּהִכְרַח שְׂיַעֲבֹר עַל אָדָם בְּלִבּוֹלִים, וְאָסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם, כִּי כְּשֶׁמְקַרְבִּים נֶפֶשׁ אַחַת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה שְׁוֵה עוֹלָמוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאִין אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְקָרֵב נְשִׁמוֹת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֶתָּה צְרִיף לְהִבִּין בְּעֵגֶנֶן הַיְשִׁיבָה שְׂאֲנַחְנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ וְכֵן הַפְּנִימִיָּה, זֶה בָּא לְנוּ מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְדָבָר זֶה הִיָּה טוֹב שְׂתַמְסֵר אֶת זֶה לִידִידָנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּרְאֶה מַה קָּרָה עִם הַכְּסָאוֹת וְהַשְּׁלֵחָנוֹת וְכוּ', הָאָדָם הַזֶּה הוּא כְּבֹר מְנַסֶּה בְּדַבְרִים הָאֵלוּ, לְפַעְמִים כְּדַאי לְשַׁלֵּם קֶצֶת יוֹתֵר בִּיקָר, אֲבָל יֵשׁ אֶת הַדַּבְרִים הַכִּי טוֹבִים, וְלְפַעְמִים מְשַׁלְּמִים זוֹל, וּמְקַבְּלִים הַכֹּל זוֹל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה דַּבְרִים פְּאֵלוּ תִמְסֹר בְּיָדוֹ, כִּי הוּא אִישׁ מְצַלַּח וְהוּא מְצַלִּית, וְאֵף שְׂעוּלָה קֶצֶת יוֹתֵר, זֶה יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂהִיִּשְׁבָה תְהִיָּה פְּנֹנָה, תִּסְתַּפֵּל בְּכוֹלֵל עֲשִׂינוּ מַגְבִּית, וְתַכְּף-וּמְיָד כֹּל אֶחָד הַתַּחֲיִב, וְיֵשׁ שְׂמָה כְּבֹר שְׁנֵי מְזַגְגִּים שְׂעוּבָדִים טוֹב מְאֹד, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׂיִהְיֶה כֶּף גַּם בִּישִׁיבָה, וְאֶתָּה צְרִיף לְעוֹר לִי, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וְתַמִּיד תִּבְשֹׂר
לִי בַשּׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֱהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כָּל הַחֲדָשׁוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבְּשֹׂר תָּמִיד בַּשּׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

קִדְּם רְצִיתִי לוֹמַר לְךָ, שְׂאֵל תַּתֵּן יוֹתֵר פְּרוּטָה אַחַת לְמַהֲנַדֵּם,
כִּי אִם הוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת הָאֲחֵרִיוֹת, אָנִי לֹא מְשַׁלֵּם לוֹ אֲגוּרָה
אַחַת, וְאֲנִי מְקַנְהָ עוֹד לְדַבֵּר אִתְּךָ, שֶׁתִּתְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה וְכוּ'.

רְצִיתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ — הַפּוֹלֵל וְכֵן הַיְשִׁיבָה, הֵם שְׂיָכִים
לְבֵית הַצְּדִיק, וְלִכֵּן לֹא כָּדָאֵי שֶׁתִּתְנַעַר מִזֶּה, בּוֹדָאֵי שֶׁאַתָּה צָרִיף
עֲזָרָה, וְאֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, שֶׁכָּל הַבַּחֲוָרִים יִצְאוּ
לְהִבִּיא שְׁפַע, אֲבָל אָנִי חוֹשֵׁב שֶׁעֲכָשׁוּ לְמַדּוֹ לְקַח שְׂאֵבְדּוֹ אֶת הַכֶּסֶף
וְכוּ', כִּי כֶּף אוֹמְרִים, שֶׁאַתָּה לוֹקַח יָקָר, וְהֵם יְכוֹלִים לְהַשִּׁיג אֶת זֶה
בְּזוּל וְכוּ', וְעַכְשָׁו נִשְׁאַרוּ בְּלֹא כָלוּם.

בְּעֵנִין הָאוּלָם אָנִי מְצַפֶּה וְעֵינַי פְּלוֹת לְרְאוֹת כְּכָר אֶת הַיּוֹם
שֶׁמִּחַת פְּלוֹלוֹת בְּתֶךָ תַּחֲיָה, וְיִהְיֶה לָנוּ אוּלָם יָפֵה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִי לָנוּ מְזַגְגִּים, וְלֹא יִחְסַר לָנוּ שׁוֹם
דָּבָר, וְאֲנִי לֹא אֶעֱזֹב אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנִרְאֶה לַעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה
גְּדוֹלָה מְאֹד עַכְשָׁו, וּבְכַפְרֵט בְּעֵנִין הַקְּמִיעוֹת.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר, וּלְבָרֵךְ
כָּל דְּבָר עַל הַמָּקוֹם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְגַם אֶת הַהוֹדָעוֹת.

כְּדָאֵי לְךָ לִפְתּוֹחַ "פִּיִצְרִיָּה" וְכֵן מִזְנוֹן, זֶה יִהְיֶה טוֹב לְאִנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְטוֹב לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וְגַם טוֹב לְיִלְדֵים, הַעֲקָר שְׁלֹא יִהְיֶה,
חֵס וְשְׁלוֹם, תְּעִרְבֶת, וְאִנִּי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחַ,
וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם זֶה יִהְיֶה עַל הַרְחוּב הַרְאֵשִׁי, שְׁכַף פְּלִם יֵרָאוּ
אֶת זֶה.

בְּעֵינֵי הַבֵּן שְׁלֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אָנִי אֲמַרְתִּי אִם אַתָּה וְהוּא תְּבֹאוּ
בְּיַחַד — אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הוּא יֵלֵד צָעִיר, וְהוּא
יְכוֹל לְפַחַד, אִם תִּלְכוּ בְּיַחַד לֹא יִתְפָּסוּ אֶתְכֶם, כִּי אַתֶּם נִכְנָסִים כְּמוֹ
תִּירִים דֶּרֶךְ קִנְדָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלֶךָ שְׁתַּצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲרוּ
נְצַח.

אָשֶׁר לֹא שָׂכַד בְּנַחֵל קִצָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע טוֹב מִמְּכֶם.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּכְנָסוּ בְּפָרוּזֵיִקֵט שֶׁל הַדִּירוֹת, וְאֵל תִּפְחָדוּ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה יָפָה, וְכָל אֵלֶּה שֶׁצִּיָּתוֹ יֵשׁ לָהֶם דִּירָה, וְאֵלֶּה שֶׁהֵיוּ חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם, עֲדִין מְסַפְּנִים אֵין לָהֶם אִיפֹה לְגוֹר, וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ חֲכָמִים בְּעִינֵיכֶם, אֵלֶּה תִּגְמְרוּ עִם הַדִּירָה מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהַר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ בְּרַכְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׂכַד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הָאֲנָשִׁים שֶׁהִזְכַּרְתָּ בְּמַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה קִבְּלָתִי עֲכָשׁוּ רְשִׁימָה, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַסְּפָרִים דְּרַךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהַר, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמֻחָה שֶׁתִּגְרַם לִי, כִּי רַבְּנוּ נִפְתָּלִי כ"ץ זי"ע הִיָּה עִיר וְקִדִּישׁ מִן שְׂמֵיָא נְחִית. וְיָדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ו"ל בְּנִסְיַעְתּוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הַשְּׂתַטַּח הַרְבֵּה עַל קִבְּרוֹ וְהַפְּלִיג בְּשִׁבְחוֹ, עַד שֶׁהֵרַב הַקְּדוּשׁ ר' נִפְתָּלִי כ"ץ, רָצָה שְׂרַבְנוּ ו"ל יִשְׂאֵר אֲצִלוֹ.

וְלָכֵן אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי יָכוֹל מֵאֵד לְהִיוֹת, שְׂבַעֲוֹד שְׂבוּעִים אֲנִי אֶהְיֶה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, תִּהְיֶה מוֹכֵן עִם הַסֶּפֶר הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר גִּשָׁא, ח' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע שְׂאֲבָרְכִי הַכּוֹלֵל לּוֹמְדִים בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ לְהַכְנִיס בְּשָׂמִי, שְׁלֵא יָבִיאוּ לְפָנַי טְלָפוֹן סְלוּלָאָרִי וְכוּ', שְׂזֵה מֵרָאָה פְּרִיקַת עַל. אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוֹת הַכּוֹלֵל הַזֶּה שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה לְשִׁמָּה, נִזְכָּה לְהַגָּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם. וְכִמוֹ שְׁכָתוֹב בַּזְהָר (זֶהר חֲדָשׁ, פֶּרֶשֶׁת נח): עַל-יְדֵי בֵי כְּנִישָׁתָא תְּדָא תְּבֹא הַגָּאֵלָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִצְפָּה, שְׁעַל-יְדֵי אֲבָרְכִי הַכּוֹלֵל הַקְדוּשׁ הַזֶּה "אוֹר הַמְּאִיר" נִזְכָּה לְהַבִּיא אֶת הַגָּאֵלָה לְעַם יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר גִּשָׁא, ח' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזֹר לְ... גֵּרוֹ יְאִיר לְתַקֵּן אֶת הַמְקַנְהָ, כִּי יֵשׁ שָׁם נִזְיָלָה, וְזֶה גּוֹבֵל בְּאֶסּוּר כְּרִיתוּת, וְצָרִיכִים לְתַקֵּן אֶת זֶה עוֹד עֹכְשׁוֹ לְפָנַי הַצְּהָרִים, כִּי דְבָרִים כְּאֵלוֹ אֶסּוּר לְדַחוֹת אֶפְלוֹ לְשַׁעָה. אֲנִי מְקַנְהָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁבָכֵל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁכַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהֵם הוֹלְכִים עוֹד עִכְשָׁו לִפְנֵי הַצְּהָרִים
לְתַקֵּן אֶת הַמְּקוֹה, וְזֶה יִהְיֶה כְּשֶׁר לְמַהְדְּרִין לְטָבֵל בְּלִילָה, עִם כָּל
זֹאת הִיִּיתִי אוֹמֵר לָךְ, שְׁתָּבִיא אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִבְדֵּק מִה קוֹרָה.
אֲנִי מְאֹד מְקוֹה, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּרְאֶה לְתַקֵּן אֶת הַמְּקוֹה עוֹד
לִפְנֵי הַצְּהָרִים, כִּי זֶה גּוֹבֵל עִם אֶסוּר כְּרִיתוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
שֶׁעוֹד הַלִּילָה יוּכְלוּ לְטָבֵל שָׁם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָרִים אֵלוֹ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׁכֵרוֹן לְבִי שְׂיִשׁ לִי עַל
רְבוּי הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים עַל הַמְּשֶׁךְ הַבְּנִיָּה, כִּי זֶה תְּלוּי בְּנַפְשִׁי, כִּי
אֲנִי מִכְרָח לְגַמֵּר עִם זֶה, שְׂיִהְיֶה לָנוּ פֶּה מְקוֹה עִם אַרְבָּעָה בּוֹרוֹת.

אֲנִי מְקוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי תְּפִלַּת עֲנִי,
שְׂיִסְיֵר מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַדִּינִים, וְאַזְכֶּה כְּכֹר לְקַצַּת גִּמַּת בְּחַיִּי, לְרֹאוֹת
אֶת הַכּוֹלֵל וְהַיְשִׁיבָה, אֶת הַמְּקוֹה וְהָאוֹלָם שְׂמַחֹת, הַבֵּית-כְּנֶסֶת
הַגָּדוֹל בְּנוּיִים עַל תְּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר גשא, ח' סיון ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַבְרָכִי הַכּוֹלֵל
 "אור המאיר", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ
 שֶׁהִשְׁקַעְתִּי בְּבִנְיַת הַכּוֹלֵל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁהַמְּקוֹם
 הַזֶּה יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְלֹא יִמְצָא אֶחָד שֶׁהוֹלֵךְ בְּטֵל, כִּי חָבֵל
 עַל כָּל הַהִשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקַעְתִּי מִמוֹן וְדָמִים.

לְזֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא יִמְצָא אֶחָד מְעִשֵׁן בַּכּוֹלֵל,
 כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִינּוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְעִשֵׁן, וּלְהִתְרַחֵק מִזֶּה, שְׂזוֹ סִבְנַת
 נִפְשׁוֹת, וְכֵן שֶׁלֹּאף אֶחָד לֹא יִהְיֶה טֹלְפוֹן סְלוּלָאֲרִי, כִּי זֶה סֵתֵם בְּטוֹל
 תּוֹרָה וּמִפְרִיעַ לְאַחֵרִים, מִי שְׂרוּצָה לְדַבֵּר שְׂיִצָּא בַּחוּץ, אָבֵל לֹא
 בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְכֵן שֶׁלֹּא יִתֵּן לְטֹלְפוֹן הַסְּלוּלָאֲרִי לְצַלְצֵל, כִּי זֶה מְבַטֵּל
 אֶת הָאַחֵרִים מִלְּלַמֵּד. תִּזְכְּרוּ, שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא מְקוֹם שֶׁל שְׂכִינַת
 עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת הַמְּקוֹם נְקִי בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה
 שֶׁתִּלְמְדוּ לְשִׁמְהָ, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, תִּקְרְבוּ אֶת הַגָּאֲלָה, וְתִמְתִּיקוּ אֶת
 כָּל הַדִּינִים שְׂיִשׁ עֲכָשׁוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא תִקְחוּ אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שְׁלִי בְּרָצִינּוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי
 אֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד מְאֹד, שֶׁמִּהֲקַבּוּץ שְׁלָכֶם נִבְיָא אֶת הַגָּאֲלָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא של.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, בני, חביבי ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיך, כי נפשי קשורה בנפשך, וראה להשלים עם אשתי, ותפייס אותה ותחזר אליה, ותבקש ממנה סליחה. ואין עוד דבר יותר חשוב מזה, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד חשוב שלום-בית, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (שבת קטז): 'מחה שמי על המים, כדי לעשות שלום בין איש לאשתו. הקדוש-ברוך-הוא מוכן שימחק שמו, כדי לעשות שלום בין איש לאשתו. ולכן אני מבקש אותך ממש כמו אבא לכן — תשלים עם אשתי, כי זה עולה לי בבריאות כשאתה רב עם אשתי, ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות אתה בשלום ואהבה, ובפרט עכשו פשהיא נמצאת בהריון, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

גא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תחשב ממנו יתברך, ועל-ידי-זה תזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תצית אותי ולא תתחרט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שלא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי, שְׂאֲנַחֲנוּ
מִתְקַדְמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַפְּלַעַל עֲלֵיהֶם תְּרַדְמָה, עֵינֵיהֶם
לֹא יֵרְאוּ, אֲזַנֵּיהֶם לֹא יִשְׁמְעוּ, פִּיהֶם לֹא יִדְבְּרוּ, יְדֵיהֶם לֹא יִנוּעוּן,
רַגְלֵיהֶם לֹא יִהְלָכוּן וְכוּ', שְׁלֹא יַעֲשׂוּ לָנוּ שׁוּם צָרוֹת. רְצִיתִי מְאֹד
לְגַמֵּר עִם הַקּוֹמָה לְמַטָּה.

תִּרְאֶה לְדוֹחַ לִי בְּסוּף הַיּוֹם מַה פָּעֲלוּ הַיּוֹם, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי,
וּבְמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ תִּכְתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת.

פֹּה תִקְבַּל בְּמָה מְכַתְּבִים מְאֹד מְאֹד נַחוּצִים, רְאֵה לְמִסֵּר אֶת זֶה
לְיַעֲדֵם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שֶׁלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלֹתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

פֹּה תִקְבַּל הַמְּלָצָה לְאִשְׁתְּךָ שֶׁהִיא רְצָתָה אֶת זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּהַצְּלָחָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק, וְתִבְרַח כָּל פֶּעַם אֶל הַכּוֹלָל, וְתִשָּׁב שֵׁם
וְתִלְמַד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, כִּי לִישָׁנָא אַחֲרֵינָא נִשְׂאָר מְאֲתָנוּ רַק
מַה שְׂחוּטְסִים כָּל יוֹם מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, הַלְכָה, אַגְדָּה.
אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה גִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹיָכִי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

אין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמֹחָה שְׂיִישׁ לִי
שֶׁהִתְחַתְּנָה, וְהַקְמַת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת הַשְּׂכִינָה
בְּבֵית שְׁלֹךְ, וְזֶה זֹכִים רַק עַל־יְדֵי מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת. אֵף פֶּעַם לֹא לְהִיּוֹת
בְּכַעַס עַל הָאִשָּׁה, אֲלֵא לְרֹאוֹת שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית,
וּלְעֹזֵר לְאִשָּׁה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה יו'): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ
— שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה מְצוּיָה — שֵׁם הַבְּרָכָה
מְצוּיָה.

תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם, לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקְרֹ וְצָהָרִים
בְּמַנְיָן דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן
דִּיקָא, עַל־יְדֵי־זֶה לֹא יִחְסֹר לוֹ דְּבַר שְׁבַמְנָן.

יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹזְבִים אֶת זֶה
הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׂיִזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם
עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י ז"ל, שְׂזֶה מְשַׁפִּיעַ לְאַדָּם יִרְאֵת שְׂמִים וּפְרִנְסָה, וְכֵן
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם פְּרָק אוֹ שְׁנֵי פְרָקִים אוֹ יוֹתֵר מְשַׁנְיֹת,
אֲשֶׁר מְשַׁנְיָה אוֹתִיּוֹת גִּשְׁמִיָּה. לְמוֹד מְשַׁנְיֹת מְזַכֵּר אֶת הַנְּשֻׁמָּה
מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא רִשְׁ"י, וְאִם אֶפְשָׁר
גַּם תּוֹסְפוֹת — אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, וְרֹאוּי לְהַתְּעַמֵּק בְּדַבְרֵי חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים, וְלְהוֹצִיא אֶת הַסְּכּוּם הַלְּכָה מֵהַדָּף גְּמָרָא, וְלִרְשֵׁם אֶת זֶה
לְעֻצְמוֹ, וְאֵז יִזְכֹּר מֵה שְׁלָמֵד.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְלַמֵּד הַלְּכָה, וְעַכְשָׁו יֵשׁ כְּבָר אֶת הַ"יִּלְקוּט
יוֹסֵף", שְׂזֶה תְּמַצִּית כָּל הַהֲלָכוֹת בְּשֻׁפָּה בְּרוּרָה וְקֵלָה, וְלִכֵּן טוֹב

מֵאֵד, שְׁתַּעֲשֶׂה לְעַצְמָךְ שְׁעוֹר בְּזֶה בְּכֹל יוֹם, וְתִסְתַּכֵּל לְמִטָּה בְּהַעֲרוֹת,
וְעַל-יַד־זֶה תִּרְכַּשׁ לְעַצְמָךְ בְּקִיאוֹת גְּדוֹלָה.

נָא וְנֹא הִרְגַל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ פֶלַח
מֵה שְׁאֵתָה צָרִיךְ, כִּי בְעֵתִים הֵלְלוּ, רַחֲמֵנָא לִישׁוֹבָן, אֵין יוֹם שְׁלֹא
יְהִי בּוֹ הַרוּגִים מֵהַפְּגוּעִים, רַחֲמֵנָא לְצֻלָּן, אָדָם לֹא בְטוּחַ כְּשִׁיּוּצָא
מִבֵּיתוֹ שְׁיִחְזֹר לְבֵיתוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁחָזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּמִתְבוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִשְׁבּוּעַ הַבָּא תִּפְיֵן אֶת
הַקְּמֻעוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ גַּם שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ שְׁמִי שְׁיִלְךָ עִם
הַקְּמִיעַ, שְׁלֹא יֵאָרַע לּוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאֵין מִמֶּה לְפָחֵד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שלד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר גִּשְׁא, ט' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחְיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה, שְׁאַתֶּם מְחַפְּשִׁים אוֹתִי, אֲכַל לֹא
הֵייתִי בְּבֵיתִי כָּל הַזְּמַן.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים בְּעוֹלָם, שְׁשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאַתֶּם צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, כִּי הַקְּמֻנָה
מִמְּשַׁכֵּת בְּרָכָה לְאָדָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב
בְּרִכּוֹת".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי
היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה עצומה, ותרגיל את עצמך
ללמד הרבה "חיי-מוהר"ן" ו"שיחות-הר"ן", פי בזה תרגיש חיים
חדשים בחיי רבנו ז"ל, פי השיחות הקדושות של רבנו ז"ל
ממשיכות לאדם הבנה אחרת בדברי רבנו ז"ל. ויצריכים כל-כך
ללמד "שיחות-הר"ן" ו"חיי-הר"ן", עד שיהיה שגור על פיו, ואז
יטעם טעם רבנו ז"ל בטעם אחר לגמרי. וכבר אמר רבנו ז"ל
(שיחות-הר"ן, סימן רנב): כשמקרבים לצדיק האמת טועמים טעם
גן-עדן; פי כן מוכא בזהר (חלק א', עז), שהצדיק הוא גינתא עדן.

נא ונא תשתדל למסור את עצמך על מדת השמחה. ואתה צריך
לדעת, שהשמחה באה מאד מאד קשה לאדם, פי טבע של אדם
שהוא נמשך אחרי העצבות והעצלות. ולכן תראה להחיות את
עצמך בכל מה שאתה רק יכול ולשמח את אשתך וילדיך, ואז טוב
לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שלו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

אין מלים בפני להודות לך אל שנקית את הדירה שלי, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעזרי לי, ובזכות זה יעזר הקדוש-

ברוך-הוא, שִׁיְהִי לָךְ כָּל טוֹב בְּחַיִּים, וְאֲנִי מְקַנֶּה שְׂנֹשְׁמַע וְנִחְבָּשׁר
תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בַּהֶפְצָה, וּלְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים וְאֶת הַקְּמִיעוֹת,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרָה, וּמִכָּל נֹגַע
וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינֹו.

נָא וְנָא תַחֲזִיקִי מֵעַמֶּד, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ.

אֵין אַתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיכָה שְׂאֵת גּוֹרְמַת לִי,
שְׂאֵת מִתְחַבְּרַת עִם ... תַּחֲיָה, כִּי הִיא חֲקוּקָה בְּלִבִּי, אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מְרַחֵם עָלֶיךָ, כִּי הֵם נִמְצְאִים בְּמַצָּב כִּסְפִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, הִיא
בּוֹדְדָה יְתוּמָה, וְאֵין לָהּ אֵף אֶחָד, לְכֵן תִּרְאִי לְקָרֵב אוֹתָהּ וּלְחַזְקָהּ,
וּבְזִכּוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שִׁתְּרִאי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת

הַצְנִיעוּת, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵת שׁוֹמֵרֵת מְאֹד עַל כְּסוּי שַׁעַר רֵאשִׁי, יֵשׁ לִי שְׂמֵחָה אִם אֲשֶׁה יְכוּלָה לְהִיּוֹת צְנוּעָה בְּבֵית שְׁלָה עַד שֶׁתַּעֲשֶׂה קְרַחַת, שְׂפָף עוֹשׂוֹת נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַצְנִיעוּת וְהַצְדִּיקְנִיּוֹת, שֶׁלֹּא יֵרְאוּ בְּכָלֵל אֶת הַשְּׁעֵרוֹת בַּחוּץ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, יַעַן שֶׁיֵּשׁ עִכְשָׁו גְּזֵרוֹת גְּדוּלוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יוֹדְעִים מַה יֵּלֵד יוֹם, לְכֵן אֲנִי דוֹאֵג לָךְ וּמִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּלְכִי עִם הַקְּמִיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מֵעַיִן הָרַע וּמִכָּל רַע, וְלֹא יִקְרָה לָךְ שׁוֹם דָּבָר. וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה, שֶׁמִּי שִׁילְךָ עִם הַקְּמִיעַ הַזֶּה לֹא יִקְרָה לוֹ שׁוֹם דָּבָר.

תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל בִּקְרָה לִזְמַר "בְּרִכּוֹת הַשְּׁחַר" "וּקְרִיאַת שְׁמַע", כִּי בְּאַמַּת אֲשֶׁה לֹא יְכוּלָה לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בַּיּוֹם, וְגַם אֲשֶׁה פְּטוּרָה מִזֶּה, אָבָל "בְּרִכּוֹת הַשְּׁחַר" "וּקְרִיאַת שְׁמַע" זֶה זְכוּת לְהַגִּיד בְּכָל בִּקְרָה, תְּהִי חֹזְקָה בְּזֶה, וְתֵרְאִי אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁיֵּצְאוּ לָךְ מִזֶּה.

נָא וְנֹא תֵרְאִי לְהַגִּיד כְּמָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים בְּכָל יוֹם עֲבוּרָךְ וְעֲבוּר בְּעֻלְךָ וְעֲבוּר בְּנֵי הַבַּיִת, זֶה מְאֹד מְאֹד עוֹזֵר, וְכָל שָׂפָן אִם תּוֹכְלִי לְהִתְבוֹדֵד חֲמֵשׁ דְּקוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וּבְנֻדָּאֵי תִזְכִּירֵי אוֹתִי בַתְּפִלוֹתֶיךָ, וְאַהֲיָה לָךְ אֶסִיר תּוֹדָה.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֲשֶׁה צְנוּעָה, אֲשֶׁת חֵיל אֲשֶׁה עֲטוּרַת בְּעֻלָּה, אִיזוֹ הִיא אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֻלָּה, וּבְזְכוּת זֶה יִתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן סט): שֶׁכָּל הַשִּׁפְעַ בָּא לְאָדָם רַק בְּגִלְגַּל הָאֲשֶׁה, לְכֵן אִם אֵת תִּשְׁמַחִי אֵת בְּעֻלְךָ, יִמְשִׁיךְ לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁפְעַ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שלט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשס"א.

הכתב והמכתב הזה בידי משפחת ... שיחיו, היא לאות ולראיה שאני מפיר אותם אישית, ויען שחתנו כבר שלשה ילדים, בלי עין הרע, לזאת נקלעו בחובות גדולים, ואין לאל ידם לשלם את החובות שנצטברו להם, ומה גם שהם משפחה מרבת ילדים, ולכן אני פונה אל אחינו בני ישראל רחמנים, ראו לקבל את מוסר פתב זה בסבר פנים יפות, ותקרבו אותם, ותתנו להם ביד רחבה, ובזכות מצות צדקה, ישמר אתכם הקדוש-ברוך-הוא בימים טרופים אלו, פי צדקה תציל ממות, ותתברכו בכל הברכות הפתובות בתורה, ויאיר עליכם מלך הכבוד אורו יתברך.

הפּוֹתָב וְחוֹתָם לְמַעַן הַמְצִיחָה...

לא שמ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשס"א.

הכתב והמכתב הזה בידי מוסר פתב זה, הרב רבי ... גרו יאיר ויזרח, היא לאות ולראיה שאני מפיר אישית, ועכשו נטה ידו להקים מוסד יקר יחיד במינו "מכון סיעתא דשמיא", וישביה "זכרון שלמה ונפתלי", אשר מחנכים ילדים שנוקו מבתייהם, לא עלינו, פי לא הסתדרו עם הוריהם, ומה גם שרבים נפלו לתרבות רעה, רחמנא לצלן, והמוסד הקדוש הזה נותן להם בית חם, ומקרכים אותם אל אבינו שבשמים, ולמותר להרבות בשבחים על מוסד קדוש כזה, שמאד נצרך בימינו אלה, ולכן תחזקנה ידיהם, שכל העולם והעוזרים למוסד קדוש כזה, וכל המקנים נפש אחת מישראל, כאלו קיים עולם מלא.

הפּוֹתָב וְחוֹתָם לְמַעַן הַמְצִיחָה...

לא שמא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר נשא, י' סיון ה'תשס"א.

שלום ובִּרְכָה וְכֵל טוֹב סָלָה גִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַפְּגִישׁוֹת וְכוּ', אֲנִי צָרִיךְ עוֹד כַּמָּה יָמִים לְחִכּוֹת עַד שְׁבִתִּי
תְּחִיָּה תֵּלֵד, וְאִז אֹכֵל לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַתְּכָנִיּוֹת.

בְּעֵינַי שֶׁקָּרְאוּ אוֹתְךָ לְחֻקֵּיךָ בְּמִשְׁטֶרֶת טְבֻרָיָה, אַתָּה תְּחֻזֵּק
הַגִּרְסָא שְׁלֶךְ, שְׂאֵתָה לֹא יוֹדֵעַ מִי זֶה, הֵייתָ עֲסוּק עִם הַמְּגִרְפוֹת לְשִׁים
אֶת הַזֹּפֶת עַל הַפְּכִישׁ, וְתִמִּיד תִּגִּיד אֵינִי יוֹדֵעַ וְכוּ', וְכֵן יֵצֵאת
מִהַתְמוּנָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, אֵין לָנוּ מֶה
לְאַבֵּד כְּבָר, יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה, אֲשֶׁר אֵי אֲפָשֶׁר לְרַדֵּת יוֹתֵר מִטָּה, וַיֵּשׁ
מֵאֵמֶר הַחֶכֶם: 'אֵין גְּבוּר גַּבּוּר כַּמְתִּיאֵשׁ', אֲנַחְנוּ נַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
שְׁבָעוּלָם לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַתְקַדֵּם פְּסִיעָה אַחַר פְּסִיעָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִבּוֹא
אֶל הַשְּׁלֵמוֹת לְבָנוֹת אֶת בֵּית־כְּנֶסֶת הַגְּדוֹל.

וְאֲנִי מֵאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִקָּים עַל שׁוֹנְאֵינוּ
וּמְתַנַּגְדֵינוּ: "תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגֹדֵל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן",
וְהַעֲקֵר אֶל תְּפִנָּס בְּלַחֵץ.

מֵאֵד מֵאֵד תִּלְחִיץ אֶת הָעוֹרֶף־דֵּינִ, שְׁיִשְׁלַח מִכְתָּב לְמִשְׁטֶרֶת
עֲפוּלָה בְּעֵינַי הַתִּיק שֶׁל ... כִּי אֶת הָאָדָם הַזֶּה צָרִיכִים לְלַמֵּד לְקַח,
וְהוּא מְכָרַח לְקַבֵּל שְׁלִילַת רִשְׁיוֹן לְכָל הַפְּחוֹת לְשִׁלְשָׁה חֲדָשִׁים, וְכֵן
יִלְמַד לַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְאֲפֹלוּ שְׁיָבוֹא אֵלֶיךָ, תִּתְחַמֵּק מִמֶּנּוּ... מֶה

רח אָשֶׁר לא שמב — לא שמג בַּנְחָל

לַעֲשׂוֹת? אֵין לָנוּ בְּרָרָה, רַק לְלַכֵּת עִם הַרְשָׁעִים הָאֵלוּ בְּדַרְךְ וּבְצוּרָה כְּזוֹ.

פֹּה תִקְבַּל מִכָּתֵב בְּעֵבוֹר ...

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא שמב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יְחַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל . . . גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכָּתְבְּךָ.

כְּפִי שְׁאַתָּה מְגִדִיר אֶת זֶה חֲפוּף בְּגָרוֹן וְכוּ', זֶה בּוֹדָאִי אֶלְרִגְיָה, וַיֵּשׁ לְזֶה הַיּוֹם תְּרוּפוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא שמג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יְחַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, ר' ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

שְׁמוּעַ שְׁמַעֲתִי בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמְחַת מֵאֲחִינִיךָ ... שְׁיַחֲיוּ, שְׁאַתָּה נִמְצָא בְּבֵית עַל שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחֲתִי לְשִׁמְעַ אֶת הַבְּשׁוּרָה הַזֹּה, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי הַכָּאֵב שְׁלֶךָ, וַיַּעֲדֵד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלַקְחָתִי אֶת הַכָּאֵב הַזֶּה מִמֶּשׁ כָּאֵב אִישִׁי,

וְקָשָׁה לִי לְהַרְגִיעַ אֶת עֲצָמֵי, אֵיךְ נִפְלְתָ בְּצָרָה כְּזוֹ, וּמָה גַם שְׁלֹמֹדְתִי
מָזָה לְמוֹד עֲמַק מַה זֶה שְׁנֵאת חֲנָם, רַחֲמָנָא לִישִׁזְבֹן, אֶל מַה זֶה יָכוֹל
לְהִבְיֵא.

על-כל-פנים איך שהוא באתי לחזק ולאמץ ולעודד וילשמח
אותך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח):
אמר הקדוש-ברוך-הוא בכל צער וצער שיש לישראל, כפיכול אני
עמהם, שנאמר (ישעיה סג, ט): "בכל צרתם לו צר", ולכן אם כבר
עבר עליך משבר והפאב הזה, הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא.
ומספר על הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע, שהיה פעם בשוק בדרך
מעברו, שהצריך לעבד לדרך בשוק, ופתאם נתמלא המקום עם
גויים וגויות מזהמים, עד שלא היה דרך לעבר, והצריך לחכות עד
שיתפנה המקום, שיוכל להמשיך בדרך, וסגר עיניו, והדביק את
עצמו באין סוף ברוך הוא, והתחיל לבכות, וציר לעצמו איך
שהשכינה נמצאת בגלות, ובמקום ירוד ופחות כזה, ודבר זה שיה
לכל בר ישראל, כשנמצא בצרה גדולה, עליו לציר לעצמו איך
שהשכינה בגלות, ויבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיזכה כבר לצאת
מהגלות שלו, וכן את כלל נשמות ישראל, שיצאו מהגלות המרה,
כי כשאדם נמצא בצרה, הוא מרגיש את צערו יותר מכלם, ולכן
תפלתו היא עם אמת. וחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, פרק
ט, הלכה א'): אם באה לאדם צרה, לא יצוח לא למיכאל ולא
לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא; ולכן ראה, אהובי, ידידי!
להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, פי נפשי קשורה בנפשך, ובודאי
סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב. וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא
עקב): כל המצטער בתחלתו נח לו בסופו; ובודאי ירחיב לך
הקדוש-ברוך-הוא, ומי יודע תעלומות סתרי נסתרות הבורא יתברך
שמו, ועלינו רק להתחזק, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק
א, סימן קצה) על הפסוק: "בצר הרחבת לי", שבתוך הצרות צריכים
למצא הרחבה גדולה מאד. וכן אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי
מענית, פרק ב', הלכה ט'): אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא, כל צרה
שהייתי נכנס לה, אתה היית מרחיבה לי, נכנסתי לצרתה של בת

שְׁבַע, נָתַתָּ לִי אֶת שְׁלֹמֶה, נִכְנַסְתִּי לְצַרְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנָתַתָּ לִי אֶת
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּבְיַדַּי הַצָּרָה שְׁלָךְ — זוּ צָרָה שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל,
וּבִישׁוּעַתְךָ תִּהְיֶה יִשׁוּעָה גַם לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל.

תְּמַשִּׁיךְ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית עִם כָּל
מִיִּדְעֶיךָ, וּבַפֶּרֶט בְּרַבִּים, כִּי זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדֹל מְאֹד, וְאִין עוֹד דְּבַר
חָשׁוּב וְגְדוֹל מִזֶּה, שֶׁמְגַלִּים וּמְפַרְסְמִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁחֹזֵק בָּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִתְרַחֵב לָךְ — הֵן בְּגִשְׁמֵי הֵן בְּרוּחֵנִי,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא שדמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

בְּאֵמַת הָיָה בְּדַעְתִּי לְצַלְצֵל אֵלַיךְ כַּמָּה פְּעָמִים, וְאֶפְלוּ הָיָה
בְּדַעְתִּי לְלַכֵּת לְבַקֵּר אוֹתְךָ בְּהִיוֹתִי בִירוּשָׁלַיִם, אִךְ בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן
נִתְהַנְּה לִי צָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כַּאֲשֶׁר יְסַפֵּר לָךְ ... וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְנַע
מִמְּנִי לְבוֹא לְבַקֵּר אוֹתְךָ, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְוֶה שְׂאֵתָה מְרַגֵּישׁ טוֹב,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
אֲצִלְךָ.

יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹד כְּשָׁבוּעִים אוּ יוֹתֵר, וְאֵז
נִתְרָאָה פָּנִים אֶל פָּנִים.

אָשֶׁר לא שמה — לא שמו בַּנְחַל ריא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל הַסֵּתֶדֶר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב,
וְ... כָּבֹד נָחַת מִהַנְּסִיעָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְתִמְשִׁיךְ עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּיס בְּיָתֶר שְׂאֵת
וּבְיָתֶר עֵז, כִּי אַתָּה רוֹאֵה שְׂרַק זֶה מָה שְׁנִשְׂאָר מִהָאָדָם, שְׁזוּכָה לְזַכּוֹת
אֵת הַרְבִּים, וְאִזּוֹ זְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב עֲבוּר ... נְרוּ יְאִיר, וְתַצְלִיץ לְ... שְׁנִמְצָא עֲכָשׁוּ
בִירוּשָׁלַיִם, שְׁיִבּוֹא לְקַחַת אֵת זֶה, וְכֵן ... הַשְּׂאִיר לִי הַיּוֹדְעָה, וְתִגִּיד
לוֹ שֶׁהִיָּה בְּדַעְתִּי לְלַקַּח לְבַקֵּר אוֹתוֹ, אִךְ בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן נִבְצַר מִמֶּנִּי
הַדְּבָר, מֵרַב הַצְּרוּת וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שֶׁעָבְרוּ עָלַי בַּשָּׁעוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת
לְפָנַי הַטִּיסָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא שמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב בְּעֲבוּר דְיוֹדְךָ, וְתִרְאֵה לְמִסֵּר לוֹ, וְכֵן דְרִישַׁת
שְׁלוֹם חֲמָה מְאֹד.

תִּזְדָּרְזוּ מְאֹד עִם הַקְּמִיעוֹת, כִּי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מְאֹד רוֹצִים לְקַחַח
אֶת זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב, וְאֲזַנְּכָה לְצֵאת מִכָּל הַחֹבוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא שמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי גִשָּׁא, י' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲבָל לֹא הֵייתִי בְּבֵית לְדַבֵּר אִתְּךָ.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן יִמְשִׁיךְ לְבָנוֹת,
לְפָנַי שֶׁהִרְשָׁעִים הָאָרוּרִים תְּעוֹרְרוּ, כִּי רְצִיתִי לְסַגֵּר אֶת זֶה, וְזֶהוּ זֶה.
וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד לְרוּץ עַל אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, שֶׁהָאוֹלָם יִהְיֶה יָפֵה
בְּתַכְלִית הַהִדּוּר.

תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְדַבֵּר אִתְּךָ אַז, כָּל
מֵה שֶׁרְצִיתָ לְדַבֵּר אִתִּי.

שְׁלַחְתִּי לְךָ מִכְתָּבִים לְהַבִּיא לְאֲבָרְכִים וְלַנְּשִׁים שְׁלֵהֶם, וְאֲנִי
מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מִהַקְּמִיעוֹת
בְּאִפְסָן שְׂנוֹכָה לְצֵאת מִכָּל הַחֹבוֹת שְׁלֵנוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא שמח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נשא, יי' סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֶל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע שהגיעו השלחנות והכסאות לישיבה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתסדרו את זה יפה, כי
הזמנתי כבר ארון קדש מהדר, והמזרח יהיה כלפי הדר לא כמו
הכולל, כי ירושלים היא ממילא באלכסון כלפי שמאל.

אתה צריך להבין, שאי אפשר ללכת עם בחורים ביד חזקה,
ובפרט אלו שהגיעו לגיל שבע-עשרה שמונה-עשרה, לא יכולים
ללכת אתם ביד חזקה, כי זה גורם רק להתמרדות, ואני מקנה
שתבין דבר מתוך דבר, ואני אדבר אתך עוד אחר השבת, כי לא
הייתי פה, ושמעתי על התא קולי שחפשת אותי.

נא ונא תתחזק ותחזיק מעמד, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-
הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ואני רוצה לבנות ישיבה של
מאתים בחורים, וכן מדרשיה של מאתיים בנות, וכך נוכל לתת
אותם, אבל על כל זה צריכים סבלנות מאד גדולה, כי בלי סבלנות
אי אפשר לעבר את זה העולם בשום פנים ואופן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותמיד תבשר
לי בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

לאַ שמט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר נשא, י" סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

פּה תִקְבַּל פְּמָה מַכְתְּבִים נִחוּצִים לְמָסַר אוֹתָם לִיעֲדָם, וְתִרְשֵׁם לִי אִם קַבְלֵתָם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאֵת הַגּוּף, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לאַ שנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ב סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּרְתֵּם אֶת כָּל בַּחוּרֵי הַיְשִׁיבָה, שְׂיִצְאוּ עִם קְמִיעוֹת וְקוּנְטְרָסִים, כִּי הִתְחַיְבֵתִי לְתַת לְקַבְלָן בְּט"וּ בְּאָב אַרְבַּע־מֵאוֹת אֶלֶף ש"ח, אֶת הַיְשִׁיבָה בְּעֶצְמָה עִם הַמְטָבַח וּמָה שְׁסָבִיב, עֲלֵה לִי מֵאֵתִים אֶלֶף ש"ח, וְלִכֵּן רְאֵה לְרַתֵּם אֶת הַבַּחוּרִים שְׂיִצְאוּ לְהַפָּצָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר שְׂיִצְלִיחוּ, וְנִשְׁלַם אֶת הַחוּבוֹת. וְאֵת הַכֶּסֶף תִּמְסַר ל' ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד נְחוּץ.

הֵן אֲמַת שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׁגָם הַיְשִׁיבָה צְרִיכָה, אֲבָל קָדָם צְרִיכִים מְקוּם שְׁלִחְנוֹת וְכִסָּאוֹת, כִּיּוֹרִים וּפְרִיז'יִדֵר, תַּנּוּר וְכֵלִים לְבִשָּׁל, וְזֶה

אָשֶׁר לֹא שָׁנָא — לֹא שָׁנָב בְּנַחֵל רָטוּ

הַכֹּל עוֹלָה כֶּסֶף, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּנִּיחַ אֶת
הַבְּחוּרִים לְצֵאת לְהַפְיִץ קְמִיעוֹת, וְנוֹכַח לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁנָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ב סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵשְׁתוֹ שֶׁל ... הַזְּמִינָה מִשְׁטָרָה, הִיא רוֹצֵה לְסַבֵּךְ אֶת
... תַּחֲיָה, וְאֵת ... תַּחֲיָה, כְּדָאֵי לְלַכֵּת עוֹד הַבְּקָר לְעוֹזֶרֶת סוֹצְיָאֵלִית,
כְּדֵי לְאֲשַׁפּוֹ אוֹתָהּ בְּבֵית חוֹלִים, לְפָנַי שִׁיְהִיָּה לָהּ שֶׁבֶר עֲצָבִים.

בְּעֵינַי הַמִּשְׁטָרָה שְׁמַבְקָשִׁים אוֹתְךָ לְחַקֵּרָהּ, אֶתָּה הַיִּיתָ עֲסוּק
עִם הַזְּפֹת, וְכָךְ שִׁיפֵל ... בְּבוֹר שֶׁכָּרָה לְעֲצָמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקוֹנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִקְבַּל שְׁלִילָה
לְרִשְׁיוֹן שְׁלֵשָׁה חֳדָשִׁים, וְיִצְטָרֵךְ לְנִסֵּעַ עִם אוֹפְנִים, וְכָךְ הוּא יִלְמַד.

הַעֲקָר תַּתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפְחַד מֵאֵף אֶחָד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁנָב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ב סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נֶצַח.

בְּאֵתִי לְאֵחֵל לְכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית עַל הַלְדָּת

רטז אָשֶׁר לֹא שָׁנַג — לֹא שָׁנַד בְּנַחֵל

בְּתַכֶּם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ב סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נְצַח.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָת
בְּנֵכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה הַבְּרִית בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְתָרוּ
רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

וְהַעֲקֹר שְׂתַרְגִּישִׁי טוֹב וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף,
וְנִשְׁמַח כְּלָנוּ בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁנַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ב סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נְצַח.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָת
נְכֻדְכֶם. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת בְּבֵיתְכֶם, רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת,
וְתַצְּלִיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שנה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה אל התלמיד היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד רצייתי, שפתחיל להתמיד בלמוד משניות בכל יום ויום חק ולא יעבר, תגרס ח"י פרקים משניות, וכן רצייתי שתגרס הרבה גמרא, כדי שתזכה לסיים את כל הש"ס, כי כף מקבל מרבנו ו"ל: מי שזוכה לסיים את הש"ס, ממשיך על עצמו צלם אלקים. לכן אני מאד מאד רוצה, שתזכה לסיים את כל הש"ס בדרך גרסא פעם אחר פעם, ועל כלם — תראה ללמד הרבה "ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם, ואם אני אשמע במשך הזמן שאתה מתמיד בלמוד, ויש לך מדות טובות, אקח אותך אצלי, אבל תנאי כפול, שתהיה מתמיד גדול בתורה, ואל תסתובב עם ארתי פרחי, סתם ילדים שמסתובבים בלי תכלית, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להיות ירא שמים אמת, והוריה יזכו לרוות מפה רב נחת דקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשתדל לחטף בכל יום תורה ותפלה, כי זה רק מה שנושארה מהאדם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְשִׁמְעַ בְּקִרְוֹב מְאֹד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִהֶבֶת
שֶׁלְךָ ... תַּחֲיָה.

רק תתחזק אתה ואשתך, ואל תפנסו בלחצים, כי גדול אדוננו
ורב להושיע, פי חכמינו הקדושים אמרו (נדה לא): "אין בעל הנס
מפיר בנסו", אתם לא יכולים לתאר את גדל הנס שעשה לכם
הקדוש-ברוך-הוא, שזכיתם לחתן שלשה ילדים, שבשעה שאנשים
מתתנים רק את הבן הראשון, שהוא בן עשרים ושנים עשרים
ושלש, ואתם זכיתם זכות כזאת.

זכרו נפלאותיו, ואל תשכחו מה עשה אתכם השם יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ותשואות חן על הדבורים שכתבת.

ומאד מאד שמחתי לשמע את הטוב ממך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם רק טוב בחיים, ואני מאד
מאד מבקש אותך להחזיק מעמד ולא להשבר, כי גדול אדוננו ורב
להושיע, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנשמע רק בשמחות
תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְצִיטִי שֶׁתְּחַבֵּר הַלֵּילָה אֶת הַרְמְקוּלִים לְאוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ דְּחוּף מְאֹד לְדַבֵּר עִם כָּל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכְּנָן תִּרְאֶה שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן, וְכֵן בְּעֵגְזֵן הַקְּמִיעוֹת תִּרְאֶה שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן, שְׂיִהְיֶה מִסְפִּיק לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּלֵם רוֹצִים לְהַפְיֵץ אֶת זֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אוֹתָם מִכָּל הַפְּגוּעִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לָךְ מַה לְפַחֵד כָּלֵל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת, וְלֹא יַחֲסֹר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ כָּל יוֹם וְיוֹם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע.

תִּרְגִּילִי אֶת עֲצָמֶךָ לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם אֶת מְזֻמּוֹר כ"ט שְׁבַת־הַלֵּים, וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם פְּחַד מִשׁוֹם רוּחַ רָעָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְחַלְדֵי בְּנִגְל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שם.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

תראי לשמור עצמך, ואל תתבלבלי משום בריה שבעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע, כמובן שהשם יתברך לא יעזב אותך, פי לכל אחד יש את הנסיונות שלו, ולכן העקר להתחזק בכל האפנים שבעולם, ולא להתבלבל, תשמרי את עצמך מאד מאד מאנשים פרוצים שרוצים לשבר בתים, חס ושלום, ואני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי בחייהך.

וכל פעם שיש לך משהו שמפריע לך וכו', או שאת נזכרת במשהו וכו', תראי לכתב לי, ואני אחזיר לך, העקר אל תדאגי, פי הקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין מלבדו נמצא, הקדוש-ברוך-הוא רק מחכה לתפלת ישראל, אשרי מי שמתפלל, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שסא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום רב אַל ... תחיה.

שמעתי שהיית היום במעון, ואימת על המטפלות וכו' וכו', אני מכרח להגיד לך, אני אתן לך הזנה אחרונה, אם עוד פעם תגשי שם, לא רק שאני מוציא אותך מהקהלה, ולא תהיה לך דריסת רגל בתוך הקהלה, אלא אני פותח נגדך תיק אישי לאיום לרצח במשטרה, זכרי היטב שהזהרת, זה לא דרך להתנפל ולהרביץ

אָשֶׁר לֹא שׁוֹב — לֹא שׁוֹג בְּנַחֵל רַכָּא

עִם הַיַּדִּים, מִיֵּלֵא מַה שֶּׁקָּרָה אֶתְמוֹל, אֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר, אֲבָל חֲצֵפָה
כְּזֹאת לְבוֹא וּלְאִים עַל מְטַפְלוֹת, עַל זֶה אֲנִי לֹא אֶעְבֵּר, כִּי אֲנִי נוֹתֵן
גַּב אִישִׁית לְכָל הַמְטַפְלוֹת, וְהַמְנַהֵלֶת בְּמַעוֹן הִיא אֶף וְרַק ... תַּחֲתֶיהָ,
וּמַה שֶּׁהִיא עוֹשֶׂה, זֶה עַל דַּעֲתִי. וְלָכֵן אֵין לָךְ מַה לְהִתְעַרֵּב.

רְאֵי כִּי הַזְהַרְתָּ.

הַמְאֲחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה...

לֹא שׁוֹב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַמְטַפְלוֹת הַיְקָרוֹת
וְהַמְסוּרוֹת שֶׁל מַעוֹן "בְּרַבֶּת ה'".

מְאֹד מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ, שֶׁבָּאָה אִיזוֹ מְטַרְפֶּת לְאִים עֲלִיכֵן
וְכוּ', אֵל תִּפְחָדוּ, אֲנִי עוֹמֵד מְאַחֲרֵיכֶם, וְאִם עוֹד פֶּעַם תָּבוֹא, אֲנִי
פּוֹתֵחַ נִגְדָה תִּיק בְּמִשְׁטָרָה, הַמְנַהֵלֶת שְׁלָכֶם זֹו רַק הַגְּבֻרַת ... תַּחֲתֶיהָ,
אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֲדוּת,
וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַחֲדִיר בְּפַעּוּטוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן הַבָּל
פֶּה שְׂאִין בּוֹ חֲטָא — אָמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשִׁיר אִתֶּם נִגּוּנֵי
וְשִׁירֵי אָמוּנָה, וּבִזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.

הַמְאֲחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שׁוֹג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! עַם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה רַחֲמִים, וְכַתִּיב (משלי כא, לא): "סוֹס מוֹכֵן לְיוֹם מִלְחָמָה וְלַה' הִישׁוּעָה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ וְ"ל (תענית ט): "אֵין סוֹמְכִים עַל הַנֶּס", וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר לֹא לָלֶכֶת בְּמָקוֹם סַכָּנָה, וְכֵן טוֹב לָלֶכֶת עִם אִפּוֹד מְגֵן וְקִסְדוֹת, כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר, וְהַשׁוֹמֵר אֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂכָבֵר לֹא גִדַע מִצְרוֹת.

לְדַעֲתִי כָּל הַצְּרוֹת שֵׁישׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, זֶה מִשְׁנֵאת חָנָם שֵׁישׁ בֵּינֵנוּ, וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא נִסְדַּר אֶת זֶה, לֹא יוֹעִיל שׁוֹם תְּפִלָּה וְכוּ', וְשׁוֹם עֲצָרוֹת וְכדוּמָה, כִּי דִיקָא אֱלֹהִים אֲנָשִׁים שְׁעוֹשִׁים יוֹם תְּפִלָּה וְכוּ', וְעֲצָרוֹת וְכוּ', הֵם הֵם אַחֲרָאִים עַל הַפְּרוּדִים וְעַל הַשְּׁנֵאת חָנָם שֵׁישׁ בֵּינֵנוּ, לָכֵן בְּשָׁמַיִם צוֹחֲקִים מֵהֵם, וְאוֹמְרִים לָהֶם — קִדָּם תִּרְאוּ לֹא לַעֲשׂוֹת שְׁנֵאת חָנָם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁתִּהְיֶה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וְאַחֲרֵיכֶן תִּבְּאוּ לְהַתְּפַלֵּל, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד שׁוֹנֵא כְּשֵׁישׁ שְׁנֵאת חָנָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתִי, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא ססד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשָׁמַע שֶׁהַתְּקַבְּצָתֶם יַחַד, וְקַבְּלָתֶם עַל עֲצֻמְכֶם קִבְּלָה חֲזָקָה בְּאַמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּבְכַמּוּדוֹת טוֹבוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְשִׁיכוּ לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד, וְלִהְיִיד בְּיַחַד הַרְבֵּה תְּהִלִּים, כִּי יֵשׁ עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה גְּזֵרוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂצְרִיכִים לְבִטֵּל, וְאִי אִפְשָׁר לְבִטֵּל אוֹתָם אֲלֵא עַל-יְדֵי אַהֲבַת חָנָם, וְלִהְרַבּוֹת בְּתְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה מְקַבְּלַת בְּשָׁמַיִם רַק כְּשֵׁישׁ אַהֲבָה בֵּין נִשְׁמוֹת

ישראל, כי אם יש, חס ושלום, שנאת חנם ופרודים בין נשמות ישראל, התפלה לא עולה למעלה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לט), שבשביל זה מקבלים על עצמם מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" לפני התפלה, כי התפלה לא עולה למעלה אלא פשיש שלום ואהבה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע טוב מך שהיית באמת קנאית, עם כל זאת צריכים מאד לשמר לא להגביה ידים, אין לך מה להתנצל, חסדי השם יתברך, שאני שומע שיש אחת שלכל הפחות עוזרת לי.

בענין ההיא שהרביצה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהיא כבר עזבה את יבנאל, כי אני עושה כל מיני מאמצים שהיא תעזב את הקהלה שלנו, רק אל תבלבלי את עצמך, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך, אל תהיי קנאית על בעלך, ואל

תַּצַּעֲרִי אֶת בְּעֵלְךָ עַל כָּל דְּבַר קֶטֶן, הוּא אִישׁ תָּמִים הוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת,
מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַפְּצָה, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אֶת רוּצָה מִמֶּנּוּ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וּלְהַפְיִין אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים וְאֶת הַקְּמִיעוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁנַשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד. אָנִי
מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תַּצַּעֲרִי אֶת בְּעֵלְךָ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ טוֹב
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שמו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפֹּל
בְּדַעְתְּךָ לְרַגַע, הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הוּא בְּנֹדְאִי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר רַק אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית,
הַצְּלָחָה פְּזוּ, שְׂאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, הַעֲקֵר אֵל
תְּדַאֵג, אָנִי תְּמִיד מִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרְךָ בְּכָל יוֹם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ,
שְׂתַצְּלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, כי סוף כל סוף נתקבצו ביחד הבנות, וקבלו עליהן קבלה, אין עוד שמחה משמחה זו. ולכן אני מאד מודה לך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתמשיכו, ואני כותב לך בכתב בנפרד, הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתמשיכו בך.

אני נותן לך את הגב לכל הענין של גהול בית-הספר, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הטוב ביותר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי שאתם שמחים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נזכה לבישר בשורות משמחות, אני נותן חתן טוב טוב, מצין בכל המעלות לבת שלך, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה לחתן אותם, בעזרת השם יתברך, ביום תמישי י"ג מנחם-אב הבא עלינו לטובה.

נא ונא ראי לחזק את הבנות שלומדות במדרש-שיה, כי מסכנות, אין להם מי שישגיח, ומי שילמד אתם, ולכן זו מצוה גדולה מאד

רכו אֲשֶׁר לא שע — לא שעא בנחל

לחזק אותן, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שיהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

בשמחה רבה אבשר לך, שמיום רביעי זה ט"ו סיון, נתחיל כולל חדש בשם "אור הצדיק", וזה אף ורק לתלמידים שלמדו בישיבת "דמשק אליעזר", ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחו הן בלמוד והן בפרנסה, כי זה יהיה תחת נהול של האברך ... גרו יאיר, ואני מאד רוצה, שכל אחד יעשה לעצמו שעור כפי הליוח הרצוף פה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ותכנס בכולל, ויהיה לך שפע גם בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידים ברסלב", הגרים בניבנאל "עיר ברסלב". הוי"ה עליהן ישרה שכנתו תמיד, וישמרון ויצילן מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

קדם כל אתחיל עם בשורה משמחת, לפני כמה דקות קבלתי בשורה משמחת, שבתי ילדה תאומים, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבשבת אהיה פה ביבנאל.

עכשו רציתי לדבר מדבר לא כל-כך געים שארע, שהגביהו ידים זה על זה. חכמינו הקדושים אומרים (סנהדרין נח:): המגביה ידיו על חברו, אף-על-פי שלא הנהו נקרא רשע, כמה שאני מדבר, שלא תהיה שנאת חנם בינינו, שלא תהיינה מריבות, וזה לא עוזר. אזי בהכרח שאין לי יראת שמים, פי חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ו:): כל מי שיש לו יראת שמים — דבריו נתקבלים וכו'. הנה מחר בלילה עושים עצרת תפלה בכל הארץ, ובשמים צוחקים ואומרים; אם לא תשרפו את השנאת חנם שבניכם, התפלות לא תעלינה למעלה. אומר רבנו ו"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן רלט): "אדברה גא שלום", עקר הדבור זה משלום, ולכן תקן האר"י ו"ל לקבל על עצמו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" לפני התפלה. והנה כמה שאני מדבר עם נשות אנשי שלומנו, שתהיה ביניהן אהבה לאהב זו את זו, תמיד מכרחה אחת או שתיים לנהג בתקיפות.

אבקש אתכן מאד, אתן גרות כאן כבר כחמש-עשרה שנה, וישנן הגרות עשר שנים, וישנן חמש שנים וכן שנה או כמה חדשים. אינני רוצה שאף אחד ידבר בשמי. לא מניתי אף אחת להיות שוטרת על הפכוד שלי. ואפלו אשה לעת עתה שהולכת עם השער, אבל הולכת עם פסוי ראש, שאף אשה לא תעז להעיר לה — אין לה אמונת חכמים, הלא היא כאן רק כמה חדשים, ומה תרצינה?! אינני רוצה שאף אחת תדבר בשמי. חסדי השם יתברך אני חי, אז אני יכול לדבר בשמי; אני הצעתי, שזו המדה של נשים צדקניות — לגלח שערות ראשן, אלו שעדין לא אוחזות בזה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר להן שתעשינה כן, אבל אינני רוצה שאשה אחת תאמר לשניה שאין לה אמונת חכמים, וזה מצער אותי, אין כדבר הזה שאשה תאמר כן לזולתה, כי זאת שאומרת כן — היא מצערת אותי, מה זאת אומרת לפגע בזולת?! מספיק צרות יש לנו במועצה, אתן יודעות שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, עם ...

הַרְשָׁע, עוֹשִׁים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁהַמְשַׁטְרָה תְּטַרְפֵּד אֶת הָאוֹלָם, הַיְשִׁיבָה וְהַכּוֹלֵל. אֲכַל אֵינִי נִבְהַל מֵהֶם, כִּי אֲנוּ נִשְׂאָר פֹּה, וְהֵם יִגְלוּ לְגִלוֹת סִמְדָר, וְאֲנוּ נִשְׂאָר פֹּה בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם דְּבַר! אֲנוּ נִבְנָה פֹה בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", עַל אַפֶּס וְעַל חֲמַתָּם, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוֹ וְתַגַּל נִפְשָׁנוּ. בְּאוֹלָם הַזֶּה תִּהְיֶינָה שְׂמֵחוֹת.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נוֹלַד בֶּן לְ"מִזְל טוֹב", נוֹלַדָּה בֵּת לְ"מִזְל טוֹב", נוֹלַדָּה עוֹד בֵּת לְ"מִזְל טוֹב", וּמִמֶּשׁ עוֹד מַעַט נִשְׁמַע עוֹד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, עוֹד וְעוֹד "מִזְל טוֹב" בְּקַהֲלָתָנוּ. וְהִנֵּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, גַּם אֲצִלֵי יֵשׁ "מִזְל טוֹב", וְתִהְיֶינָה רַק שְׂמֵחוֹת אֲצֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתִּהְיֶינָה שְׂמֵחוֹת אֲצֵל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְזֹאת אֲנוּ רוֹצִים, כִּמָּה אֲנוּ מְדַבְּרִים עַל אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל לְאַהֲבָה זֶה אֶת זֶה, וַיֵּשׁ לְקַיֵּם אֶת הַדְּבָרִים.

אַמוֹנַת חַכְמִים זֶה תְּלוּי כָּל אֶחָד כְּפִי לְבוֹ, וְאִין שִׁיף לֹמַר לְזוֹלַת — אִין לָךְ אַמוֹנַת חַכְמִים, כָּל אֵלּוּ הַמִּתְגַּרִּים בְּזוֹלַת — הֵם נִגּוּעִים בְּחִסְרֵי אַמוֹנַת חַכְמִים.

אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, אִם לֹא תִּהְיֶה בֵּינֵינוּ אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, אֲנוּ אֲשֵׁמִים בְּכָל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל. בַּחוּץ אֵינֵנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן, הַשְׂנֵאת חֲנָם כְּלִי-כֶּף חֲזָקָה, וְלַצְעָרָנוּ הַרְבֵּי, לֹא יוֹעִילוּ שׁוּם עֲצָרוֹת וְכוּ'. עוֹמֵד לְהַתְּרַחֵשׁ מִשְׁהוּ רְצִינִי בְּאַרְץ, מִי שֵׁיכּוֹל לְהַצִּיל אֶת זֶה הַדָּ' אַמוֹת שְׁלָנוּ — הַכּוֹלֵל שְׁלוֹמְדִים שֵׁם תּוֹרָה לְשִׁמָּה, מִתּוֹךְ דִּחְקוֹת וְעֲנִיּוֹת, אֲכַל בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, זֶה יָבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה. הַתְּלַמּוּד תּוֹרָה, הַבֵּית-סֵפֶר, הַפְּעוּטוֹן שְׁלָנוּ, שְׂמֵדְבָרִים רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק מִרְבֵּנוּ ז"ל, רַק מֵאַמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, זֶה מֵהַ שֵׁיבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה. וְאוֹי לְעֵינַיִם שִׁיף רּוֹאוֹת, שְׂאֲצֵלְנוּ צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת מְרִיבוֹת עַד כְּדֵי הַגְּבַהַת יָדַיִם, אֲנִי מוֹחָה עַל זֶה קְשׁוֹת, וְאֲנִי מַצְטַעַר לֹמַר — אִם יִקְרָה כְּזֹאת בְּשֵׁנִית, אֲבַקֵּשׁ אֶת אֵלּוּ שְׂאִין בִּיכְלָתָם לְעַצֹר יְדֵיהֶם — שְׂיַעֲזְבוּ קַהֲלָתָנוּ. הֵימָכֵן?! עֲלִינוּ לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת וְלֹא לְגַעַת אֲשֶׁה בְּזוֹלָתָהּ, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשְׁכֶן מְאֹד, שְׂאֵף אֲשֶׁה לֹא תִּהְיֶין לֹמַר לְאִשָּׁה שְׂנֵיָה: אִין לָךְ

אַמונת חכמים במוהרא"ש. פי כל אלו שאמרו פן, ברחו לבסוף מיבנאל, ונראה עוד כמה שנים איך הילדים שלהם נראים, ואיך הילדים שלנו נראים — התחתנו בגיל צעיר, יש לכן נחת, תתבוננו על הזוגות הצעירים וכו' איזה נחת וחסן. אכל כל זה תלוי אם תעזרו לי.

ומהי העזרה שלכן: אהבה ואחדות, לא להשפמש בידיים.

אבקש את כלכן, שתגדנה יחד עוד הלילה מזמור ק"ט, אשה אחת תקרא, וכלן אחריה, ואחר-כך לומר "יהי רצון", שכל מי שמציק לנו, ורוצה לסגור לנו את האולם, הישיבה והכולל, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שהוא יתבטל מה שיותר מהר, ואחר-כך תרקדנה מרב שמחה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'): על-ידי רקודים והמחצת פה, ממתיקים הדינים; ולכן אני רוצה שתאמרנה כלכן מזמור הנ"ל, וכן תאמרנה "יהי רצון", שכל אלו שמזיקים ומציעים אותנו, ורוצים לסגור לנו את האולם והכולל והישיבה, והתלמוד תורה והבית-ספר, שכל הקללות שקלל דוד המלך את שונאיו, יפלו על ראשם. ואני חוזר ומדגיש, אל תשפמשנה בידיים, זה נגד זה.

אבקשכן מאד, עם ישראל נמצאים בעת צרה גדולה מאד מאד, הקדוש-ברוך-הוא זכה אותי עם הקמיע, אשרי מי שיכול להפיצו ליותר יהודים שלא ינזקו, חס ושלום, כי עומד להתרחש אסון גדול, הקדוש-ברוך-הוא זמתיק את הדינים שלא יקרה, אבל מה לעשות? השנאת חנם בוערת מאד מאד. שמו שמים! להיכן הגענו, שנשנא זה את זה, וזה קורה בכל הארץ, אבל עלינו להיות דגמא תיה, שאצלנו אין שנאת חנם, אין אלימות, אין הרמת ידים.

אבקש שוב ושוב את כל הנשים, שאף אשה לא תציק לזולתה, שאין לה אמונת חכמים, פי מי שאומר כף לה אין אמונת חכמים.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל מה שאני מבקש אתכן — תקבלנה, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שתהיינה רק שמחות בין אנשי

שְׁלוֹמֵנו, וְאִם אָנוּ נִהְיֶה שְׂמֵחִים, אָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל תִּהְיֶה שְׂמֵחָה לְכָל
עַם יִשְׂרָאֵל, וּמִי לֹא רוֹצֶה שְׂתִּהְיֶה שְׂמֵחָה לְעַם יִשְׂרָאֵל?!

אֲבָקֵשׁ מְאֹד אֶת כָּל הַנָּשִׁים שְׂמֵפִיצוֹת אֶת הַקְּמִיעַ, שְׂתִּפְצְנָה גַם
אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, שְׂיִדְעוּ מֵהֵיכֵן הַקְּמִיעוֹת, וְעַם יִשְׂרָאֵל חֹפְצִים
בַּקּוֹנְטְרָס, שֶׁזֶה מִמֶּשׁ חֲמָצוֹן, וְזִקּוּקִים לָזֶה.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאִינָה לֵהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, שְׁלֹא יִקְרָה מִקְרָה מְזוּעָזַע
כְּזֶה, שְׂנָשִׁים תִּגְבְּהֶנָּה יָדִים עַל זִוְלָתָן, לֹא יִתְכַן בְּדָבָר הַזֶּה!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂהַרְשַׁע מְרָשָׁע, טָמֵא מִטָּמֵא שְׂמוֹסֵר
אוֹתָנוּ יוֹם וְלַיְלָה לַיְלָה וַיּוֹם, תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלָה. אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִּקְוֶם עַכְשָׁו אֲשֶׁה, שְׂתִּאֲמַר בְּקוֹל רֶם אֶת פָּרֶק ק"ט
פְּסוּק בְּפְסוּק, וְכַלְכֵּן תִּאֲמַרְנָה עִמָּה, וְאַחֲרֵי-כֵן נֹאמַר אֶת הַיְהִי רְצוֹן,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנִשְׁמַע
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, הִינֵנָה בְּאַחְוָה וּבִרְעוּת, וְאִז תִּרְאִינָה אֵילוּ נְסִים
נִגְלִים יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ.

אֲקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה גְּדוֹל בְּשַׁבַּת הַבֹּאָה,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא עִמָּנוּ.
וְאִנּוּ אוֹהֵבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְכֵן בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֶה שְׂתִּגִּיד לְבַחּוּרִים, שְׂשִׁימְרוּ אֶת שְׂטִחַ
הַיְשִׁיבָה נְקִי, וְשְׁלֹא יִזְרְקוּ מֵהַחֲלוֹן שׁוֹם זָבֵל, כִּי אֲנִי עַכְשָׁו נִמְצָא

בְּבַעֲיָה רְצִינִית, וְהִרְשָׁעִים רוֹצִים רַק לְסַגֵּר לִי אֶת הַיְשִׁיבָה, אֶת הַכּוֹלָל, וְאֶת הָאוֹלָם וְכוּ', "תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל זֶרַעַךְ יִדְמוּ כְּאַבְן", כִּי יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, בֶּן יִמַח שְׁמוֹ מִלְּהַזְכִּירוֹ, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ הַטֵּמָא, מְסִית וּמְדִיחַ יוֹמָם וְלַיְלָה, לְכֵן אֲנִי מְאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּגִּיד לְבַחוּרִים לְשִׁמּוֹר עַל הַמְּקוֹם שֶׁיְהִיָּה נְקִי, כִּי אַחֲרַת אֲנִי אֲמַסֵּר חֲזָרָה אֶת הַיְשִׁיבָה הַחֲדָשָׁה לְכוֹלָל "אוֹר הַצַּדִּיק", וְאֲנִי מְאֵד מְאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲמַד עַל זֶה חֲזָק.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַצְּלָחָתְּם בְּדִין, אַתָּה לֹא אֲמַרְתָּ לִי כְּלוּם, וְלֹא מֵה קָרָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שֶׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

בְּעֵינַי מַה שְׁאַתָּה שׂוֹאֵל אִם מִתָּר לְהַכְנִס בְּכֹל מְקוֹם עִם הַקְּמִיעַ וְכוּ' — מִתָּר, וְאִם זֶה לְאַשָּׁה בְּשַׁבָּת, זֶה תְּכַשִּׁיט, וְאִין מַה לְדַאָּג.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֲזָק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל הַשִּׂמְחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁאַתָּה בְּשִׂמְחָה, כִּי אִם אַתָּה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, גַּם אֲנִי אֶהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד, שֶׁמְנַסִּים אוֹתוֹ בְּעֵינַי הַשִּׂמְחָה. וְלְכֵן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵז טוֹב לְכַלְנוּ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

באתי לברוך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הלדת הבן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתכניסו אותו לבריתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו, ותרווי רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציקם.

העקר תשתדלו תמיד להיות בשמחה, כי אין עוד דבר שמחזק את האדם יותר משמחה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מו"ק, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, צריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה, וגם חכמי הרופאים אמרו, שהשמחה היא רפואה לכל. ואמר רבנו ז"ל (שיחות ה"ר, סימן קעז), שצריכים לשמח שיש לנו רבי כזה, אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא שעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב"
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם, יען שהרשעים כפים נגרש השקט לא יוכלו,

וְאִינָם נֹחִים לְרַגַע עִם הַמְסִירוֹת שְׁלָהֶם, עַל-יְדֵי הַהֶסְתּוֹת שֶׁל הַסֵּם"ד-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, וְלִכֵּן אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה, שְׁנִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲסוּ וִירַחֵם עָלֵינוּ, שְׁכַל אֱלוֹ הַרוּצִים לְהַרַע וּלְהַצִּיק לָנוּ, וְלִסְגֹר לָנוּ אֶת אוֹלָם הַשְּׂמַחֹת וְאֶת הַכוֹלָל וְהַיְשִׁיבָה, שְׂיִפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָה וְפַחַד וְכָל הַקְּלָלוֹת שֶׁקָּלַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ אֶת שׁוֹנְאָיו, יִפְּלוּ עַל רֹאשָׁם, וְלִכֵּן תִּתְחִילוּ לְהַגִּיד עוֹד פַּעַם מִזְמוֹר ק"ט, וְלוֹמַר אַחֲר־כֵּךְ "יְהִי רְצוֹן" כָּל אֶחָד כְּפִי הַגִּסָּח שְׁלוֹ, שְׂיִתְבַּטֵּל כָּל הַמוֹנְעִים וְכָל הַקְּלָלוֹת שֶׁקָּלַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ אֶת שׁוֹנְאָיו יִפְּלוּ עַל רֹאשָׁם.

וְכֵן רְצִיתִי, שְׂתַרְקְדוּ כָּל יוֹם, כְּדֵי לְהַמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים שְׂיִשׁ עֲכָשׁוּ עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׂיִמִּי אֵימִים הוֹלְכִים לַעֲבוֹר עַל גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֵן, לֹא תִקוּם צָרָה פְּעַמִּים, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת וּלְהִתְאַחַד יַחַד, וּלְהַמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי אַחֲדוּת וְאַהֲבָה שְׂתִהְיֶה בֵּינֵינוּ, וְאָסוּר לָנוּ לִפְחוֹד מִהַרְשָׁעִים, כִּת הַשְּׂטָן וּבְרֵאשָׁם הַסֵּם"ד-מ"ם הַרְשָׁע, אַדְרָבָה נִרְאָה לָהֶם שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מִפְּחָדִים מֵהֶם, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרְךְ.

נָא וְנָא שְׁכַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יִקְבַע לְעַצְמוֹ זְמַן לְלַמַּד בְּכָל יוֹם בַּתּוֹךְ הַכּוֹלָל — קִצַּת מְקָרָא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לוֹ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שְׁעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַתְּלִמִּיד ... נְרוּ יֵאִיר, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבְּשׂוּר לִי תַמִּיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּמִדְרָשׁ, כְּסִדְרָן דִּיקָא, כִּי אֵין עוֹד יוֹתֵר טוֹב
מִלְּמוּד תּוֹרָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַעֲקֵר תִּזְכֹּר אֶת הַכָּלֵל שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂמַעַט גַּם-כֵּן טוֹב,
כִּי אֲסוּר לְהִכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד הַרְּבֵה, כִּי אֵז יִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְלִכֵּן
מַעַט גַּם כֵּן טוֹב, וְכִּי תִתְחַזַּק וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׂאֲתָה
נוֹחַן בְּיוֹם רַבִּיעִי כַּמָּה שְׁעוּרִים, כִּי כָּל הַמְּקַיִם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל,
כָּאֵלוּ קַיִם עוֹלָם מְלֵא, וְכָל שְׁפָן שְׂזוּכִים לְקַיִם כַּמָּה וְכַמָּה עֲשׂוֹת
נֶפֶשׁוֹת — אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי אֲצֵלוּ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד חָשׁוּב
כְּשׂוּזוּכִים לְקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְהַתְּדִיר בְּהֵם יִרְאֵת
שְׂמִים.

מָה אָמַר לָךְ! הַעֲגַמְתָּ נֶפֶשׁ וְהַצְּעַר שְׂיִישׁ לִי בְּעַנְיִן אֵלוֹ הַרְּשָׁעִים
שְׂרוּצִים לְסַגֵּר לִי אֶת הָאוֹלָם וְאֶת הַכּוֹלֵל וְאֶת הַיְּשִׁיבָה וְכוּ', וְלִכֵּן
אֲנִי מָאד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ תַּעֲמַד מָאד חֲזָק, שְׁתַּבְּחוּרִים יִחְזִיקוּ אֶת
הַמְּקוֹם נְקִי, כִּי אַחֲרַת הֵם יִחְזְרוּ לְמַעְלָה, וְאֲנִי אֲתֵן אֶת הַיְּשִׁיבָה
לְכוֹלֵל "אוֹר הַצְּדִיק", כִּי הִגַּה יֵשׁ לָנוּ מְקוֹם חֲדָשׁ, מְקוֹם נְקִי, וְלָמָּה

אָשֶׁר לֹא שַׁעַח בְּנַחַל רַלְה

כָּבֶר צְרִיכִים לְזֶרֶק אֶת הַנֶּזֶל דְּרֹךְ הַחֲלוּן; וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אוֹתְךָ, שְׁתַּגִּיד לְבַחֲוֵרִים שְׂיַחְזִיקוּ אֶת הַמָּקוֹם מְאֹד נָקִי.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלִם, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי
צְבוּר, הוּא צָרִיךְ לְעַבֵּר הַרְבֵּה עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה
לְהַחְזִיר מֵעֲמֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֵדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרֹכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שַׁעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחְזִיקוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַעֲקָר, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְאִי אֲפֹשֶׁר בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן לְעֻזֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, אֲלֹא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, וְאַתֶּם צְרִיכִים
לְשִׂמַח מְאֹד, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אֶתְכֶם עִם יְלָדִים חֲמוּנִים,
וְהִנֵּה אַתֶּם עֹכְשׁוּ הוֹלְכִים לְקִנּוּת בֵּית, הִיִּיתִי מֵעֵץ לְכֶם לְהוֹרִיד אֶת
הַמַּחִיר כַּמָּה שָׂרֵק אַתֶּם יְכוּלִים, כִּי הוּא לְחוּץ לְמִכּוֹר אֶת זֶה, וְאִם
הוּא שָׁלֵם עֹכְשׁוּ בְּסוֹךְ הַכָּל שְׁבַעִים אֲלֶף דוּלָר, לְמָה שְׂיִבְקֵשׁ מִמְּכֶם
מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי
יְדֵיכֶם, וְתָמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שֶׁעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂפַתְחָתָךְ כָּבֵר אֶת הַמְדַרְשֵׁיהַ לְבָנוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לָהֶם מְקוֹם, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

בְּעֵינֵי הַשְּׁעוּרִים, בְּיָדָאֵי טוֹב מְאֹד שִׁיְהִיָּה מְסֻדֵּר, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂתַּעֲזֹר לְלַמֵּד אֶת הַבָּנוֹת אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שֶׁפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַּחֲזִיקוּ אֶת הַמְּקוֹם הַחֲדָשׁ נְקִי, אַחֲרַת אֲנִי אֲצַטְרֹךְ לְשִׁלֹּחַ אֶתְכֶם חֲזָרָה לְקוֹמָה שְׁלִישִׁית, כִּי לֹא יִהְיֶה דְבַר בְּזָה, שְׂכַבְּנֵן חֲדָשׁ שְׂבַקְשֵׁי גָמְרוּ לְבָנוֹתוֹ, שְׂתַּזְרְקוּ אֶת הַזָּבֵל מִהַחֲלוֹן, וְכֵן סְבִיב הַבְּנֵן יִהְיֶה זָבֵל, אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׂתַּהֲיֶה תוֹרְנֹת, הַמְּקוֹם הַזֶּה מְכַרַח לְהִיּוֹת נְקִי, אַחֲרַת אֲנִי לֹא מְרַשָּׂה לָכֶם יוֹתֵר לְהַכְנִס שָׁם, וְזֶה לֹא יוֹעִיל לָכֶם שׁוּם בְּקֶשָׁה, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׂלֹא תַצְעֲרוּ אוֹתִי בְּזָה.

רְצִיתִי שְׂתַּנְקוּ בְּפָנַי אֶת הַמְּקוֹה, וְכֵן לְקַחַת אֶת הַסְּפִסְלִים עִם

אָשֶׁר לֹא שָׁפָא בְּנַחֵל רְלוּ
עֲגָלָה לְתַלְמוּד תּוֹרָה, כְּוֹנְנִי עַל הַסְּפָסְלִים הַזְּרוּקִים בַּחוּץ, כִּי שָׁם
צָרִיכִים אֶת זֶה בְּשָׁבִיל הַיְלָדִים.

נָא וְנָא תַתְּחִילוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה כְּסִדְרָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁפָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרַת בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינֵי הַיְלָד ... אִם אַתֶּם רוֹצִים לְקַחַת אוֹתוֹ לְבֵית שְׁלָכֶם, אֵין
מַצּוּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וּבְפֶרֶט אִם יִהְיֶה חֶבֶר שֶׁל בְּנֶךָ, וּבִיחַד יִלְמְדוּ
וְיִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, תַּהְיֶה טוֹבָה לְשָׁנֵי הַיְלָדִים.

תֵּרָאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מֵינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וּלְשִׂמְחָה אֶת נֶשֶׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת
מְאַחְדִים יוֹתֵר מִתְּמִיד, כִּי אֵלּוּ הַרְשָׁעִים רוֹצִים לְסַגֵּר לָנוּ אֶת אוֹלָם
הַשְּׂמֵחוֹת, וְאֶת הַכּוֹלָל, וְאֶת הַיְשִׁיבָה וְכוּ', אֲבָל עַל-יְדֵי הָאַחֲדוּת
שֶׁתַּהְיֶה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנַחְנוּ נוּכָל לְהַתְקִיף אוֹתָם, וּמִתִּי שִׂיְהִיָּה
הַיּוֹם נֹזְכָה לְהַצְלִיחַ, כִּי כִּף אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע: סְגֻלָּה
לְהַצְלִיחַ עַל הַרְשָׁעִים — שְׁלֹא לְפַחַד מֵהֶם כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שפב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר,
תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה רוצה להתחיל לעשות התחלה חדשה בעבודת השם יתברך, ולהפגש בתוך האמונה, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיג את כל הבריאה כלה, על-ידי צומח, חי ומדבר, ואין שום דבר חוץ מעצם קיום אלקותו יתברך. ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לא לפל בדעתך כלל, אלא תהיה תמיד שמח, ותעשה את המצוות בשמחה עצומה, כי כשאדם שמח עם המצוות, בנה הוא מראה את טהרת לבבו.

נא ונא ראה להתחזק, וששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא לשמע ממך בשורות משמחות, ותמיד תכתב לי, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא שפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תִּתְאָר לְעֶצְמָךְ אֶחָד מִיָּנֵי אֶלֶף אֲלֵפִי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבָּבוֹת וְכוּ',
 וְכוּ', וְכוּ', אֵת גְּדֹל חַלִּישוֹת הַדַּעַת שֵׁישׁ לִי בְּכָל יוֹם, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן
 אֲנִי עוֹשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא נִשְׁבַּר מִשׁוּם דָּבָר, "כִּי אוֹיְבֵי אִישׁ
 אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ", אֲפִלוּ מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם מִתְעוֹרָר עָלָיו דְּבָרִים
 הַעוֹשִׂים כְּנֶגֶד רְצוֹנוֹ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָדָם צָרִיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא
 לְהִשָּׁבֵר, יְהִיָּה מִה שֵׁיהִיָּה וְיְהִיָּה אִיךְ שֵׁיהִיָּה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה.

וְלָכֵן אֵל תִּפְנֹס בְּיֵאוּשׁ, כִּי הֵיֵאוּשׁ זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַפֵּל, כִּי אֵין
 עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חֲמוּר מֵהֵיֵאוּשׁ. וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 לְשִׁבוֹת בְּמַחְנֶכֶם בְּשִׁבְתְּ הַבָּאָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁפַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְמַקֵּן אֶת הַקִּיר שֶׁל הַבַּיִת אֶצְלֶךָ,
 וְאֵל תִּחְשָׁב שְׂזוֹ אִיזוֹ חֲמָרָה אוֹ הַדוּר, זֶה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, יְכוּלָה לְהִיּוֹת
 מַפְלֵת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְאֵל תִּשְׁכַּח שְׁאֵתָה שְׁכֵן שְׁלִי, אִם יְהִיָּה סֶדֶק, אֵל
 תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת כְּדָרְכֶךָ... שְׁפֹל דָּבָר אֵתָה אוֹמֵר בְּסֵדֶר... אֲנִי
 יוֹדֵעַ... זֶה לֹא בּוֹעֵר... כִּי זֶה כֵּן פְּקוּחַ נֶפֶשׁ.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עִכְשָׁו בְּצָרָה מְאֹד גְּדוֹלָה, אֲכַל גְּדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ. אֲנִי מְקַוֶּה לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ, שְׁנַעֲבֹר עַל הַפֵּל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא שפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלותך, ט"ז סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר,
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם הוצאת את הבחור ... גרו יאיר, מהפכה, ואתה לא יכול להסתדר אתו, אתה לא צריך לתרץ את עצמך, כי זו טובה לכל התלמידים, כי לא יכולים להחזיק תלמיד מחצף בכפה, ואם זה לפי דבריך, טוב מאד עשית, ואל תכניס אותו יותר, אנחנו צריכים לראות מה שטוב לתלמידים, ולא מה שטוב להורים, כי אם ההורים אדישים, ולא עושים שום דבר, מה יכולים לעשות שיחזיקו ויחנכו את ילדיהם.

אני הקמתי את ישיבת "בית שלמה", כדי לחנך את הילדים לתורה ויראת שמים ודרך ארץ, אבל אם ההורים אדישים, שיחזיקו את הילדים בבית, אתה צריך לדעת, שחצפה זה הדבר הכי גרוע, ולכן ראה לזכור מה שתמיד אמרתי: חצפה הם שתי תבות: חוץ-פה, או פה-חוץ, מי שיש לו חצפה, להראות לו את הדרך החוצה, וזו טובה לכל התלמידים. ולכן שלא תהיה לה חלישות הדעת, ותחדיר בילדים אמונה ודרך ארץ, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל שבת שלום...

לא שפו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלותך, ט"ז סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר,
תְּלַמֵּיד יִשִּׁיבַת "דַּמָּשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת
 "אָשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּז לְנִפְשְׁךָ, כִּי כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב
 שֶׁכְּתַבְתִּי זֶה בְּשִׁבְלֶךָ, וְלָכֵן תִּתְחַזַּק לְלַמֵּד אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, וְזֶה יַעֲזֹר
 לְךָ.

הַעֲקֵר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ אֶת בֵּית זִוְגְךָ
 כְּמֵה שְׂיֹתֵר מֵהֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִשְׁמַע אֶת
 תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם...

לא שפז.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ז סִינן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזַּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְגֵּל
 אֶת עֲצֻמְךָ לְעִיֵן בְּכָל יוֹם בְּכֵמֵה מִכְתָּבִים בְּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר
 בַּנְחַל" מֵהִתְחַלֵּה, כִּי כָּבֵר יֵצְאוּ עַד עַכְשָׁיו כ"ז פְּרָכִים, וְזֶה יַחֲדִיר בְּךָ
 חֲזוּק עֲצוּם, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ רַק בְּשִׁבְלֶךָ כְּדֵי שֶׁתִּתְחַזַּק, וְאֲנִי
 מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזַּק, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם,
 כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן ב'): כְּשֵׁם
 שֶׁפְּרָצוּפֵיהֶם שׁוֹנִים כֶּף דְּעוּתֵיהֶם שׁוֹנוֹת, וְלָכֵן אֶסוּר לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל

רמב אשר לא שפח — לא שפט בנחל

משום בריה שבעולם, כל אחד חושב אחרת, ואי אפשר להעמיס את הדעת שלו על הזולת.

העקר תהיה בשמחה, והקדוש־ברוך־הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך שבת שלום...

לא שפח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע טוב ממך. יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתמיד נתבשר בשורות משמחות.

ראה לשמר על הזמן היקר שלך, כי עכשו בעת הבחירות זה הזמן הכי טוב, ולכן תשמר מאד על הזמן, ותלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש והלכה, אשר אין למעלה מזה. ועל כלם — תתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

לא שפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

אַשֶׁר לֹא שָׂצָ – לֹא שָׂצָא בְּנַחֵל רִמְג

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: "שׁ עֲנִין שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּמְצָא אֶת בֵּית זוּגָךְ וְתִתְחַתֵּן, וְתִשְׁפַּח מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁלָךְ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם...

לֹא שָׂצָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, "זוֹ סִינּוֹ ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב

מִמֶּךָ.

רֵאָה לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם כָּל מָה שֶׁאֵתָה צְרִיךְ –

בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, רַק תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, פִּי בְּאֵמַת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְלִכֵּן מִי שֶׁמִּתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם...

לֹא שָׂצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, "זוֹ סִינּוֹ ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו

נִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּתְבַּלְבְּלוּ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב

לְהוֹשִׁיעַ.

זָכְרוּ גַּפְּלֹאוֹתַי, תִּזְכְּרוּ תְּמִיד אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה לָכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזַכִּיתֶם לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לָכֶם
יְלָדִים בְּרִיאִים, אִיזָה חֶסֶד חַנּוּם זֶה מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִמִּיד תִּתְּנוּ
תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לא שצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ י"ח סִינַן
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, וּבְכֵבֵר כְּתַבְתִּי מִכְתָּב ל' ... גֵּרוּ
יְאִיר, שִׁישַׁתַּף אֶתְךָ פְּעֵלָה, וְלֹא יַחֲשֹׁב שֶׁזֶּה מִשְׁחַק יְלָדִים, וְתִמְצָא
פֶּה רְצוּף אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁשָּׁלַחְתִּי אֵלָיו, כִּי כְּשֶׁמִּתְחִילִים לְשַׁחַק
מִשְׁחָקִים כְּמוֹ יְלָדִים, אִזּ לֹא נִגִּיעַ לְשׁוּם מְקוֹם וְכוּ'.

אוֹדוֹת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ וְכוּ', אֶצְלִי הַכֵּל זֶה סִפְק סְפִיקָא
אִם ... אֲמַתִּי, אֲבָל אֶפְלוּ שִׁיְהִיָּה רַק אַחַד מִמָּאָה אֲמַת, אִזּ נִשְׁתַּף
אִתּוֹ פְּעֵלָה, כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתִּי לוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹצְרִים אֶת הָעִבּוּדָה בְּיוֹם
רֵאשׁוֹן, וְכֵן אֲנַחְנוּ מְחַלִּיפִים אֶת הָעֲמוּתָהּ, וּמָה שֶׁתּוֹכֵל לְפַעַל אֶשְׁרִיף
וְאֶשְׁרִי חֲלָקָה, כִּי אֲנִי רוֹאָה שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשָׁנָיו חֲרוֹק
עַל הַמְּבִנָה הַזֶּה, וְאֵת גְּדֵל הַצָּעִיר וְהָעֲגָמַת נִפְשׁ שִׁישׁ לִי, אִין אֶתָּה
יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אֲנִי צָרִיף לְהִסִּיחַ דַּעַת מְזָה, כְּדִי שְׁלֹא
יִתְפּוֹצֵץ לִי הַלֵּב וְכוּ', עִם כָּל זֹאת קָשָׁה לִי לְהִסִּיחַ דַּעַת — לְמָה
וּמָה אֲנִי צָרִיף לְסַבֵּל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה בְּשִׁבִיל זֶה.

רְאֵה לְכַתֵּב בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אֶת כָּל הַהִתְפַּתְחִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לא שצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת עַל שַׁבַּת הַבָּאָה
עֲלֵינוּ לְטוֹבָה בִּיבְנָאֵל, וַיְכּוֹל לְהִיּוֹת מְאֹד שְׁלִילָה אֶחָד אֶמְסֹר שְׁעוֹר
כְּרִצוֹנְךָ בְּבַת־יָם, עַד אֲמַצֵּעַ הַשָּׁבוּעַ הַבָּא אֲדַע, יְתֵן הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא אֶת הַחַיִּים.

אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם וְלֹא מִשׁוּם אָדָם
שְׁמַצִּיק לָךְ, כִּי כָּל מַה דְּעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד, כָּל מַה שְׁעוֹבֵר
עַל אָדָם זֶה רַק לְטוֹבָתוֹ. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לֹא
לְהִתְפַּעֵל, וְאֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת — בְּרַגַּע שְׁעוֹסְקִים עִם הַצָּבוּר צָרִיכִים
לְסַבֵּל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא שצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁתַּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה

רמו אֲשֶׁר לֹא שָׂעָה — לֹא שָׂעוּ בְּנַחֵל

רְבָה, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן, כִּי בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה אָדָם יָכוֹל לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה, רַק אִם יִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק וְרִצּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא שָׂעָה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, "י"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהַכִּנְסֵת בִּי, שְׂאֵתָה מְשֻׁקֵיעַ בִּילָדִים יִרְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תַּצְלִיחַ עִם הַתְּלַמִּידִים.

הַעֲקֹר לְדַבֵּר אִתָּם אָמוּנָה, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵייתָא, אַהֲבָה אֶל הַתּוֹרָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצְלִיחַ עִמָּהֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר שְׂפָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִתְחַפֵּף לְטוֹבָה.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, שְׂתַעוֹרֵר אֶת הַתְּלַמִּידִים שְׂיִתְפַּלְלוּ, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב חֲמוּר, וּגְזַרַת סִגְיָה תוֹלָה עָלֵינוּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנַחֲפֵךְ אֶת זֶה לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא שָׂעוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, "י"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת מארגנת בין הנשים אמירת תהלים, כי אנחנו נצרכים עכשו לנסים גדולים, ובזכות התהלים שתאמרו ביחד נזכה להמשיך על עצמנו נסים גדולים, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שנראה נסים גדולים מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא שַׁצוּ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הבן וכו', את צריכה להבין, שלנו אין אפשרות לתת טפול מיחד וחנוף מיחד לבן שלך, כי אנחנו לא מוכנים לדברים כאלו, לכן ההכרח לשלח אותו לאיזה מוסד, ששם בן מטפלים בילדים עם בעיות כאלו.

בענין הנסיעה לציון רבנו ז"ל — אין למעלה מזה, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר שבעולם אינו פועל, ולכן תהיי חזקה בתפלה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא שַׁצַּח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו

נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם כבר כמה פעמים, ומאד מאד אני

שָׁמַח לְשָׁמֵעַ אֶת הַטּוֹב מִמְכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּקְבְּעוּ לְעֲצֻמְכֶם שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּ"אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", וְשֵׁם תִּמְצְאוּ מְרֻגָּע לְנַפְשְׁכֶם, וְאִם תּוּכְלוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרָס אֶחָד בְּיַחַד — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְכִּף תִּהְיֶה לְכֶם הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָבְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא שָׁצַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי אֲנִי שָׁמַח שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה מִנְיָן בְּשַׁבַּת בְּבִקְרָה בְּשִׁבְעַת וָרִבַּע לְתַלְמִידֵי הַכּוֹלָל, וְאֲנִי מִקְוֶה, שְׁעַד תִּשְׁעַת וָרִבַּע תִּגְמְרוּ, שְׁאֲזוּ יוּכְלוּ לְהַתְּפַלֵּל הַמְּנִיחַ הַמֵּאֲחִירִים, וְאִין זֶה בָּא בְּתַחוּם זֶה, אֲדַרְבֶּה יֵשׁ מְקוֹם לְשִׁנְיָהֶם, וְלִכְּן זֶה עֲצָה טוֹבָה מְאֹד, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁהִרְשָׁעִים כִּי־נִגְרַשׁ הַשִּׁקֵּט לֹא יוּכְלוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וּלְבַטֵּל אֶת הַגְּזוּרוֹת רַעוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים שְׁרוּצִים לְסַגֵּר לָנוּ אֶת הַמְּקוֹם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפִּיל עֲלֵיהֶם צָרָה כְּזוֹת, שְׁיִהְיוּ עֲסוּקִים עִם עֲצָמָם וְלֹא אֶתְנוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ב'): מִי שְׁרוּדָף אֶת חֲבֵרוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבִּיא עָלָיו רַעָה, כְּדִי שְׁיִשְׁכַּח אֶת חֲבֵרוֹ מִלְּרֹדְף אוֹתוֹ; וְלִכְּן שְׁיִפְלוּ בְּצָרוֹת שֶׁל עֲצָמָם וְיַעֲזְבוּ אוֹתָנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָבְנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא ת.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּכֶם.
אֲנִי מָאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַפֶּלֶל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי
טוֹב עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, רַק צְרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שְׁנִזְכֶּה כָּבֵד לְעִבְרָה עַל הַפֶּלֶל וְלְשִׁמְחַת תָּמִיד.
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם רַחֲמִים רַבִּים, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְחוֹת
תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַתְּחִזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְגֵּיל
אֶת עֲצָמְךָ לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מִכְתָּבִים בְּשָׂאוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר
בַּנְחַל" מִהַתְחַלָּה, כִּי כָּבֵד יֵצְאוּ עַד עַכְשָׁיו כ"ז פְּרָכִים, וְזֶה יִחְדִּיר בְּךָ
חֲזוֹק עֲצוּם, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ רַק בְּשִׁבְלֶךָ כְּדֵי שְׂתַתְּחִזֵּק, וְאֲנִי
מָאֵד מָאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַתְּחִזֵּק, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם,
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרָכוֹת נח): כָּשֶׁם שְׂפָרְצוּפֵיהֶם שׁוֹנִים

כָּךְ יַדְעוּתֵיהֶם שׁוֹנוֹת; וְלִכֵּן אָסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבָעוּלָם, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב אַחֲרָת, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַעֲמִים אֶת הַדַּעַת שְׁלוֹ
עַל הַזּוּלָת.

הַעֲקָר תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לא תב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵל תִּפְחָדוּ, צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, כִּי כֵּן אָמַר הַחֲכָם
מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", מִי שֵׁשׁ לוֹ
אַמוּנָה, הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ רַק בְּרָכוֹת, וְלִכֵּן אֵל תִּפְחָדוּ,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב.

רְאוּ מַה זָמְמוּ עָלַי הַרְשָׁעִים הָאֵלֹהִים, שְׂרוּצִים לְסַגֵּר אֶת הָאוּלָּם
וְאֶת הַפּוֹלֵל וְאֶת הַיְשִׁיבָה וְכוּ', אֲבָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂכַל
הָרַע יִפֹּל עַל רֵאשִׁים, וּמִי שְׂרוּצָה לְהַצִּיק לָנוּ, יִפֹּל עַל הָרֵאשׁ שְׁלוֹ
כָּל הַצְּרוּת.

רַק תִּתְחַזְּקוּ, וְאִזּוֹ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לא תג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אנחנו נמצאים עכשו בבציה חמורה, פי ביום ראשון בבקר רוצים לשים הסגר על כל המבנה, הינו האולם, הכולל והישיבה וכו' וזה מציאותי.

כמה שבקשתי אותך והתחננתי לפניך תעשו דלת, תעשו דלת, תעשו דלת, כך תמיד יכולים לסגר, ואף אחד לא רואה מי עובד בפנים.

עכשו המצב הוא חמור, ... גרו יאיר, דבר עם ... בשם ... גרו יאיר, ופעל אצלו, אם הוא יבטיח על יום ראשון, שיש הפסקת עבודה וגם החלפת חברי עמותה, אז ... לא יוציא צו מבית משפט, ואם אין צו מבית משפט, יכולים לפעל על-ידי חברי הפנסת וכו', או על-ידי עורכי דינים וכו', ולכן מאד רציתי, שעכשו תשים את הכבוד בצד, ותשתף פעלה עם ... גרו יאיר, אין בררה, רק לעשות את זה, הרשעים פים נגרש השקט לא יוכלו.

ולכן צריכים להפסיק את העבודה לכמה ימים.

המאחל לך שבת שלום...

לא תד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמָסוּר אֶת זֶה תִּכְתֹּב־מִיָּד
בְּמוֹצָאי שַׁבָּת, וּבִפְרֹט תִּצְלַצֵּל לְ... בְּעֵינַי הַמִּכְתָּבִים, כִּי רָצִיתִי שְׂיִהְיֶה
לוֹ הָעֵתֶק מֵהַמִּכְתָּב שְׁשַׁלַּחְתִּי לְ...

אִם אַתָּה יָכוֹל לְשַׁתֵּף אֶת ... בְּעֵינַי, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי
הִרְשָׁעִים מְאִימִים עָלַי לְעַצֹּר אוֹתִי וְכוּ', וְאֲנִי לֹא מִפְּחָד, וְאֲנִי בָּא
לְאָרֶץ, אוֹתִי לֹא יְכוּלִים לְהַפְחִיד, וְאִם לֹא הָיָה לִי בְרִית לְנִכְדֵי בְיוֹם
שְׁלִישִׁי, אִזּוֹ הָיִיתִי כְּבָר יוֹצֵא בְּמוֹצָאי שַׁבָּת, בְּטִיסָה הַרְאֵשׁוֹנָה, אוֹתִי
הֵם לֹא יִפְחִידוּ.

בְּעֵינַי הַהִדְרָפְסָה, תִּאֲמִין לִי, שְׁנֵה עוֹד יָבוֹא לְעִזְרוֹתְכֶם בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וּמִכָּל שֶׁפֶן בְּעוֹלָם הַבָּא, מִמְּשִׁיכִים לְהַפִּיץ כְּמוֹ מִקְדָּם,
וְהַקְּמַעוֹת בְּכָלֵל לֹא מְעַכְבִּים אֶת הַהִפְצָה, אֲדַרְבֶּה יֵשׁ לָהֶם מְרָץ עִם
הַקְּמַעוֹת.

אוֹדוֹת שְׂדוּכִים אֵל תִּפְחָד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְ... גֵּרוֹ
יְאִיר, שְׂדוּךְ טוֹב מִמְּשַׁפְּחָה טוֹבָה, צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲכַל לֹא לִפְחָד מִשׁוּם דְּבָר.

מֵה שָׁר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׁתִּכְנִיס לוֹ קוֹנְטְרַסִּים
חֲדָשִׁים בְּתוֹךְ הַמַּחְשָׁב, וְאֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה זֶה כָּל-כָּךְ קָשָׁה, וּבִפְרֹט
שְׁלַמֵּד אוֹתָךְ אֵיךְ עוֹשִׂים אֶת זֶה, וְחֻבֵּל, כִּי קוֹרְאִים אֶת זֶה בְּדִרְךָ
מִמְּצַע בֵּין שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים לְאַרְבַּעַת אֲלָפִים אֲנָשִׁים בְּשָׁבוּעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם...

לא תה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאי-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ח סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵף שְׁאֲנִי לֹא צְרִיף לְתַרְץ אֶת עֲצָמִי, כִּי אִם עֲשִׂיתִי דְבָר זֶה

הבנתי שזה ענין של פקוח נפש, עם כל זאת אני שולח לך את המקור, ואף שהוא מדבר בענין חולה, כל זה נאמר אם אדם מצלצל בעצמו, אבל ביון שפבר פתוח הקו מתר לדבר, ותאמין לי, שזה ענין של פקוח נפש, כי אני יודע שמפה תצא הרבה שפיכות דמים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שהכל יתהפך לטובה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

העקר ראה להרגיע את המצב ולא לפחד, ונשמע בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב...

לא תו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בהעלותך, י"ח סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ומרב טרדותי הרבות לא היה בידי להשיבך תכף-ומיד פרצונך, והנה עכשו בשר לי אחיך ... גרו יאיר, שהוא נוסע מהקא להתם מחר בעזרת השם יתברך, אמרתי לרוץ שורותים אלו לפניך.

"מזל טוב" על הפנס בנה בביתו של אברהם אבינו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכה לגדלו עם כל יוצאי חלציה בקלות.

העקר ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ואף פעם אל תסתפל על שום בריה שבעולם, התבודדות יכולים להתבודד בכל מקום שהוא, ואף אחד לא צריך לדעת, שאתה מתבודד עמו יתברך, וזה סוד ההתקרבות לרבנו ו"ל להיות דבוק בו יתברך, ואת זה אף אחד לא צריך לדעת, אף כשאדם זוכה להגיע אל זה, אז אין לו מחלקת מאף אחד, כי אף אחד לא יודע שהוא מקרב אל רבנו ו"ל, והדבור הוא הפלי לקבל בו כל השפע כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), ולכן לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא יכולים בכל

מקום, ואפלו עם ספר פתוח יכולים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן מה לך ולמחלקת, אדרבה תעשה כל מיני פעולות שבעולם שלא יגישו עליך שום שנוי, ותתפטר מכל המחלקת.

העקר אל תהיה בטלן, חטף ואכל תורה ותפלה בכל יום, כי רק זה מה שישאר מהאדם, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כג): אשרי מי שאוכל בכל יום כמה פרקים משניות, ושונה כמה פרקים תהלים, ומתלבש את עצמו במצוות, כי זה מה שישאר מהאדם.

ולכן אל תהיה בטלן, ותראה לחטף בכל יום טוב אמתי ונצחי, ושום דבר בעולם לא ישבר אותך, ואם תלך בצורה כזו, לא תפסיד בשום פנים ואפן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תז.

בעזרת השם יתברך, לסדר שלח, י"ט בסיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידיו ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב". הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מכל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

השבוע זו פרשת שלח, משה רבנו שלח את המרגלים לרגל את ארץ ישראל, אומר רש"י: "שלח לך אנשים ויתורו את הארץ", לך — לדעתך, אני איני מצוה לך, אם תרצה שלח, לפי שבאו ישראל ואמרו: נשלח אנשים לפנינו, אמר הקדוש-ברוך-הוא, אני הבטחתי לכם שזו ארץ טובה, וכדאי לעלות אליה, ולהם אין אמונה, ואומרים: באו נשלח שליחים להודיע אם זו אמת, אז אני אומר לך שזה טוב, אפה רוצה לשלח — שלח, לדעתך, אם תרצה.

אֶצֶל מִי הִיָּה הַפָּגָם? אֶצֶל עִם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֶצֶל מֹשֶׁה, מֹשֶׁה רִבְּנוּ הִיָּה בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹד לֹא מִצָּאנוּ אָדָם שֶׁיְהִיָּה בְּטֵל וּמִבְטָל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמֹשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּמִדְבָר יב, ג): "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה". רַש"י אוֹמֵר דְּבַר מְעַנֵּין: עָנוּ — שִׁפְלָ וְסִבְלָן. אִיךָ אָנוּ מְפָרְשִׁים עָנוּ? כְּשֶׁאָנוּ מְדַבְּרִים מְעַנְּנָה, אָנוּ אוֹמְרִים — אֶחָד יוֹשֵׁב לְמִטָּה עִם כּוֹבַע קְמוּט וְקְרוּעַ, הוֹלֵךְ מְכַפֵּף — הוּא עָנוּ גְדוֹל. בָּא רִבְּנוּ ז"ל וְאוֹמֵר דְּבַר מְעַנֵּין מְאֹד (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצו; חֶלֶק ב', סִימָן כב), שֶׁאֵין זֶה עֲנוּהַ לִילֵךְ עִם רֹאשׁ כְּפוּף וְכוֹבַע קְמוּט, שֶׁאֲנָשִׁים יִחְשְׁבוּ — הִנֵּה זֶה כְּלוּם, זֶה רַק חֲנֻפָּה, אֶחָד רוֹצֵה לְחַנְּף אוֹתָךְ, מַה זֹאת אוֹמְרָת? אָדָם צָרִיךְ תְּשׁוּמַת לֵב, וְרוֹצֵה שֶׁאֲנָשִׁים יִחְזִיקוּהוּ שֶׁהוּא כְּלוּם, אֲזִי הוֹלֵךְ בְּכַגְדִּים בְּלוּיִים, כּוֹבַע קְמוּט וְכוּ', וְאֲנָשִׁים אוֹמְרִים: אֵיזָה עָנוּ אִישׁ זֶה. אוֹמֵר רִבְּנוּ ז"ל: זֶה עֲנוּהַ פְּסוּלָה, כִּי בְּיַדָּאֵי אֵין זֶה הַדְּרָךְ לְהִרְאוֹת עֲצָמוֹ בְּדֶרֶךְ שְׁטוּת כְּאֵלוֹ הוּא עָנוּ, וְכֵן הַכְּנָעָה אֵין צָרִיכִים לְהַכְנִיעַ עֲצָמוֹ לְכָל אֶחָד, אִם אֵתָה יוֹדֵעַ שֶׁאֵתָה צוֹדֵק, אֵל תוֹרִיד רֹאשְׁךָ לְאֵף אֶחָד, וְאֵל תִּכְנַע בְּשׁוּם אִפְּן.

וְזֶה הַיְסוּד בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם, יְהוּדֵי צָרִיךְ לְחִיּוֹת עִם עֲקָרוֹן, וְלִכְּנֹן אָנוּ יְהוּדִים, וְלִכְּנֹן אָנוּ סוֹבְלִים אֶת הַסִּבָּל מִבְּנֵי עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל, שֶׁאֵינְנוּ רוֹצִים לְהַכְנַע נִגְדָם, אֲבָל הֵם אוֹמְרִים; אָנוּ הִרְבּוּ, וְאָנוּ עוֹנִים: לָנוּ יֵשׁ תוֹרָה, וּמַה שֶׁכָּתוּב בָּהּ — נִקְיִים. וְעַם יִשְׂרָאֵל הִרְאוּ אֶת זֹאת, שֶׁנִּכְנְסוּ בְּתֵאֵי הַגּוֹ וְכוּ', וְכִבֵּר אֶלְפִים שָׁנָה הוֹרְגִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְעָבְרוּ עֲלֵיהֶם גְּרוּשִׁים וּשְׁמָדוֹת, וְאֵף פְּעַם לֹא הִצְלִיחוּ לְכַלּוֹתָם, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם נִקְדָּה פְּנִימִית, אָנוּ בְּנֵי הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְאֵינְנוּ מִפְּחָדִים מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, וּבְקִאֲמַת בְּנֵי עֲשׂוֹ הֵם רוֹצְחִים "עַל חִרְבָּךְ תִּחְיֶה", וּבְנֵי יִשְׁמַעְאֵל הֵם פְּרָאֵי אָדָם, וְזֶה הַכַּחַשׁ שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֵינָם מְכַנְּעִים עֲצָמָם אֶלָּא לְתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְרַש"י אוֹמֵר עַל הַפְּסוּק: "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה" — שִׁפְלָ וְסִבְלָן. כִּי מִצַּד אֶחָד אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שִׁפְלָ, לְדַעַת, שֶׁכָּל מַה שֶׁאֲנִי עוֹלָה מֵעֲלָה מֵעֲלָה, וּמִשִּׁיג אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה סוֹד הַכְּתוּרָה, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעֲדִין אֵינְנִי כְּלוּם,

תִּכְפֹּר כְּשֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְהִתְעַלּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עָלַי לְזַכֵּר שְׂאִינְנִי כְּלוּם. וְלִהְפֹּךְ — אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל, הַחַיִּים מְלַמְּדִים לְקַח אֶת הָאָדָם, אָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה מְחַפֵּה לוֹ בַּחַיִּים, וְלָכֵן כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מְשִׁיבֵר — הוּא נִשְׁבֵּר, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה הֵכִי גְרוּעַ, אָבֵל יֵשׁ לוֹ מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, שׁוּם דְּבָר אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבְּרוֹ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן קנח), אֵיךְ מְגִיעִים לְאָרִיכוֹת אַפִּים? עַל-יְדֵי אַמּוּנָה, כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינוֹ מִפְּחַד מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, לְהִרְגֵּ אוֹתִי? אֲנִי מִמִּילָא צָרִיךְ לָמוּת — עַכְשָׁו, מִחֵר, שְׁבוּעַ הַבָּא וְכוּ', מִתִּי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְרָאֵנִי חֲזָרָה, אֲזִי אֵינְנִי מִפְּחַד מֵאֵף אֶחָד, וּבִשְׂבִיל זֶה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: קִשָּׁה הַמַּחֲטִיא וְיוֹתֵר מִן הַהוֹרְגוֹ, כִּי הַהוֹרְגוֹ הוֹרְגוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, אָבֵל אֶחָד שֶׁמַּחֲטִיא אֶת הַשָּׁנִי, זֶה יוֹתֵר גְרוּעַ, כִּי רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הוּא חוֹטָא, אֲשֶׁתּוֹ חוֹטָא, הַיְלָדִים חוֹטָאִים, וְאַחֲרֵי-כֵן דוֹרֵי דוֹרוֹת, כְּפִי שְׂרָאֵינוּ בְּאֶרֶץ, שֶׁהָעַרְב־רַב נִתְעַרְבוּ בֵּינֵינוּ וְהָעִבְרִי עַל הַדַּת, עַד שֶׁהִנְעִיר הַיּוֹם מִסְּכָנִים אֵינָם יוֹדְעִים בְּכֻלָּל "בְּרֵאשִׁית בְּרָא", אֵינָם יוֹדְעִים מִשְׁבֶּת, מִכְּשֵׁרוֹת וּמִיְהוּדוּת, לְדַאֲבוּנֵנוּ הַרַב, וְכֻלְכֵּן יוֹדְעוֹת אֶת זֹאת, כִּי חֲזַרְתָּן בְּתִשְׁבֹּה וְכוּ'. וְכֵן יֵשׁ מְלִיוֹנִים יְהוּדִים שֶׁצָּרִיכִים לְחַזֵּר בְּתִשְׁבֹּה, וְעָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁיִּשְׁוּבוּ בְּתִשְׁבֹּה.

וְלָכֵן רְצוֹנִי שֶׁכָּל אַחַת מִכֵּן תִּלְךְ לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֶת הַקוֹנְטְרָסִים, וְיַעַן שֶׁיֵּשׁ עַכְשָׁו גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת מְאֹד עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וּמִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שֶׁהַגְּזֵרוֹת הַלָּלוּ רַק מַחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, שֶׁאֶחָד שׁוֹנֵא אֶת הַשָּׁנִי, יִשְׁנֵם וְשָׁעִים אַרְבָּעִים שֶׁמִּתְפַּרְנְסִים מִלְּזֹרֵעַ שְׁנָאָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה קוֹצְרִים הַרוּגִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאֵנוּ עוֹמְדִים פֶּה בַּיַּבְנָאֵל, יֵשׁ לָנוּ פֶה כְּמֵר, שֶׁהוּא רַע הַמְּקוּמִי, וְהוּא מְסִית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ עַל לֹא דְבָר, לֹא עֲשִׂינוּ לְאֵף אֶחָד שׁוּם רַע, אָנוּ גָרִים פֶּה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְלֹא הִתְעַרְבְנוּ בְּחַיֵּי הַתּוֹשְׁבִים, אֵינְנוּ הַשׁוֹטְרִים שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם מְחַלְלִים שְׁבֶת, כְּתוּב: "וּמְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִטְפֵּל בָּהֶם, אֵין זֶה עֲנִינְנוּ, וּמִי חַיֵּב בְּזֶה? הַרַב הַמְּקוּמִי, כִּי הוּא צָרִיךְ לְלַמֵּד עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, אֲשֶׁר בִּשְׂבִיל

זֶה מְקַבֵּל מִשְׁכַּרְת וְכוּ', וּבְמִקּוּם זֶה מָה עוֹשֶׂה? גּוֹבֵב וְגוֹזֵל תְּקַצִּיבִים, יֵשׁ לוֹ מוֹסְדוֹת פִּיקֵטִיבִיִּים שֶׁהִפֵּל שָׁקֶר, וּמִסִּית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמִּקּוּם נִגְדָנוּ, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת עֶשֶׂן, כְּדֵי שֶׁנִּרְאָה בְּעֵינֵי הַתּוֹשְׁבִים גְּרוּעִים, וּמוֹצִיא עֲלֵינוּ כָּל מִינֵי שְׁמוֹת רָעִים, וּבֵין כֶּף גּוֹזֵל וְגוֹזֵל, וְלִדְאֻבּוֹנֵנוּ הֵרַב עִם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים בְּכָל הָאָרֶץ מְרַשְׁעִים כְּאֵלוֹ, שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים אֶת הָאוֹכְלוֹסִיָּה אֵלּוֹ נִגְדָ אֵלּוֹ. ה' יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִה הוֹלֵךְ לַקְרוֹת, וְהִהְכַרַח לִי לֹאמַר לָכֶם, כִּי כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נֶעְקַר אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם, יֵשׁ גְּזֵרָה שֶׁל כְּלִיזֵן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לְזֹאת זִכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם קְמִיעַ, וּמִי שִׁילָךְ עִמָּה, לֹא יֵאָרַע לוֹ דְבָר. וְאֲנִי חִזַּק בָּזֶה. וְכִידוּעַ, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֵינְנוּ מְדַבְּרִים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ, יֵשׁ פְּגוּעִים בְּכָל יוֹם, וּמִי יוֹדֵעַ מָה עוֹמֵד לַקְרוֹת, וְדָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם, בְּכֵן אֲמַרְתִּי, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁפִּיץ אֶת הַקְמִיעַ הַזֶּה וַיִּלָּךְ עִמָּה, וַיִּהְיֶה שְׁמוֹר. אֲבָל רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתְּפִיצוּ אֶת הַקְמִיעַ עִם הַקּוֹנְטְרָסִים, כְּדֵי שֶׁתִּדְעוּ מִמִּי הַקְמִיעַ הַזֶּה — מֵאֵלּוֹ הַקּוֹנְטְרָסִים.

מִשֶּׁה רַבְּנוּ זָכָה לִהְיוֹת עָנוּ בְּתַכְלִית שְׁלֵמוֹת הָעֲנוּהָ. מִה זֶה עָנוּ?
שְׁפַל וְסִבְלָן. מִצַּד אֶחָד — שְׁפַל בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, וּמִצַּד שְׁנֵי סִבְלָן.
וְעֲלֵינוּ לְקִנּוֹת מִדָּה זֹאת מִמִּשֶּׁה רַבְּנוּ, לִהְיוֹת עָנוּ וְסִבְלָן, שְׁפַל וְסִבְלָן,
בְּחַיִּים צְרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת, כִּי אֵף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִה מְחַכֶּה
עָלָיו. סִבְלָנוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל, זֹכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, עֲלֵינוּ לִהְכַנֵּס
בְּעֲצָמֵנוּ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ עִמָּנוּ, אֲתָנוּ
וְאֲצֻלָּנוּ, לֹא לְפַחַד מֵאֵף אֶחָד, כִּי עַל-יְדֵי שֵׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה, אֵינוֹ
מְפַחַד מֵאֵף אֶחָד, וּמִצַּד שְׁנֵי עֲלֵינוּ לִהְחֲדִיר אֲמוּנָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֹאת הָאָרֶץ שֶׁנִּתְּנָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל,
אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֵלֵק א', סִימָן ז'), שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שָׁם
תְּלוֹי הָאֲמוּנָה וְהַנְּסִים, וּמִתְקַבְּלוֹת שָׁם הַתְּפִלוֹת. אִם אָמַר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל: בָּאוּ נִפְנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵיוּ צְרִיכִים לְשַׁמַּע
בְּקוֹלוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְהִנֵּה בָּאוּ וְהִצִּיקוּ לְמִשֶּׁה רַבְּנוּ, עַד שֶׁנִּגְרְמוּ שִׁישְׁלַח
שְׁלִיחִים, אֲבָל בְּאֵמַת מִשֶּׁה לֹא רָצָה לְשַׁלְּחָם. מָה אָמְרוּ הַשְּׁלִיחִים?
דְּבָרוּ רַע עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמָה אָרַע אַחֲרֵי-כֵן? רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּעַבּוּר
זֶה הִצְרַכּוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְסַבֵּל אֶת הַסִּבָּל וְלִמּוֹת בְּמִדְבָּר אַחַר אַרְבָּעִים

שנה, ורק ילדיהם נכנסו לארץ ישראל. למדים מפאן מה גדל אמונת חכמים, אם הצדיק אומר משהו, אם משה אומר משהו — צריכים להאמין לו, ולא — מתחילות כל הבעיות, היסוד ביהדות זה אמונת חכמים, אם הצדיק אומר דבר — צריך לשמע בקולו.

הקדוש־ברוך־הוא זכני שבנינו בית־הכנסת עם דם, לא בכסף, רק ברצון ובכסופים ובדם, בנינו כולל יפה, ישיבה יפה, אולם, חדר אכל, מטבח, הנה עתה אתן יושבות לכן וכו', אם פתאם תהיה שמועה שפלוגי יבוא ויראה שיהכל פה בנוי ויצוה לפרקו, ויאמר בשמי, שאמרתי לפרק, האם תקחנה פטיש וכו', ותהרסנה את כל הבנין הנפלא הזה?! אל תקבלנה שום שמועה שאומרים בשמי, עדין אני חי, ברוך השם, ומה שיש לי לומר אני אומר...

ההכרח לי לומר לכם, אני חושב שעלי ללמד עמכן שוב מה זה אמונת חכמים, אומר רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן רנה), שאמונה בתכם צריך להיות עם דעת, הצדיק אף פעם לא יאמר לכם: תעלו על הגג ותקפצו, הצדיק אינו מדבר כך, פי פתוב: "וחי בהם" — ולא שימות בהם, הצדיק לא יביא לכם דברים שתנזקו, הצדיק רוצה רק את הטוב שלכם, כמו שפתוב (ישעיה ג, י): "אמרו צדיק פי טוב", וכן פתוב אצל משה רבנו (שמות ב, ב): "ותרא אתו פי טוב", משה רבנו היה אוהב ישראל, משה רבנו רוצה רק את הטוב של עם ישראל, ולא יאמר לכם תעלו לגג ותקפצו, הצדיק רוצה רק את הטוב שלכם, ולכן אם לא תשמעו מפיו הצדיק, אל תאמינו לאף אחד שמדבר בשמו. פי כל אחד שרוצה לדחות את זולתו — אומר: מוהרא"ש אמר עליך כך וכך. אזי אני אומר לכם: לא דבים ולא יער, לא אדבר על אף אחד וכו'...

שואל רש"י: למה נסמכה פרשת המרגלים לפרשת מרים? אלא אלו הרשעים ראו שאם מדברים לשון־הרע נעשים מצרע, ולמה הלכתם לדבר רע על ארץ ישראל, שלא פדאי לגור שם וכו' ושאר כפירות ואפיקורסות שדברו, כמו שאומרים חכמינו הקדושים, שהיו כופרים ודברו נגד הקדוש־ברוך־הוא וכו', ואמרו,

שִׁכְּכִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יְכוּל לָהֶם, עַד כְּדֵי כֶּף גְּדֻלָּה חֲצֵפְתָּם, "כִּי חֹזֵק הוּא מִמֶּנּוּ" — אוֹמֵר רַש"י, שִׁכְּכִיכּוֹל יוֹתֵר חֲזָקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, חַס וְשְׁלוֹם, רוֹאִים מִכָּאן מַה זֶה לְשׁוֹן-הָרַע. הַצַּדִּיק אֵינוֹ רוֹצֵה אֶת הָרַע שֶׁל אֵף אֶחָד רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל כָּלֵם.

וְלָכֵן עָלִי לְהַעֲבִיר לָכֶם אֶת הַמָּסָר חַד מִשְׁמַעִית, שִׁמְעוּ הֵיטֵב: אֵינִי מִפְּחַד מֵאֵף אֶחָד רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינִי חוֹשֵׁשׁ מִשׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי הוֹלֵךְ רַק עַל-פִּי הַתּוֹרָה, כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר עִמָּכֶם זֶה רַק עַל-פִּי הַתּוֹרָה. חוֹנְקִים אוֹתֵנוּ, עוֹשִׂים לָנוּ מֵרַמְּזוֹת. מְצִיָּקִים לָנוּ, מְרַעִים לָנוּ, לֹא נוֹתְנִים לָנוּ מְנוּחַ, אֲבָל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן אֵף אֶחָד שֶׁלֹּא יִקַּח אֶת הַחֶזֶק בְּיָדָיו, הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּאֵן דֶּרֶךְ הַחֶזֶק, דֶּרֶךְ עוֹרֵף-דִּין, אֵינָנוּ מִפְּעִילֵי הַחֶזֶק וְכוּ'. וְאֵנִי אוֹמֵר לָכֶם זֹאת פְּתוּחַ, אֵינָנִי עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבַר תַּחַת הַגֵּב שֶׁל אֵף אֶחָד, וְלָכֵן מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה — אִם אֵינְכֶן שׁוֹמְעוֹת מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִכְנַס לְאֵף אֶחָד מִחֲשָׁבָה לַעֲשׂוֹת אֵיזָה מַעֲשֶׂה, אִם לֹא שָׁמַע אֶת זֹאת מִמֶּנִּי בְּפִרוּשׁ. וְשׁוֹב — זֶה לֹא מִמְּעִיט אֶת הַרְשָׁעוֹת שְׁנוֹהֲגִים כְּלַפִּינוּ, הַיּוֹם הַגִּיעָה חֲבָרָה, וְרָצוּ לְקַחַת אֶת הַגִּנְרָטוֹרִים וְכוּ' מִמוֹסְדוֹת הַלְמוּד, הֵינּוּ שִׁישְׂאָרוּ בְּלִי חֲשָׁמַל וּמִזְגָן, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שֶׁהִרְשָׁעִים רוֹצִים לְהַתְּנַקֵּם בָּנוּ. אֲנִי לֹא אֶתֵּן לָהֶם, וְהַכֹּל עַל-פִּי חֶזֶק.

אֵין צְרִיכִים לְפַחַד, אָנוּ הוֹלְכִים רַק עַל-פִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָנוּ מַה לְפַחַד, אֵינָנוּ נִכְנָסִים לְתַחֲוִים שֶׁל אֵף אֶחָד, אָנוּ נִתְפַּשֵׁט בְּכָל חֻלְקֵי יִבְנָאֵל, בְּכָל הָאֲזוֹרִים נִבְנָה שְׁכוּנוֹת חֲדָשׁוֹת, פֶּה תִּהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב"! וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר, וְזֹאת אֲנִי אוֹמֵר חֹזֵק, וְאֵגִיד בְּרַבִּים: פֶּה תִּהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב"! פֶּה יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה, מְקוֹם תְּפִלָּה, מְקוֹם שֶׁל חֲנוּף הַיְלָדִים בְּאִמוּנָה, הֵיכֵן יֵשׁ עוֹד בְּעוֹלָם שְׁכוּנָה כְּזוֹ, עִירָה כְּזוֹ, מוֹשְׁבָה כְּזוֹ שֶׁמְחַנְכִים אֶת הַיְלָדִים לְאִמוּנָה, מִתְּחִלָּה אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הֵם הֵכִי מְאֹשְׁרִים, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי גֹאֵה עִם הַקְּהֵלָה.

אֲבָל הַהֲכָרַח לֹאֵר לָכֶם, מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה אֵל תַּעֲשִׂינָה שׁוֹם דְּבַר

על דעת עצמך, תשאֵלנה אותי, ואל תסמכנה שזו אמרה כִּף וזו אמרה כִּף שְׁמַעָה שְׁמוּעָה בְּשָׂמִי וְכִדוּמָה.

כתוב בזהר שקללה תבוא על בעל שנותן לאשתו לילך בגלוי שער, וכל העניות והצרות באות בבית מחמת שלא נזהרים בכסוי ראש, וצריכים להיות על זה חזק מאד. יש נשים צדקניות שהולכות מדור דור עם קרחת, ועל זה התירו להם לילך בפאה, כי אשה מתבישת לילך בתגלחת וכו'. ואלו הנשים שקבלו על עצמן לגלח שערות ראשן — תבוא עליהן ברכה. עם כל זאת אלו הנשים שעדין לא אוחזות בזה, אסור לפגוע בהן על כִּף, ואסור לומר להן — אין לכן אמונת חכמים וכו', גם לכן ארף בפֶּעֶשׁר שְׁנַיִם עַד שְׁגִלְחָתָן שְׁעַר רֹאשָׁן וכו', ולכן אל תפגענה זו בזו וכו', כי כל עניני זה רק אהבה ואחדות, תעזרנה זו לזו, יש כל-כִּף הרבה משפחות הזקוקות לעזרה, ולא ידעו דוקא כספית, אלא מלוולית, שתדברנה אמן תחזקנה אותן וכו', ישנן צרות רבות שלא ידעו, וצריכים התחזקות עצומה לעבר את החיים בנקל, לזאת אבקש אתכן, תחזקנה זו את זו, ותעזרדנה ותשמחנה את כל אחת ואחת, ואל תשפלה ואל תפגענה, חס ושלום, עקר רצון הצדיק שיאהבו זה את זה, שיעזרו זה לזה, ותהיה אחדות ואהבה וכו' וכו', עקר תפארת קהלתנו כשהיא מגבשת ומאחדת וכו'.

עקר תפקידנו — הרבה תפלה, לומר מזמור ק"ט, ולומר אחר-כִּף הִיָּהי רְצוֹן, כל מי שמציק לנו, ורוצה לסגור לנו את בית-הכנסת, את הפולל והישיבה, ורוצה להתנפל לילדינו, כל הקללות שאמר דוד המלך על שונאיו — יפלו על ראשו, התהלים זה הנשק שלנו, כל מזמור זה טיל — טילים נגד תהלים, וזהו תפקידנו, היסוד אצלנו רק תהלים! וזה צריך להיות אצלנו היסוד — תפלה, ועל-ידי תפלה נצליח, הנה על-ידי תפלה נצליח לבנות אולם, בית-הכנסת וכו' וכו', העקר סבלנות עצומה לסבל. מי שסבלן יותר הוא המנצח יותר, ולא לפחד, אל תפחדנה, ואף אחד לא יפחיד אתכן, תלכנה עם ראש גבה, אם אחד אומר לכן משהו — תאמרנה "שבת שלום" וכו', תזמנה לשבת וכו', אין לחשש

וְלִהְתַּפְּחֵד, נִגְמַר עֵידֵן הַפְּחֵד, שְׁיִפֵּל עֲלֵיהֶם פְּחֵד, וְאֵינָנוּ מְפַחְדִים מֵאֵלוּ הַשְּׁוֹנְאִים, קִמֵּץ קִטָּן הַמְּלֵאִים גִּזְעָנוֹת עַל לֹא דָבָר, וְאֵת זֹאת אָנוּ נֶעֱקָר. אֵין יוֹתֵר הַפְּקָרוֹת. וְשׁוֹב אָנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר — הַכֹּל שְׁיִהְיֶה עַל-פִּי חֵק וְכוּ'.

פְּרַשַׁת הַשְּׁבוּעַ הִיא פְּרִשָּׁה חֲשׂוּבָה מְאֹד, בְּרֵאוּתָנוּ אֶל מֵה הַגִּיעוּ אוֹתָם הָאֲנָשִׁים שְׁלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל מִשָּׁה, מִשָּׁה רַבְּנוּ אָמַר: לְמָה אַתָּם עוֹבְרִים פִּי ה', אֶל תַּעֲלוּ, כִּי אֵין ה' בְּקִרְבְּכֶם וְכוּ', וְלֹא שְׁאַלוּהוּ אֶלֶּא: וַיַּעֲפִילוּ לַעֲלוֹת, וּמָה קָרָה? וַיֵּרֵד הַכֹּהֲנָי וְכוּ'. נִמְצָא, מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים אֵינָנוּ מִפְּסִיד — מִחַתָּן יִלְדִיו בְּלִי עֲגָמַת נֶפֶשׁ, בְּנִחַת, בְּרוּחַ, וְלֹא כְמוֹ שֵׁישׁ בַּעֲזֵרוֹת הַגְּדוּלוֹת, שְׁלַחְתָּן בֵּן אוֹ בַת יִשְׁנָן הוֹצֵאוֹת מְרֵבוֹת, וְאֲנָשִׁים נֶעֱשִׂים חוֹלִים, וּמְקַבְּלִים הַתְּקַפַּת לִב מְרַב עֵמֶס וּמִתַּח וְלַחֵץ, וְהֵנָּה פֶה בִּיבֻנָּאֵל מִחַתָּנִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵת הַיְלָדִים, אֵינָנִי מִפְּחֵד מִהֲרִשָּׁע הַטָּמָא מִטָּמָא הַזֶּה, אָנִי אֲמַשִּׁיךְ לַחַתָּן אֵת הַיְלָדִים, וְאֶרְאֶה שְׁיִלְדֵינוּ יִחִיו בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה, וְלֹא תִגַּע בָּהֶם שׁוֹם טָמְאָה. אָבֵל עֲזוּרָה לִי, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי אֶהְבֶּה וְאַחַדוֹת, שְׁלֹא תִמְצָאנָה מְרַכְלוֹת זוֹ עַל זוֹ, זֶה הַדָּבָר הֵכִי מְגַנָּה, שְׁעוֹשִׂים קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת, הַבְּדִלִי מֵעַמְדוֹת וְכוּ', מִמֶּשׁ פִּילְדִים קְטָנִים. הֵינָנִי מְאַחַדוֹת כֹּלְכֵן בִּיחַד, אֵין הַבְּדִלִים אָנִי יוֹתֵר אָנִי פְּחוֹת, הַתְּאַחַדְנָה כֹּלְכֵן יחַד, הַתְּקַבְּצָנָה בְּאוֹלָם הַשְּׁמַחוֹת פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ יִהְיֶה לִיל שְׁמַחָה, תִּתְקַדְּנָה וְתִשְׁמַעְנָה מוֹסִיקָה, וְאֵל תִּשְׁמְנָה לִב לְאֶפֶס אַחַד, הֵינָנִי רַק בְּשְׁמַחָה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי שְׁמַחָה וְרִקוּדִין, נִזְכָּה לְהַמְתִּיק אֵת הַדֵּינָיִם מֵעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

אָנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, יִשְׁנָן גִּזְרוֹת נוֹרְאוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל רַק מִחַמַּת שְׁאֵין אַחַדוֹת, הַמְּפַלְגוֹת הִלְלוּ זוֹ טָמְאָה עֲצוּמָה, מְפַלְגוֹת לְשׁוֹן פִּלְג פִּלְג, מְפַלְגוֹת אֵת הָעָם. כִּי הַכֹּל פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר.

אֵינָנִי מִפְּחֵד מֵאֶפֶס אַחַד, לְצַעֲרֵי הָרַב, לְמַדְתִּי לְקַח מֵר מְאֹד, מֵה הַפְּרוּדִים יְכוֹלִים לְהִבְיֵא, אֶל אֵינָה חֲרַבְּן, וְלִכֵּן אָנִי רוֹצֵה לְכֹל הַפְּחוֹת בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ שְׁתַּהֲיֶה אַחַדוֹת וְאַהְבָּה וְשְׁמַחָה, תִּחְזַקְנָה זוֹ אֵת זוֹ וְעֲזוּרָה זוֹ לְזוֹ, וּבְפִרְט אֲבַקֶּשְׁכֵּן מְאֹד לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה בְּעֵינֵן

בית-הכנסת, בענין התלמוד תורה, בענין הפעוטון והבית-ספר, תראו באיזה מצב אנו נמצאים. אבקשכן היינה באחדות ובאהבה, תפיצנה את הקונטרסים והקמיעות ביחד, ואקנה להקדוש-ברוך הוא, שימתקו כל הדינים מעם ישראל. ועכשו תאמרנה ביחד פרק ק"ט בתהלים, ותאמרנה 'יהי רצון', שכל מי שמציק ומעיק לנו, יפלו עליו כל הקללות הפתובות בפרק זה. ותרקדנה בשמחה עצומה ותשמענה מוסיקה, ובזכות השמחה נזכה לגאולה.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לא תח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י"ט סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, והודעועתי לשמע את מה שכתבת

לי.

האמת אגיד לך, שהמכה הזאת יש אותה עכשו בכל התלמודי תורה והבתי ספר, באפן גם מאד, כי העולם הפקר, רחמנא לישזבן. וקשה להגביל דבר זה, וכל המנהלים של הבתי ספר והתלמודי תורה יושבים ומתיעצים מה לעשות עם הבעיה הזאת שהולכת ורק גוברת.

בענין הקבוץ פה ביבנאל, האמת אגיד לך, שאפה יושב מהצד וכו', ומחטט אחרי חסרונות וכו', אני יושב מהצד ורק רואה מעלות וכו', לגבי שאר קבוצים מאנשי שלומנו, אין לי מה להתבייש עם אנשי שלומנו בקהלה הזו, הן אמת לתקן יש אצל כל בר ישראל, כי אף אחד לא משלם, אבל לחטט רק ברע זו לא חכמה.

ועל מי אני מלך? ! תאמין לי, הלואי שאהיה עבד לעבדים, אני לא חלמתי בחלום הלילה, שפך העולם משחת, אשר אנשים שנקראים רבנים, שיהיו משחתים עם כסוי של בתי דינים, אשר

כָּלֶם שֶׁקָר וְכוּזב, עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, בְּשִׁעָה שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֹּה יוֹם יוֹם עִם הַמְצִיאוֹת הַמְרָה, אֲנָשִׁים עֲנִיִּים מְרוּדִים, גּוֹנְבִים פֹּה וְשָׁם זְמַן לְלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֹּה בְּמִדְבַר שָׁמַם, אִף אֶחָד לֹא רוּצָה לַעְזוֹר לָנוּ, מְצִיָּקִים לָנוּ מְאֹד מְאֹד, מוֹסְרִים אוֹתָנוּ, אִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא רוּצָה לַעְזוֹר לָנוּ — לֹא הַחֲרָדִים וְלֹא הַחֲלוּנִיִּים, לֹא הַלִּיטָאִים וְלֹא הַחֲסִידִים, לֹא הָאֲשֶׁפְּנֻזִים וְלֹא הַסְּפָרְדִים וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ לָנוּ בְּכָל חֹדֶשׁ לְשָׁלֵם שְׂבָעִים מִשְׁכוּרוֹת, וְהַשֶּׁכֶר לְמוֹד שְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעִים שֶׁקָל לֹא מְכַסֶּה כְּמַעַט כָּלוּם בְּקִשֵׁי הַחֲשָׁמַל וְכוּ', בְּשִׁעָה שֶׁבְּמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְאֻשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא חָסַר לָהֶם וְכוּ', אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים לֹא חָסַר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, מְפִיִצִים אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, לוֹמְדִים וּמְתַפְּלִים, וְאִישׁ בְּדַרְכּוֹ יֵלֶךְ, וְיֵשׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים מְמַרְמְרִים וְכוּ', וְלָכֵן לֹא שִׁיף לְחַפֵּשׂ וּלְחַטֵּט אַחַר חֲסִירוֹנוֹת.

עִם כָּל הַכְּבוֹד לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! שָׂרָק פַּעַם אַחַת רְאִיתִי אוֹתְךָ בְּלֵיל שַׁבָּת... וּמִשׁוֹם מָה אַתָּה מְתַחַבֵּא מִמֶּנִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנִי לֹא נוֹשֵׁף... חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנִי לוֹמֵד סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל כְּבָר אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, כְּשֶׁרַבְּכֶם כָּכֵלֶם עֲדִין לֹא נוֹלְדוּ, הַדְּפַסְתִּי וְהַפְּצַתִּי אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְכֵן אֱלוֹ שְׁעֵדִין הָיוּ בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְהַתְּגַעְלוּ בְּטַמְאָת מַעֲשֵׂיהֶם, כְּבָר הַדְּפַסְתִּי וְהַפְּצַתִּי אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אִף מָה לַעֲשׂוֹת? מִרְבַּח חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתֵי הַמְרַבִּים, כְּנִרְאָה אֲנִי צָרִיף לְסִבַּל, וְלִהְיוֹת בְּפִיּוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסג), אֲשֶׁר יֵשׁ אֶחָד שְׁצָרִיף לִהְיוֹת בְּפִה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְזֶה נִגְזַר עָלַי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁידְבְּרוּ עָלַי, וְאֲנִי מְקַבֵּל אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ, כָּל אֱלוֹ שְׁגָרִים בְּיַבְנָאֵל, לֹא קָל לָהֶם, אֲבָל קִימוּ: "לְכַתְּבָה אַחֲרֵי בְּמִדְבַר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה", וְתִהְיֶה לְאֵל, מְחַתְּנִים אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צָעִיר, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה אֵין בְּשׁוֹם מְקוֹם, יַעְזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם לָךְ יִהְיֶה נַחַת מִהַיְלָדִים שֶׁלָּךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּפְגַּע, אֲנִי אוֹהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲנִי לֹא קָרָאתִי אִף יְהוּדֵי שְׂכִיבֹא אֱלִי, וְכֵן אֲנִי לֹא מְגַרֵּשׁ

אַף יְהוּדֵי מַעְלֵי, וְהַבּוֹחֵר יְבַחֵר, וְהַחֲדָל יַחְדָּל, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבַּל אֶת דְּבָרֵי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ תַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ט סִינן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זֶה בְּטוֹחַ שְׁאִין מִי שְׁמַבִּין כְּמוֹךְ בְּבִנְיָה, וְלִכֵּן אֵל תִּתְבַּלְבַּל מֵאַף
אֶחָד שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּלְחִיץ אֶת ... וְשֶׁבִבְקֶר יִשְׁלַח מֶה שֶׁהוּא
צָרִיךְ, כִּי אֶפְלוּ עַל אֶחָד מִמָּאָה שְׁאֶפְשֵׁר לְקַבֵּל אֲשׁוּר, לְמָה שֶׁלֹּא
תִּנְצַל אֶת זֶה, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְאַתָּה
אֵל תִּתְבַּלְבַּל מֵאַף אֶחָד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ תִּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ט סִינן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל חֲבֵרֵי עַמּוֹתַת "בֵּית
לְצַדִּיק".

לְאוֹר כָּל הַמַּצָּב שֶׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ סְבִיב הַבְּנִיָּה, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁמֵּהִיוֹם
וְהִלָּאָה אֵין לָכֶם שׁוּם עֶסֶק עִם הַבְּנִיָּה, אֲךָ וְרַק עַל-יְדֵי בְּאֵי כַּחֲי ...

אֲשֶׁר לֹא תִיֵא בְּנַחֵל רִסָּה
גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא פּוֹתַח עֲמוּתָה חֲדָשָׁה, וְאֵין לְאַחַר שׁוּם רִשׁוּת
לְהִתְעַסֵּק בְּכָל מָה שֶׁקָּשׁוּר לְבִנְיָהּ.

הַכּוֹתֵב וּמְזַהֵיר אֶתְכֶם...

לֹא תִיֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרֵי שְׁלַח, י"ט סִינן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם תּוּכַל בְּבִקְרָה לְכַתֵּב לָנוּ כָּל מָה
שֶׁאַתָּה צָרִיךְ עַל הַפְּתוּחַ וְהַגָּדֵר וְכֵן הַחֲמוּמוֹת וְהַחֲנִינְיָה, כִּי זֶה צָרִיךְ
לְהַפְגִּים עַל הַבִּקְרָה אֲצִל ... וְהוּא רוֹצֵה לְתַת כָּבֵד בּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא חֲקִי
לְהַמְשִׁיךְ לְעִבּוּדוֹת הַפְּתוּחַ, וְזֶה מְאֹד נַחוּץ עַל הַבִּקְרָה, אַתָּה לֹא צָרִיךְ
בְּשׁוּם פְּנִים לְכַתֵּב אֶת שְׁמֶךָ, אוֹ עַל הַבְּלֵאנָה שְׁלֶךָ, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה
שֶׁבְּכָלֵּל יִדְעוּ שֶׁאַתָּה בְּנִיתָ... אֲנִי עֹשֶׂה לְוָקַח אָדָם חֲדָשׁ, שֶׁנִּקְרָא מֵר
... עִבּוּר הַפְּתוּחַ, וְכֵן אֵין לְךָ שׁוּם קָשֶׁר עַל הָעֵבֶר, הַכֶּסֶף
וְהַתְּשׁוּלוּמִים וְכָל מָה שֶׁהֵיָה עַד עֹשֶׂה יִמְשִׁיךְ לְהִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵיָה דְרִיךְ
... וְשֶׁלֹּא יִבְלָבְלוּ לְךָ אֶת הָרִאשׁוֹן אֶף אֶחָד, אֲנִי עוֹמֵד מְאַחֲרָי ... רַק
פֶּה גַם הָעוֹרֵף־דִּין שְׁלָנוּ אָמַר, שִׁיּוֹתֵר טוֹב לָנוּ לְחַפּוֹת עִם הַמְּשִׁיךְ
הַבְּנִיָה, כִּדִּי לֹא לְהִסְתַּבֵּף עִם הַחֹק, וְלִכֵּן נִכְנָס ... בְּתַמּוּנָה, אֲבָל לֹא
יּוֹתֵר מִזֶּה, וְלִכֵּן נַחוּץ לָנוּ עַל מָחָר בְּבִקְרָה, כִּי שֶׁבְּמִשְׁךָ הַיּוֹם נִקְבַּל
אֶת הַהִתֵּר מִהַוָּעֵדָה, וְאֵין לְךָ מָה לְדַאֵג, כִּי אֲנִי לְוָקַח אֶת אַחֲרֵיּוֹת
עָלֵי, שֶׁ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יִמְשִׁיךְ לְעֵבֵד אֶתְךָ, וּלְשַׁלֵּם אֶת הַכָּל.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תיב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י"ט סיון ה'תשס"א.

הכתב והמכתב בידי החתן ... גרו יאיר, היא לאות ולראיה, שלמד אצלי שלש שנים, ועכשו התארס, ובעוד חדשים תהיה במזל טוב החתונה, ולרש אין כל, כי הן מצד החתן והן מצד הכלה, הם משפחות עניים, ושני ההורים לומדים בכלל שנים על גבי שנים, ותורתם אמנותם, ולכן אשרי מי שיזכה שיהיה לו חלק בשמחת חתן וכלה אלו, שהם עניים מרודים, ולא בכך יומא מתרמי מצוה פזו, ולכן אשרי מי שיקבל פניו בסבר פנים יפות, ויתרם בהרחבה, יתברך מפי אל עליון בשפע ברכה והצלחה, ומן השמים פבר ידאגו להחזיר להנותן, שהוא יוכל לחתן את ילדיו בקלות.

הפזות וחותם למען המצוה...

לא תיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י"ט סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתמסר ל... גרו יאיר, כל מה שצריךים היום לעבד, כדי שנוכל להעביר את זה תכף-ומיד ל... ראש הועדה, ואתה לא צריך בכלל להזכיר את השם שלך, כי אין רוצים לכתב מי היה הבונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תיד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרֵי שְׁלַח, י"ט סִינַן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁלָךְ.

... בְּדַק, וְהַכֵּל בְּסִדְרֵי עַל הַיּוֹם וְעַל הַשְּׁעָה, וְזֶה יִהְיֶה בְּיוֹם רְבִיעִי
וְהַכֵּל בְּסִדְרֵי, רַק הִיְתָה טְעוּת.

הַעֲקָר תִּתְחַזֵּק וְתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר, תִּשְׂמַח אֲלֵקִים
וְאֲנָשִׁים.

אֶת אֲלֵקִים תִּשְׂמַח אִם תִּדְבֹר הַרְבֵּה עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. אֶת
אֲנָשִׁים תִּשְׂמַח אִם תִּצְחִיק אוֹתָם, כִּי הַרְבֵּה בָּנֵי אָדָם הוֹלְכִים
מְמַרְמְרִים, וּבִמְרָה שְׁחוּרָה, וּפְנִים זוֹעֵפּוֹת, וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ
בְּיָדֶיךָ, וְתִשְׂמַח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֵט בְּיִבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תטו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ' סִינַן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֵט שְׂאֲתָה זוֹכָה
לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר בְּאֵר שָׁבַע, עִיר הָאֲבוֹת, אֵינִי לְתֹאֵר
וְאֵינִי לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֵׁשׁ לְךָ, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם מְנִיעוֹת,

כִּי הִסְמַ"ךְ-מ"ם אֹרֵב מְאֹד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֶה לְהַפְיֵץ אֶת אֹרֵר רַבּוּנוֹ וְלִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְהַכְנִיִס בְּדַעְתְּךָ, שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת מְלַבְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמֵהוּיָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, וּצְרִיכִים לְהַכְנִיִס בְּעֵצְמוֹ רַק אֲמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם רַק בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תטז.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹ ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחָדִי שְׂיֵשׁ עֲדִין רְשָׁעִים אַרוּרִים, שְׂאֵפְלוֹ בְּפִתַח שְׁל גִּיהֵנוּם הֵם לֹא יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, הָאָדָם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ סְרָטָן, וְנִהְרַג לוֹ בֵּין, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְעֲדִין הוּא צוֹחֵק עַל צְדִיקִים, מִפְּנֵי שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁל הִסְמַ"ךְ-מ"ם נִכְנְסוּ בוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שֶׁהֵיְלֵד ... נִמְצָא אֶצְלָכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִנְזָה לְדַבֵּר בְּעֵינֵי הַבַּיִת-סֶפֶר, שְׂאֲנִי אֶהְיֶה בְּיַבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׂאֲנִי לֹא בְנוֹי לְהִתּוֹפֵחַ וּלְהִתְפַּלֵּסֶף עִם
אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, תִּאֲמִין לִי, בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנִים הַתּוֹפְחָתִי וְכוּ', וְרָצִיתִי
לְהִרְאוֹת אֶת צַדֵּק נִקְדָּתִי וְכוּ', וְלֹא רַק שְׂזִכִּיתִי לְזֶה, אֲלֵא קְנִיתִי
לְעִצְמִי שׁוֹנָאִים, וְלִכֵּן הִחֲלַטְתִּי לֹא לְהִכָּנַס בְּוִפְחִים עִם אֶף אֶחָד.

הַבְּעִיָּה נִמְצְאָת עֲכָשׁוּ בְּכֹל הַיְשִׁיבוֹת בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּכְכֹל
שֶׁהָדוֹר יוֹרֵד וְנוֹפֵל, מִי סוֹבֵל? הַיְלָדִים, שְׂאִין מִי שְׂיִרְחַם עֲלֵיהֶם,
הַהוֹרִים לֹא אִכְפַּת לָהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הַיְלָדִים, מִכְּנִיסִים וּמְצַלִּיפִים
בָּהֶם מְכוֹת רָצַח עַל שְׁלֹא לוֹמְדִים, וְלֹא מְבִינִים אֶת עֵמֶק סִגִּית
הַגְּמָרָא וְכוּ', וְהַהוֹרִים לֹא קוֹלְטִים, שְׁלִצְעֲרָנוּ הָרַב, בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת
הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַיְלָדִים נִמְצְאִים בְּמִצְב
חֲמוּר, וְאִין מִי שְׂיִכִּין אוֹתָם, מִצַּד אֶחָד בַּחוּץ בּוֹעֵר יֵצֵר הַנְּאוּף,
וּמִצַּד שְׁנֵי הַהוֹרִים לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ לְחַנֵּף אוֹתָם, וּמְצַלִּיפִים בָּהֶם
מְכוֹת רָצַח, וְאִם כֵּן אֵיךְ יִגְדְּלוּ הַיְלָדִים הָאֵלוֹ נוֹרְמָלִים?! בְּוַדָּאֵי קַל
לְזַרֵּק אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַמְּלַמְדִים, עַל הַבֵּית-סֵפֶר, עַל הַמּוֹרוֹת, וְעַל
מִי לֹא, רַק לֹא עַל עִצְמוֹ, זֶה הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה שְׁנִמְצְאָת הַיּוֹם.

פֶּה בִּיבְנָאֵל אֲנִי מִנְסָה לְמַנְעַ מִכָּל מִינֵי הַתְּרַחֲשִׁיּוֹת אֵי נְעִימוֹת,
אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל הַנְּעֵר, כַּאֲשֶׁר יַעֲיֵד עָלַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, אֲשֶׁר עַל אֶף טְרֵדוֹתֵי הָרַבּוֹת עֲכָשׁוּ יוֹתֵר מִכָּל הַזְּמַן, יֵשׁ עֲלֵינוּ
כָּל מִינֵי מְסִירוֹת, בְּנִינוּ כוֹלֵל וַיְשִׁיבָהּ, וּכְבָר רוֹצִים לְסַגֵּר לָנוּ אֶת זֶה,
אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת אוֹלָם שְׂמֻחוֹת, וּכְבָר יֵשׁ עֲלֵינוּ מְשַׁפְּטִים, שְׂזֶה
בְּעִצְמוֹ יְכוֹל לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם. מֵה אֲנַחְנוּ בְּסִף הַכָּל רוֹצִים, בּוֹנִים
עַל קַרְקַע פְּרָטִית וּבֵית-כְּנֻסַת פְּרָטִי, וְהָיוּ כְּבָר אֲשׁוּרִים, וְהוֹרִידוּ אֶת

זֶה, עִם כָּל זֹאת "הִרְשָׁעִים בְּיָם נִגְרַשׁ הַשָּׁקֵט לֹא יוֹכֵל", אֵין עֲצָה אֲלֵא לָבוֹא אֶל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וּלְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן אֵלָיו יְתַבְרַךְ.

וְהִנֵּה אַתָּה כּוֹתֵב לִי מִכְּתָב מְלֵא חֲנֻפָּה, כְּאֵלוּ מָה אֲנִי מְבַקֵּשׁ — כְּבוֹד, יִשׁוּת, כְּסָף, כְּפִי שְׂאֵתָה כּוֹתֵב לְשׁוֹנוֹת כְּמוֹ שְׁכוֹתְבִים לְמַפְרָסְמִים, שְׂאֵתָה מִתְחַנֵּן וּמְבַקֵּשׁ מִחִילָה וּסְלִיחָה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אַתָּה רוֹצֵה מִמֶּנִּי, אֲנִי יוֹדֵעַ רַק דְּבַר אֶחָד, שְׁזֵה לִי חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׂאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, לְחַנּוּף אוֹתָם בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — תּוֹרָה, תְּפִלָּה וְהִתְבּוּדוּת, שְׂמִחָה וְצַדִּיקָה וְחֶסֶד, וְתִהְיֶה לָּאֵל, הַצְּלַחְנוּ בְּגִדּוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן לָמָּה לָךְ לְהַשְׁבֵּר וְלִהְפָּנֵס בְּסִפְקוֹת, אֲנִי הֵייתִי מְצִיעַ לָךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק א'), סִימָן קנח), וְלוֹמַר עַל זֶה אֶת הַתְּפִלָּה, וּכְדַאי לְלַמֵּד אֶת הַמְּאָמֵר הַזֶּה בְּכָל יוֹם פְּעַם אַחַת עִם הַתְּפִלָּה, וְאִז תִּגְיֵשׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּדוֹלָה.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תיח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַתְּלִמִּיד הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתִלְמַד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, כִּי לֹא נִשְׂאָר מִהָאָדָם רַק מָה שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, לִכֵּן תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֻבִית, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם כְּמוֹ תְּפִלָּה בְּצַבוּר.

וְעַל כָּלֵם — תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד מִחֲבָרִים לֹא טוֹבִים, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד מִנְּבוּל פָּה, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים הִקְפִּידוּ עַל זֶה מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאִמְרוּ (שְׁבַת לג): בְּעוֹן נְבוּל פָּה צְרוֹת וּגְזוּרוֹת מִתְחַדְּשׁוֹת, וּבַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל מֵתִים, חֵס וְשְׁלוֹם, וִיתוּמִים

וְאֶל־מְנוֹת צוֹעֲקִים וְאִינָם גַּעְנִים, וְאֶנְחֲנוּ עֵדִים שְׁעַכְשׁוּ נְהַרְגִים בְּכָל יוֹם אַנְשִׁים, וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא בַעֲוֹן גְּבוּל פֶּה וְשִׁנְאֵת חֲנָם, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁשׁוּם חֵבֶר לֹא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ שׁוֹלֵל, וְלֹא יִדְבַר אֶתְךָ גְבוּל פֶּה, וְאִם אַתָּה רוֹאֶה חֵבֶר כְּזֶה, תִּתְרַחֵק מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׂמֵת־רַחֲמִים מֵאֵשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה הַכִּי מִצְּלָח.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׂאַתָּה לּוֹמֵד אֶצֶל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶצֶל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂהֵם שְׂנִיחָם תְּלַמִּידִי, וְהֵם מַחְדִּירִים בְּךָ יְרֵאת שָׁמַיִם, וְלוֹקְחִים אוֹתְךָ אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים וְלִשְׁדָּה לְהַתְּבוֹדֵד, רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד, וְאַל תִּשְׁמַע אֶל חֵבְרִים רְעִים וּבְחֻצוֹפִים שְׂמֵת־חֻצְפִים נִגְדָם, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד לְהַתְּחַצֵּף נִגְדֵי רַבִּי שְׂמֵלְמָדוֹ תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִשְׁמַע בְּקוֹלִי, וְתַעֲשֶׂה לִּי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע טוֹב מִמֶּךָ. אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה וּמִצְפָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר אִם רַק תִּרְצֶה, וְהַעֲקֵר תְּלוּי הַרְצוֹן, כִּי אִם יֵשׁ רְצוֹן, שׁוּם דְּבָר לֹא יִזְיוּ אוֹתְךָ מְזֵה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוּר לְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ בַּיִת וְדִירָה בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁפָל הַצָּרוֹת שְׁפָאוֹת עַל הָאָדָם הֵם בְּגַלְל הַנְּתוּק
מֵאַחַד, כִּי אִם אָדָם נִכְלָל בְּאַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, וְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, אִזּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפֵּיעַ עֲלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוֹ
תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים הַגְּלוּיִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְקַוֶּה לְמִצְא אוֹתְךָ בְּרִיא וְשָׁלֵם בְּשִׁבְתְּ בִּיבְנָאֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תכא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנֵן ... גְּרוּ יְאִיר, אֶת לֹא זְרֻקָת אוֹתוֹ מֵהַבֵּית, הוּא סֵתֵם יָלַד
שׁוֹכֵב וּבָרַח מֵהַבֵּית, וּבְכָלֵל זֶה לֹא קָשׁוּר עִם הַיְהוּדוּת, כְּמוֹ שְׁרוּצִים
לְתוֹלוֹת עֲלֶיךָ תִּיק, אֵל תִּפְחָדִי אֶת תִּהְיֵי חֲזָקָה בְּזֶה שְׁאֵת לֹא שְׁלַחַת
אוֹתוֹ, וְאִזּוֹ לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּדְעֵי אֶת הַכָּלָל הַזֶּה, נִתּוּחַ לֹא עוֹשִׂים רַק אִם מִתִּיעֲצִים עִם שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים מְמַחִים גְּדוֹלִים, לֹא כָּל מֵה שְׁרוּפֵא אוֹמֵר זֶה כֵּן, וְלִכֵּן כִּדְאִי לְבַדֵּק עִם עוֹד שְׁנֵי רוֹפְאִים מְמַחִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְלֹא צְרִיכִים לִפְחֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֹּל יָכוֹל לְהַתְּהַפֵּךְ לְטוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ

נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי מִכֶּם, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּשַׁמְחוּ אוֹתִי בְּתַכְלִית הַשְּׁמִיחָה, שְׁלֹא גִדַּע מְצֻרוֹת, רַק נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַצִּלִּיחַ וְלַעֲלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שֶׁתּוֹכּוּ לְמַחֲיַן תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִישֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינַתוֹ תְּמִיד.

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! עָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים
כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר מִיָּמַי לֹא סָבַלְתִּי סָבָל כְּזֶה, וְהִנֵּה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
אֲנִי בָּא אֲלֵיכֶם לְשִׁבוֹת אֶתְכֶם עַל שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ
אֶתְכֶם, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים לְהִתְאַחַד יַחַד, וּבִפְרָט בְּזִמְנֵי
הַגּוֹרְלֵי הַזֶּה, שֶׁהִתְיַעֲצוּ עֲלֵינוּ רְשָׁעִים אַרְוּרִים, וְרוֹצִים לְהַרְעֵנוּ
יּוֹתֵר מִתְּמִיד, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאַחְדִים בְּלֵב אֶחָד וּבִפֶּה
אֶחָד, וְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ, וְעַל-יְדֵי אַחַדוֹת
שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ עֲלֵינוּ, וְאִזּוֹ רַק
נִצְלִיחַ.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבַר בְּשָׂמִי, כִּי עֲדִין
אֲנִי חַי, וִיכוֹלִים לְשָׂאֵל אוֹתִי כָּל מָה שְׁרוּצִים, אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ
אֶת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁלֹּא יוֹלִיכוּ אֶתְכֶם שׁוֹלֵל בְּשׁוֹם דְּבָר,
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַמֵּד חֲזָק עַל זְכוּיֹתֵינוּ, הַיְלָדִים שְׁלָנוּ חֲשׁוּבִים בְּדִיּוּק
כְּמוֹ הַיְלָדִים שְׁלָהֶם, הַרְגַע שֶׁמִּתְחִילִים לְהִתְנַקֵּם בְּיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְלֹא
חֲסִים וְחוֹמָלִים מִלְרָדֶף אוֹתָם, שֶׁצְרִיכִים לְהַשְׁרִיף וּלְהִתְנַקֵּם, רַחֲמָנָא
לִישְׁזַבֵּן, בַּחֵם הַכְּבֵד, וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה עַל הַהָר סְמוּךְ לְבֵית עַלְמִין
וְסְמוּךְ לְמִזְבֵּלָה עַל כְּבִישׁ רְעוּעַ, אִזּוֹ הִגִּיעַ הַזִּמְנֵן שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, וְנִצְעַמַד
עַל זְכוּיֹתֵינוּ, לֹא נִתֵּן לְאֵלוֹ הַרְשָׁעִים שִׁישְׁפְּכוּ אֶת דְּמֵנוּ, מִסְפִּיק

הבלגנו, ומהיום והלאה נעשה כל מה שביכולתנו לעמד על זכויותינו, דמנו אינו הפקר.

מובא מהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע עצה נגד רשעים — לא לפחד מהם, ובזה מכניעים אותם. ולכן הגיע הזמן שלא נפחד מפל פרח ומפל מאן דהוא, חסדי השם יתברך, אנחנו יהודים מאמינים בני מאמינים, אוהבים את כל יהודי, אבל למה אנחנו צריכים להיות נרדפים, מפני הסתות הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו?! מהיום והלאה נגמר הספור, ואני מאד מבקש אתכם, שתהיו חזקים מאד, ותלכו עם קומה וקופה, לא לפחד משום בריה שבעולם, אני רוצה לראות מי שיעזו לגע באחד מאנשי שלומנו או את נשותינו, או את ילדינו, או אחד שיבזה או ישפיל אותנו, הוא יקבל חנרה מנה אחת אפים. וידוע מה שמהרנ"ת ז"ל אמר בעת ששברו לו את החלונות: אני יודע שהממשלה והמלוכה לא מרשה דברים כאלו, ואם הם כן מרשים גם למתנגדים יש חלונות, ודי לחכימא.

נא ונא ראו לבוא לבית-הפנסת להתפלל שתרית, מנחה, ערבית עם חליפה דיקא, אל תבואו להתפלל עם חלצה, זה לא כבוד לעמד כף לפני הקדוש-ברוך-הוא, והרבע שעה שלוקחת תפלה מנחה או ערבית, אסור לנחות בבית-הפנסת סתם ככה כמו שמסתובבים בחוץ, או בכגדי עבודה, צריכים להתלבש אם חליפה וכובע עליון, וזה מהדרך ארץ לפני הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראו לעשות כל מיני פעלות שבעולם לרקד אחר כל תפלה ותפלה, ועל-ידי-זה נזכה להמתיק את כל הדינים מעלינו ומעל כל עם ישראל, ואני מאד מאד מבקש אתכם על דבר זה, פי יש עכשו דינים גדולים בשמים, ועלינו לעסק בהמתקת הדינים, ורבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שעל-ידי מחיאת כף ורקודים נמתקים כל הדינים; ולכן אנחנו צריכים לראות לעסק בתקון הדינים, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק את הדינים מעל עם ישראל, ושנזכה לגאולה השלמה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תכה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהִיָּה הַיּוֹם אֶצֶל הָעוֹרֵף-דִּין ... וְהוּא אוֹמֵר שֶׁנֶּשְׂאָרוֹ עוֹד כַּמָּה יָמִים בְּעֵגְיָן וְעֵדֶת עָרֹר, וְצָרִיכִים תִּכְף-וּמְיָד לְהִגִּישׁ לוֹ אֶת הַחֹמֶר, כְּדֵי שֶׁהוּא יִקַּח צְעָדֵי הַגָּנָה בְּשִׁבְלֵנוּ, וְאֵל תּוֹנִיחַ אֶת זֶה, כִּי בְּרֹגַע שׁוֹעֲדֶת עָרֹר עֲבָרָה, אֲזוּ אֲנַחְנוּ נִהְיָה מִהַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נַעֲנִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה מֵה שְׂוִיתָר בְּזִרְיוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַעֲמִיד אֶת הַרְשָׁע ... עַל הַמְּקוֹם, בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׁלֹא תִתְאַר.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, כְּפִי רַבּוּי הַצְּרוּת וְהַמְּנִיעוּת שֵׁישׁ לָנוּ פֹה, מְכַרַח לְהִיּוֹת שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא מִשְׁהוּ מִשְׁהוּ בְּקִדְשָׁה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנֶּשְׂמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תכו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תִּרְאֶה שֶׁמִּחַר תִּכְף-וּמְיָד יִתְחִילוּ לְעַבֵּד, וְשִׂאֵף אֶחָד לֹא יְבוֹא וּיִבְלָבֵל אֶתְכֶם, וְאֶפְלוּ שֶׁיְבוֹא פִּקָּח, שֶׁ... יִגִּיד לוֹ שֵׁישׁ לוֹ הֵתֵר מִהוֹעֲדָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַפְּתוּחַ, וְלֹא עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבַר רַק אֶת הַפְּתוּחַ, וְכֵן נַעֲשֶׂה אֶת הַפְּתוּחַ בַּחוּץ, וּבִיּוֹם שֵׁישִׁי כִּשְׁהוֹעֲדָה שׁוּמְמָת, אֲזוּ תְּבִיא צוּת גְּדוֹל שֶׁל פּוֹעֲלֵי הַמּוֹגְנִים, שֶׁיִּרְפִּיכוּ אֶת כָּל הַמּוֹגְנִים

אָשֶׁר לֹא תִכּוּ — לֹא תִכַּח בְּנַחֵל רֵעִז

בְּאוֹלָם, וְכֵן לְצַק בְּיוֹם שְׁשֵׁי דַיָּקָא, כְּדֵי שֶׁ... הִרְשָׁע יִקַּח שׁוֹפָר וַיִּתְקַע, וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, שְׁמַעְתִּי שֶׁהוּא נִבֵּל הַיּוֹם אֶת הַפֶּה שְׁלוֹ מְאֹד עַל הַקְּהָלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַכַּחַם וְהַמַּחַם לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם אַחַת וּלְתַמִּיד.

אֵל תִּסְפָּר לְאַף אֶחָד אֶת הַתְּכֻנִית, שְׁבִיּוֹם שְׁשֵׁי נִכְנִיס אֶת הַמְּזוּגָנִים, כִּי מִרְבוּי הַדְּבוּרִים יוֹצֵא רַק צְרוּת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי אִם אַתָּה רוֹצֵה לְקַחַת קַבְּלָן שְׁיוֹסִיף לָךְ חֲדָר, תִּקַּח אֶת ... הוּא יְהוּדֵי אֲמִין, וְעוֹשֶׂה עֲבוּדָה נִקְיָה וְזוּרִיזָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת הַכַּחַם לְהַרְחִיב אֶת הַדִּירָה שְׁלָךְ, הַעֲקֹר רַק תִּהְיֶה תְּמִיד שְׁמַח, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְל הַבְּרִית שֶׁל הַבֵּן שְׁלָךְ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּסִבִּיבוֹת שְׁתִּים-עָשָׂרָה עַד אַחַת, וְאֲנִי עוֹד אֶהְיֶה בְּקֶשֶׁר אִתְּךָ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְתִי שְׁאֲנִי נֹחַת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

רעה . אֲשֶׁר . לא תכט — לא תל בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁהִבְרִית יְהִיָּה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ,
וְשִׁנְשַׁמַּע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּכֹר פְּמָה פְּעָמִים, וּכְכֹר קִבְלָתִי הַמּוֹן
הוֹדְעוֹת עַל הַמְזַכְרָה אֶלְקָטְרוֹנִית שְׁלִי, אֲכַל אֲנִי לֹא בַחֲדָר, וְאֲנִי לֹא
יְכוּל לְעֲנוֹת מְרַב טְרֵדוֹתֵי שְׁיִישׁ לִי עֲכָשׁוּ בְּעֵנֵן עֶסֶק הַבְּנִיָּה.

הַעֲקָר צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר
אֲצִלְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר,
וְשִׁנְשַׁמַּע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ב סִיּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי
הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל הַחֶמֶר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! עֲדִין אַתָּה לֹא מִגִּיעַ לְאַחַד מִיְנֵי אֶלְךָ
אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַב רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת וְכו' וְכו' מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת, עוֹמְדִים עָלַי כְּחוֹמוֹת בְּרִזָּל, עוֹד לֹא הָיוּ לִי
צָרוֹת כְּאֵלוֹ מְעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁהָיוּ לִי בַיָּמִים הָאֲחֵרוֹנִים, מִמָּשׁ כָּל מַעְרַכַּת
הַמְּשֻׁפָּט נְעַמְדוֹ עַל רִגְלֵיהֶם עָלַי, עַד כְּדֵי כֹף שֶׁבָּאוּ אֵלַי עִם אֲזֵהָרוֹת,

שאני מגיע לארץ עוצרים אותי, ואני הייתי מוכן כבר במוצאי שבת לצאת, ואני רוצה לראות את זה וכו', עד כדי כך גדלו המניעות, אבל אתמול היה ברית של נכדי, שנולד לבתי ל"מזל טוב", והצרכתי להשאר פה, ועכשו היום יום רביעי כ"ב סיון, אני נוסע לארצנו הקדושה, אבל דבר אחד אני יודע, שאני אעשה כל מיני מאמצים להזיז עניינים להכנס היטב היטב במקום שצריכים להכנס.

אל תפנס בלחץ, פי זה זייק לך לבריאות, אני סובל כבר ארבעים שנה מצרות צרורות כאלו, אם תשים לב נולדתי ביום כ"א איר, שהוא ספירת "חסד שביסוד", שצריכים לכונן תבה אחת מהמנוחה, ותבה אחת משם מ"ב וזה כל"ם יחי"ד, והפרוש הפשוט שאני עוסק בשביל כלם, ונשאיתי לבדי יחידי, אבל אני לא מתאש, פי כתוב: "ונשגב הוי"ה לבדו", אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, אותי אף אחד בעולם לא יוכל לשבור, פי יותר שבור ממני אין בעולם, אז מה שיף לשבר אותי יותר, ולכן זה נותן לי את כל החזוק, ולמה אני מספר לך את כל זה? פי גם לך יהיה חזוק, אל תתאש! כל דבר שצריכים לעשות בשבילי יעמד כל העולם פלו למנע. ולכן תהיה חזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שושמע ונתבשר בשורות משמחות.

הנה בנך ... גרו יאיר, כבר קצץ את הזקן וגורם לי עגמת נפש, פי הוא נופל ביאוש ובדכאון, כמה שרק לא דברתי אתו, שהחיים הם מלאים נסיונות קשים ומרים מאד, וצריכים להחזיק מעמד, הוא לא יכול לקבל את הלמוד הזה, אצלו רק חשף, אינו רואה אור בקצה המנהרה, ונשבר מפל דבר קטן, וככל שנמשך אחר הצרות, הצרות נמשכות אחריו, עד שהביוב יצא מהתהום, ורוצה לשטף אותו... אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיקח את עצמו כבר בידיים, ויתחיל לצית אותי.

וכן בנך ... גרו יאיר, ראה אצלי נסים ונפלאות, נעשה רואה ואינו נראה, ונכנס לכאן בלי כלום, וכבר הזעיקו משטרה ותפסו במקומו כושי, שנתקם אצלו: "ואתן אדם תחתך".

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּחֲזֹק אוֹתוֹ, כִּי אֵין לְךָ הַתְּחַזְּקוֹת כְּמוֹ אָב לְבֵן, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִקְבַּל אֶת דְּבָרֵי.

אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה הוּא מְתַקֵּן אֵלֶיךָ, פֶּן שְׂיִכְנַס בּוֹ טַפְּיֵן טַפְּיֵן אֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּחַיֵּי הַהֶבֶל הַזֶּה, שְׂשׁוּלְחִים נִשְׁמָה מֵעוֹלָם הָאֲצִילוּת, וּמוֹרִידִים אוֹתָהּ אֶל הָעֲשִׂיָּה, וְאוֹמְרִים לוֹ: לְךָ תַעֲבֹר שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם שְׁכָל, הוּא מֵהַפֶּךָ אֶת הַחַיִּים לְגַן-עֵדֶן, וְאִם אֵין לוֹ שְׁכָל, מֵהַפֶּךָ אֶת הַחַיִּים לְגִיְהֵנוֹם, אָבֵל מֵאִיפָּה לְדוֹקָחִים אֶת הַשְּׁכָל!?

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַרְאֶה לְתַת מֵה שְׂיִוְתֵר כֶּסֶף מֵהַקְּמִיעוֹת ל... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְתַת סְכוּם עֲנֻקֵי הַשְּׁבִיעִי לְקַבְּלֵן, כִּי הוּא צָרִיךְ לְגַמֵּר לָנוּ אֶת הַפְּתוּחַ, וּמִלְכַד הַחֹבֹת הַיְשָׁנִים שְׁאֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְתַת לוֹ, וְלִכֵּן רְאֵה לְתַת לוֹ.

הַיּוֹם לֹא יִהְיֶה שְׁעוֹר, כִּי אֶהְיֶה כְּבָר עַל הַדְרָךְ לְאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מֵהַיּוֹם, אִם לֹא יְכוּלִים לְסַגֵּר אַחַר הַדְרָשָׁה אֶת הָעֶזְרַת נְשִׁים, אֲנִי לֹא רוֹצֶה יוֹתֵר שְׂיִכְנַסוּ שָׁם, זֶה מֵיַעַד אַךְ וְרַק לְעֶזְרַת נְשִׁים, וְלֹא לְבַחֲוִרִים שְׂיִשְׁבְּרוּ שָׁם אֶת הַחֲלוּנוֹת, וְיִהְרְסוּ לָנוּ אֶת הַצִּיּוּד הַיְקָר שֶׁהַשְּׁקַעְנוּ עִם דָּם, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂאֵף אַחַד יִכְנַס שָׁם, הַחֲדָר הַזֶּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת סְגוּר. הַתְּרַמִּי אַךְ וְרַק ל... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִסְגֹר אֶת זֶה עִם מִנְעוּל בַּפְּנֵה וְלֹא יוֹתֵר, וּפְתָאֵם אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂבָאִים בַּחֲוִרִים וְעוֹשִׂים שָׁם כְּבִשְׁלָהֵם, זֶה אֲנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי וְלִכֵּן תִּזְהִיר אֶת הַבַּחֲוִרִים, שְׂאֲנִי בָּא, וְאוֹי וְאוֹבֵי לְמִי

אָשׁר לא תלב בַּנְחַל רפא

שְׁיִישׁוּן בְּעֶזְרַת נָשִׁים, אָנִי רוֹצֵה שְׁיִשְׁלְמוּ עַל זֶה שְׁפָרְצוּ אֶת הַחֲלוּנוֹת,
הַחֲלוּנוֹת מְכָרְתִים לְהִיּוֹת סְגוּרִים, אֵין לְאָף אֶחָד רְשׁוּת לְהִיּוֹת שָׁם,
כִּי זֶה מֵיַעַד אֶךְ וְרַק לְעֶזְרַת נָשִׁים.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְהִבְיֵא יוֹתֵר כֶּסֶף מִהֶקְמִיעוֹת לְצַרְךָ הַפְתוּחַ,
כִּי אֲנִי מְכָרְח לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּמַהְרָה.

תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי מָה שְׁיִוֹתֵר מִהַר תְּשׁוּבָה, כִּי עֲדִין אֲנִי נִשְׁאָר
פֹּה בְּעַרְךָ שְׁבַע שָׁעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִיוֵן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וְגַם שְׁמַעְתִּי מָה שֶׁקָּרָה.

תַּכְּף-וּמִיד כְּשֶׁאֲנִי בָּא, אֶעֱשֶׂה אֲסֵפָה עִם כָּל הַמְּלַמְּדִים, כִּי
כְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן אֲנִי לֹא אֶצְדִּיק מִכּוֹת, וְאֲנִי אֶבְרַר בְּדִיוִק מָה קָרָה,
וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁדְּבַר כְּזֶה לֹא יִשְׁנֶה וְיִחְזוֹר עַל
עַצְמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁהַזִּיג שְׂמִחִים, וְיֵשׁ לְךָ נַחַת מֵהֶם.

הֵייתִי רוֹצֵה שְׁתַּכְּתְּבִי לִי תַּכְּף-וּמִיד, לְפָנַי שְׁאֲנִי נוֹסֵעַ בְּעוֹד כְּפָה
שָׁעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויורדפו אל תלמידי ישיבת
"דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם, שתשמרו על הנקיון, כי עדין אני שומע
שאתם לא שומרים על הנקיון, וזה כָּלֵל — מי שמלכלך, ואינו
שומר על הנקיון, מגלה את פנימיות נפשו, שגם היא מלכלכת
בחטאים ועוונות, בר מינן. ולכן אם אתם רוצים לחזור בתשובה
שלמה, תשתדלו שיהי' אמות שלכם יהיה נקי, ותעשו תורנות
לנקות את המטבח ואת חדר האכל ואת הבית-כנסת איפה שאתם
לומדים שם.

אני אוסר על כל בחור, שבשום פנים ואפן אסור לו לישן
בעזרת נשים, המקום הזה סגור ומסגור כל השבוע, זו עזרת נשים
ולא חדר לינה, בשום פנים ואפן אני לא רוצה שתכנסו לשם.

נא ונא אל תהיו בטלנים! מה ישאר מכם? רק התורה והתפלה
שתלמדו בכל יום, כי מה נשאר מהאדם? רק התורה והתפלה
שלומד בכל יום, ולכן תתפללו את השלש תפלות בצעקות ובחיות
ובדבקות אליו יתברך, וכן תתמידו בכל יום בלמוד מקרא, משנה,
גמרא ומדרש, שהארבעה למודים הללו הם כנגד הארבעה עולמות:
אצילות, בריאה, יצירה, עשייה. ועל כלם — תראו להתמיד בלמוד
שלחן ערוך, כי הלכה היה אצל רבנו ז"ל העקר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּשִּׁיג לִי אֶת כְּרָכִי הַלִּיכוֹת עוֹלָם
ג', ד', ה', וְאֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תוֹדָה.

חֹזֵק וְאַמִּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַח, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"בִּנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִדֵי ה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִגַּעְתִּי לְבֵיתִי בְּשִׁלּוֹם אֶתְמוֹל בְּעָרֵב,
וְהַתְּפַלְלָתִי עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כְּפִי שֶׁרָשׁוּם
שְׁמוֹתֵיהֶם וְשְׁמוֹת נְשׁוֹתֵיהֶם בְּפִנְקָסִי, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלוֹתִי, וְיִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנָי
אֲדוֹן כָּל, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם בְּרָכוֹת וַיִּשׁוּעוֹת, וְתָרוּ רַב נַחַת מֵיִלְדֵיכֶם.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְאוֹר הַמַּצָּב הַחֲדָשׁ
שְׁנֹקְלָעֵנוּ, אֲמַרְתִּי שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן, שְׁנַפְסִיק אֶת הַהִבְלָגָה, וַיִּמְהִיֹּם
וְהִלָּאָה כָּל מִי שֶׁרַק יָגַע בְּאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אוֹ מִי שֶׁרַק יָאִים
עַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', אוֹ כָּל מִי שֶׁיַּעֲצֹר אוֹתָנוּ מִלְּבָנוֹת וְכוּ',
אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיתְאַחַדוֹ יַחַד, וְנִטְפֵּל בְּזֶה כְּרֵאוֹי,
כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁלֹּא נִפְתַּח מִכָּל רֵיק וּפּוֹחֵז, מִסְּפִיק סְבָלְנוּ

מִהֶסֶם"ך־מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, זֶה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה רְצוּפוֹת, וְכוּפְפוֹ
 אֶת הָרֹאשׁ, וְעֲכָשׁוּ גִתְחִיל עֵידֶן חֲדָשׁ, שִׁיפְלוּ הֵם תַּחַת רְגְלֵינוּ,
 וְיִרְעְדוּ וְיִפְחָדוּ מֵאִתָּנוּ, וְלֹא אֲנַחְנוּ מֵהֵם.

מֵאֵד אָנִי רוֹצֵה, שְׁפֹל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֵׁישׁ לוֹ רֶכֶב,
 שֵׁישִׁים עַל הַמָּגֵן (טֵאמְבוֹן) מִתַּחַת לְרֶכֶב סְטִיקָר שֶׁהִדְפִּסְנוּ עֲכָשׁוּ:
 "אָנִי אוֹהֵב אֶת יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", כִּי אִם הִרְשָׁעִים לֹא רוֹצִים לְתַת
 רִשְׁיוֹן עַל הַמְּכוּלוֹת שְׁלֵנוּ, אֶף-עַל-פִּי שֶׁעָבְרוּ אֶת כָּל הַבְּדִיקוֹת
 מִמְשַׁרְדַּ הַבְּרִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ', רַק מִפְּנֵי שְׁפָתוֹב עַל הַשְּׁלֹט שְׁלָהֶם:
 "יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲזִי אָנִי רוֹצֵה שֶׁעַל כָּל רֶכֶב יִהְיֶה שְׁלֹט כְּזֶה
 לְהוֹצִיא לָהֶם אֶת הָעֵינַיִם, וְזֶה נִתֵּן לְהַשִּׁיג אֶצֶל הָאֲבִירָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אָנִי רוֹאֶה שְׂאֵלוֹ הִרְשָׁעִים לֹא מְבִינִים שְׁפָה אַחֲרַת חוּץ מִשִּׁטַּת
 הַכַּחַ, הֵם הִלְכוּ בְּעֶרְמוּמִיּוֹת וּבְצָבִיעוֹת וּבְשִׁקָר, וְהִטְעוּ אֶת הַשׁוֹפֵטִת,
 שָׁגַם עַל זֶה הֵם יִקְבְּלוּ מִשְׁפָּט, כִּי כָּל הַתְּבִיעָה שְׁלָהֶם בְּשִׁקָר
 יִסוּדוּתִיהָ, וְלִכֵּן אָנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שִׁיקְחוּ
 מִהָאֲבִירָה הַנ"ל, וְיִשִּׁים אֶת זֶה עַל הָרֶכֶב, וְכָל הַמְרַבֵּה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח,
 וְלֹא לְהַדְבִיק אֶת זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן בְּמִקוֹמוֹת צְבוּרִיִּים, אֲלֵא עַל
 הָרֶכֶב בְּשִׁבִיל לְהוֹצִיא לָהֶם אֶת הָעֵינַיִם.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שִׁתְּהִיּוּ חֲזֻקִים מֵאֵד בְּאֻמוֹנָה
 בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא תִפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
 כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי, שֶׁמְאָמִין שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא נִמְצָא, וְאִין
 בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, הוּא אֵינוֹ מִפְּחָד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תלו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות החתנה של בפתך תחיה, שישאר בירושלים כמו שסגרתם, וכוונאי אהיה בשמחתכם — אם יתן לי הקדוש-ברוך הוא את החיים, ואל תדאג כלל, וכל שכן שלא תפל בדעתך כלל. חכמינו הקדושים אמרו (שבת קל.): ליכא כתבה דלא רמיא בה תיגרא; אין כתבה שלא יהיו בה מחלוקות, ולכן מספיק שהמחלקת הזו תהיה כל הצער. ומספרים ששני צדיקים גדולים מתלמידי החוזה מלבלין ז"ע, השתדכו זה עם זה, ולפני החפה לקח צדיק אחד את השטר"מל שלו, וזרק אותו על המחפן השני, והיה פלא בעיני כל הרואים מה זה. ענה ואמר: ראיתי שהלך הכל חלק, והנה חכמינו הקדושים אמרו, שבכל כתבה צריכה להיות איזו מריבה וצער, אמרתי שאזרק את השטר"מל עליכם מחפן, וכוזה אגמר את הצער. ולכן אני אומר לך גם-כן, שיגמר הצער בזה, ולא תדע עוד מצער, והזוג יגורו ביחד בשלום ובאהבה.

אודות השופטת וכו', ... גרו יאיר, משתדל מאד ללכת לבד עכשו עוד לפני הכל אליה, ולהסביר את כל המהלכים, כי נתודע שהיא דתיה, ואנחנו מקוים להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לפעל אצלה, כי באמת אלו הרשעים פשוט הטעו אותה בטעות, כי יש לנו הטר לאולם מהמועצה, וכן יש לנו העתק, שהמהנדסת של הועדה נתנה לנו את העצה לעשות שתי דירות, ואחר-כך נשתמש בזה לאולם, וכל זה יש לנו בכתב, כל זה אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, ש ... גרו יאיר, ידבר הרבה לשופטת, ויתהפף הכל, כי אין לנו עוד כסף לעורכי דינים, והם סתם סוחטי ממון ולא עושים שום דבר.

תראה לגמר עם הפתוח, ואל תפחד משום בריה שבועולם, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

איני מה מבין מה בענין המזגנים, למה שלא יגמר את זה.

בענין התקרה אקוסטית רציתי שתתחיל עם זה מה שיותר

מהר, אָמַת שְׁאַתָּה אוֹמֵר, שְׁאִין לָךְ עֲכָשׁוּ כְּסָף, אָבֵל בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם
 אֲתָפֵס אֶת הָאֲחִים ... וְאַלְחִיץ אוֹתָם שִׁישְׁחָרוּוּ כְּסָף, וְאֲנִי רוֹצֶה
 בְּשִׁקֹּט לְגַמֵּר אֶת הָאוֹלָם, כִּי שׁוֹפֵט הָעֲלִיּוֹן עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים אוֹמֵר
 אַחֲרַת, שֶׁהָאוֹלָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת גָּמוּר, וְנִעֲשֶׂה שָׁם שְׂמֵחוֹת, וְאֲנִי לֹא
 מִפְחָד מֵאֵף אֶחָד, לִי אֵין רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא שׁוֹפֵט
 כָּל הָאָרֶץ.

יותר מאַחַר בַּיּוֹם אֲדַבֵּר אִתָּךְ.

וְכֵן בְּעֵינַי הָאֲרוֹן-קֹדֶשׁ, אֲשֶׁתְּדַל מְאֹד לְגַיִס אֶת כָּל הַכְּסָף
 הַצָּרִיךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תלז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְח, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַסֵּפֶר "הַלִּיכּוֹת עוֹלָם" וְעַל כָּל הַסֵּפָרִים.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי, בְּזִמְנִי
 שְׁאֲנִי רוֹאֶה אֶת נִקְיוֹן הַכּוֹלָל בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׂמִיּוֹת, וְשְׁאִין
 שְׂמָה כְּבֹר אֲנָשִׁים, שְׁסֵתָם מְסֻתּוֹבְבִים בְּלִי לַעֲשׂוֹת כְּלוֹם, אֶלֶּא זֶה
 נִעֲשֶׂה כּוֹלָל שְׁלוֹמֵדִים בְּרִצְיָנוֹת, וְזֶה מְחִיָּה אוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שְׁנוּכָל לְהַגְדִּיל אֶת הַכּוֹלָל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְקֹדֶשׁ שֵׁם שָׁמַיִם
 בְּרַבִּים.

הִנֵּה כְּדַאי לְהַזְמִין עוֹד בְּפֹה שְׁלֻחָנוֹת, כְּדִי שִׁיְהִי אוֹתוֹ דְּבַר

וְלֹא יִהְיוּ שְׁנֵי צְבָעִים, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה שִׁפְעַת לְכוּלָּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲבִרְכֵי הַכוּלָּל "אוֹר הַצְּדִיק", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִשׁ לִי, שְׂבַקְרָתִי בְּכוּלָּל שְׁלָכֶם, וְרֵאִיתִי אֲבִרְכִים רְצִינָיִים וְרוּצִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, זֶה נִתֵּן לִי חַיּוֹת חֲדָשָׁה, כִּי בְּאַמַּת כָּל הַשָּׁבוּעַ שְׂהִיִּיתִי בְּמַחְנִיכֶם, הִיִּיתִי מְאֹד שְׂבוּר מִמָּה שְׂקוּרָה אֶתְנוּ, שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים הַשִּׁיגוּ חֵיל, וְהַרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרַשׁ הַשְּׂקֵט לֹא יוּכְלוּ, וְהִנֵּה רֵאִיתִי נֶצוּץ אוֹר מִתּוֹךְ הַחֲשָׁף, שְׂאַתֶּם רוּצִים לְלַמֵּד בְּחֻשָּׁק וּבִתְשׁוּקָה עֲצוּמָה, וְזֶה כָּל חַיּוֹתִי.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׂבַעוּלָם לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה, וְשִׁלָּא יִפְרִיעוּ לָכֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְתַעֲמְדוּ חֲזָק מְאֹד, שִׁלָּא יִכַּנֵּס שׁוּם מוֹנַע וּמַעֲכָב, וְלֹא תִתְּנוּ שְׂהַמְקוּם יִהְיֶה הַפְּקָר.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנוּכַל גַּם לְגַיֵּס כְּסָפִים לְכוּלָּל, שְׂתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה מְסֻדֶּרֶת.

נָא וְנָא הַתְּמִידוֹ בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי בְּאַמַּת מִי שְׂזוּכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, רוּאָה שְׂמָה נִשְׂאָר מְהֻדָּרִים? רַק אֶת הַתּוֹרָה שְׂזוּכָה לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם.

וְעַל כָּלֵם — רָאוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹאת,

שָׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְהַכּוֹלֵל שְׁלֹכֶם יִהְיֶה הַפְּנִינָה
בְּקִהְלָתְנוּ.

רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק,
וּבְפָרֵט שְׂאֵבְרֵךְ בְּעַל מְרִץ ... גֵּרוּ יְאִיר, לְקַח עַל עֲצֻמוֹ לְסִדֵּר אֶת
הַכּוֹלֵל, וְלִכְנֹן רְאוּ שִׁיְהִיָּה נְקִי בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּכְדַאי לְצַבֵּעַ אֶת הַמְּקוֹם,
וּבְרוּחֵינִיּוֹת שְׁלֹא יִשְׁנוּ שָׁם וְלֹא יַעֲשֻׂנוּ שָׁם וְכוּ', וְשִׁיְהִיָּה הַמְּקוֹם נְקִי
מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תלט

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר קִנְחָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְשִׁיבַת "דְּמֻשֶׁק
אֲלִיעֶזֶר", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁהִיָּתָה לִי
שְׂדֵבְרַתִּי אַתְּכֶם, וְרֹאִיתִי שְׂאֵתֶם בְּחֻרִים טוֹבִים, וְרוֹצִים לְלַמֵּד, וְשִׁישׁ
לָכֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד, וְלִכְנֹן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, עֲכָשׁוּ יִהְיֶה מִזְגָּן, וְתוּכְלוּ
לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּנִחַת, לִכְנֹן תִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא,
מְדַרְשׁ, הַלְכָה, וְאַגְדָּה, כִּי אִין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים
מֵה זֶה, הֵייתֶם רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם, הַעֲקֹר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה וְלְלַמֵּד
קֶצֶת מִכָּל שְׁעוֹר.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּזֵה שְׂאֵדֶם
מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֵה הוּא מְדַבֵּיק אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּאִין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְזֵה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר
שְׂבַעוּלָם כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבִיּוֹר וְדְבִיּוֹר שְׂמְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד חֲזָקִים בְּזֵה, וְלֹא לְעֻזֵב אֶת
עֲצֻמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאַנְחֵנוּ רוֹאִים שְׂבַנִי אֲדָם מְדַבְּרִים אַחַד עִם

הַשָּׁנִי, לָמָּה שְׁלֹא יִדְבַר בְּכֹל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל הַחַוּיוֹת שְׁלוֹ, וַיִּכְמוּ שְׂאֲדָם מְסַפֵּר לַחֲבֵרוֹ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלֹא יוֹצֵא מִזֶּה כְּלוּם, לָמָּה שְׁלֹא יִדְבַר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הַדְּבֹר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ מִמְּשִׁיב אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת עֲלִיוֹנָה.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ מְאֹד, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִהַפּוֹחֲזִים הַרְשָׁעִים, עֲכָשׁוּ נִלְמַד אוֹתָם לְקַח, לֹא גִתָּן שֶׁהֵם יִרְדְּפוּ אוֹתָנוּ, מִסְּפִיק סְבֻלָּנוּ מֵהֵם, עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁאִין הַבְּלָגָה יוֹתֵר, וְלֹא כָּל אֶחָד יוּכַל לְהַפְחִידָנוּ, כִּי נִפְתַּח עָלָיו תִּיק בַּמְשֻׁטָּרָה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַזְּכֵרְתִּי אֶת כָּל בַּחֹר אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזַכֶּה לְחַתֵּן אֶתְכֶם מִה שְׁיִוֵּתֵר מֵהָר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְח, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אוֹדוֹת רוֹפְאִים וְכוּ', צְרִיכִים שְׁלֵשָׁה רוֹפְאִים מִמְּחִים קָדָם שְׁמַנְתָּחִים, וְכֵדָאִי לְשֵׁאל אֲצֵל הָרַב פִּירָר בְּבִגְי־בְּרַק, שֶׁהוּא בְּקִי בְּרוֹפְאִים מִמְּחִים, וְכִפִּי עֲצַת שְׁלֵשָׁה רוֹפְאִים מִמְּחִים, כִּךְ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְרֵאוּי לָךְ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ אִיזוֹ מַצְוָה, שְׁבֻזְכוֹת הַמַּצְוָה הַזֶּה, הִיא תִשְׁמַר מִכָּל רַע, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְהּ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תמא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי לֹא רָצִיתִי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן שְׁיִהְיֶה אַחֵר רַק ... אַךְ אִם הוּא
אוֹמֵר שֶׁהוּא נוֹסֵעַ בַּתְּאֲרִיכִים שְׁכַתְּבָתְ לִי, אִז הִייתִי מְעַדִּיף שְׁיִגְמֹר
לִי בְּשֶׁקֶט וּבְהֶצְנַע אֶת הַמְקוּוֹה, וְכֵן אֶת הַחֲדָרִים לְבַחֲוִירִים, מֵה
לַעֲשׂוֹת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲבֹד בַּמַּחְתָּרֶת, כִּי אֵין לָנוּ בְּרִרָה, אַךְ מִים
שְׁקֵטִים הוֹלְכִים עִמָּךְ עִמָּךְ וְכו', אֲנַחְנוּ לֹא מְפַתְּדִים מֵאַף אֶחָד,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ. אֶת הָאוֹלָם תָּמִיד יְכוּלִים
אַחֲר־כֶּף לְקַשֵּׁט עִם תְּקוּוֹה אֶקוֹסְטִית, כִּי אֲנִי יוֹתֵר סוֹמֵךְ עָלָיו, כִּי
אִם נִקְחָ סֵתֶם חֲבָרָה, אִז כְּפִי שְׁדַבְּרָתִי אֶתְךָ, הַמְנִיעָה הִכִּי קִטְנָה
חֲתַמְתָּ אֶתֶם חוֹזֵה וְכו', אִם יֵשׁ צוֹ הַפְּסָקֶת עֲבוּדָה, אֶתְךָ קִשׁוֹר לְמִשְׁךְ
שָׁנִים, כִּי הוּא יְכוּל לְתַבֵּעַ אוֹתְךָ בְּדִין שֶׁהַפְּרָת אֶת הַצּוֹ, וְלִכְּן עַדִּיף
לִי לַעֲבֹד דִּיקָא עִם ...

אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁשָׁמֵר אוֹתְנוּ, יִשְׁמֵר
עֲלֵינוּ, וְהַזְמֵן עִכְשָׁו לַעֲבֹד בְּצוּרָה מְסֻדָּרֶת וּבַמַּחְתָּרֶת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִפִּיל אִימָה עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמַתְנַגְּדֵינוּ.

אֵל תִּכְנֹס בְּלַחֵץ בְּעֵנִין הַחֲתוּנָה, אֲנִי אָבוֹא בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
לִירוּשָׁלַיִם, וְיִהְיֶה שְׂמִיחַ מְאֹד מְאֹד.

הַשְּׁבוּעַ הִיא פְּרִשַׁת קִרְחָ, וְרֵאֵינוּ מֵה קִרְחָ עַל זֶה שְׁדַבֵּר עַל
מֹשֶׁה שֶׁנִּבְלַע לְתוֹךְ הָאֲדָמָה, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁבוּרַח מִרְשַׁע שְׁדַבֵּר
עַל מֹשֶׁה, וְלֹא תִהְיֶה לוֹ שְׂיִכּוֹת אֵלָיו.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְיָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הָאֵל לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַזְכַּרְתִּי אֶת
שְׁנֵיכֶם לְטוֹבָה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ
תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּחֲיוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה וּבִהְבָּנָה
הַדְּדִית, וְאֵל תְּרִיבוּ, וּמִי יִתֵּן שְׂאֲזֹכָה לְרֵאוֹת אֲצִלְכֶם רַק שְׂמֵחוֹת.

אָתָּה ... גֵּרוּ יְאִיר, רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם
תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי אֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה, וְאִם הֵייתָ
יודֵעַ מַה זֶה לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה — מְזוֹן לְנַשְׁמָה, הֵייתָ מִתְחַזֵּק
לְלַמַּד בְּכָל יוֹם, כִּי הַנַּשְׁמָה רַעֲבָה מְאֹד מְאֹד, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁבִּיעַ
אוֹתָהּ, אֶלָּא עַל-יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְחֻבֵּל עַל הַשְּׂנִים הָאֵלוּ
שֶׁלֹּא תִלְמַד, וְלָכֵן תִּקַּח עַל עַצְמְךָ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם "מִקְרָא",
"מִשְׁנָה", "גְּמָרָא", "מִדְרָשׁ", אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים אֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הֵד'
עוֹלָמוֹת: "אֲצִילוֹת", "בְּרִיאָה", "יְצִירָה", "עֲשִׂיָּה". וְעַל כָּלֵם —
תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, כְּדֵי לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג, וְזֶה הִנֵּה הַיִּסוּד אֲצֵל
רַבְּנוּ ז"ל.

... תַּחֲיָה! אוֹתָךְ אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שֶׁתִּלְכִּי בְּצִנִּיעוֹת כְּרֵאוֹי לְבַת
יִשְׂרָאֵל, הֵן עִם הַבְּגָדִים, שֶׁלֹּא יִהְיוּ צְמוּדִים וְשִׁקּוּפִים וְצָרִים וְקִצְרִים
וְכוֹי וְכוֹי, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כְּסוּי הָרֵאשׁ,
וְאִם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת קְרַחַת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּאוֹת
בְּבֵית כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת בְּלִי צְנִיעוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְשֹׁמֵר לְלָכַת תְּמִיד בְּכְסוּי רֵאשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחָדוּ מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, הַגִּיעַ הַזְּמַן לֹא לִפְחוֹד מֵאָף
אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק מִהַבּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תמג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַרְח, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצַּח.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהִרְבֵּה
הַתְּפַלְּלוֹתַי בְּעַדְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל,
יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם
תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַע עוֹלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
צָרִיכִים הִרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת.

... גִּירוּ יָאִיר! אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְּמִיד בְּלִמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם "מִקְרָא", מִשְׁנָה", "גְּמָרָא", "מִדְרָשׁ", אֲשֶׁר כָּל לִמּוּד וְלִמּוּד זֶה
הַצְּלַחָה נִצְחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הֵם
כְּנֻגַד הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת: "אַצִּילוֹת", "בְּרִיאָה", "יִצִּירָה", "עֲשִׂיָּה",
וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הִרְבֵּה שְׁלַחַן עָרוּף, הִלְכָה, שְׁזָה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל
רַבְּנוּ ו'ל, וְאָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא
לִפְחוֹד מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

וְאֵת ... תַּחֲיָה, תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוּת, כִּי זֶה הַגְּאֻרָה
וְהַגְּאֻוֹן שֶׁל בֵּת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהוֹלְכֵת בְּצַנִּיעוּת, וְאֵינָה מִתְבַּיֶּשֶׁת מֵאָף

עוד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִמְצוֹת הַשְּׁמָחָה, וְאֵין עוֹד מְצוּה מִלְשִׁמְחָה
 אֶת אַחֲרֵים, וּבְזִכּוֹת הַשְּׁמָחָה תֵּצֵא מִכָּל הַצְּרוֹת שְׁלֶךְ.

רֵאָה לְהַתְּפִיל בְּעִבּוּרֵי, שְׂאֻזְפָּה כָּכֵר לְבֹא לְגוּר אֶתְכֶם בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִרְיָה, ב' דְּרֵאשִׁי־חֹדֶשׁ תַּמּוּז
 ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לֹא פְדָאֵי בְּכָלֵל לְהַתְּעַסֵּק עִם רְשָׁעִים שְׂדֻבְרוּ עַל מִשָּׁה.

אֲמַרְתִּי ל... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיִמְחַן לְךָ עֲשֶׂר אֶלֶף שְׁקָל תַּכְּף־וּמְדָ עוֹד
 הַיּוֹם, כְּדֵי שֶׁתִּכְנִיס לַחֲשָׁבוֹן, אֲנִי רוֹצֵה שְׁנַבְנֶה אֶת הַמְּקָנָה, וּכְדָאֵי
 תַּכְּף־וּמְדָ לְהַכְנִיס אֶת הַחֲרָסִינּוֹת וּלְסֵדֶר אוֹתָם, וְאֶת הַקִּירוֹת, וְכֵן
 אֶת הַמְּקָנאוֹת וְכֵן אֶת הַחֲדָרִים, וְאֲנִי אֲדַאֵג שְׁיִהְיֶה לְךָ אֶת הַכֶּסֶף,
 רַק תִּמְשִׁיךְ לְעַבְדְּ עִם ... וְלִפְנֵי שֶׁהוּא נוֹסֵעַ, שְׁיִגְמֹר לָנוּ אֶת הַחֲדָרִים
 וְאֶת הַמְּקָנאוֹת, אֵל תִּפְחַד, הַקְּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא אֲתָנוּ, וְעַכְשָׁו לֹא
 יְכוּלִים לְלַכֵּת עִם רְשָׁע פְּתוּיָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן,
 חֶלֶק א', סִימָן נה), וּכְדָאֵי לְךָ לְלַמֵּד אֶת הַמַּאֲמָר הַזֶּה, וְתִבִּין אֵיךְ
 שֶׁהַרְשָׁעִים כָּחַם גְּדוֹל מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהַסְתִּיר אֶת עַצְמָם בְּסִתְרֵי צֵל
 כְּנִפְי הַשְּׂכִינָה. וְכֵן פְּדָאֵי לְךָ לְעֵזֵן בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק
 א', סִימָן ח'), שְׁמִבְּאֵר שֵׁם רַבְּנוּ ו'ל, שְׂאֲסוּר לְהַתְּגַרּוֹת עִם רְשָׁעִים, כִּי
 כָּחַם גְּדוֹל, אֲבָל לְבִסוּף יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִמּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ב' דְּרָאש־חֹדֶשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִהְיוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל וְאֶצְל צִיּוֹן
מוֹהֲרַנְתָּ ו'ל וְאֶצְל צִיּוֹן הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע, וּבְכֹל מְקוֹם הַנַּחֲמִי
אֶת הַסְּדוּר שְׁלֶךְ וְהַתְּפִלָּתִי מִזֶּה, וְהַרְבֵּה הַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי עֲלֶיךָ, כִּי
הַסְּדוּר יֵצֵא כָּל-כֶּף יָפָה, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי יִתֵּן,
שְׂאֲזֻכָּה לְהַדְפִּיס מִלִּיּוֹן סְדוּרִים, וְלִהְפִּיצֵם בְּכֹל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד
שֶׁלֹּא יִהְיֶה בַּר יִשְׂרָאֵל אֶחָד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ אֶת הַסְּדוּר, כִּי זֶה כָּל-כֶּף
יָפָה הַסְּדוּר בְּפוֹרְמַט קָטָן, וַיֵּשׁ לָכֶם לְשִׂמְחָה עִם זֶה מְאֹד מְאֹד.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ הַרְבִּיתִי בְּתַפְלָה עֲלֵיכֶם וְעַל
יְלַדְיֶכֶם שֶׁתִּזְכְּרוּ לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר עִם זְוִיגָם הַרְאוּי לָהֶם מִן
הַשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם כַּחוֹת חֲדָשִׁים, שֶׁתַּחֲזִרוּ לְהַמְשִׁיךְ
לְהַדְפִּיס סְפָרִים כְּהֵנָּה וְכְהֵנָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִמּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ב' דְּרָאש־חֹדֶשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי שֶׁעֲבָדוּ אֶפְלוּ קִצָּת,

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁשְׁבוּעַ נִגְמַר עִם הַפְּתוּחַ, וְאִם עוֹבְדִים עִם שְׁכָל וְעִם חֲכָמָה יְכוּלִים לִגְמַר עִם זֶה, וְכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת גַּם אֶת הַמַּעֲקִים וְאֶת הַסּוּרְגִים, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ, שְׁחַס וְשָׁלוּם, אִף אֶחָד לֹא יִפֹּל, וְכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַגְּרָנִית, כִּי כָּכָה זֶה מְסַפֵּן, מֵה לַעֲשׂוֹת, אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִתְּפַשֵּׁט עָלֵינוּ לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל כָּבַר אָמַר: נִצְחָתִי וְאַנְצָחַת, וּבְיָדָי לְבִסּוּף נִנְצַחַת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבַּר אוֹתָנוּ.

אֲנִי מִקְוֶה, שֶׁבַּיּוֹם רֵאשׁוֹן אוֹ בַּיּוֹם שְׁנִי נִבְיֵא לָךְ עוֹד כֶּסֶף, כִּדְּי שְׁתַּצֵּא מֵהַחֻבּוֹת.

לָמָּה לֹא יְכוּלִים לָשִׁים אֶת הַחֲרָסִינוֹת בַּמִּקְוֶה?! הֲרֵי זֶה אָטוּם, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ רוֹאֶה אִם עוֹבְדִים אוֹ לֹא, כִּי בְּשֶׁקֶט יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוּף, וְאַחֲר־כֵּן אֶת הַקִּירוֹת.

הַמַּאֲחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא תמח

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת קָרְחַת, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

בְּעֵינַי קִנְיַת רֶכֶב, אַתָּה צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְשָׁמַר לֹא לִפְלַ בַּפֶּתַח, שְׁיִמְכְרוּ לָךְ אִיזוֹ גְרוֹטָאָה וְלְבִסּוּף תִּתְקַע, וְשָׁמַר מְאֹד, אַתָּה צָרִיף אָדָם מִבֵּין, שְׁיִגִיד לָךְ מֵה לְקִנּוֹת וְאִיף לְקִנּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנּוּב' בְּכָל יוֹם קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנֵה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מִדְרָשׁ, קִצַּת הַלְכָה, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם: שְׁחָרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית — בְּמַנְגֵן דִּיקָא, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמַחַת, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֵּן אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ

הַשָּׁנָה ו'): אֲשֶׁה — בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה; תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתִבְרַח מִכָּל מִינֵי מַחֲלָקֹת וּמְרִיבוֹת וְאֵי תִבְנוֹת, כִּי תִחַל שִׁיְהִיו בִּינֵיכֶם מְרִיבוֹת עַד גְּרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁמַר לֹא לַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת. אֲצַל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה הָעֵקֶר שְׁלוֹם-בֵּית, כַּמּוּבָא (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד); וְהִיָּה כְּדַאי מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד בְּשִׁיחוֹת הָאֵלוּ בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁמַר עַל שְׁלוֹם בֵּיתָךְ.

הַחֲזֹק בִּינֵי יְדֵינִי ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לוֹ מִחַ עִמָּךְ וּמִכֵּין אֶת דְּבָרֵי הַיֵּטִב.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹא תִמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְתָּ, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵינִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְשִׁמְעַ אֶת הַחוּכָא הַגְּדוּלָּה שֶׁשׁוּמְעִים עַל פְּנֵי הַיַּעַר, וְכִשְׁתִּזְכִּיר אֶת הַחוּכָא הַזֶּה, גַּם אַתָּה תִּצְחַק; כִּי בְּאַמַּת יֵשׁ לָנוּ לְצַחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי הַכַּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, הָעֵקֶר תַּחֲזִיק מִעֲמַד, שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאָנִי מְקַוֶּה שֶׁלֹּא נִחְלָשׁה דַּעֲתָךְ בְּעֵת שֶׁהוֹכַחְתִּי אוֹתָךְ בְּרַבִּים.

צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר מִדֵּי, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְהִתְרַחֵק אַחֲר־כֵּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוּמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִרְחָה, ב' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּעַדְכֶן רְשִׁימָה חֲדָשָׁה שֶׁל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים שֶׁנִּכְנָסוּ לְגוּר, כִּי לְאַחֲרוֹנָה נִכְנָסוּ כַּמְעַט עֶשְׂרֵי מִשְׁפָּחוֹת,
וְאֲנִי חָנוּ לֹא יוֹדְעִים אֶפְלוּ אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁלָּהֶם, וְלִכֵּן רָאִה לְבַרֵּר אֶת
שְׁמוֹת הַגְּבָרִים וְאֶת שְׁמוֹת הַנְּשִׁיִּים, כְּדֵי שְׁנַעַדְכֶן אֶת הַשְּׁמוֹת
בְּרְשִׁימַת הַטֵּלֶפּוֹנִים שֶׁל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל.

הַעֵקֶר רָאִה לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹף אֶלֶיָּהּ. כִּי
כְּשֶׁאֲדָם חֲזַק בְּאֱמוּנָה, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב: "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת", כִּי כָּל הַבְּרִכּוֹת בָּאוֹת רַק מִחֲמַת
אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִרְחָה, ב' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲבוּדָה זְרָה יט): אֵין אָדָם לוֹמֵד אֶלָּא
בְּמִקּוּם שְׁלֵבוֹ חֶפֶץ; וְלִכֵּן אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ יוֹתֵר נַח לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל

אָשֶׁר לֹא תִנֵּב בְּנַחֵל רִצַּט

”אֹר הַמַּאִיר” — תִּלְמַד שְׁמָה. כִּי הֶעֱקַר לֹא לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ
וּלְלַמַּד הַרְבֵּה תוֹרָה, כִּי אֵין קֶץ לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

בְּעֵינַי הַדִּירָה וְכוּ', עָלֶיךָ לְזָכֵר, שְׁצַרִּיכִים זְכוּת גְּדוּלָה לְגוֹר
בְּ”יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב”, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה
לְךָ דִּירָה מְשֻׁלָּף, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת.

הֶעֱקַר תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם,
וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחֵל לָכֶם שִׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא תִנֵּב.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר קִרְיָה, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תִּלְמִידֵי יְשִׁיבַת
”דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר”, הַיּוֹ”ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּקְחוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַדְכֶם,
וְתִחַזְּקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֵאמֶר
חֵזֶק, כִּי הֶעֱקַר הוּא הַתְּחַזְּקוֹת, לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׁתִּלְמְדוּ מְאֹד בְּהַתְמָדָה אֶת הַחֲמִשָּׁה-
עָשָׂר שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם אֲפִלוּ קִצַּת דְּקִצַּת, כִּי סוּף כָּל סוּף מֶה
שְׁלוֹמִדִים בְּעַת בְּחֵרוֹתוֹ — זֶה נִשְׁאָר דְּבוּק בְּמַחוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִמוֹ
שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבַּת קִנּוּ): ”נִיקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא; עֶקֶר
יְפִי הַפְּרַח כְּשֶׁהוּא עֹדִין בְּצַעִירוֹתוֹ. וְאָמַר רַבִּינוּ ז”ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת
תְּשׁוּבָה, סִמָּן עג): הַעֲבוּדָה שְׁאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבְחֵרוֹתוֹ,
כָּל יוֹם עָרְפוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֵנוֹתוֹ. וְלִכְּן רָאוּ
לְהַתְמִיד מְאֹד מְאֹד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא הַחַזְּקוּ אֶת הַמְּקוֹם נָקִי כְּרֵאוֹי לְהִיכַל הַיְשִׁיבָה, וּבִפְרִט

שְׁבִיטִי לָכֶם יְשִׁיבָה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא בְּחִנָּם
שֶׁהֵסֵמְ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל הַמְּקוֹם הַזֶּה מְאֹד, כִּי הוּא מְפַחַד פֶּן יִתְרַבּוּ
הַתְּלַמִּידִים, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבַר.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְבוּדָה בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדִבּוֹר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַה זֶה
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה בְּכָל הַיּוֹם, וְלֹא הָיוּ
אִף פְּעַם לְבַד, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא
מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹף כָּל עֲלָמִין, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק
בְּאַמוּנָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם
לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִרְקְדוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵל תִּפְחָדוּ מְאֹלוֹ
הַפּוֹחֲזִים הַרוֹצִים לְהוֹצִיא אוֹתְנוּ מִהַמְּקוֹם, נִרְאֶה לָהֶם מִי בַעַל-הַבַּיִת
פֹּה!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתְּ שְׁלוֹם...

לא תנג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסִדְר קִנְיָה, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר
צְרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת. וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד
אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב, וְלַחְזוֹר עַל זֶה

אָשֶׁר לֹא תֵנֶד בְּנַחֵל שֶׁא

פְּעָמִים אֵין מְסֹפֵר. וְרַבְּנוּ ו'ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת עִם הַתּוֹרָה
הַזֶּה, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבָעוּלָם וְלֹא לְהַשְׁכֵּר.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְחִיל אֲצִלְךָ
עֲכָשׁוֹ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

רַק רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבָעוּלָם, וְתִרְאֶה אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹא תֵנֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קִרְחָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּפֹּל
בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שְׂאֵי אִפְשָׁר לְתַת לְאָדָם
דְּרָךְ אֵיךְ לְחַיּוֹת וְאֵיךְ לְעַבֵּר אֶת הַיּוֹם, כִּי כָּל אָדָם הוּא טְפוּס אַחֵר,
וַיֵּשׁ לוֹ מְנִיעוֹת אַחֲרוֹת, עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְלִכְּנֹן
אֵי אִפְשָׁר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לְתַת לְאָדָם דְּרָךְ. רַק צְרִיכִים לְסִדְרֵי
לְעֲצָמוֹ סִדְרֵי הַיּוֹם, וְגַם זֶה קִשָּׁה, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר עָלָיו בְּכָל
יוֹם מִשְׁבָּרִים אַחֲרֵים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּעֵינֵי הַסֵּפֶר תּוֹרָה אִם אַתָּה יְכוֹל לְכַתֵּב פְּתַח סִפְרָדִי — אֵין
יּוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁ'תִגְנֹב' בְּכָל
יוֹם קֶצֶת זְמַן לְכַתֵּב לִי אִם תּוּכַל.

התמד בספרי שו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך,
אשר כל מכתב ומכתב גם בשבילך.

המאחל לך שבת שלום...

לא תנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרת, ב' דראש-החדש תמוז
ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר מאד
... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה שיצאת להפצה מרפזת בעבור
מוסדותינו הקדושים.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד שעשית אתי, כי כל
אגורה ממש שעושים בשביל המוסדות שלנו, אין להאריך ולספר
מה זה, וזה חסד גדול מאת הקדוש-ברוך-הוא, כי כל פרוטה
ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, ובפרט שזה בא לנו במסירות נפש
הכי גדולה, ולכן אין מלים בפני להודות לך, שעזרת למוסדותינו
הקדושים.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד רק תחשב
ממנו יתברך, ואל תפחד משום ברזיה שבעולם, ותרגיל את עצמך
מאד מאד לשמח, ולשמח את אחרים, כי כשאדם דבוק בהקדוש-
ברוך-הוא, זה עקר השמחה, ואין עוד שמחה יותר גדולה מהדבקות
באין סוף ברוך הוא, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא לשמע
מך תמיד בשורות משמחות, ותראה תמיד לכתב לי, וממש תחיני,
כי נפשי קשורה בנפשך.

המאחל לך שבת שלום...

לֹא תִנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִרְחָה, ב' דְּרָאשׁ־הַדָּשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁיֵּצֵאת לְהַפְצָה מְרֻפָּזת "לְמַעַן הַצֵּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ" הַקְּדוּשִׁים, וְאֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד הַנֶּחֱם שֶׁעָשִׂית עִמִּי, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁיִּמְלֵא לָךְ אֶת כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִרְחָה, ב' דְּרָאשׁ הַדָּשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ וְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לֹא לְהַתְעַסֵּק עִם זֶה שֶׁדְּבַר עָלִי כָּל דְּבַר אֲסוּר וְהַכְּפִישׁ אֶת שְׁמִי.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַתְּפַלְלָתִי עָלֶיךָ וְעַל בְּנֵיךָ, שֶׁתְּרוּהָ רַב נַחַת דַּקְדָּשָׁה מֵהֶם, וְיִהְיֶה לְכֻלָּם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצֶיךָ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִנְיָה, ב' דְּרָא־שִׁיחָדֶשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, שְׁלַקְחַתָּ עַל עֲצָמְךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ פֶּה, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ
כָּבֵר לֹא נִהְיָה פֶּה, וּמָה נִשְׁאַר מִהָאָדָם? רַק מָה שְׁזוֹכָה לְבָנוֹת לְעֲצָמוֹ
בְּכָל יוֹם בִּי'ת', הֵינּוּ שְׁעוֹר בִּבְלִי יִרוּשְׁלָמִי ת'וֹסֶפֶתָא, שְׁאָמַר רַבֵּנוּ
ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד), שְׁגִימְטְרִיָּה הַקְּלָפָה לִילִית
שְׁמַכְשֵׁלֶת לְאָדָם; וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בִּבְלִי
יִרוּשְׁלָמִי ת'וֹסֶפֶתָא, שְׁזֵה הַבֵּית שְׁאָדָם צְרִיף לְבָנוֹת לְעֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם, אִם לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם דָּף אוֹ שְׁנַיִ דְּפִים, לְבִסּוּף זוֹכִים לְגַמֵּר
אֶת זֶה, וְזֵה בֵּית הַנִּצְחִי שֶׁל כָּל אָדָם, אֲשָׁרִי מִי שְׁזוֹכָה וְטוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָךְ נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיף, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אֵיף עֲבָרָה הַשַּׁבָּת, וְאִם הִרְשָׁעִים לֹא עָשׂוּ בַלְגָּן,
יִמַּח שְׁמֵם וְזוֹכְרָם, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִפִּיל עֲלֵיהֶם פַּחַד, שְׁלֹא יַעֲשׂוּ
לְנוּ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לאַ תּנַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ב' דְּרָא־שִׁחְדָּשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי, שְׁתַּלַּךְ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתַפְתַּח
תֵּיק נֶגֶד זֶה שְׁמַצִיק לָכֶם וְאַל תַּפְחָדוּ, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִיס לָהֶם
פַּחַד שְׁיַעֲזֹבוּ אוֹתָנוּ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדָד בְּכֹל יוֹם וְיוֹם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּתְּפִלָּה
וְהַתְּבוֹדָדוֹת, כִּי אִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מַה זֶה תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, תְּמִיד
הָיָה מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיַּי מֵאֲמָצִים.

וְתַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיַּי מֵאֲמָצִים לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן שַׁחֲרִית,
מְנַחֶה וְעֹרְבִית, כִּי זֶה מְסַגֵּל לְפָרְנָסָה, וְלְהַמְשִׁיךְ עָלָיו אֶת הַשְּׂכִינָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לאַ תּס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ב' דְּרָא־שִׁחְדָּשׁ תַּמּוּז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֲבָל לֹא קַבְּלָתִי אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁל ...
שְׁאִמְרַת שְׁצֹרְפַת לְזֶה.

בְּעֵינַי מַה שְׁאִמְרַת כּוֹתֵב מִמֶּנּוּ וְכוּ', אַתָּה רוֹאֵה אִיךָ שְׁהַסְמַךְ־

מ"ם לְכַד אוֹתוֹ בַּמְּלַכּוֹת שְׁלוֹ, הוּא מְמַלֵּא לוֹ אֶת הָרֹאשׁ עָלַי כָּל דָּבָר אֲסוּר, וּבֵין כֶּף לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מֵהִילָדִים שְׁלוֹ שְׂיוּצָאִים לְתַרְבוֹת רְעָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, הַבְּנִים מִחֲלָלֵי שַׁבַּת, הוֹלְכִים בְּלֵי כַּפֵּה, אוֹכְלִים טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וּמְכַל זֶה רוֹאִים אֶת רִשְׁעוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ שֶׁהִילָדִים יִלְכוּ לְאִבּוֹד, הָעֶקֶר שֶׁהוּא לֹא יָבוֹא אֵלַי, הָרִי אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא עוֹר אוֹ מִטְמֵמָט, יָכוֹל לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל אֶת רִשְׁעוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, בְּיָדַי הוּא מְקַלְקֵל אֶת הַנְּעוּר, וְלָכֵן כְּדַאי שְׂאֵתָה תִּפְתַּח אֶת הָעֵינַיִם שְׁלֶךְ, וְכֵן הִלְוִי שֶׁהוּא יִפְקַח אֶת הָעֵינַיִם שְׁלוֹ, לְאִיזָה בּוֹר מִפִּילִים אוֹתוֹ, זֹו בּוֹשֵׁה וְחֻרְפָּה, שְׂאֵחָד שְׂקוּרָא אֶת עֲצָמוֹ רַב, שְׂבִיָדַי יַעֲבִיר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵהַדַּת, וְאֵלוֹ הֵם הָרִשְׁעִים הָאֲרוּרִים הָרַע-בְּנִים שֶׁל הַסְטֵרָא אַחְרָא, שְׂמַעְעִבְרִים עַל הַדַּת נְעִרֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵתָה רוֹאָה בְּמוֹ עֵינַיִךְ, שְׂלְרִשְׁעָה הַזֶּה לֹא אֲכַפֵּת מֵהִילָדִים שְׁלוֹ, וְלָכֵן, לְדַעֲתִי, כְּדַאי לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, רַק לְהִגִּיד לוֹ — תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂהַרְשַׁע מְרִשְׁעָה הַזֶּה מוֹלִיךְ אוֹתָךְ שׁוֹלֵל, צְרִיכִים רַק לְהִסְתַּפֵּל עַל הִילָדִים, וְזֶה כְּבָר נוֹתֵן לְבָכוֹת. אֲנִי לֹא יוֹדַע בְּכָלֵל מֵה שֵׁיךְ בְּחִירָה, סוּף כָּל סוּף רוֹאִים שֶׁהוּא מְקַלְקֵל אֶת הַנְּעוּר בְּמוֹ יָדָיו, יָכוֹלִים לַעֲבֹד עַל עֲדוֹת הַמְזוּרָח מְאֹד, כִּי הֵם תְּמִימִים, וּמֵה שְׂרַק מְדַבְּרִים לָהֶם הֵם מְקַבְּלִים, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ, אֲשֶׁר גַּם בְּתַמִּימוֹת אֲסוּר לְהִיּוֹת שׁוֹטֵה, וְלָכֵן הִרְחַק מִן הַכַּעוֹר וּמִן הַדּוּמָה לוֹ, טְמֵא מְטֵמָא, אֲרוּר שְׂאִין לוֹ תִּקְנָה, חוֹטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּים, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה מָה עוֹלֵל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְמִי שְׂנוֹפֵל בְּמַצּוֹדָתוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָן.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, א' דראש-חדש תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע. ודיקא עכשו פשאנחנו רואים שהסמ"ך מ"ם משתגע, ומסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו, סימן שאנחנו פועלים דברים גדולים ונצורים בעולם, כי אחרת לא היה מוציא את כל חציו עלינו.

עם כל זאת כבד אמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן רכט): "גמרתי ואגמור", "נצחתי וננצח" כי מדתו של רבנו ז"ל היא "נצח".

ובאומן קדם ראש השנה האחרון דבר עם אנשי שלומנו מענין הסתלקותו (חיי-מוהר"ן, סימן ריח), ושאלו אותו אנשי שלומנו: מה נעשה? ועל מי יעזב אותנו? והשיב: "רק אתם תחזיקו עצמכם ביחד, אז תהיו אנשים כשרים, ולא כשרים בלבד, אלא אפלו צדיקים וטובים תהיו, כי השם יתברך יעזר לי בודאי, שיהיה כרצוני כאשר רציתי מכבד, כי בעזרת השם יתברך, גמרתי ואגמור, ואמר אז, שכל מי שיתחבר לאחד מאנשי שלומנו, בודאי יהיה איש כשר באמת, ולא איש כשר בלבד, אלא אפלו צדיק גמור כמו שאני רוצה".

ולכן אנשי שלומנו היקרים! באו ונתחזק יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ובפרט עכשו, שהסמ"ך-מ"ם כל-כף משתולל עם חלקלקות לשונו הטמאה, המלאה ארס, וכמאמרם ז"ל (סנהדרין עח.): ארס נחש בין שניו הוא עומד; מי שרק שומע את הטמא הזה

מְדַבֵּר, מִתְפַּלֵּא מִהִזְהֵמָה שְׁלוֹ, אֲבָל זֶה הַבְּחִירָה שֶׁמָּסְרוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ וְ"ל (שיחות-הַר"ן, סימן ש'): כָּל מִה שֶׁאֲתָה רוֹאֶה בְּעוֹלָם, כָּל מִה שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. וְלִכֵּן נִתְּנוּ כַחוֹת עֲצוּמִים לְסִמ"ך-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ לְהַשְׁתוּלֵל.

וְיָדוּעַ מִה שֶׁסִּפֵּר ר' גַּחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר וְ"ל, שֶׁפַּעַם עָלָה לְעֲלִית בֵּיתוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל, וְרָאָה אוֹתוֹ רוֹקֵד, וְשָׁאַל אוֹתוֹ: עַל מִה זֶה וּמַה זֶה? וְעָנָה לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל: "תַּמָּה אֲנִי אֵיךְ מָסְרוּ כַחוֹת כָּל-כָּף עֲצוּמִים לְסִמ"ך-מ"ם", וְאִם מוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל אָמַר אֵת זֶה בְּיָמָיו, מִה נֹאמַר אֲנַחְנוּ? ! עַם כָּל זֹאת כָּבֵר אָמַר פַּעַם ר' יִשְׂרָאֵל קֶאֱרֻדוֹנְעֵר וְ"ל: "עֲכָשׁוּ שֶׁכָּבֵר רַבְּנּוּ וְ"ל הִזָּה בְּעוֹלָם, הַסִּמ"ך-מ"ם יְכוּל לְקַפֵּץ מִהָאָרֶץ עַד לְשָׁמַיִם וְלֹא יוֹעִילוּ לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי כַחוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ וְ"ל גְּדוֹל מְאֹד".

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְאַל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם רִיק וּפְחָז מְאִים עָלֵינוּ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֲתָנוּ, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לָנוּ, אִם רַק נִתְאַחַד יַחַד וְנִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּאַחֲדוּת אַחַת, לֹא יוֹעִיל לְסִמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ, שׁוּם דְּבָר, כִּי כָל כַּח הַטְּמָאָה זֶה רַק פְּרוּדִים 'הַפְּרָד וּמְשַׁל', וְזֶה מִה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה.

אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁפִּרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה "קֶרַח" — זֶה לָנוּ לְמוֹד עֲמַק מְאֹד, שֶׁיְכוּלִים לְלַמֵּד מִזֶּה הַרְבֵּה אֵיךְ שִׁיתְקַבְּצוּ מְאִתִּים וְחֻמְשִׁים רַבָּנִים רְאִשֵׁי עֵדָה נֶגֶד מִשָּׁה, וּמַה קָרָה לְבִסּוּף? כָּלֵם נִבְלָעוּ בְּאֲדָמָה! וְלִכֵּן אֵל תִּירָאוּ וְאַל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם אִיוּמִים, כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר עִמָּהֶם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְכָכָל שֶׁנִּחְדָּר בְּעֲצָמֵנוּ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, יִכְנָס בָּנוּ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלְחָה נְצַחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְאֲנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ,

שָׁאֲדָם יְכוּל לְדַבֵּר עִם חֲבֵרָו חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עֶשֶׂר דְּקוֹת, רְבַע שְׁעָה, חֲצִי שְׁעָה, שְׁעָה, וְלֹא יִתְפַּס אִיף שֶׁהִזְמַן עֵבֶר, וְלִכְּנֹן לָמָּה לֹא לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, נִגְעֵי נַפְשָׁנוּ וְצָרוֹתֵינוּ וּמַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁאָדָם בָּא וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר מִי שְׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לֹא לִפְחַד מִשׁוּם אָדָם בְּעוֹלָם! כִּי אִף אֶחָד אֵינוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר, יִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיף שְׁיִהְיֶה! הַעֲקֹר לְבַטָּח רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לא תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קִרְיָה, ב' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... יִחִיו וְנִצְחוּ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, אֲבָל מֵרַב עֲסָקִי לֹא יְכַלְתִּי לְהַשִּׁיב לָכֶם.

תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֲנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַפִּגְס בְּנִכְסֵי בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּירוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִנְיָה, ב' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ, וְתִשְׁתַּדַּל לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם בְּמִנְיַן אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית. וְאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהֻצְבּוּר מִתְּפַלְּלִין; כִּי בְּשַׁעַה שֶׁמִּתְקַבְּצִים גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִתְפַּלְּלִים יַחַד, בְּזֶה נַעֲשֶׂה עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְמִסֹּר אֶת נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל יִקַּל מַעְלֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי רַבִּים חָלְלִים הִפִּילָה, אֵלוֹ שֶׁהִתְפַּלְּלוּ בִּיחִידוּת, לְבִסּוּף הַפְּסִיקוּ לְגַמְרֵי לְהִתְפַּלֵּל, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּתְּפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְזֶה יָבִיא לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֻמְשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תִּשְׁתַּדַּל לְסַיֵּם אֶת הַמְדַרְשׁ רַבָּה וְאֶת הַמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא עַל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, כִּי אִין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי מִי שֶׁחֻזַּק בְּלַמוּד מְדַרְשׁ, הוּא כְּבָר אֵינּוּ צְרִיךְ סִפֵּר מוֹסֵר, כִּי הַדְרָשׁוֹת שֶׁל חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זֶה הַמוֹסֵר הַכִּי גְדוֹל.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשָׁמֵר עַל הַזְמַן הַיְקָר שְׁלָךְ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ שֶׁהִתְחַתַּנְתָּ בְּגִיל צַעִיר, חָבֵל עַל כָּל יוֹם שֶׁעוֹבֵר לְהֵבֵל וְרִיק, וְלִכֵּן תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לְגָרֵס בְּכֹל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשַׁנְיֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לְסַיֵּם בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשַׁנְיֹת, אִין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי זֶה הוֹרֵג אֶת הַיָּצֵר הַרַע לְגַמְרֵי, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה טְרוּד, רְאֵה לְחַלֵּק אֶת זֶה לְשֹׁלֵשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם: שְׁשֵׁה פְּרָקִים לְפָנֵי הַצְּהָרִים, שְׁשֵׁה פְּרָקִים אַחַר הַצְּהָרִים, וְשְׁשֵׁה פְּרָקִים בְּלֵילָה, וְאִפְלוּ לֹא תִרְגִּישׁ שֶׁעֲבַרְתָּ וְסִימַתָּ אֶת הַח"י פְּרָקִים.

וְזָכַר הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר לְזָכוֹת לְלַמֵּד דָּף גַּמְרָא בְּכָל יוֹם עִם פְּרוּשׁ
רִשׁׁי וְתוֹסֵפוֹת, זֶה מְזוֹן הַנֶּפֶשׁ, וּפּוֹתַח אֶת הַלֵּב וְהַדַּעַת.

וְעַל כָּלֵם — רָאה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם
שְׁלֵף, וְתַרְבֵּה בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מַה שְּׂאֵתָה
צְרִיף — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
מִזֶּה.

רָאה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ וְאַהֲבָה וְתִבְנֶה
הַדְּדִית, וּלְכַבֵּד אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לְךָ עֲשִׁירוֹת, כְּמוֹ
שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנַשְׂכּוּ כִּי הֵיכִי
דְתַתְעֵתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְעֲשְׂרוּ], וְאָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), אֲשֶׁר כָּל הַעֲשִׁירוֹת בָּאָה בְּזָכוֹת
הָאִשָּׁה.

רָאה לְכַתֵּב לִי, וְאִזּוּ אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִסַּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קַרְח, ב' תְּמוּזָה ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַקּוֹרֵעַ לְבָבוֹת.

לְדַעֲתִי, אֵת כֵּן יְכוּלָה לְהַגִּיד לְבַעֲלָךְ וְכוּ', וְאִף שְׂמִי יוֹדֵעַ מַה
יַעֲשֶׂה לְיֵלֶד וְכוּ', אָבֵל אִם הוּא חֲצוּף כְּזֶה שְׂרוּצָה לְהַכְנִיס אוֹתְךָ
בְּבֵית-סֹהַר, זֶה בְּכָלֵל 'תְּבֹא לְהַרְגֵךְ הַשָּׁכֵם לְהַרְגוֹ', וְשִׁבְעֶלְךָ יָדַע
מִהַסְפּוֹר, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבַר.

אֵלוּ הַשׁוֹפְטִים הֵם רְשָׁעִים אַרְוָרִים, כְּמוֹ שְׂאֵנַחְנוּ יוֹדְעִים אֵת זֶה
מִכְּבָר, וּמִי יוֹדֵעַ מַה יִּפְסְקוּ, וְלָכֵן אֵת לֹא צְרִיכָה לְפָחַד שֶׁהוּא יְבוֹא

לִיבְנָאֵל, פִּי בִיבְנָאֵל לֹא יוֹצִיאוּ אוֹתוֹ נְקִי, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ מְעַנֵּן
שְׂיִקְלְקְלוּ לוֹ אֶת הַיְלָדִים.

אֲנִי מִמְשִׁיף לְבַקֵּשׁ עָלָיו, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֵיכֶם
וְעָלָיו, וְיִכְנִיס בּוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה, שְׂיִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְסוּף כָּל
סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

לא תסה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרוֹחַ, ב' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְמִסֹּר לְיְלָדִים הַיּוֹם מִכְתָּב, שֶׁהַנְּשִׂים יָבוֹאוּ לְדַרְשָׁה בְּתִשְׁע
וָרִבַּע, כִּי יֵשׁ לִי דְבָרִים נְחוּצִים לְדַבֵּר אִתְּם, הָעֵקֶר לְאַחַד אוֹתָם יַחַד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ בְּעֵדֶךָ, שֶׁהַבְּרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְתִזְכֶּה
לְרוֹת רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

רְאֵה לְהַזְכִּיר לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁכִּדְאִי שְׂיִזְדְּרוּ בְּעוֹד שֶׁהַבְּרוּךְ חַם,
וְתִעוֹרֵר אוֹתוֹ, כִּי חָבֵל מְאֹד שְׂיַעֲבֹר זְמַן וְיִשְׁכַּחוּ מִזֶּה, וְאַנְחָנוּ נְהִיָּה
תְּקוּעִים.

חֲזֹק וְאַמֵץ, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לָבוֹא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

ראה להתחזק בו יתברך, ותדבק את עצמך באין סוף ברוך
הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים,
בצדק ובמשפט, וככל שאדם מנסה להחזיר בעצמו אמונה, כך
זוכה לעבר על הכל. ולכן תעשה כל מיני מאמצים ופעולות שבעולם
לחזק את עצמך באמונה, וזה יתן לך אריכות אפים, בכל מה
שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה
שאתה מלמד את התלמידים תורה ואמונה, וזה עולה על הכל, וזה
צריך להיות כל החזוק שלך.

היום צריכה להגיע משאית עם חצץ, ובלילה צריכים להכניס
את זה בחדרים עם ארגזים, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך,
שתקח את כל הבחורים יחד שבפעם אחת יכניסו את כל החצץ
שבחצר לתוך החדרים, כדי שנוכל כבר לרצף את החדרים, כי אני
רוצה שאם לא גלף בכח, לא נגיע לשום מקום.

אני מאד מאד מבקש, שיכניסו את כל החצץ בחדרים שאנחנו
צריכים לבנות לבחורים, תשתף פעולה עם ... גרו יאיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשה רשימה חדשה של כל
מי שנכנס, שיהיה לנו חשבון מי שגר ביבנאל, כדי שנוכל לעשות
רשימה חדשה של כל אנשי שלומנו הגרים ביבנאל.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ועוד תראה
נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי,
תלמידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אם אתם יכולים לבצע את הענין פתיבת ספר
תורה, ממש תנפחו בי חיים חדשים, וזו מתנה הכי יפה שאתם
יכולים לתת לי, אבל צריכים לדבר הרבה עם האברכים, וצריכים
לקחת את הענינים לידי, ואני מקווה מאד להקדוש-ברוך-הוא,
שיצא מהכח אל הפעל.

ידוע, שבכולל השקיע האברך ... גרו יאיר, את כל נשמתו, ורק
בזכותו עומד המקום נקי ומסדר, ולומדים שם בהתמדה גדולה.

אף יש צרה אחת גדולה ששברה אותו לגמרי, הוא טוען שהאברכים באים בשבת, ואוכלים שמה סעדה שלישית, ולא מנקים את הזבל וכו', ולכן החלטתי חד משמעית, שהאברכים לא יתפללו שמה, אלא שיתפללו בקומה שלישית, או בשיבה, שיש גם שמה מזגן, ובעוד שבועים או שלשה, יהיה גם ארון-קדש יפה מאד, ואני חושב שיהיה שם מאד טוב לאברכים, כי אי אפשר לותר על הפולל, שזו הפגנה הכי יפה שבניתי. ל... יש חלישות הדעת, והיום הוא לא בא ללמד בפולל, וזה חבל לי לשבר את הפולל שבניתי בדם.

נא ונא ראה לחזק עצמך עם הישיבה קטנה, ותכניס בהם יראת שמים, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד הצטערתי לשמע, שלקחת ללב מה שקרה בשבת, אני אשתדל בכל מיני אפנים שבעולם, שהאברכים יצאו משמה, ויתפללו או בקומה שלישית או אצל הישיבה, כי אני רוצה שאתה בעצמך תפקח על הפולל, כי חבל מאד להפסיד פנות יקרת כזאת, שהוא הפולל שהשקעת בו חלבך ודמך, וחבל שילך לאבוד, כי אני רוצה שיהיה המקום נקי בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ולא להשבר משום

דְּבַר שְׁפָעוּלָם. וְזֶה טָבַע שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, שֶׁלֹּא אֲכַפֵּת לָהֶם מֵהַזּוּלָת כָּלֵל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְצַעַר, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבַר.

עָקַר מְעַלְת בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁזּוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְצַיֵּר בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹכָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּתְחַלֵּל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹז, וְשִׁשּׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִשָּׁבֵר אוֹתָךְ.

אֲנִי תַכְּף מְצוּיָה אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהֶאֱבָרְכִים לֹא יִכְנָסוּ יוֹתֵר לְכוֹלֵל, כִּי לֹא יִתְכַן שְׁיַעֲשׂוּ לְכַלּוֹךְ כְּזֶה, עַדִּיף שִׁיתְפַּלְלוּ אוֹ לְמַעֲלָה בְּקוּמָה שְׁלִישִׁית אוֹ בִּישִׁיבָה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תַכְּף-וּמְיָד מְכַתֵּב וְתִתְחַזֵּק וְתִתְחַזֵּר עוֹד מְחַר יוֹם שְׁנֵי לְכוֹלֵל, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקָת, ג' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמְאֹד נִצְטַעֲרֹתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה הַלֵּא טוֹבָה שֶׁכַּתְּבֵת לִי, אֲנִי תַכְּף-וּמְיָד כְּתַבְתִּי מְכַתֵּב אֵל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַנְיָה שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אוֹתוֹ, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמֵּהִיּוֹם וְהִלָּאָה הָאֲבָרְכִים לֹא יִתְפַּלְלוּ שָׁמָּה, וְלֹא תִהְיֶה יוֹתֵר בְּעֵינָה שֶׁל לְכוֹלֵךְ.

שיז

בנחל

לא תעא

אָשֶׁר

רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ,
וְאֵין לָנוּ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם שׁוֹם דְּבַר חוּץ מִלִּמּוּד הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר־י מִי
שֶׁמְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד תָּמִיד תּוֹרָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ...

לא תעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדּוֹר חֻקֵּי, ג' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת לֹא צְרִיכָה לְהַפְגִּיעַ מִכָּל דְּבַר קָטָן וּמִכָּל דְּבַר פְּעוּט, לֹא
יְכוּלִים לְרַצּוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, זֶה
הַבְּעֵיָה שָׁלוֹ, לֹא יְכוּלִים לְרוּץ אַחֲרֵי כָּל אֶחָד כְּמוֹ תִּינוּק וְתִינִקָּת
וְכוּ, אִם אֵין לָהֶם מִסְפִּיק שֶׁכָּל, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
"אֵתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְּמַד לְאַנוּשׁ בִּינָה, וְחַנּוּן מֵאֵתָּךְ חֻכְמָה
בִּינָה וְדַעַת"; כִּי עַל שֶׁכָּל צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ, כִּי עֲדִין לֹא נִמְצָא
בֵּית-חֻרְשֵׁת לְשֶׁכֶל וְדַעַת, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁיִּזְכּוּ לְשֶׁכֶל וְדַעַת.

בְּיָדָי צְרִיכִים לְקַבֵּל כָּל מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה שְׁבָאָה, וְצְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת תְּכֵנִיּוֹת אֵיךְ לְקַבֵּל אוֹתָם, וְזֶה יִתְרֵם הַרְבֵּה לְקַהֲלָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁמֵּעַ מִמֶּךָ בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, כל היום אני יושב בלב נשבר מאד למה לא זזים העניינים וכו', אני רואה שכל דבר הכי קטן שאני רוצה לעשות, בא לי במניעות כאלו, אשר לא יאמן כי יספר, עומדות לפני מניעות כחומות ברזל ממש, ועל לא דבר, רק בגלל שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, הס שמו מלהזכירו, עומד לי על הדרך. בכל העולם פלו יכולים לבנות, ופה אפלו פתוח לא יכולים לעשות וכו', יש לי צער ועגמת נפש, איני יודע מה נכנס ... גרו יאיר, לדחות בתרוצים מתרוצים שונים, ממה נפשך גם פתוח אי אפשר לעשות?! שזה דבר בטיחותי לעשות גדר או אבנים משתלבות, שהילדים לא יפלו וכו', גם את זה אסור לעשות.

ולכן אני מאד מבקש אותך, לפני שמתפוצץ לי הלב, תכנס בעבי הקורה, ותברר מה קורה, רציתי מאד שביום שני יעבדו שמה, אנחנו לא צריכים לפחד מהמשטרה, ומכל שכן מ... שהיא צריף טפול רציני, כדי שיעזב אותנו, אני רואה, שאם לא יזוז שום דבר, ההכרח לי לבוא בשבוע הבא, כי אני לא אתן שיעצרו את העבודה לרגע, איני מתפעל מהם, תאמין לי, בזמן שהייתי שם, הייתי מוכן ממש ללכת על קדוש השם, בלי שום הסוס לרגע, העקר לגמר את העבודה. למה שתתנים וכלות עניים לא יוכלו לעשות חתונה באולם שלנו, מפני שהנחש ... והסמ"ך-מ"ם שרוכב עליו נכנע?! שמו שמים! איך מדפאים אותנו. רציתי שכל אחד מאנשי שלומנו ידביק על הרכב שלו: "יבנאל עיר ברסקלב", להורות שאיננו מתפחדים, מספיק סבלנו מהם, ואני לא מוכן יותר לסבל...

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצְרוּתֵי דֵּי, כִּי יֵשׁ
 לִי צַעַר גָּדוֹל מְאֹד מְכַל הַסְּפוּר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מִי עוֹבֵד עַל מִי.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
 הַטוֹב בְּיֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תַעֲג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקַּת, ג' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה
 עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שָׂאֵנוּ זוֹכִים עוֹד לַיְלָה בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּר
 מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ שְׂמִחָה עֲצוּמָה, שָׂאֵין
 כְּדַגְמָתָהּ.

הַנֵּה פֶה בְּיִבְנָאֵל אָנוּ בּוֹנִים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל: "עִיר
 בְּרֶסֶלֶב". בּוֹדְאֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם
 לְהַחֲדִיר בָּנוּ פְתֻדִים, לְהַכְנִים בָּנוּ עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וּמְרִירוֹת
 וְדַכְאוֹן. אָבֵל אִם רַק נִתְבּוֹנֵן עַל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שָׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, זֶה
 יִכְנִים לָנוּ שְׂמִחָה עֲצוּמָה. וּבְאֱמֶת אֲתָן צְרִיכוֹת לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת מְאֹד
 מְאֹד שְׂמִחוֹת, שְׂאֲתָן גְּרוֹת פֶּה בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", עַל אִפְסֵם
 וְחֻמָּתָם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, שֶׁלֹּא יוֹעִיל לָהֶם מְאוּמָה.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אָנוּ מְחַתְּנִים אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם,
 שְׂאֵינָם יוֹדְעִים מֵהוּ חֲטָא וְעוֹן, הֵם עֲדִין יְלָדִים צְעִירִים, בְּשִׁבְלֵי זֶה
 בְּעֲצָמוֹ הִיָּה כְּדָאֵי לְבוֹא לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל. מְכַל שְׂפָן וְכֹל שְׂפָן
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֶה אֶת הַצְּרוֹת שֵׁישׁ לָנוּ, שְׂמַעֲיָקִים וּמְצִיָּקִים
 לָנוּ, וְלִבְסוּף כָּל הָרַע יִפֹּל, וְנִזְכָּה שְׂתִהְיֶה פֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

וְלִכֵּן אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, רְאִינָה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה זֹאת זֶה, כִּי
 אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אֵין זֶה עֵצָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן לָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
 אֲלֵא רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, שֶׁזֶּה מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְפֹּי-וּמְדִ
 כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַחֲזֹר בְּתִשְׁבּוּכָה
 שְׂלֵמָה, עֲבֵרָה גְדוֹלָה כְּשֶׁהוּא בְּעֵצָבוֹת, וְלִכֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי
 פְּעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

וְאֲבָקֶשׁ מְאֹד אֶת כָּל הַנְּשִׁים, שֶׁתִּתְקַבְּצֶנָה פַּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּיוֹם
 שְׁלִישִׁי, בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת דִּיקָא, וְאֵל תִּפְחַדְנָה מֵאַף אֶחָד, תִּכְנַסְנָה
 בְּגִאָוָה וּבְגִאֹן, זֶה הָאוֹלָם שְׁלָנוּ, וְלֹא יוֹעִיל לְסַמְ"ךְ-מ"ם וְגַנְדָא
 דְּלִיָּה שׁוּם דְּבַר, אֵינְנוּ מִפְּחָדִים מֵאַף אֶחָד, לֹא אָנוּחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּט עַד
 שִׁיגְמַר אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, עַל אַפְּסֵי וְחֻמְתָּם שֶׁל מִתְּנַגְדֵינוּ, וְלִכֵּן אֲנִי
 רוֹצֵה דִיקָא בְּיוֹם שְׁלִישִׁי הַזֶּה תַּעֲשׂוּ לֵיל שְׂמֵחָה עֲצוּמָה, וְאֵל
 תִּפְחַדְנָה מֵאִישׁ, אוֹי לוֹ לְמִי שִׁירְצָה לְפָנוֹת אֶתְכֶן. תִּרְאִינָה לְהִיּוֹת
 חִזְקוֹת מְאֹד. שְׂמֵחָה זֹה הַגִּאָלָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׂעוּבָרִים
 עַל בְּנֵי-אָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת הַדְּכָאוֹן וְהַמְרִירוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא בֵּן
 הַשְּׂמֵחָה, מְעוֹרְרָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׂמֵחָה. וְאוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת
 שְׂמֵחָה, סִימָן טז): מִי שֶׁמִּפְרָסֵם אֶת הַצְּדִיק — זוֹכֵה לְשִׂמְחָה, וְלִכֵּן זֶה
 צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עֲבוֹדַתְכֶן — לְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק, לְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ
 ז"ל, וּכְדָאֵי לְצֵאת לְהַפְּצָה. עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים עֲכָשׁוּ בִּפְחָדִים
 גְּדוֹלִים, לֹא יוֹדְעִים מַה יֵּלֵד יוֹם, אֲנָשִׁים כָּל-כָּף שְׂבוּרִים וְרָצוּצִים,
 וְלִכֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי אֲפָנִים שְׂבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה
 עֲצוּמָה, וְזֶה יִכְנִיס בָּנוּ בְּשִׁחוֹן עֲצָמֵי, עַד שֶׁלֹּא נִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה
 שְׂבַע עוֹלָם, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, אוֹת שְׂמֵחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א'):
 מִי שֶׁהוּא שִׂמְחָה תָּמִיד, עַל-גִּדְיָזָה הוּא מְצָלִיחַ. רוֹאִים בְּנֵי אָדָם יֵשׁ
 לָהֶם כְּשִׁלוֹן בַּחַיִּים, וְהַכֵּל בָּא מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמֵחָה, כִּי אִם הֵייתֶן
 תָּמִיד שְׂמֵחוֹת, הֵייתֶן מְצָלִיחוֹת בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלִכֵּן מִצְוָה גְדוֹלָה
 שְׂאִשָּׁה תִּחְזַק אֶת זוּלָתָה בְּשִׂמְחָה, וְאֲפִלוּ אֵלֶי שְׂסוּבְלוֹת מַה
 שְׂסוּבְלוֹת, זֶה רַק מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְכָל מַה שֶׁנִּרְחִיב אֶת
 הַדְּבוּר עַל שְׂמֵחָה — אֵין דִּי בְּכָף, כִּי טַבַּע הָאִשָּׁה שֶׁנִּמְשַׁכֶּת אַחֵר

הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְהַדְּפָאוֹן בְּמָאֵד מְאֹד, לָכֵן אָנוּ מוֹצְאִים נְשִׁים שְׂוֹכְנִסוֹת בְּדִפְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת עַל לֹא דָבָר, וְהֵן בַּעֲצָמָן אֵינָן יוֹדְעוֹת עַל מָה וְלָמָּה גַּמְשָׁכוֹת אַחַר הַדְּפָאוֹן. וְלָכֵן עָלִינוּ לְרֹאוֹת שְׁתַּהֲיֶה בִּינֵינוּ תְּמִיד שְׂמֻחָה, וְלֹא לְדַחֵף אֶת הַשְּׂמֻחָה מִיּוֹם לְיוֹם, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (תְּנַחֲמוּא שְׂמִינִי ב'): אֵינן הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם — שְׂמַח לְמַחֵר. וְלָכֵן עוֹד הַלִּילָה אָנִי רוֹצֵה מְאֹד שְׁתִּרְקַדְנָה מְרַב שְׂמֻחָה, וְתִשְׁרַנָּה שִׁירִים מְרַב שְׂמֻחָה, כִּי הַלִּילָה זֶה הַלִּילָה שְׁלָכֵן. וְאִם אֲתָן תִּהְיִינָה בְּשְׂמֻחָה, גַּם הַגְּבָרִים יִהְיוּ בְּשְׂמֻחָה. כִּי הַעֲקָר זֶה שְׂמֻחָה, אֲבָל זֶה בָּא לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי מְרַב הַצְּרוֹת וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, אָדָם נוֹפֵל בְּמִרְרוֹת, וְקָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה. וְזֹאת בָּא רַבְּנוּ ו'ל לַעֲקָר מֵאֲתָנוּ — אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּפָאוֹן. וְלָכֵן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיְּמֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה.

וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁכָּל אִשָּׁה תִּשְׂמַח אֶת חֲבֵרְתָּהּ, וְתִדְבֵר עַל לְבָהּ דְּבוּרֵי חֲזוֹק וְכוּ'. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים קִיז'): אֵינן הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת, אֲלָא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׂמֻחָה שֶׁל מִצְוָה. וְהֵנָּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מִצְוֹת, עָלִינוּ לְרֹאוֹת לְשִׂמְחָה עִמָּהֵן. אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה): כְּשִׂיְהוּדֵי עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשְׂמֻחָה, אֲפֹלוּ שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, שְׂמֻחַת הַמִּצְוָה תּוֹצִיא אוֹתוֹ מִגְּשָׁמִיּוֹת עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, וְתִבְיֵא אוֹתוֹ אֶל עוֹלָם הַיְצִירָה, וּמַעֲוֹלָם הַיְצִירָה אֶל עוֹלָם הַבְּרִיאָה, עַד שִׂיִּזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, כָּל־כֶּף חֲשׂוּבָה הַשְּׂמֻחָה.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, הִיּוֹת שְׂאִשָּׁה דְּרַכָּה תְּמִיד לְבָפוֹת וְלִהְתְּאוֹנֵן וְכוּ', וְלִהְמַשִּׁיף אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה הַשְּׁחוֹרָה, תַּעֲשִׂינָה כֹּל מִיְּמֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, תִּשְׂמַעְנָה כְּלֵי זִמְרָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה זֶה הַרְפוּאָה. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׁגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים שְׁבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מִחֻמַּת חֲסְרוֹן הַשְּׂמֻחָה, וְלָכֵן כֹּל אִשָּׁה שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה, הַחֹב מִנָּח עָלֶיהָ לְהַכְרִיחַ עֲצָמָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִף שְׂוָה בָּא מְאֹד קָשָׁה, אֲבָל זֶה הַתְּקוּן שְׁלָכֵן, זֶה הַרְפוּאָה שְׁלָכֵן — לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה. וְיֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שֵׁשׁ לָנוּ רַבִּי אֲמַת גְּדוֹל כְּזֶה,

שְׁמַגְלָה לָנוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְקַרְבָּנוּ אֵלָיו יְתַבְרַךְ, זֶה צָרִיךְ לְשַׁמַּח אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִם תִּהְיֶינָה בְּשִׂמְחָה, מִמִּילָא גַם בְּעֲלִיכֵן יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, כִּי זֶה הַדָּדִי, כְּשֶׁהִבְעֵל בְּעֶצְבוֹת גַּם הָאִשָּׁה בֶּן וְלֵהֲפֹה, וְלָכֵן אִם הָאִשָּׁה פְּקֻחִית, וְהִיא שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה וּמְכַנִּיסָה אוֹיְרָה שֶׁל שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֵינָה צָרִיכָה לְהִתְפַּרֵּץ עַל בְּעֲלָהּ וְהִילָדִים, אֲדַרְבָּה תִּשְׁמַח אֶת כָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתָּהּ, וְאִזּוּ תִּרְאֶינָה אֵיזָה בַּיִת יִהְיֶה לָּךְ, אִם הָאִשָּׁה תִּשְׁמַח אֶת בְּעֲלָהּ וּתְחַזְקוּ וּתְעוֹדְדוּ — מִדּוּעַ אַתָּה בְּעֶצְבוֹת? אֵינְךָ יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ, אַתָּה וְאֶצְלֶךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְשַׁמְעַ דְּבוּרֶיךָ, לְמָה תּוֹצִיא עֲצָבֶיךָ עָלַי?! לָךְ בַּחוּץ לְשָׂדֶה וְתִתְבוֹדֵד וְתִצְעַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתִבְקָשׁוּ כָּל אֲשֶׁר אָנוּ צָרִיכִים, הֲלֹא צָרִיךְ בַּבַּיִת לֶחֶם, בְּשֶׁר וְכוּ', לָךְ וּתִבְקָשׁוּ יְתַבְרַךְ. אִם תִּהְיֶינָה פְּקֻחוֹת, וְתֹאמְרֶנָּה כֹּה לְבַעֲלִיכֵן, אֵינן לוֹ מַה לְעֲנוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְאִזּוּ כָּל הָאוֹיְרָה בַּבַּיִת תִּשְׁתַּנֶּה, וְהַמַּחֲזִין מִתְרַחֲבֵין. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק ב', סִימָן י'): לְמָה אָדָם אֵינּוּ זוֹכֵה לְהוֹלִיךְ מִחֲשַׁבְתּוֹ כְּפִי שְׂרוּצָה? אֶלָּא נִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמִירוֹת וּבְדַכְאוֹן, מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ שִׂמַּח, כִּי אִם הִנֵּה בְּשִׂמְחָה, הִנֵּה מֵיֵשֵׁב דַּעְתּוֹ הֵיכָן הוּא בְּעוֹלָם.

לָכֵן אֲבַקְשֶׁן מְאֹד, עֲשִׂינָה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, הַשְּׁבוּעַ הוּא שְׁבוּעַ חֲדָשׁ פְּרֻשֶׁת חֻקֹּת, שְׁבוּעַ כְּזֶה עוֹד לֹא הִנֵּה לָנוּ, וְאָנוּ מְצַפִּים בּוֹ לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת. וְלָכֵן רְאִינָה לְשִׂמְחָה.

הִנֵּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְהוּדֵי בְּשֵׁם ר' אֶהְרֵן קוֹבְלִיטְשֶׁעַר, וְהִנֵּה שִׂמַּח מְאֹד, אֵף שֶׁהִנֵּה עָנִי מְרוּד, וְהָיוּ בְּנֵי בֵּיתוֹ רַעֲבִים לְלֶחֶם. וְלוֹ בְּנוֹת הַרְבֵּה וּבֶן יְחִיד. שְׂאֵלוֹהוּ: אֵיךְ אַתָּם שִׂמְחִים, וְאֵינן לָכֵם כְּלוּם?! וְכֵן שְׂאֵלְתֵהוּ אֶשְׁתּוֹ: אֶהְרֵן, אֵיךְ אַתָּה שִׂמַּח?! וְעָנָה וְאָמַר לְכָל מִי שֶׁשְׂאֵלוֹ: הֲלֹא אָנִי מֵאַמִּין שֶׁפַּעַם יִהְיֶה טוֹב, וְאִם-כֵּן אָנִי לֹא לְעֲצָמֵי שִׂמְחָה מֵאוֹתָן עֲתוֹת שִׁיְהִיָּה לִי טוֹב, וְאִזּוּ אֶהְיֶה שִׂמַּח. כְּמוֹ-כֵן אָנוּ צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִכָּל מִינֵי קָלִים וְרִיקִים וּפְוָחִזִּים. פֹּה תִּהְיֶה "יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" וְלֹא יוֹעִיל מְאוּמָה, פֹּה תִּהְיֶה עִיר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לֹא צָרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוֹלָם, עֲלִינוּ רַק לְהִתְבּוֹנֵן בְּטוֹב שְׂיֵשׁ בֵּין אֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ בְּכָל דְרָכֵינוּ, כִּי עַל-יְדֵי שְׁמִחָה מְצַלִּיחִים!

אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, רְאִינָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, לִילָךְ תְּמִיד בְּצַנִּיעוּת. וּבִפְרָט לְשֹׁמֵר שְׁלֵא תַתְּגַלִּינָה הַשְּׁעָרוֹת בַּחוּץ, שָׁזָה עֲוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂיִכּוֹלָה לַעֲשׂוֹת קְרַחַת, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּמְבִיא רַק טוֹב בְּבֵית. וְכֵן שֶׁהַבְּגָדִים יִהְיוּ צְנוּעִים בְּטַהֲרַת הַצְּנִיעוּת, וְלֹא כְּאִפְנַת הַגּוֹיִים, וְזֶה יָבִיא לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִהִלְדִּים.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, הַרְגֵּלְנָה עֲצֻמְכֶן רַק לְרִאוֹת אֶת הַטוֹב אֲצֶל זֹולַתְכֶן, וּבְשׂוּם פָּנִים וְאִפֶּן לֹא לְדוֹן אֶת הַזּוּלַת לְכַף חוֹב. רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד הִקְפִיד שְׂצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל יְהוּדִי, וּבִפְרָט נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו צְרִיכוֹת לְהַחְזִיק עֲצֻמֵּן בְּיַחַד, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה כְּכֹל יְכַלְתֶּן. וְאִזּוּ תִרְגַּשְׁנָה אַחֲרַת לְגַמְרִי. הַעֲקָר מַה שְׂאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, בְּכָל עֵת מְצוּא תַתְּקַבְּצָנָה יַחַד, תִּרְקַדְנָה וְתִשְׁמַחְנָה וְכוּ', וְכַמוֹכֵן שְׁלֵא יִהְיוּ שֵׁם גְּבָרִים, כִּי קוֹל בְּאִשָּׁה עָרוּה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בֵּינֵיכֶן תִּרְקַדְנָה וְתִשְׁמַחְנָה, וְזֶה יָבִיא לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה. תִּצְאָנָה מֵעֲצֻמְכֶן, הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁלֵא נִפְחַד מִכָּל קַל וָרִיק שְׁלִיחַ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אִינְנוּ צְרִיכִים לִפְחַד מֵאִף אֶחָד, הָאוֹלָם הַזֶּה יִהְיֶה פְתוּחַ, וְאִף שְׂמָאִימִים עָלֵי, אִינְנִי מִפְּחַד מֵהֶם! אִם אֲצַטְרֵף תוֹף זְמַן קָצֵר — אֲנִי שֵׁם וְכוּ', אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, רַק שְׁמִחָה! אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַיְסוּד שְׁמִחָה. בְּרַגַע שְׂשִׁמְחִים — נִפְתַּח הַלֵּב, וְיִכּוֹלִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁוּ יִתְבַּרֵּךְ כָּל אֲשֶׁר צְרִיכִים, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׂמִדְבָּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. וְאִם הֵייתֶן יוֹדְעוֹת מַהִי תִפְלָה וּמַה פּוֹעֵלַת בְּשָׂמִים, לֹא הִיָּה דְבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא הֵייתֶן מְקַבְּלוֹת. כִּי הַעֲקָר הוּא תִפְלָה — לְבַקֵּשׁ עַל עֲצֻמְכֶן שְׂתַהַיִּינָה בְּרִיאוֹת, שְׂהַבְעֵלִים יִהְיוּ בְּרִיאוֹים, שְׂהִלְדִּים יִהְיוּ בְּרִיאוֹים.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אֵל תִּפּוּ אֶת יְלָדֵיכֶן, אֵל תִּצְעֲקוּ עֲלֵיהֶם, רַק תִּשְׁמַחוּ אוֹתָם, וְעַם הַסְּבֵרָה יְכוֹלִים לִפְעַל אֲצֶל הַיְלָדִים הַרְבֵּה יוֹתֵר

בְּנִקְל מֵאֲשֶׁר בְּהִפְאוֹת וְכוּ'. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל: יֶלֶד — מִפִּים אוֹתוֹ?! וְהִיְתָה אֲצִלוּ פְּלִיאָה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְאָמַר, שְׂיֻכּוֹלִים לִפְעַל אֲצֵל יִלְדִים עַל-יְדֵי סִבְלָנוֹת, הִרְבָּה יוֹתֵר מִשְׁפוּעָעִים עַל-יְדֵי הִפְאוֹת וְכוּ', וְאִם רוֹאִים שְׁפוּעָעִים עַל-יְדֵי הִפְאוֹת, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאִם הִיְתָה לָכֶם סִבְלָנוֹת לְיִלְדִים וְלֹא הִיְתָם מִפִּים אוֹתָם, וְהִיְתָם פּוֹעָעִים הִרְבָּה יוֹתֵר בְּנִקְל. וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עֲכָשׁוּ עַל הַיִּלְדִים, עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, לְשָׁמֵר מְאֹד מִיִּלְדִים מְקַלְקָלִים, לְדַאֲבוּנָנוּ הָרַב, לֹא תִסְרִים כְּאֵלוּ — הֵן בְּמוֹשְׁבָה, הֵן בְּכִפְרָה, וּמִכָּל שֶׁפֶן מִכֵּן שֶׁפֶן בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, יֵשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, יִלְדִים מְקַלְקָלִים, וְאוֹי לָנוּ אִם הַיִּלְדִים מִתְחַבְּרִים אֲלֵיהֶם. מִה שֶׁנַּעֲשֶׂה כִּיּוֹם הַעֲעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת זֶה לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, תִּשְׁמַרְנָה עַל יִלְדֵיכֶם, אֵל תִּכּוּ אוֹתָם, אֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ, תִּקְחָנָה הַכַּל בְּנִקְל, תִּפְעִילוּ מוֹסִיקָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, שְׂשִׁמְעוּ כְּלֵי זְמֵר, אֵל תִּצְעֲקוּ עַל הַיִּלְדִים, חָבַל עַל הַכַּחוֹת, צְרִיף לְהַסְבִּיר לָהֶם כְּפִי שִׁמְסִבִּירִים לְאֲדָם מְבַגֵּר, הֲלֹא הֵם רוֹצִים לְשִׁמְעַע וּלְקַבֵּל, אֲבָל אִם מִתְפָּרְצִים עַלֵיהֶם — הֵם עוֹשִׂים דּוֹקָא. וְלָכֵן הַעֲקֹר רַק שְׂמַחָה!

וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִזְכוֹת הַשְּׂמַחָה וּבִזְכוֹת הַצְּנִיעוּת, וּבִזְכוֹת שְׂתַפִּיצוּ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא תַחַשׁ שְׁנָה מֵאָף אֶחָד, גְּזָכָה כָּבֵד לְרֵאוֹת בְּטוֹב הַנִּגְלָה, וְנִרְאָה אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִרְגִישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אֶתְנֹו וְעַמְּנוּ וְאֲצִלָּנוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חַפֵּץ בְּמִקּוֹם הַיֶּכֶן לְהִיּוֹת, אֲבָל עַלֵינוּ לִפְתּוֹחַ לְבַנּוּ לְהַכְנִיס בְּתוֹכּוֹ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר תָּמִיד רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם. אוֹי לְמִי שְׂיִבּוֹא וַיִּרְצֶה לְהַפְרִיעַ לָכֵן, תִּרְאוּ מִה אֶתֶן מִסְגָּלוֹת לַעֲשׂוֹת. הַעֲקֹר לֹא לִפְחַד, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, שְׂכַל הַצְּרוֹת בְּאוֹת רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וְהַכְּנַסַּת פְּחָדִים, וְלִהְפֹּךְ — כְּשִׁישׁ בְּאֲדָם שְׂמַחָה, נִכְנָס בּוֹ בְּטַחוּן, וְאִינוּ מִפְּחַד מִשׁוּם דְּבַר, כְּמוֹ שְׂאָמַר הַגָּבִיא: "אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחַד". אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂדַבּוּרִים אֵלוּ יִכְנָסוּ בְּלִבְכֶם, וְאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן — תִּתְפַּלְלָנָה עֲלֵי, כִּי אֲנִי צְרִיף רְפוּאָה שְׂלֵמָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׂלֵמָה בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה כָּבֵד לְהַתְּבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׂמַחוֹת,

הַעֲקֹר רַק שְׁמָחָה, תַּתְּפַלְלֶנָּה תָּמִיד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַחֲזַקְנָה עֲצָמָן בְּיַחַד, וְתַהַיִיגָה בְּשְׁמָחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה כָּבֵר לְגֵאֲלָה.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תַעֲד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְהִדְבֵּק אֶת נַפְשְׁךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַּע, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מְעַצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אָדָם צָרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְתַּח לְכַבּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי כָּל הָעֲבוּדָה שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, זֶה לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם, וְלְהַכְנִיֵס בּוֹ יְאוּשׁ וְדַכְאוֹן פְּנִימִי, עַד שְׁחוֹשֵׁב שְׂאָבֵד מְנוּס וְתַקְנָה מְמַנּוּ, וְלָכֵן רְאֵה לְהַפִּיחַ בְּךָ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, לְגַבֵּי הַתְּקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ו"ל, כְּשֶׁתַּחֲחִיל לְלַמֵּד בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי כָּל הַהִתְקַרְבוּת אֶל הַצַּדִּיק תְּלוּיָה רַק כְּפִי שְׁלוֹמֵי-מֵדִים אֶת הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ שְׁלוֹ, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִרְנוּ רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲנַחְנוּ נִלְמַד אֶת הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פְּנִיּוֹ, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ נִמְצְאִים בַּחוּף הַסֵּפֶר; וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁרוּצֶה לְהַפִּיר אֶת רַבְּנוּ ו"ל, צָרִיךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וְלַחֲזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו.

רְאֵה לְשַׂמַּח בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתַעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר לְאַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה יִלְכוּ בְּרַקוּדִים וּבְמַחֲלוֹת וּבְהַמְחָאֵת כֶּף אֶל כֶּף, כְּדִי לְהַמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים, וְתַשְׁתַּדֵּל לְבּוֹא אֶתָּה בְּעַצְמְךָ

בְּכָל יוֹם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית בְּמַנְיָן, עֲרֵבִית בְּמַנְיָן דִּיקָא,
וְאַחַר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה לְעִשׂוֹת רְקוּד כְּרָצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, כִּי יֵשׁ
עֲכָשׁוּ דִינִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), אָשֶׁר עַל-יַדֵּי הַמַּחְצֵאת כַּף וְרְקוּדִים
מִמַּתִּיקִים אֶת הַדִּינִים; וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בֵּיתָר שְׂאֵת וּבִיתָר
עוֹ, וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתָּךְ כָּלֵל.

נָא וְנָא תִדַע, אָשֶׁר כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין
בְּרוּחָנִיּוֹת הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְסוּף הַכְּבוֹד לָבוֹא, שְׁתַּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל
צְרוּתֶיךָ, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵל תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת אֲצִלְךָ כְּרָגַע.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסַיִם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרָךְ
קכ"ט זַכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרָךְ ק"ל לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קֹכֵט

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא לֹא קָבוּ

יעוֹרֵר עַל מִדַּת הַבְּטָחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְדַאֵג דְּאֲגוֹת חַנּוּם.

יב לֹא קִבְּזוּ

יִפְלִיג בְּמַעַלַת הַהֶפְצָה, וְיִוָּרֶה לְנַמְעֵן שֶׁלֹּא לִישׁוֹן בֵּין הַבַּחֲוֵרִים, הַיּוֹת שֶׁהוּא עוֹמֵד לְהַתְחַתֵּן, וְיַעֲוִרְרוּ לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל שְׂזָכָה לְמַצֵּא בַת זוּג.

יב לֹא קִבַּח

יִשְׁמַח מְאֹד עַל שְׁפוֹתָחִים שׁוֹב אֶת הַמְדַרְשִׁיָּה לְבָנוֹת "בֵּית מִלְכָּה", וְיִוָּרֶה אֵילֹו בָנוֹת לְהַכְנִיס, וְכֵן מֵהִי מַעְרַכַת הַלְמוּדִים.

יג לֹא קִבְּטוּ

יִבְקֹשׁ אֶת הַנְּמַעֲנַת לְעֹזְרוֹ בְּלִמּוּד בָּנוֹת הַמְדַרְשִׁיָּה, וְלְהַחְדִּיר בָּהֶן אֲמוּנַת חֻכְמִים וְלְחַזְקֵן וְלְעוֹדְדֵן.

יד לֹא קָל

יִשְׁבַּח הַנְּמַעֵן שֶׁיֵּצֵא בְּעִבּוֹר הַפְּצָה מְרַכְזוֹת לְמַעַן הַמוֹסְדוֹת, אֲשֶׁר גָּדַל זְכוּתוֹ אֵין לְתֹאֵר כָּלֵל.

טו לֹא קָלָא

יִוָּדֶה לְנַמְעֵנַת עַל עֲזָרְתָהּ לַמוֹסְדוֹת, וְיִאֲחַל לָהּ בְּזָכוֹת זֶה יִשׁוּעָה גְדוֹלָה.

טו לֹא קָלַב

יִחַזֵּק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה הַיְמִנָּה, וְלִרְקֹד וְלִשְׂמֹחַ אַחֲרֵים, וְלִכְרַח מִן הָעַצְבוֹת וְהַמְרִירוֹת, אֲשֶׁר זֶה נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ.

יא לא קלג יז
 יבְהִיר שְׁאִינוּ יָכוֹל לָתֵת עֲצָה עַל גְּרוּשֵׁינָן, כִּי כָּל עֲנִינֵנוּ רַק לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם,
 וְעַלֵּיהֶם לַעֲשׂוֹת כְּפִי הַבְּנֵתָם.

יב לא קלד יח
 יאֲחִיל "יָשׁוּב טוֹב" לְרַגֵּל כְּנִיסָה לְדִירָה, וְאוֹדוֹת הַצְּנַתוֹר לְאִמָּא, הַעֲקָר
 לְכַדֵּק אֶצֶל רוּפָא מִמָּחָה.

יג לא קלה יח
 יעוֹרֵר לִילָף לְרוּפָא גְדוֹל, וְלֹא סֵתָם לְרוּפָא קָטָן, וּכְמוֹ שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ז"ל,
 שְׂאֵם כְּבָר הוֹלְכִים לְרוּפָא, שְׂיֵהִיָּה רוּפָא מִמָּחָה.

יד לא קלו יט
 יבְהִיר, שְׁפָדֵי לְזִכּוֹת לְשְׁלוֹם־בֵּית, צְרִיכִים לֵהִיּוֹת חָכָם וְלֹא צוֹדֵק, וְלִקְנוֹת
 אֶת מִדַּת הַנּוֹתְרָנוּת וְהַסְּבָלָנוּת.

יז לא קלז כ
 יבְהִיר הַסֵּדֵר שְׁסֵדֵר, שְׁלִכּוֹלֵל יֵהִיָּה מְקוֹם מִיָּחָד לְלַמֵּד וְלִהְתַּפְּלֵל,
 וְהָאוֹלָם לִידוֹ שֶׁיֵּד לִישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", וּבְקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית תֵּהִיָּה
 שִׁיבָה קְטַנָּה "בֵּית שְׁלֹמֹה".

יח לא קלח כ
 יאֲחִיל שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בַּחֲנוּת, וְיעוֹרֵר לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים שֶׁיִּלְמְדוּ
 בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה יִשְׁמְרֵם מִכָּל רַע.

יט לא קלט כא
 יוֹכִיחַ בְּעַל שְׂמֵת־אֲכֹזר לְאִשְׁתּוֹ, וְיִזְהִירוּ, שְׂאֵם לֹא יִשְׁנֶה דְרִכּוֹ, יִאֲבֹד אֶת
 אִשְׁתּוֹ.

כ לא קמ כב
 יזְהִיר לְנֶהֱגַ בְּצַנִּיעוּת, וְלֹא לִפְל בְּמִלְכָּדַת הַיֵּצֵר הָרַע.

כא לא קמא כב
 מִכְּתָב פְּלָלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוּ יַחֲזִקֵם מְאֹד עַל תַּפְּלָה
 וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה הַיְסוּד אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵאַחַר שְׁאִינוּ נִקְרָאִים
 עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, עַלֵּינוּ לְקַיֵּם דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְלִהְתַּמִּיד בְּשִׂיחוֹתָיו
 הַקְּדוּשׁוֹת בְּשִׂיחוֹת־הַר"ן וּבְחֵי־מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר עִם כָּל שִׂיחָה יָכוֹלִים
 לֵהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, וְיעוֹרֵר עַל צַנִּיעוּת הָאִשָּׁה, שְׁלֹא תִתְגַּלִּינָה שְׁעֵרוֹתֶיהָ,

תַּכְּן הַעֲנִינִים

וְזאת על-יְדֵי שְׁתַּעֲשֶׂה תְּגַלְחַת, וַיִּבְקֶשׁ לְקִנּוּת בַּמַּכּוּלוֹת שֶׁל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֹנוּ, וּבָשָׂר לֶאֱכֹל רַק מִהַשְּׁחִיטָה שֶׁל הָרֹב ... שֶׁהוא יֵרָא שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד.

לא קמב כו
יִבְקֶשׁ לְמַסֵּר אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁקָּבְלוּ מִהַנְּעֻדָה הַמְּקוּמִית, וְלִהְיוֹן אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים "מִתֵּן תּוֹרָה" ו"בַּר מִצְוָה".

לא קמג כז
מַכְתָּב לְתַלְמִידֵי יִשִּׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה", בּוּ יִבְקֶשׂם לְשִׁמֵּעַ בְּקוֹל הַמַּגִּידֵי שְׁעוֹר וּלְצִיְתָם, וְלִקְחַת עִצְמָם בְּיָדֵים, וְלִהְתַּעַלּוֹת בַּתּוֹרָה וַיֵּרָא שְׁמַיִם וְעַבּוּדַת הַשֵּׁם.

לא קמד כח
יִבְקֶשׁ מְאֹד לְהַשְׁקִיעַ בַּתְּלִמִידִים, וְלִנְהַג עִמָּהֶם בְּסִבְלָנוּת שֶׁל בְּרוּךְ. וְהַעֲקֹר לְהַתְּבוּדָר אֵלָיו יִתְּבַרַךְ בְּכָל יוֹם, וְלַעֲשׂוֹת מִנְּיָן וּפְרָד לְתַלְמִידִים.

לא קמה כט
יִתֵּן פְּמָה סְגֻלוֹת לְהַרְיוֹן קָל וְלִדְהָ קָלָה.

לא קמו כט
יִבְקֶשׁ מִבְּחוֹר צָעִיר לְהַתְּרַחֵק מִחֻבְרִים רַעִים, וְלִהְקַפִּיד עַל שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְלִקְבֹּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה בְּכָל חֲלָקִיהָ, וְלִהְרַבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה יֵרָאֵה נְסִים.

לא קמז לא
יִבְהִיר פְּמָה הַשְּׁקִיעַ בְּיָלָדִים וּבְחַנוּכָם הַטְּהוֹר, וּבְכֹאֲמַת לְגַדֵּל יְלָדִים זֶה לֹא קָל, וְצָרִיכִים לְשַׁמְרָם מְאֹד, וְלִהְשַׁגִּיחֵם שְׁלֵא יִסְתּוּכְבוּ בְּכָל מְקוֹם שְׁרוּצִים.

לא קמח לא
יִבְהִיר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר, שֶׁאֲשָׁה שְׂאִינָה יְכוּלָה לְהַתְּעַבֵּר, תְּבִיט עַל הַסִּפִּין שֶׁל הַמִּילָה.

לא קמט לב
יִוכִיחַ בְּעַל שְׁמַתְנַהֵג עִם אִשְׁתּוֹ בַּתְּקִיפוֹת, וַיִּזְהִירוּ שְׂאִם לֹא יִשְׁנֶה דְרָכּוֹ, יִגְרַשׁ אוֹתוֹ מִן הַקְּהָלָה.

- לא קג** לג
 יַעֲזֹר בַּחֹר צַעִיר לְקַחַת עֲצָמוּ בְיָדָיו, וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם חַי פְּרָקִים
 מִשְׁנִיּוֹת, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וְלִהְתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לא קנא** לד
 יוֹרָה שְׁלֹא לְהַכְנִס בְּלֶחֶץ, וְכַמָּה שֵׁיִסְפִיק לְלַמַּד עַד הַבְּרִיּוֹת מִצְוָה מַה טוֹב
 וּמַה נָּעִים, אֲךָ לֹא לְבַלְבֵּל עֲצָמוּ אִם אֵינוּ מִסְפִּיק לְסַיֵּם אֶת הַש"ס.
- לא קנב** לד
 מִכְתָּב פְּלִילִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲזֹרֵם לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ
 עַל שְׁזָכוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁאִינָם מִתְּנַגְּדִים עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים
 לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה כָּל הַחַיִּים, לְהַשְׁאֵר מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל. וְיִסְפֹּר סְפוּר
 מִמֶּשֶׁה חֵינְקִיס אוֹדוֹת כָּף, שֶׁהָיָה בְּתַחֲלָה תַלְמִיד רַבְּנוּ ז"ל, וְאַחֲרֵי-כֵן
 הִפָּךְ לְמִתְנַגֵּד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
- לא קנג** מב
 יִיעֵץ אוֹדוֹת הַדִּירָה לְמַכְרָה מַה שְׂיֹוֹתֵר מִהֵר, כִּי הִיא בְּמַקּוֹם לֹא מְצֻלָּח.
 וְלִגְבֵי הַשְּׂדוּף יִבִּיעַ תְּמִיכְתּוֹ בְּזֶה.
- לא קנד** מג
 יִיעֵץ שְׁלֹא לְבוֹא אֵלָיו עִתָּה, הֵיּוֹת שֶׁהוּא מְגִיעַ כְּבָר לְ"ג בְּעֵמֶר, וַיַּעֲזֹר
 שְׁלֹא לָרִיב עִם הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר זֶה מִשְׁפִּיעַ מְאֹד שְׁלִילִי עַל הַיְלָדִים.
- לא קנה** מג
 יוֹרָה שְׁלֹא לְהַכְנִיס לְבֵית-הַכְּנֻסֶת שׁוֹם עֵלוֹן זָר, וַיּוֹרָה לְנַמְעַן לְהוֹצִיא כָּל
 שְׁבוּעַ "עֵלוֹן הַקְּהָלָה".
- לא קנו** מד
 יוֹרָה שְׁלֹא לִילֵךְ בְּגִנְבַת דַּעַת, וְהַעֲקֹר לְקַיִם מֵאַמְרָם ז"ל: אִיזוּהִי אִשָּׁה
 כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעָלָה.
- לא קנז** מד
 מִכְתָּב פְּלִילִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָא, בּוֹ יִחְזַקֵּם עַל אֲהָבָה
 וְאַחֲדוּת, אֲשֶׁר זֶה הֵיךְ הַפְּגָם שֶׁל תַּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, וְלִהְיוֹתָר לְהַבְּדֵל
 מִן הַסַּמ"ךְ-מ"ם וְחֻבֵּר מְרַעִיו.
- לא קנח** מו
 יִבְקֹשׁ לְצִיַּת לְדַבְּרֵיו, וְשֶׁהָאֲבָרְכִים יִתְפַּלְלוּ בְּכוֹלֵל הַחֹדֶשׁ.

- לא קנט** מו
 יספר, שזכה לגמור את בנית הכולל, אך חסר שם ארון ובמה ועמוד, ויבקש הלוואה בעבור זה, ויתנה צערו, שאין לו את הכסף, וצריך ללוותו, וזה יהיה לעלוי נשמת אמו, עליה השלום.
- לא קס** מז
 יעורר לתן את המכתב ליעדו, וכן לזרו את העבודה, שמטבח הישיבה וחדר האכל, יגמר מה שיותר מהר.
- לא קסא** מז
 יעורר לנדב בעבור גמר בנית הישיבה, אשר זו צדקה גדולה במאד מאד, לשפר את התנאים לבחורים, שיוכלו ללמד ביתר שאת ועז.
- לא קסב** מח
 יעורר בחור צעיר שחבריו מעליבים אותו, שלא ישים לב לזה, וזה בא מקנאה, ויעוררו לגרס ח"י פרקים משניות, אשר מטהר את הנפש מאד.
- לא קסג** מט
 יתן כמה עצות לבחור קדם הבר מצוה, ויחזקו ויעוררו על תורה ותפלה ועבודת השם.
- לא קסד** מט
 ייעץ לקנות דירה משלהם, ויחזק שלא להשבר משום דבר, וזו גדלת בר ישראל, שמחזיק מעמד בכל העובר עליו.
- לא קסה** נ
 יורה למלמד להחדיר בתלמידיו יראת שמים וספורי צדיקים, וללהב את לבם לאהבת התורה, כי אין יותר חשוב מלמוד התורה הקדושה, ובפרט בימי הנעורים.
- לא קסו** נא
 יעורר להתחזק ולא להשבר כלל, אשר זה סוד הצלחת האדם בזה העולם — כשמתחזק ואינו נשבר.
- לא קסז** נב
 יורה להודות לפניו יתברך שמצא את בת זוגו, ולבל יהיה חכם בעיניו, והשם יתברך בנדאי לא יעזבנו.
- לא קסח** נב
 ישמח על שהנמען הכניס בננו לישיבה חסידית, ויאחל רב נחת מהם.

- נג** לא קסט
 ישמח על שהנמען שוקד בלמוד התורה, ויעוררו לקחת עצמו בידיו,
 ולתקן מדותיו, וירוו ממנו הוריו רב נחת.
- נג** לא קע
 יאחל הצלחה על העבודה החדשה, העקר הוא אמץ ולא לפחד כלל.
- נד** לא קעא
 יעורר על מדת השמחה, אשר העצה לזה — לשמח אחרים, ואין דבר
 גדול מזה.
- נה** לא קעב
 מכתב כללי לאברכי הכולל "אור המאיר", בו יבקשם לשמור על נקיות
 המקום, ויחזקם על תורה ותפלה ויראת שמים.
- נו** לא קעג
 יבהיר, אשר לעת עתה מקום למוד הפתה ישאר שם, ובמשך הזמן
 יוכלו לשפר להם את התנאים.
- נו** לא קעד
 יורה לאברך צעיר להפגס ללמד בכולל, ולעשות לעצמו שעורים בסדרן
 בחלקי התורה הקדושה, והעקר — שיראה לכבוד את אשתו ולשמחה.
- נז** לא קעה
 ירגיע, שיהיה על הוצאות החתונה בשפע רב, וכשמצייתים — לא
 מפסידים.
- נח** לא קעו
 יעץ בענין פרנסה, חצי יום ללמד בכולל, וחצי יום לעשות עבודות
 לאנשי שלומנו, והעקר לצאת מהעצבות והדכאון.
- נט** לא קעז
 ישבח הנמען על התמדתו בתורה הקדושה, וידרבונו ללמד בכל יום חיי
 פרקים משניות, ולהתפלל במנין השלש תפלות, ולילף למקוה כל יום.
- נט** לא קעח
 יורה מהיום ולהאזהר לספר כל דבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהרבות
 בהפצה, ולהאריך את המתנה שחננו הבורא יתברך — אשה טובה
 ויראת השם.

- ס לא קעט
יפליג במעלת כל דבור שמדברים אליו יתברך, ויבהיר אשר כל תפלה מתקבלת.
- ס לא קפ
ירגיע אשה שבעלה ישאר בלמוד, והילדים יראו ממנו דגמא אישית, וייעץ אודות השדוד לאלמנה.
- סא לא קפא
מכתב לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יעוררם להתאחד יחד, ויזהירם שלא להתראין לכלי התקשרת בשום פנים ואפן.
- סב לא קפב
יאחל רפואת הנפש והגוף וברכה והצלחה.
- סב לא קפג
יעורר על התחזקות שעקרה אריכות אפים, ולדבק עצמו בו יתברך.
- סג לא קפד
יברך ברכת "מזל טוב" להלדת הבת, וירמז משמעות השם לא'ה', שהיא תביא ברכה והצלחה ושלום בבית.
- סד לא קפה
יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, וייעץ אודות השם, ויברך שיגדל צדיק גדול.
- סד לא קפו
יחזק מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל: יש ענין שיתהפך הכל לטובה, ויתנצל שאינו יכול לקבל איזה בחור לשיבתו.
- סה לא קפז
יבהיר, אשר בענין הילדים אין לדחק את השעה, והעקר להיות דבוק בו יתברך.
- סה לא קפח
יעורר גרוש, שיראה לתקן מעשיו, כי בכל מריבה ישנם שני צדדים, ואם ברצונו להחזיר גרושתו, העקר להיות סבלן גדול מאד.
- סו לא קפט
יורה לגרוש לא להסתובב בין הבחורים, וכן ידרש להפיץ ולשלם את

תִּכְן הַעֲנִינִים

הַחֹב שֶׁל כָּל הַ"אוֹצֵר שְׁלוֹם בַּיִת", שֶׁהִנְמַעַן הַזְמִין אֶצֶל הַמְדַפְּסִים, וְטָרַם שְׁלֹם עַל כֶּף.

סז לא קצ

מִכְתָּב כָּלְי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יְדַבֵּר מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, הַמְסַפֶּרֶת מַעֲוֵן לְשׁוֹן-הָרַע וּגְנוּתוֹ, וְחִמּוּר הוּא יוֹתֵר מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיזוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, וְנָשִׁים אֲשֶׁר קָבְלוּ תִשְׁעָה קַבִּין שִׁיחָה, בְּמָקוֹם שֶׁיִּבְטְלוּ אֶת הַזְּמַן בְּדַבּוּרֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, יִנְצְלוּ אֶת הַדַּבּוּר לְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי כַח הָאִשָּׁה בְּתַפְלָה גְּדוּל לְאִין עָרֹף.

עח לא קצא

יֹרֵה לְהַגִּיב עַל מַקְרָה חִמּוּר, שֶׁהִכּוּ אֶת אֶחָד מִיְלָדֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִשְׁנֶה הַדַּבֵּר לְהַבֵּא.

עו לא קצב

יִבְקֹשׁ לְזַרְזוֹ אֶת כָּל הַבַּחֲרוּרִים שֶׁיִּבְאוּ לְשַׁעוֹר בְּלִילָה.

עז לא קצג

יִתְנֶה צַעֲרוֹ שֶׁתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם הַתְּנַכְלוּ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּבְהִיר אֲשֶׁר כָּל עֲנִינּוֹ הוּא רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת.

עז לא קצד

יִשְׁמַח מְאֹד לְשִׁמְעַ בְּהַתְּרַחְבוֹת הַכּוֹלָל, כִּי הוּא רוֹאֶה עֲתִיד גְּדוּל בְּכוֹלָל הַזֶּה, וַיִּבְיַע רְצוֹנוֹ שֶׁכָּל אֲבָרָף יִלְמַד אֶת הַחֲמִשָּׁה-עֶשֶׂר שַׁעֲוָרִים שֶׁנִּתְקַנוּ אֶצְלוֹ לְלַמְדָם בְּכָל יוֹם.

עט לא קצה

מִכְתָּב כָּלְי לְאֲבָרְכֵי כּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יַעוֹרְרָם עַל הַתְּמַדָּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִלְחֲצוּק אֶת הַמָּקוֹם נְקִי, וְלֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, וְלֹא לַעֲשׂוֹן, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל כֶּף מְאֹד.

פ לא קצו

יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִם הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵנִי, הַכּל בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִמָּה צָרִיף לְסַבֵּל סַבֵּל רַב וּגְזוּרוֹת רַעוּת? מִחֲמַת שֶׁפְּגַמְנוּ הַרְבֵּה, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹלַח לָנוּ עֲלֻבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת לְהַמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַדִּינִים.

פא לא קצז

יַעֲזֵב בְּעִנְיָן שֵׁם לְבַת, שֶׁלֹּא כְּדֹאֵי לְרִיב בְּעֵבוֹר זֶה, וְאִם הָאִשָּׁה רוֹצֶה שֵׁם מְסִים, וּבִפְרָט שֶׁהוּא שֵׁם טוֹב מְאֹד, לָמָּה לֹא לְתַתּוֹ?!

- פב** **לא קצח**
 יבְהִיר אֲשֶׁר כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַקֵּר גְּדֹלֶת בַּר
 יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוֹ נִשְׁבֵּר.
- פג** **לא קצט**
 יחֲזֹק בֵּיתָר שְׂאֵת וְעֹז, וַיַּעַץ אוֹדוֹת הַעֲבוּדָה לְקַחְתָּהּ, וַיֵּאחַל פְּרִנְסָה
 בְּשִׁפְעוֹ.
- פד** **לא ר**
 יַעַץ לְקַפֵּץ וּלְקַנּוֹת דִּינָה מִשְׁלָהֶם, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לֹא יַעֲזֹבֵם, וַיִּשְׁבַּח
 הַנְּמַעֲנַת שְׁנִטְלָה אֶת הַיְלָדִים לְטְפוּלָהּ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל אֲמוֹנָהּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
 אָנוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ.
- פה** **לא רא**
 יבְקַשׁ אֶת הַנְּמַעֵן שֶׁהוּא תְלִמִּידוֹ לְשַׁעֲבֵר, שִׁיָּקַח עֲצֻמוֹ בְּיָדָיו, וַיִּרְאֶה
 לְהַתְחַזֵּק בְּרוּחַחַיּוֹת, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת זָקֵן וּפְאוֹת, אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיף פְּרִנְסָה
 לְאָדָם, וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רָע, וַיַּעֲוֹרֵר עַל תְּפִלָּה בְּמַגְיָן.
- פז** **לא רב**
 יבְקַשׁ לְהַשִּׁיג לוֹ אֶת הַכְּרִכִּים "לֵב יְרוּשָׁלַיִם", וַיִּבְהִיר דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל,
 אֲשֶׁר פֶּשְׁאָדָם אֵינוֹ דְּבוּק בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא חִיָּה בְּדַמוֹת אָדָם.
- פח** **לא רג**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יבְקַשֶּׁם לְהִתְאַחַד יַחַד, וַיִּקְא
 בְּיָמִים אֵלּוֹ שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר, וּלְתַקֵּן אֶת הַפְּגָם שֶׁל תְּלִמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא,
 וַיִּבְקַשׁ לְבוֹא לְדַרְשָׁה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וַחֲצִי, כִּי יֵשׁ לוֹ דְּבָרִים נְחוּצִים לוֹמֵר.
- פז** **לא רד**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יבְשָׂרָם שֶׁהוּא שָׁב לְבֵיתוֹ בְּרִיא,
 וְנַעֲשֶׂה לוֹ נֶס גְּדוֹל, וּבְנִדְאֵי זֶה בְּזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלְלוּ עָלָיו, וַיִּבְקַשׁ
 לְהַמְשִׁיף לְהַתְּפַלֵּל לְכַרְיָאוֹתוֹ, וְשִׁיּוּכֵל לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ז"ל הֶלְאָה
 וְהֶלְאָה.
- פח** **לא רה**
 יוֹרָה לְשֹׁמֵר עַל הַבְּחוּרִים שִׁיְהִיו רְצִינִיִּים, כִּי כָּל מַגְמָתוֹ לְהִקְיָם יִשְׁיִיבָה
 שֶׁל בְּחוּרִים מְצֻלְחִים וְאִיכוּתִיִּים, יִרְאֵי שָׁמַיִם וְאֲנָשֵׁי אֲמֵת, וְלַחֲתֹנֵם סְמוּךְ
 לְפָרְקָם, שִׁזְכּוּ לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לא רו פח
 יספר רצונו לפתח מדרשיה לבנות, כדי שיוכל לחתן את הבחורים
 בישיבה בקרשה ובטהרה. ויורה מה לעשות בנדון.
- לא רז צ
 ירגיע הנמנעת שימצא בעבורה חתן טוב, רק שתאזר בסבלנות, ולא
 תדחק את השעה.
- לא רח צ
 בקש איזה בחור שיעזב את המקום, כי אינו מצית לפללים.
- לא רט צא
 ייעץ אודות איזה שדוף שזה לא בעבורם, ויבטיח שימצאו חתן טוב
 בעבור הבת.
- לא רי צב
 יבהיר לאשה צעירה, שהעקר תראה לכבד את בעלה, ולשמר בכבודו,
 וכן לשמר על קשר טוב עם האמא והחמות.
- לא ריא צג
 יודה לנמען שיצא להפצה מרפזת, ויספר גדל הנס שנעשה לו, וצריכים
 להזהר מאד מרופאים, אשר בעצמם אינם יודעים מה ומי ואימת,
 והעקר להתחזק באמונה פשוטה ולדבר אליו יתברך.
- לא רבי צד
 יורה לקחת את הכסף פדיונות ולתן בעבור ארון הקודש, ויאחל המתקת
 הדינים.
- לא ריג צד
 יפליג במעלת ההדפסה, ויספר שמסדר עתה את "תורת נתן" ו"חק נתן"
 ו"מאורות נתן", ועוד ועוד על כל חלקי התורה הקדושה, ויורה
 להמשיך לסדר את הספר "שפת הנחל" ו"אשר בנחל".
- לא ריד צה
 יודה לנמענת שיצאה להפצה מרפזת, ויקוה לצאת כבר מהחובות שהם
 בשביל צרכי הרבים, ולהמשיך לבנות מדרשיה לבנות וישיבה גדולה
 וכו' וכו'.
- לא רטו צו
 ישמח מאד על חדוש הקשר עם ההורים והמשפחה.

לא רטז צו

מכתב כָּלְי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יִפְלִיג בְּמַעַלְתַּת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, אֲשֶׁר זֶה שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, וּכְדֻגְמַת דְּוֹד הַמְּלֶךְ שְׂאָף שְׁעָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת וַיְסוּרִים, תְּמִיד שִׁבַּח לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שְׂזָכָה לְהִקָּים קְהֵלָה קְדוֹשָׁה, תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַמוֹכְנִים לְקַבֵּל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹמְדִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם חֲסִידִים אֲמִתִּיִּים, וַיִּסְפָּר הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֵף לֹא הִסְתַּפַּל עַל פְּלוֹם, וְכָל שְׂאִיפָתוֹ וְכִסּוּפָיו הָיוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִהְיוֹת תְּלַמִּידִים שְׂיֻלְכוּ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְחַפֵּץ הַשֵּׁם בְּיָדוֹ הַצְּלִיחַ.

לא ריז קח

יִבְקֹשׁ טוֹבַת הַנִּמְעָן שְׂיִכּוֹא לְהַעֲיֵד בְּדִיוֹן בְּעַפּוּלָּה.

לא ריח קח

יִבְהִיר, אֲשֶׁר דָּרְכוֹ הִיא שְׁלֵא לְהִתְעַקֵּשׁ בְּעֵינָן שְׂדוּכִים, אֲלֵא רַק לוֹמַר דַּעַתוֹ, וְהַשׂוֹאֵל יִחְלִיט מֵהוּא עוֹשֶׂה.

לא ריט קט

יִוְרָה לְצִאֵת מִן הַדְּמִיוֹן, אֲשֶׁר הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וַיִּבְטִיחַ שְׂדוּף טוֹב לְבַת.

לא רכ קי

יִבְקֹשׁ לְזוּג צְעִיר, שְׂיִמְנְעוּ מִמְּרִיבוֹת וְאֵי הַכְּנוֹת, כִּי עַקַר כְּלֵי הַמַּחְזִיק בְּרַכָּה לְיִשְׂרָאֵל הוּא הַשְּׁלוֹם. וְלִכֵּן שִׁירָאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיהֶם, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה.

לא רכא קיא

יִבְהִיר, שְׁלֵא חָשׁ בְּטוֹב, וְלִכֵּן לֹא הִשִּׁיב עַל הַמְּכַתֵּב, וַיִּסְפָּר רְצוֹנוֹ שְׂחִסְתִּים בְּנֵית הַחֹדֵר הַמְּתַנֶּה, וַיִּחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיֵּאחֵל נְסִים נִגְלִים בְּעֵינֵי הַבַּת.

לא רכב קיב

יִחְזַק וַיַּעֲזֹד לַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וְזֶה סוֹד הַהַצְּלָחָה.

לא רכג קיג

יִוְרָה לְאִשָּׁה לְהִיּוֹת גְּאָה בְּבַעֲלָה שֶׁהֲצִיל נַפְשׁוֹת, אֲשֶׁר זֶה כְּאֵלוֹ קָיָם עוֹלָם מְלֵא.

- לא רכז קיג
 יבהיר, אֲשֶׁר אֵין מְקוֹם בִּישִׁיבְתוֹ לְבַחֲוֵרִים קָלֵי דַעַת הוֹלְכֵי בְטֹל וְרִיקִים
 וְכוּ', וְיוֹרֵה לְנִמְעָן לְעוֹב אֶת הַמְּקוֹם.
- לא רכה קיד
 יבהיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הֶרְבֵּה סְבָלְנוֹת, נִכַח הַמְּשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים
 הַרְבִּים שְׁפוֹקְדִים אֶת כָּל אֶחָד.
- לא רכו קטו
 יחזק מֵאֵד בְּנִסְיוֹן הַפְּרָנְסָה, שֶׁהַעֲקָר לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ
 וְיִמְפְּרֵנֵס לְכָל, וְהַפְּרָנְסָה רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לא רכז קטז
 יוֹרֵה שְׁלֵא לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עַל הָאָח, אֲלֵא לִתֵּן תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ
 עַל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעוֹשֶׂה, וְכֵךְ גִּמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים.
- לא רכח קטז
 יחזק אֶחָד שֶׁהַדְּרֵדֶר, שִׁיחַ עֲצָמוּ בְּיָדוֹ, וְלֹא יִגַע בְּזַקְנוֹ וּבְכַפְאוֹתָיו.
- לא רכט קיז
 יִשְׂמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן שְׁלֵא פִטְרוּהוּ מִעֲבוֹדָתוֹ, וְיִחַזְקוּ לְהוֹדוֹת לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת שִׂמַח וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל.
- לא רל קיז
 יוֹדֵה לְנִמְעָנָה שִׁיִּצְאָה בְּעֵבוֹר הַצֵּלַת הַמוֹסְדוֹת, וְיֵאֱחָל לָהּ כָּל טוֹב בְּעֵבוֹר
 זֶה.
- לא רלא קיח
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנִּמְעָן שֶׁמַּחֲלַק מְזוֹן לְשִׁבְתָּ לְנֹצְרִכִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
 מִזֶּה בְּצִדְקָה וְחֶסֶד.
- לא רלב קיח
 מִכְּתָב לְאַבְרָכִי הַכּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יִשְׂמַח שֵׁישׁ לָהֶם מְקוֹם מְרוּחַ
 לְלֵמֵד, וְיִבְהִיר רְצוֹנוֹ לְהַקִּים גְּדוּד שֶׁל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- לא רלג קיט
 יחזק מֵאֵד שְׁלֵא לְהִשָּׁבֵר וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- לא רלד קכ
 יִשְׂבַח מְחַנֵּף שְׁעוֹסֵק בְּעֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְיוֹרֵהוּ שְׁלֵא לִילֵף עִם הַתְּלִמִּידִים

בַּכַּח אֶלָּא בְּיַד רַבָּה, וְלִסְפָּר לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַחֲדִיר
בָּהֶם שְׂאִיפוֹת הַתְּעֵלוֹת רוּחַנִית.

לא רלה קכא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", בּו יַעֲזֹרְרֵם לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן
הַיָּקָר, וְלִזְכוֹת לְנַצְלוֹ לְסִיּוּם שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנֵה וְש"ס, וְלִקְנוֹת מַדּוֹת
טוֹבוֹת, וְלִהְתַּמִּיד בְּ"סְפָר־הַמַּדּוֹת", כִּי מֵה שְׁלוֹמִידִים בְּגִיל צָעִיר, נִחְקֵק
לְכָל הַחַיִּים.

לא רלו קכב

יִוְדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ, וְיִזְרְהוּ לְשֹׁמֵר עַל יְלָדָיו, כִּי בְּעֵתִים דְּהַיּוֹם
הַיְלָדִים צָרִיכִים שְׁמִירָה בְּכָל מְקוֹם.

לא רלז קכג

יִחְזַק זֹוג עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְהַבְּנֵה הַדְּרִית, אֲשֶׁר אֵז הַיְלָדִים גְּדֻלִים בְּרִיאִים
וּמְצַלְחִים.

לא רלח קכד

יִוְרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּו יִתְבַּרֵּךְ, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ מִחַיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה,
וְאָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַעוֹבֵר עָלָיו, וְלֹא לְהִשָּׁכֵר כָּלֵל.

לא רלט קכה

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת תְּקוּן חֲצוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וַיִּנְחַם הַנִּמְעַן שְׁנִגְנֵב
רַכְּבוֹ, וַיִּבְהִירוּ שְׁבוּדָאֵי יִנְצַל מִפְּרַעְנוֹת אַחֲרָת.

לא רמ קכז

יִשְׁמַח עַל שֶׁהַנִּמְעַן נָטַל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד עִם הַבַּחּוּרִים, וְלִהְתַּחֲדִיר בָּהֶם
יִרְאֵת שְׁמַיִם וְהַתְּבוּדוֹת, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר זֶה כְּדִגְמַת
הָאֵשׁ, שֶׁעַל־יָדָה נִגְמַר הַמַּאֲכָל וְנִתְבַּשֵּׁל הַיֵּטֵב.

לא רמא קכז

יִחְזַק הַנִּמְעַן שֵׁישׁ לוֹ שְׁכֵן רַע, וַיַּעֲזֹרְרוּ לְבַקֵּשׁ עַל כֶּף מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וּמֵה
שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלַת, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

לא רמב קכח

יִשְׁאֵל אֶת הַנִּמְעַן אִם יֵשׁ בְּאִפְשָׁרוֹתָו לְגַדֵּל יָלֵד שְׁמִתְפָּשִׁים בְּעַבּוּרֵי בֵּית
חַם, וְיִוְדָה שְׁלֹא לְהַתְיָאֵשׁ כָּלֵל, וּמֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלַת, אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל.

- לא רמג קכח
 ישמח לשמע שהפנות הצליחו במבחן, ויאחל שמחה וברכה והצלחה
 בכל מעשה ידיהם.
- לא רמד קכט
 ישמח לשמע שהילדים עשו סיום על מסכת "ברכות", ויורה להמשיך
 להתדיר בהם יראת שמים ואמונה פשוטה.
- לא רמה קל
 יחזק שלא להיות שבונה, כי היא נמצאת בידי הקדוש-ברוך-הוא, אשר
 שומר ומסוכך על האדם.
- לא רמו קל
 יפליג במעלת הפצה, אשר זה קרוב הגאלה ממש.
- לא רמז קלא
 ישבח הנמען שמפיץ ספרים מכרכים, ויבקשו ללמד בפולל ולא
 בישיבה, היות שהוא עומד להתחתן.
- לא רמח קלא
 ייעץ אודות רופא לב, לקחת פרופסור ממחה ולא סתם רופא פשוט.
- לא רמט קלב
 יודה לנמען שמסיע טורח בעבורו, וייעץ אודות רכב, לקנות משהו
 טוב, שלא יעשה בעיות, ולעשות בטוח.
- לא רנ קלג
 יבקש למסר את כל המכתבים ליעדם, ויורה לעשות רשימה של אנשי
 שלומנו הגרים ביבנאל.
- לא רנא קלג
 יבקש לצאת לצדקה בעבור השלחנות וכסאות לישיבה, ויוכלו להתחיל
 ללמד שם.
- לא רנב קלד
 יפליג במעלת עבודת החנוף, אשר זה קדש קדשים, ומצד אחד צריכים
 שלא להלחיץ את הילדים, ומצד שני לספר להם ספורי צדיקים, ולעורר
 לבכם אליו ותברך, וזה סוד ההצלחה.
- לא רנג קלה
 יודה לאלו שמסיעים בעבור הבניה, ויבקש את תכנית הנמען למקוה.

לא רנד קלו
 יוֹדָה לְנִמְעַן עַל מִכְתָּבוֹ, אֲשֶׁר הִחִיָּה אוֹתוֹ מִמָּשׁ, וַיִּחְזְקוּ שְׁלֹא לְהִתְפַּעֵל
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, כְּדָגְמַת אַבְרָהָם אֲבִינוּ, שֶׁהָיָה בְּבַחֲיַנַּת 'אָחֵד'.

לא רנה קלז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר כִּף הֵם הַחַיִּים, שְׁלֹכֵל אָחֵד נִדְמָה שְׁלִשְׁנֵי יוֹתֵר טוֹב מֵאֲצִלוֹ,
 אֲשֶׁר זֶה טַעֲוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד. וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְזַכֵּר תָּמִיד, שְׂאִין לָנוּ רַק אֶת
 הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִין לְהִסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל.

לא רנו קלח
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָנֵת שְׁמִצְלִיחָה מְאֹד עִם כְּתָמָה, וְעוֹשֶׂה עֲבוֹדָה קְדוּשָׁה בְּיוֹתֵר
 — לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְהַעֲלוֹתָן בְּדֶרֶךְ הָעוֹלָה בֵּית קָל.

לא רנז קלט
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְהוֹרִים שֶׁל בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", בּוֹ יִבְהִיָּר הַיֵּטֵב, כִּי
 אֵף שְׁמוּסְדוֹת הַחֲנוּף עוֹשִׂים עֲבוֹדָה נְהִדְרַת כְּחֲנוּף הַיְלָדִים, אֵף עֵקֶר
 הַחֲנוּף תְּלוּי בַּהוֹרִים, בְּבֵית, בְּדָגְמַת הָאִישִׁית שְׁמֵרָאִים לְיְלָדִים.

לא רנח קמ
 יוֹדָה לְנִמְעַן שֶׁצָּא לְהַפְצִיָּה מִרְכּוֹז בְּעִבוּר הַמוּסְדוֹת, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד לְקַיֵּם
 אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר רַק עַל יָדֵן יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם
 בְּשָׁלוֹם.

לא רנט קמא
 יֵאָחַל בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה וְכָל טוֹב בְּזָכוֹת הַצְּדָקָה, וַיִּרְגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו
 תְּבָרַךְ וּלְבַקְּשׁוּ כָּל הַצְּרָכִים.

לא רס קמב
 יִרְגִיעַ בְּעֵינָיו שְׂדוּכִים, שְׁלֹא לְבַלְבֵּל עֲצָמָם כָּלֵל, רַק לְבַקְּשׁוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל
 פַּעַם, וְהַעֲקֵר לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיֵס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, שְׁנִשְׁאָרִים לְדוּרֵי
 דוֹרוֹת, וּבְנֵי-אָדָם מִתְחַזְּקִים בָּהֶם מְאֹד.

לא רסא קמג
 יִיעֵץ לְלַמֵּד מִסְכַּת פְּסָחִים תַּחֲלָה, וְרַק אַחֲרֵי-כֵן לְהַמְשִׁיךְ בְּמִסְכַּת עֲרוּבֵין,
 שֶׁהוּא לְמוֹד יוֹתֵר עֲמֵק. וַיִּחְזֵק עַל תַּפְּלָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְזֶה סוּד
 הַהֲצִלָּחָה.

לא רסב קמג
 יוֹרָה לְקַחַת אֶת הַהֲצָעָה שֶׁל הַשְּׁלַחְנוֹת וְהַכְּסָאוֹת שֶׁהֲצִיעוּ לְנִמְעַן, הַעֲקֵר
 שֶׁהָיָה חִזֵּק וְטוֹב, וַיַּעֲזֹר לְנָדָב בְּעִבוּר זֶה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לא רסג** קמד
 יִזְמִין אֶת הַנִּמְעָן לְהִתְאַרֵם אֲצִלוֹ בְּחַג הַשָּׁבוּעוֹת, וַיֵּאחַל שְׁפַע גְּדוֹל וְכָל
 טוֹב.
- לא רסד** קמד
 יִבְשֹׁר שְׁבָקְרוֹב מִמֶּשׁ הַיְשִׁיבָה הַגְּדוֹלָה תַּעֲבֹר לְמָקוֹם הַחֲדָשׁ, וְהַיְשִׁיבָה
 הַקְּטָנָה יַעֲלוּ לְלַמֵּד לְמַעְלָה, וְזוֹ תִהְיֶה פְּנֵת חֹמֶר.
- לא רסה** קמה
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּעֵינָיו חֲנוּף הַיְלָדִים, צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, וְלֹא לְדַחֵק אֶת
 הַשְּׁעָה, וְלִילֵךְ עִמָּהֶם בְּיַד רֹכֵה, וּלְקַרְבָּם אֶל הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ.
- לא רסו** קמו
 יִשְׁבַּח אֶת הַקְּהֵלָה, אֲשֶׁר הַחֲנוּף בָּהּ רְאוּי לְשִׁבַח, וּבִפְרִט לְעַמֵּת מֵה
 שְׁקוֹרָה בְּקִהְלוֹת אַחֲרוֹת, וַיִּסְפֹּר תְּכֵנִיּוֹתָיו לְהַרְחִיב אֶת הַכּוֹלָל וְהַיְשִׁיבָה
 וְהַמְקוֹה, כִּי הַקְּהֵלָה גְּדוֹלָה, וְהַעֲקָר שְׁלֹא לְהִתְפַּחֵד מִכָּל הַרְשָׁעִים הַשָּׁמַיִם
 רָגַל לְכָל דְּבַר שְׁבָקְדוּשָׁה.
- לא רסז** קמז
 יִבְשֹׁר לְנִמְעָן שְׁכָבֵר הַזְּמִינוֹ שְׁטְרִימָל בְּעֵבוֹר בְּנוֹ שְׁמַתְחַתּוֹ, וַיִּבְקֹשׁ
 לְשֵׁלֶם לְהֵאֲבִירָךְ ... שְׁלוֹמֵד עִם הַחֲתָן אֶת הַהֲלָכוֹת.
- לא רסח** קמז
 יוֹרֵה לְחֲתָן לְשִׂמְחָה עַל נַעֲם חֵלְקוֹ, וּלְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ קְבֻלוֹת חֲזָקוֹת
 שִׂיחְנֵהֶג בְּהֵן כָּל יְמֵי חַיָּיו.
- לא רסט** קמח
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזָקֵן עַל עֲבוֹדַת הַחֲנוּף אֲשֶׁר
 תְּלוּי בְּעֵקֶר בְּאִשָּׁה, וְלֹא לְהִיּוֹת אֲדִישִׁים כְּלָפֵי הַיְלָדִים, וְלִשְׁמֹרֵם כְּבִבַת
 עֵינַיִם, וְלִשְׁתַּף פְּעֻלָּה עִם מוֹסְדוֹת הַחֲנוּף, וְלִדְרֹבֵן אֶת הַבְּעַל לְקַחַת אֶת
 הַיְלָדִים ל"אֲבוֹת וּבָנִים", אֲשֶׁר זֶה חֲשׁוֹב מְאֹד, וְלְהִיּוֹת שְׂתָפָה וְעֹזֵר
 בְּעֲבוֹדַת הַשֶּׁם שֶׁל הַבְּעַל וְלִשְׁלַח לְלַמֵּד תּוֹרָה וְלְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שִׁירָאוּ
 דְּגָמָא אִישִׁית חַיּוּבִית לְיְלָדִים. וַיַּעֲוֹר עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וַעֲוֹן גְּלוּי שְׁעַר
 בְּאִשָּׁה, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא קְלָלָה בְּבִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכֵּן רְאוּי לְגַלֵּחַ אֶת
 שְׁעָרוֹת הָרֹאשׁ, וְלִכְבוֹא לְרַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וְלְהִתְפַּאֵר לְפָנָיו: הִנֵּה אֲנִי
 צְנוּעָה, וְלִבְקָשׁוֹ מִתְּנוּת: שְׁלוֹם-בֵּית, נַחַת, פְּרֻנְסָה, בְּרִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

- לא ער** קנד
 יִדְבַר עַל לֵב הַהוֹרִים שִׁישְׁמְרוּ עַל חֲנוּף הַיְלָדִים, וְלֹא יִהְיוּ אֲדִישִׁים וְלֹא
 אֶכְפְּתִים. כִּי בְּזֶה תְלוּי דוֹר הַעֲתִיד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.
- לא רעא** קנה
 יִחְזַק מְאֹד שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, וְלִהְרַבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁרוּאִים
 עַל-יְדֵי-זֶה נְסִים.
- לא ערב** קנה
 יִבְהִיר בַּעֲנֵן מְקוֹם לְגוֹר, אֲשֶׁר מִי שֵׁישׁ לוֹ לֵב, אֵין שִׁיף אֶצְלוֹ מְקוֹם,
 כִּי הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ.
- לא רעג** קנו
 יִבְקַשׁ לְהַזְמִין לוֹ רַק אֶת הַסְּפָרִים שְׁאֵין בְּרִשׁוֹתוֹ, וַיֵּאחַל בֶּן זָכָר.
- לא רעד** קנז
 יִחְזַק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, וְלִבְרַח מִכָּל הַתְּלָאוֹת אֲלֵיו יִתְבַּרַךְ, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל
 יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- לא ערה** קנח
 יִנְעֵץ לְהַקִּים בַּיִת, וְלֹא לְהַשְׂאֵר לְבַד חֲשׂוֹף לְכָל סַפְנוֹת הַחַיִּים, כִּי מִי
 שְׁעוֹבֵר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ, לֹא יִנָּקָה מֵעֲנֹשׁ.
- לא רעו** קנח
 יוֹרָה לֹאִם לְתַן עֲצָמָאוֹת לְבֵן שְׁפָכֵר הַגִּיעַ לְגִיל עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע, שִׁירָאָה
 לְשֵׁאת אִשָּׁה, שֶׁתִּשְׁמַר אוֹתוֹ מִחֲטָאִים.
- לא רעז** קנט
 יוֹרָה לְמַלְמֵד לְהוֹצִיא אֶת הַיְלָדִים הַחוּצָה, שִׁיוֹצִיאוֹ מִרְצָם, וְיִצְעֲקוּ שָׁם
 וְכוּ', וּמִתוֹךְ שְׁלֵא לְשִׁמָּה בָּא לְשִׁמָּה, וְלִדְבַר עֲמָהֶם שָׁם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה.
- לא רעח** קס
 יִבְקַשׁ לְמַסֵּר כַּמָּה מִכְּתָבִים לְיַעֲדֵם, וְיִבְהִירֵם, שְׁאֵינוֹ שׂוֹכַח טוֹבוֹת שֶׁל
 שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁעָשׂוּ בַּעֲבוּרוֹ — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.
- לא רעט** קס
 יוֹרָה לְנִמְעָנִים שֶׁתִּרְמוּ כִּסָּאוֹת לְכוּלֵל, וְיִשְׁבַּח מְעַלְתָּם שְׂזוּכִים וּמְזֻכָּרִים
 אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ.
- לא רפ** קסא
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי הַכוּלֵל, בּוֹ יִחְזַקֵּם עַל הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,

תִּכְן הָעֲנִינִים

וְלִהְיוֹת אֶת הַמָּקוֹם נָקִי, וְלֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, וְלִהְיוֹת בְּאִמּוּנָה
בוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיֵּאחֲלֵה הַרְחֵבָה בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחָנֵי.

לא רפא קסב

יֹדֵה לְנִמְעָנֶת עַל עֲזָרְתָהּ בְּנִקְיוֹן הַדִּירָה, וַיֵּאחֲלֵה לָהּ בְּרֻכּוֹת הַרְבֵּה שְׂיִמְלֵא
הַשֵּׁם מִשְׁאֵלוֹת לְבָהּ לְטוֹבָה.

לא רפב קסג

יִחֲזַק עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, וַיִּפְלִיג
בְּמַעֲלַת תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לא רפג קסד

יֹדֵה לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם, וְלִשְׁמֹר שֶׁלֹּא יִהְיוּ הַגְּזֻמוֹת, כִּי אֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
סוֹבֵל דּוֹבֵר שְׁקָרִים.

לא רפד קסה

יִבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׂיָכוֹת עִם הַסֵּמֶךְ-דָּ-מ"ם, צְרִיכִים לְנַהֵג עִמּוֹ
'כְּבִדְהוּ וְחִשְׁדְּהוּ'.

לא רפה קסו

יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת יְשִׁיבַת עֲמוּתָהּ, וְלָדוֹן בְּמֵה שְׁצֻרֶיהָ, וְהַעֲקֹר שֶׁלֹּא לְהִתְפַּחַד
וְלִהְיוֹת בְּאִמּוּנָה מְאֹד, וּבְיִדְאֵי בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

לא רפז קסז

יַעֲזֹר לְכֻלָּה שְׁנִמְצָאָת תַּחַת לְחֻצִים וַיִּיעֵץ עַל מוֹעֵד הַחֲתָנָה.

לא רפז קסח

יֹכִיחַ זוּג שֶׁנִּכְנְסוּ לְדַמְיוֹנוֹת כְּאִלוֹ פֶּלֶם רוֹדְפִים אוֹתָם וְשׁוֹנְאִים אוֹתָם,
וְלִכְן הֵם גִּפְלוּ לְדַכְאוֹן וּלְמִרְמוֹר, וַיִּבְקֹשׁ לְצֵאת מִזֶּה.

לא רפח קסט

יֹדֵה לְנִמְעָן שְׂיִצֵּא לְהַפְצֵה מְרֻכָּזוֹת, וַיִּחְזְקוּ עַל הַדְּבָקוֹת בוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל
הַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, שְׂאֵין לְתַאֵר
וְלִשְׁעַר כְּלָל.

לא רפט קסא

יֵאחֲלֵה וַיִּבְרָךְ בְּזִכְרוֹת הָעֲזָרָה לְמוֹסְדוֹת, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

לא רצ קסב

יֹדֵה לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְרַבְּנוּ ו"ל
הַקָּפִיד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

- לא רצא** קסט
יחזק להיות בשמחה, ויאחל לדה קלה, רק לא להכנס ללחצים.
- לא רצב** קסט
ירחיק מן הפעם, אשר הורס את חיי האדם, ועל-ידי מדת הסבלנות
זוכים להפך את זה העולם לגן-עדן.
- לא רצג** קע
ייעץ שלא להיות במלון בחג השבועות, ויבקש לדעת את התכניות
למדרשה וכו', ואודות ... שמתעקשת שתהיה החתנה, שתעשה הטוב
בעיניה.
- לא רצד** קעא
יחזק שלא להשבר כלל, אלא להיות שמח ועליו, ובזכות זה זוכים
לרפואה שלמה.
- לא רצה** קעב
ייעץ שאם אין פאבים, לא פדאי לעשות בדיקות והרדמה כללית, ויאחל
אריכות ימים ושנים טובות.
- לא רצו** קעב
יתנצל שמרב טרדות לא היה לו הזמן לדבר וכו', וייעץ בענין העסק
כמה אחוזים לקחת וכו', וישמרם האלקים.
- לא רצז** קעג
מכתב כללי לאברכי הכולל "אור המאיר", בו ישבחים על התמדתם
בתורה הקדושה, ויחזקם להמשיך ללמד את החמשה-עשר שעורים
שקבע, והלמוד בימי הנעורים הוא בעל ערך עצום.
- לא רחצ** קעד
ייעץ לקבע נשואין מה שיותר מהר, ובפרט שמסתובבים כבר זמן
הרבה, ועלולים להגיע לאסורים ועוונות, רק לבדק את העבר שלהם
ושהכל בסדר, אז יראו להתחתן מהר.
- לא רצט** קעד
ייעץ לקבל איזו עבודה שיהיה סכום לפרנסה, וכן שהחתן ימצא
פרנסה, שלא יפל לגטל על ההורים, וישמח על שהתחתן הבן, ובפרט
שהוא בחר טוב מאד.

- לא ש** קעה
 יֵאָחַל בְּרַפֶּת "מִזֵּל טוֹב" לְבַחֵר שֶׁנִּכְנַס לְעַל מְצוּוֹת, וַיַּעֲוֹר לְקַחַת עֲצָמוֹ
 בְּיָדָיו, וּלְקַיֵּם כָּל הַנְּאָמַר בְּקוֹנְטְרַס "בֵּר מְצוּהָ", וְאִזּוּ יִהְיֶה צָדִיק וְאִישׁ
 כֶּשֶׁר כָּל יְמֵי חַיָּו.
- לא שא** קעו
 יֵאָחַל בְּרַפֶּת "מִזֵּל טוֹב" וְרַב נַחַת לַהוֹרִים, שֶׁהִכְנִיסוּ בְּנֵם לְעַל מְצוּוֹת.
- לא שב** קעו
 יִשְׁבַּח מִלְמַד טוֹב, שֶׁמְכַנִּים חֶשֶׁק לְתַלְמִידִים לְלַמַּד תּוֹרָה וּלְהַתְּפַלֵּל,
 וַיֵּאָחַל לוֹ בְּזִכּוֹת זֶה מְלוּי מְשַׁאֲלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה.
- לא שג** קעז
 יְרוּה נַחַת מֵאַבְרָכִים צְעִירִים שֶׁהָיוּ תַלְמִידִים בִּישִׁיבָתוֹ, וְהֵנָּה הֵם גָּדְלוּ
 לְתַפְאָרָה, וּבְנֵי בָתִּים דוֹרוֹת יְשָׁרִים. וַיַּעֲוֹרֵם לְלַמַּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה,
 וּבִפְרָט הַלְכוֹת טְהָרָה, אֲשֶׁר זֶה בְּכָרִיתוֹת, וְנַחוּץ מֵאֵד לְאַבְרָכִים צְעִירִים
 לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁלֵא יִכְשְׁלוּ, חֵס וְשְׁלוֹם.
- לא דש** קעט
 יִבְקֹשׂ אֶת הָרַב ... שְׁיִלְמַד עִם הָאַבְרָכִים הַצְּעִירִים בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת
 הַלְכוֹת טְהָרָה, וְכֵן יַחְזִקֵם בְּאַמוּנַת חֻכְמִים וְדַרְךְ אֶרֶץ.
- לא שה** קפ
 יִבְקֹשׂ לְמַסֵּר הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדֵם.
- לא שו** קפ
 יִבְהִיר שְׁלֵא הָיָה נוֹטֵל אֶת הַדְּמֵי שְׂדֻכְנוֹת, כִּי לֹא עָשָׂה זֹאת בְּעֵבֹר כֶּסֶף,
 רַק יַעַן שֶׁזֶּה סִּבְּנָה לְהַחְזִיר הַמַּעוֹת, עַל-פֶּן לֹא־יִקְחֵם. וַיִּקְפִּיד שְׁלֵא לִתֵּן
 לְחַתָּן וּלְכֻלָּה לְנִסְעַ יַחַד לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כָּל זְמַן שְׁלֵא הִתְחַתְּנוּ, כִּי לֹא
 נִשְׁמַע בְּדָבָר הַזֶּה בֵּין הַחֲרָדִים, וְלִכֵּן שִׁירָאוּ לַעֲשׂוֹת חַתָּנָה בְּזְמַן קָרוֹב
 וְלֹא לְדַחוּת אֶת הַדָּבָר, וְאַחַר הַחַתָּנָה יוּכְלוּ לְנִסְעַ בְּצוּמָא כָּל שְׁיַחְפְּצוּ.
- לא שז** קפא
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֹשֶׁם לַעֲשׂוֹת חֶשְׁבוֹן הַנְּפֶשׁ,
 וּבִפְרָט לְרַגֵּל הָאָסוֹן שֶׁקָּרָה בְּאוֹלָם שְׁמַחוֹת שֶׁהִתְמוּטְט, וְנִהְרְגוּ הַרְבֵּה
 אֲנָשִׁים, אִזִּי צְרִיכִים לְחַשֵּׁב עַל מַה וְלָמָּה הִגִּיעָה הַצָּרָה הַזֹּאת, וּלְהַקְפִּיד
 יוֹתֵר עַל צְנִיעוֹת וְעַל שְׁנֵאת חֲנָם וּלְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

- לא שח** קפד
יבקש לחזור עם האברכים על ההלכות פעם בחדש, ולהתחזק מאד
במדת השמחה, ולמצא הרחבות בתוך הצרות.
- לא שט** קפד
יאחל "מזל טוב" לרגל "יום ההלדה", ושירוו ההורים רב נחת.
- לא שי** קפה
ישתתף בצער הנמען שארעה שרפה בדירתו, וירגיע להכניס קמיע
במקום, והשם ישמרם מכל רע.
- לא שיא** קפה
ירגיל לומר שמות הצדיקים דיקא בעת ההריון, אשר זה טוב מאד
לעבר, ויורה שלא לקנות שום מוצר של תינוק קדם הלדה.
- לא שיב** קפו
יורה להזהיר איזה נוכל שכותב בשםם דברים, שילכו עמו לדין.
- לא שיג** קפז
יורה למסר נפשו על למוד התורה הקדושה, ולנצל את הזמן היקר
להשלים עצמו בתורה ובתפלה.
- לא שיד** קפז
יעורר זוג צעיר לדרון זה את זה לכף זכות, ולמסר נפשם על אהבה
ושלום, אשר זה סוד ההצלחה.
- לא שטו** קפח
יורה להתרחק מן ההצעה שהציעו לו, באשר הבחורה אינה בריאה,
ולמה להפגס לצרה כזאת.
- לא שטז** קפח
יוכיח את הנמען שנסה לשדוף איזה שדוף, שיחדל מדרךו זו, כי עלול
לקלקל במקום לתקן.
- לא שיז** קפט
יתנה צערו, מגדל צרות ישראל, אשר הכל מחמת שנאת חנם. וגם
הדעת בגלות, ולכן מתפחדים מאמות העולם, והצדיק האמת יש בכחו
לגלות את אמתת מציאותו יתברך, הוא נתעלם ונתכסה מעיני כל, וזו
הגלות המרה.

- לא שיח** קצ
 יִשְׁמַח לְשִׁמְעַת בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת מִן הַנְּמָעַן, שֶׁהִפְלֵל עַל הַצַּד הַטוֹב בְּיִתְרוֹ,
 וַיֵּשׁ שְׁלוֹם-בֵּית וְהִילָדִים בְּרִיאִים וְכוּ', וַיַּעֲוֹרֶם לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֶסֶד הַזֶּה.
- לא שיט** קצא
 יוֹרָה לַעֲשׂוֹת לַעֲצֹמוֹ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי הַנִּפְלְאָ: "פְּעֻלַּת הַצַּדִּיק", וְלִהְיוֹת בְּקִי
 בְּתוֹלְדוֹת רַבָּנוּ ז"ל וּפְעֻלוֹתָיו, וְכֵן לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים בְּסִפְרֵי זֶה, כִּי סִפְרֵי
 מַעֲשֵׂיֹת שֶׁל צַדִּיקִים מַגְבִּיֵּה אֶת הַמַּח.
- לא שכ** קצב
 יוֹרָה הַנְּמָעַן שְׁעוֹסֵק בְּעֶסֶק הַרְבִּים, שֶׁלֹּא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר,
 וְכִשְׁמֻקְרָבִים נִפְשׁ אַחַת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, זֶה שְׁוֵה עוֹלָמוֹת.
- לא שכא** קצג
 יוֹרָה שֶׁלֹּא לִתֵּן שׁוּם פְּרוּטָה לְמַהֲנִידִים, הֵיִתּוּ שְׁמִסִּיר מַעֲצָמוֹ אֶת
 הָאֲחֵרִיוֹת, וְיִבְהִיר לְנִמְעָן שְׁגָם הַכּוֹלֵל וְהַיִּשְׁיְבָה שְׂכִים לְבֵית הַצַּדִּיק,
 וְיִבְעֵי כְּסוּפָיו כְּבָר לְרֵאוֹת אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת גְּמוּר, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ
 מַחֲתִינִים בּוֹ אֶת יְלָדֵיהֶם.
- לא שכב** קצד
 יַעֲזֵץ בְּעֵינָיו פְּרֻנְסָה לְפִתּוֹחַ מְזוֹנוֹ אוֹ חֲנוּת פִּיצָה, הַעֲקָר לְהַזְהֵר שֶׁלֹּא תִהְיֶה
 תַּעֲרֻבָת.
- לא שכג** קצה
 יַעֲוֹר לְהַכְנִס בְּפְרוּיִקָט שֶׁל הַדִּירוֹת, וְלֹא לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, וְכָל מִי שֶׁצִּיָּת,
 יֵשׁ לוֹ הַיּוֹם דִּינָה, וְיִמִּי שֶׁהִיָּה חֶסֶם בְּעֵינָיו — מִסְּפֵן, אֵין לוֹ הֵיכָן לְגוּר.
- לא שכד** קצו
 יֵאֲחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיִבְקֹשׁ לְהַשִּׁיג לוֹ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁל ר' נִפְתָּלִי כ"ץ,
 שֶׁהִיָּה עֵיר וְקִדִּישׁ מִן שְׁמֵיָא נְחִית, וְרַבָּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּשִׁבְחוֹ.
- לא שכה** קצז
 יִשְׁמַח לְשִׁמְעַת שְׂאֲבָרְכֵי הַכּוֹלֵל לּוֹמְדִים בְּהַתְּמָדָה, וְיֵאָסֵד לְהַכְנִיס בְּפָנִים
 טְלַפּוֹן סְלוּלָאֲרִי, אֲשֶׁר זֶה פְּרִיקַת עַל.
- לא שכו** קצח
 יוֹרָה לְתַקֵּן אֶת הַמַּקְנָה לְפָנֵי הַצְּהָרִים, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּכִרְיִתוֹת, וְאָסוּר
 לְדַחֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ אֶפְלוֹ שְׁעָה.

- לא שכז** קצז
 יבִּשֵׁר לְנִמְעָן שֶׁהוֹלְכִים לְתַקֵּן אֶת הַמְקוֹה עוֹד לְפָנֵי הַצְּהָרִים, וְיֻכְלוּ
 לְטַבֵּל שָׁם בְּלִילָה, וְרִצּוּי לְהִבְיֵא אֶת ... שְׂיִבְדֵק מִה קוֹרָה.
- לא שכח** קצז
 יתְּנֶה צִעְרוֹ עַל הָעֹפּוּבִים בְּהַמְשָׁךְ הַבְּנִיָּה, וְיִקְוֶה לְפָנָיו יתְּבַרְךָ, שְׂיִסִּיר
 מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וְיִזְכֶּה כִּבְר לְרֵאוֹת אֶת הַכּוֹלֵל וְהַיְשִׁיבָה וְהַמְקוֹה
 וְהַאִוֵּלם שְׂמֵחוֹת וְהַבֵּית־הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל בְּנוֹיִים עַל תְּלָם.
- לא שכט** קצח
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַבְרָכַי הַכּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יִבְקֶשֶׁם לְשָׁמֵר שֶׁהַמְקוֹם
 יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְלֹא יִמָּצֵא אַחַד הוֹלֵךְ בְּטַל, וְכֵן שְׁלֹא יִמָּצֵא
 אַחַד הַמְעַשֵּׂן בְּכּוֹלֵל, וְלֹא לְהַחֲזִיק טַלְפוֹן סְלוּלָאָרִי, אֲשֶׁר זֶה בְּטוֹל תּוֹרָה,
 וְלֹא לְדַבֵּר בְּתַחוּם הַבֵּית־הַכְּנֶסֶת.
- לא של** קצט
 יוֹרָה לְבַעַל לְפִיִּס אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב אֲצִלוֹ? תְּבַרְךָ כְּמוֹ
 שְׁלוֹם־בֵּית.
- לא שלא** קצט
 יִשְׁמַח בְּהַתְקַדְמוֹת הַבְּנִיָּה, וְיִקְוֶה שֶׁהַרְשָׁעִים תִּפְּל עֲלֵיהֶם תְּרַדְמָה, וְלֹא
 יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת מְאוֹם.
- לא שלב** ר
 יתֵּן הַמְלָצָה בְּעִבּוֹר אִשְׁתְּ הַנִּמְעָן, וְיֵאחַל הַצְּלָחָה, וְהַבְּעַל שְׂיִרְאֶה לְשִׁכָּת
 וְלִלְמַד, אֲשֶׁר רַק זֶה נִשְׁאָר מֵאֲתָנּוּ.
- לא שלג** רא
 יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן שֶׁזָּכָה לְהַתְחַתֵּן, וְיִוִּרְהוּ לְהַכְנִיֵס אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית
 — וְזֹאת עַל־יְדֵי מַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְלְהַתְרַחֵק מִמַּדַּת הַכֶּעַס, וְלְהַתְפַּלֵּל
 הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלְהַתְמִיד בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לא שלד** רב
 יחֲזֹק מְאֹד שְׁלֹא לְהִשְׁבֵּר כְּלָל, וְלִהְיוֹת חֲזֻקִים בְּאַמוּנָה, אֲשֶׁר מִמֶּשְׁכַּת
 בְּרַכָּה לְאָדָם.
- לא שלה** רג
 יוֹרָה לְלַמַּד אֶת שִׂיחוֹת רַבֵּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר מִמֶּשְׁיִכוֹת לְאָדָם הַכְּנָה אַחֲרַת
 בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוֹ ז"ל.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לא שלו רג
 יודה לנמענת שנקתה את דירתו, ויאחל לה כל טוב.
- לא שלז רד
 יחזק על הפצת הקונטרסים והקמיעות, והשם יתברך ישמר את עם ישראל מכל צרה.
- לא שלח רד
 יחזק על מדת העניעות, וייעץ לעשות קרחת, כן נוהגות נשות ישראל הצדקניות שלא יראו שערותיהן בחוץ, ויורה לילך עם קמיע לשמירה, ולומר ברכות השחר וקריאת שמע בכל בקר.
- לא שלט רו
 מכתב המלצה לתרם בעין יפה למשפחה ברוכת ילדים, שחתנו חלק מילדיהם ונקלעו לחובות.
- לא שמ רו
 מכתב המלצה לתרם למוסד קדוש שמחזיק בחורים שגפלטו ממסגרת הישיבה.
- לא שמא רז
 ייעצו מה להגיד במשטרה, ויחזק מאד להמשיך להתקדם פסיעה אחר פסיעה, עדי נבוא אל השלמות לבנות את בית-הכנסת הגדול.
- לא שמב רח
 יאחל רפואה שלמה על האלרגיה ובשורות טובות.
- לא שמג רח
 יחזק ויאמץ הנמען שגפול לצרה גדולה על לא עול בכפו, ויעוררו לרבק עצמו בו יתברך, ולציר לעצמו שהשכינה בגלות, ולבקשו יתברך שיזכה לצאת מהגלות שלו וכן להוציא את כלל נשמות ישראל.
- לא שדמ רי
 יספר שהיה ברצונו לבקר את הנמען, אף ברגע האחרון נמנע ממנו, עקב צרה שנתהוהה.
- לא שמה ריא
 יחזק להמשיך להדפיס ביתר שאת ועז, כי רק זה נשאר מהאדם — שזוכה לזכות את הרבים, ואז זכות הרבים תלויה בו.

- לא שמו ריא
יָזְרוּ בְּעֵינַי הַקְּמִיעוֹת אֲשֶׁר אָנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ רוֹצִים לְהַפְּיֵצָם.
- לא שמוז רבי
יִקְנֶה לְהַמְשִׁיךְ לְבָנוֹת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, בְּטָרָם יִתְעוֹרְרוּ הַרְשָׁעִים, וַיִּתְכַּנֵּן
לְהַתְקַדֵּם בְּאוֹלָם הַשְּׂמָחוֹת, שְׂיִהְיֶה בְּתַכְלִית הַהֲדוּר.
- לא שמח ריג
יִבְקֹשׁ לְסַדֵּר כְּרֵאוֹי אֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת וְהַכְּסָאוֹת לְיִשִּׁיבָה, וַיִּסְפֹּר שֶׁהַזְּמִין כָּבֵר
אֲרוֹן-קֹדֶשׁ וְכוּ', וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת עִם בַּחוּרִים בְּיַד קִשָּׁה,
כִּי זֶה גוֹרֵם לָהֶם לְהַתְמַרְדּוֹת.
- לא שמת ריד
יִבְקֹשׁ לְמַסֵּר אֶת הַמַּכְתָּבִים לַיַּעֲדָם, וַיֹּאחֲזַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
- לא שנ ריד
יִוְרָה לְרֵתֵם אֶת כָּל־מִצְוֹת עִם קְמִיעוֹת וְקוּנְטְרָסִים, וְאֶת הַכֶּסֶף לְנִדָּב
בְּעֵבוּר בְּנֵית הַיִּשִּׁיבָה וְהַבֵּית-הַכְּנֶסֶת.
- לא שנהא רטו
יִוְרָה לְדַאֵג לְהַעֲבִיר אֶת ... לְעוֹבְדַת סוּצִיָּאלִית, הִיּוֹת שֶׁהִיא אֵינָה בְּרִיאָה
בְּנִפְשָׁה.
- לא שנב רטו
יֹאחֲזַל "מְזֵל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבַּת, וְרַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם.
- לא שנג רטז
יֹאחֲזַל "מְזֵל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֵּן, וְרַב נַחַת וְאֲשֶׁר דִּקְדָּשָׁה.
- לא שנד רטז
יֹאחֲזַל "מְזֵל טוֹב" לְהַלְדֵת הַנְּכֹד וְרַב נַחַת וְשְׂמָחוֹת, יְשׁוּעוֹת וְרְפוּאוֹת.
- לא שנה ריז
יְעוֹרֵר בַּחוּר צָעִיר עַל לְמוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְכֵן גְּמָרָא וְ"סִפְרֵי-
הַמִּדּוֹת", וְשִׂיחָהּ מִתְמִיד גְּדוֹל בַּתוֹרָה, וְאֵז יוֹכַל לְקַחְתּוֹ לְלַמֵּד אֶצְלוֹ.
- לא שנו ריז
יְעוֹרֵר לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְלֹא לְהַכְּנִס בְּלִחְצִים, וְלַהוֹדוֹת
לְפָנָיו יִתְכַבֵּר שְׂזָכוּ לְחַתֵּן שְׁלֹשָׁה יְלָדִים וְלְזַכּוֹר נְפֻלוֹתָיו.

- לא שנו** ריח
 יאחל כל טוב, ויורה להחזיק מעמד ולא להשבר כלל.
- לא שנח** ריט
 יורה לחבר את הרמקולים לאולם השמחות, וכן לדאג שיהיו מספיק קמיעות, כי רוצים להפיצם בין כלל ישראל.
- לא שנט** ריט
 יאחל הריון קל ושהכל יעבר בשלום, וייעץ לומר בכל יום מזמור כ"ט בתהלים, ועל-ידי-זה נצולים מפחד ורוח רעה.
- לא שס** רכ
 יורה להתחזק בכל הנסיונות שעוברים, ולהזהר מאינשי דלא מעלי שאין פונתם טהורה.
- לא שסא** רכ
 זזהיר הנמענת שלא תגש יותר למעון, יען שנהגה באלימות, שאין זו דרכנו, ושלא תתערב בענינים דשם.
- לא שסב** רכא
 מכתב אל מטפלות המעון, בו יחזקן שלא תפחדנה משום איום של אנשים בלתי שפויים, והעקר שתהיה ביניהן אחדות ואהבה, ותתדרגה בפעוטות אמונה, ולשיר עמהם שירי אמונה.
- לא שסג** רכא
 יורה שהיות שזו עת סכנה, צריכים לשמר לילה מוגנים, ולא לסמוך על הגס, והשומר ישראל ישמר את עמו שלא נדע מצרות.
- לא שסד** רכב
 יבהיר שיש עתה הרבה גזרות על עם ישראל שצריכים לבטלן, וזאת על-ידי אהבת חנם ורבוי תפלה.
- לא שסה** רכג
 ישבח את הדאגה לקהלה, ויורה שלא להתבלבל מזו שהתנפלה לגשות אנשי שלומנו.
- לא שסו** רכג
 יבקש שלא לצער את הבעל, אשר הולך בתמימות גדולה.

- לא שסז** רכד
יעורר על הדבקות בו יתברך, ולהרבות בתפלה והתבודדות, אשר כל
דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, שאין לתאר ולשער כלל.
- לא שסח** רכה
יתן למנהלת את הגב לכל עניני נהול בית-הספר, וישמח על הקבלות
שקבלו הבנות על עצמן.
- לא שסט** רכה
ישמח בחתן הטוב שזכתה בת הנמצא, ויבקש לחזק את בנות המדרשה,
אשר זו מצוה גדולה מאד.
- לא שע** רכו
יבשר על פתיחת כולל בשם "אור הצדיק", והוא לתלמידים שלמדו
בישיבת "דמשק אליעזר", וילמדו שם בהתמדה גדולה.
- לא שעא** רכו
מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יוכיח מאד על הגבחה ידיים על
הזולת, אשר אין זו דרכנו כלל, ויפליג במעלת אחדות ואהבה, אשר
רק זה יבנה את בית-המקדש שחורב מפני שנאת חנם, ויחזק מאד על
אמונת חכמים.
- לא שעב** רל
יבקש לשמר שהבחורים ישמרו על נקיזן הישיבה והחצר, כי זה היסוד
אצלנו.
- לא שעג** רלא
יחזק על מדת השמחה אשר היא רפואה לכל, ולשמח את אחרים, כי
אין טוב משמחה.
- לא שעד** רלב
יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ויעורר להיות בשמחה אשר היא היסוד
אצל רבנו ז"ל.
- לא שעה** רלב
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על תפלה והתבודדות,
שרק זה הכלי נשק נגד הרשעים, שהם פים נגרש השקט לא יוכל, ורק
חפצים לבטל כל דבר שבקרשה, ובראשם הסמ"ך-מ"ם הרשע, שכל

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

עֲנִינוּ לְהִרְבוֹת בְּטִמְאָה, וּלְהַחֲסִיר אֶת הַקְּדוּשָׁה, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְעַל-יְדֵי תַפְלָה וְשִׁמְחָה וְרַקוּדִים נִמְתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְתִהְיֶה לָהֶם מַפְלָה גְדוֹלָה מְאֹד.

לא שעו רלג

יִחְזַק תְּלַמִּיד עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִזְכֹּר אֶת הַכָּלֵל שְׁאָמַר רַבְּנוּ יוֹ"ל: 'מַעַט גַּם-כֵּן טוֹב', וְלֹא לְהַשְׁבֵּר אִם הִסְפִּיקוּ קֶצֶת וְלֹא הִרְבָּה.

לא שעז רלד

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׂזוּכָה לַתּוֹן שְׁעוּרִים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מְקַיֵּם בְּזֶה עוֹלָם מְלֵא, וְיִתְנֶה צַעְרוֹ שֶׁהַרְשָׁעִים חִפְצִים לְסַגֵּר אֶת הָאוֹלָם וְהַכּוֹלֵל וְהַיְשִׁיבָה, וְצָרִיף לְהַזְהֵר שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּתֻחוֹן פֶּה, וְלִכְּן יִבְקֹשׁ לְהַשְׁגִּיחַ שֶׁהַבְּחוּרִים יִחְזִיקוּ אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, וְלִבְסוּף בְּוֹדָאֵי יִפְלוּ הַרְשָׁעִים נִפְלָה אַחַר נִפְלָה.

לא שעח רלה

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׁמְחָה אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה הַיְמָנָה, וַיִּנְעֵץ אוֹדוֹת קִנְיַת הַבֵּית.

לא שעט רלו

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנָה שֶׁפִּתְחָה מִחֲדָשׁ אֶת הַמְּדַרְשֵׁיהָ לְבָנוֹת, וַיּוֹרֶה מְלֶכֶד הַשְּׁעוּרִים הַקְּבוּעִים לְהַחֲדִיר בָּהֶן אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, אֲשֶׁר זֶה הַעֲקָר.

לא שפ רלז

מִכְתָּב לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִבְקֹשֶׁם לְשׁוֹר עַל נְקִיוֹן הַמְּקוֹם בְּפָנִים, וְכֵן בַּחוּץ לְפָנֹת אֶת הַסְּפָסָלִים הַזְּרוּקִים שָׁם, וּלְהַקְפִּיד עַל נְקִיוֹן הַמְּקוֹה, וְלִלְמַד הִרְבָּה תּוֹרָה שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד אֲצִלְנוּ.

לא שפא רלז

יִנְעֵץ בְּעֵינָיו לְגַדֵּל אֵיזָה יָלֵד, אֲשֶׁר אֵין מִצּוּה גְדוֹלָה מְיוֹ, וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְשִׂמְחַת אֶת אַחֲרִים, וּלְהִתְאַחַד בְּאַחֲדוֹת אַחַת, אֲשֶׁר כָּבֵד אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: סְגָלָה לְהַצְלִיחַ עַל הַרְשָׁעִים — שְׁלֹא לְפַחַד מֵהֶם כָּלֵל.

לא שפב רלח

מִכְתָּב לְתַלְמִיד בִּישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִחְזִיקוּ עַל אֲמוּנָה וְשִׁמְחָה, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד.

- לא שפג** רלח
 יחזק לעשות התחלה חדשה בכל פעם, ולא להשבר כלל, ולהתרחק מן
 הִיאוש, אֲשֶׁר הוא חמור מהכל.
- לא שפד** רלט
 יורה לתמן את הקיר בבית, כי זה פקוח נפש ממש, באֲשֶׁר עלולה להיות
 מפלת.
- לא שפה** רמ
 יבהיר שהקים ישיבה על יסודות תורה ותפלה, אמונה ויראת שמים
 ודרך ארץ, ואם יש בחור המתנהג בחצפה ובעזות פנים אין יכולים
 להתזיקו בישיבה.
- לא שפו** רמ
 יורה לתלמיד ללמד בכל יום כסדרן בספר "אשר בנחל", ושם ימצא
 מרגוע לנפשו, ויחזקו שימצא את זיוגו בקרוב, רק לא להתבלבל
 ולהחזיק מעמד.
- לא שפז** רמא
 יחזק על מדת השמחה ולמוד בשו"ת "אשר בנחל", אֲשֶׁר הם מכתבי
 התחזקות בחיי היום יום.
- לא שפח** רמב
 יורה לבחור צעיר לשמור על זמנו היקר ולנצלו ללמוד שעורים כסדרן
 בתורה הקדושה, ולהתפלל השלש תפלות במנין.
- לא שפט** רמב
 יחזק בחור על למוד התורה הקדושה, ולא להתאש, אלא בקרוב ימצא
 זיוגו, והכל יתהפך לטובה.
- לא שצ** רמג
 יחזק על תפלה והתבודדות ולבקש כל צרכיו ממנו יתברך, אֲשֶׁר אין
 למעלה מזה.
- לא שצא** רמג
 יחזק לזכר תמיד נפלאותיו יתברך, שזכו להתחתן סמוך לפרקם, ויש
 להם ילדים, אֲשֶׁר זה חסד נפלא מאתו יתברך.
- לא שצב** רמד
 יבקש את הנמצאן מה שיוכל לפעל בעבור המשך הבניה — אֲשֶׁר י

תִּכְן הַעֲנִינִים

וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ, כִּי הִסְמַ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְעֶצֶר אֶת
הַבְּנִיָּה.

לא שצג רמה
יִוְרָה שְׁלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר, וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם זֶה לְטוֹבָתוֹ.

לא שצד רמה
יְעוֹרֵר אֲבָרָךְ צָעִיר לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה, וּבִפְרָט בַּשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה
כִּי כוֹלִים לְהִסְפִּיק הַרְבֵּה מְאֹד.

לא שצה רמו
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁמְשַׁקֵּיעַ בְּתַלְמִידִים יִרְאֵת שְׁמַיִם, וַיַּעֲזְרוּ לְהַחֲדִיר בָּהֶם
אֲמוּנָה וְאַהֲבַת תּוֹרָה.

לא שצו רמו
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֵת שֶׁמְאַרְגֶּנֶת אֲמִירַת תְּהִלִּים בֵּין הַנְּשִׁיִּים, כִּי זְקוּקִים עֲתָה
לְנִסִּים גְּדוּלוֹת מְאֹד, וְאַמִּירַת תְּהִלִּים מְסַגֶּלֶת לָזֶה.

לא שצז רמו
יִבְהִיר בְּעֵינָיו הַבֵּן, שְׂאִין הֵם יְכוֹלִים לְטַפֵּל בְּבַעֲיָה שְׁלוֹ, וְצָרִיכִים לְשַׁלְּחוֹ
לְמוֹסֵד מֵיָחָד, וְיִמְלִיץ אוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנּוֹ וְ"ל, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלָה
פוֹעֶלֶת שׁוּם דְּבָר אֵינוֹ פּוֹעֵל.

לא שצח רמו
יִשְׁמַח לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִן הַנִּמְעָן, וַיַּעֲזְרוּ עַל לְמוּד בְּסֵפֶר "אוֹצֵר
הַקְּוִינְטֵרְסִים", וְכִךְ תִּהְיֶה לָהֶם הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה.

לא שצט רמח
יִשְׁמַח שֶׁהַנִּמְעָן קָבַע מִנֵּן בְּשִׁבְתּוֹ בְּבִקְרָה לְתַלְמִידֵי הַכּוֹלָל בְּשָׁבַע וְרַבֵּעַ,
וְאַחֲרֵי שִׁיגְמְרוּ יִיכְלוּ לְהִתְפַּלֵּל שֵׁם מִנֵּן הַמְּאַחֲרִים וְכוּ'.

לא ת רמט
יִשְׁמַח לְמִשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה שֶׁהִפְלִי הַסֵּתֵדֵר, וְהַעֲקָר לְבַקֵּשׁ תְּמִיד אֶת הַבוֹרָא
וְתַבְרָךְ שְׁמוֹ, שֶׁנִּזְכָּה לְעֶבֶר עַל הַכֹּל וְלִשְׁמַח תְּמִיד.

לא תא רמט
יִחֲזַק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְלַעֲזֵן בְּכָל יוֹם בְּשׂוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר זֶה
מְחַדֵּיר חֲזוֹק עֲצוּם, וְהַעֲקָר לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

- לא תב** רנ
 יחזיק על מדת האמונה, פי "איש אמונות רב ברכות", ויבדאי אחרי הרע
 יבוא לבסוף הטוב.
- לא תג** רנא
 יתנה צערו שצריכים להפסיק את העבודה לכמה ימים מפני רשעת
 הסמ"ך-מ"ם וגנדה דליה, ולכן יבקש את הנמען לשתף פעלה עם
 אחרים, ולמגר את הגזרה.
- לא תד** רנא
 יבקש למסור המכתבים ליצדם, ויעורר לשתף פעלה, פי הרשעים פים
 נגרש.
- לא תה** רנב
 יבהיר אשר היה זה ענין של פקוח נפש, ויורה להרגיע את המצב, ולא
 לפחד פלל.
- לא תו** רנג
 יאחל "מזל טוב" על הברית, ויורה לדבק עצמו בו יתברך, ולהתבודד
 לפניו, אשר זה סוד ההתקרבות לרבנו ז"ל.
- לא תז** רנה
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו ידבר מפרשת השבוע, מענין
 המרגלים, שנוכשלו בפגם האמונה, ומגדלת משה רבנו, שהיה ענו מפל
 האדם, וסבלן גדול מאד, וזאת עלינו לקנות לעצמנו — אמונה ברורה
 ומזככת בבורא יתברך שמו, שזה מביא למדת הסבלנות, לסבל כל
 העובר ולהחזיק מעמד.
- לא תח** רסב
 יתנה צרת הדור, ומה שקורה עם הנער, רחמנא לצלן, וברוך השם,
 ביבנאל במוסדות של אנשי שלומנו המצב טוב בהרבה, ועלינו לשמח
 ולהתגאות בחנוף שלנו, ולהודות לפניו יתברך.
- לא תט** רסד
 יבקש להלחיץ את הנוגעים בדבר לקבל אשורים, כדי להמשיך בבניה.
- לא תי** רסה
 מכתב לחברי עמותת "בית לצדיק", בו יבארים שאין להם שום עסק
 בבניה, רק על-ידי באי הכח ...

- לא תיא** רסה
יבקש את הנמצען לכתב כל מה שצריך על הפתוח והגדר והחניה, כדי לקבל התר ולהמשיך את הכל.
- לא תיב** רסו
מכתב המלצה לחתן לעזרו בהוצאות החתונה.
- לא תיג** רסו
יבקש להעביר את המסמכים הדרושים, כדי להמשיך את הבניה בלא עכובים.
- לא תיד** רסז
יחזק על שמחה והתבודדות.
- לא תטו** רסז
יפליג במעלת הפצה, ויורה שלא להסתפל על המניעות, כי זה כח הטמאה שחפץ לעקר את אור רבנו ז"ל.
- לא תטז** רסח
יורה שלא לפחד מרשעים ארורים, שאפלו בפתחו של גיהנום לא ישובו בתשובה.
- לא תיז** רסט
יבהיר, שאין ענינו להכנס בופוחים עם אף אחד, אף מה שברור, שסכנות הדור גדולות, והפריצות עושות פרצות בנשמות הנער, וכל ענינו להציל את נערי ישראל מחטאים, וזה כל כסופו ורצונו.
- לא תיח** ער
יעזיר בחור צעיר לקחת עצמו בידיו, ולהתמיד בתורה הקדושה, ולהתפלל במנין בכל יום, ולהשמר מחברים רעים.
- לא תיט** רעא
יבהיר, אשר העקר תלוי ברצון, ואם יש רצון, מגיעים לכל דבר.
- לא תכ** ערב
יבאר, אשר כל הצרות הן בגלל הנתוק ממנו יתברך, ועל-ידי חזרה בתשובה זוכים לנסים גלויים.
- לא תכא** ערב
יחזק שלא להתפחד כלל, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

- לא תכב** רעג
יִבְהִיר, אֲשֶׁר נִתּוּחַ לֹא עוֹשִׂים רַק אִם מִתְיַעֲצִים עִם שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים
מִמַּחֲסִים.
- לא תכג** רעג
יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן, וַיַּעֲזֹרוּ עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַהֲצִלָּחָה.
- לא תכד** רעד
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְהִתְאַחַד יַחַד, אֲשֶׁר רַק
כִּף יְכוּלִים לַעֲמֹד כְּנֶגֶד הַרְשָׁעִים, וְכֵן יוֹרֵה שְׁלֵא לְדַבֵּר בְּשִׁמוֹ, כִּי מֵה
שֵׁשׁ לוֹ לֹמֵר — הוּא אוֹמֵר, וְאִין לְפָרֵשׁ בְּשִׁמוֹ מֵה שְׁלֵא אָמַר, וַיַּעֲזֹר
עַל רִקּוּד אַחַר כָּל תְּפִלָּה, אֲשֶׁר זֶה מִמְּתִיק אֶת הַדִּינִים.
- לא תכה** רעו
יֹרֵה לְנִמְעָן לְהַזְדַּרְזוֹ לְהַגִּישׁ אֶת הַחֲמֵר לְעוֹרֵף-דֵּין בְּעִנְיַן וְעֲדַת עָרֵר, כִּי
אַחֲרַת נִהְיָה מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינִם נְעִינִים.
- לא תכו** רעו
יֹרֵה לְהַזְדַּרְזוֹ עִם הַבְּנִיָּה וְהַפְּתוּחַ, וְכֵן לְהַרְכִּיב אֶת הַמְזַנְגִּים בְּיוֹם שֵׁשִׁי,
וְלֹא לְדַבֵּר יוֹתֵר מְדִי, כִּי מֵרַבּוּי דְּבוּרִים יוֹצְאוֹת רַק צָרוֹת.
- לא תכז** רעז
יִיעֵץ אֶת מִי לְקַחַת לְשִׁפוּץ בְּדִירָה, וְהֶעֱקַר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- לא תכח** רעז
יֹרֵה לְנִמְעָן לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית בְּזִמְן שִׁיְהִיָּה בִּיכְלָתוֹ לְהַשְׁתַּתֵּף.
- לא תכט** רעח
יִחֲזֹק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵּךְ נִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
- לא תל** רעח
יֹרֵה שְׁלֵא לְהַכְנִס לְלִחְץ, אֲשֶׁר מִזִּיק לְבְרִיּוֹת, וַיִּבְהִיר, שְׂאוֹתוֹ אֵף אֶחָד
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר, כִּי הוּא כָּבֵר שְׁבוּר בְּמֵאֵד מְאֹד, וְזֶה נוֹתֵן לוֹ אֶת הַחֲזוּק
לֹא לְהַתִּיאֵשׁ וְלִלְכֹת עַד הַסּוּף בְּכָל עֲנִינֵי דְקַדְשָׁה.
- לא תלא** רפ
יִבְקֶשׁ לְמַסֵּר אֶת הַכֶּסֶף שֶׁנִּכְנַס מֵהַקְּמִיעוֹת, כִּי חַיְבִים לְקַבֵּלָן סְכוּם גְּדוֹל
מְאֹד, וַיֹּרֵה לְבַחֲזוּרִים שְׁלֵא לִישֵׁן בְּעֲזָרַת הַנְּשִׁים, כִּי הוּא מִקְפִּיד עַל כִּף
מְאֹד.

- לא תלב** רפא
 יבהיר, שתתקף בשמגיע — יברר מה קרה ומדוע, וידאג שדבר כזה לא ישנה.
- לא תלג** רפב
 מכתב כללי לישיבת "דמשק אליעזר", בו יבקשם לשמור על הנקיזון, הן של המטבח והן של חדר האכל והן של בית-הכנסת. ויאסר על הבחורים לישן בעזרת הנשים, ויעוררם על תורה ותפלה ועבודת השם.
- לא תלד** רפג
 יבקש להשיג לו את פרכי הליכות עולם ג', ד', ה'.
- לא תלה** רפד
 מכתב לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יבשרם שהתפלל על כל אחד ואחד מהם כפי שראוי בפנקסו, שמותייהם ונשותיהם וכו', ויבקש להתאחד יחד כנגד הסמ"ד-מ"ם שמציק ומזיק ומרע, ולמי שיש רכב, שישים עליו שלט: "אני אוהב את יבנאל עיר ברסלב" וכו', ויחזק על אמונה בהשם תברך.
- לא תלו** רפע
 יורה לעשות את החתונה של הבת בירושלים, ויקנה להשתתף בשמחה. ויורה לגמר עם הפתוח ולא לפחד כלל, וכן עם המזגנים.
- לא תלז** רפז
 ישבח הנמען על נקיזן הכולל בין ברוחני ובין בגשמי, ויאחלו ויברכו.
- לא תלח** רפז
 ישבח את אברכי הכולל שלומדים בהתמדה רבה, אשר זו כל חיותו, וזה פתרים בפני פורענות הסמ"ד-מ"ם, שלא יצליח במעלליו הרעים, ויפל נפילה אחר נפילה.
- לא תלט** רפח
 מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו ישבחם על התמדתם בתורה ושמם הטוב, ויבקשם מעתה ללמד ביתר שאת ועז, היות שהתקין להם מזגן, וממילא יקל עליהם, וכן שיראו להתבודד לפניו תברך, ולהדביק נשמתם בבורא תברך שמו, אשר בזה ממשיכים עליהם אור וזיו וחיות ודבקות עליונה.

- לא תמ** רפט
 יבהיר, אשר צריכים שלשה רופאים ממחים קדם שמנתחים.
- לא תמא** רצ
 יבהיר, שרצונו שפלוני יסיים במהרה את המקנה ואת החדרים, ויתנה צערו שצריכים לעבד במחתרת עקב רשעת הסמ"ד-מ"ם.
- לא תמב** רצא
 יבשר, שהנה בציון רבנו ז"ל, והזכיר את הנמנען ואשתו, ויבקשם לחיות באהבה ובהבנה הדרתית, והבעל יקבע עתים לתורה, אשר אין למעלה מזה, והאשה תקפיד על הצניעות, אשר זה היסוד אצל בת ישראל.
- לא תמג** רצב
 יחזק מאד בעל להתמיד בתורה הקדושה שעורים פסדרן, ואת האשה יעורר על הצניעות ושלל התגלינה השערות בחוץ, אשר זהו עון חמור מאד.
- לא תמד** רצג
 יחזק על תפלה והתבודדות ושמחה.
- לא תמה** רצד
 יבקש את הנמנען להזדרז עם בגיית המקנה, ולא להתגרות עם רשעים, אשר כחם גדול, אך לבסוף יפלו נפילה אחר נפילה.
- לא תמו** רצה
 ישבח הנמנען שזכה להוציא לאור את הסדור עם פרוש "עת רצון", ויתפלל עליו ועל בני ביתו, שיזכו לכל טוב ולגנת דקדושה בזכות שעוסקים בהדפסת הספרים הקדושים. וימשיכו בכחות מחדשים להדפיס ולהדפיס כהנה וכהנה.
- לא תמוז** רצה
 יקנה לסיים עם הפתוח, והעקר לא לפחד מהסמ"ד-מ"ם, פי כבר אמר רבנו ז"ל: "נצחתי ואנצח".
- לא תמח** רצו
 ייעץ בענין קניית רכב, להשמר שלא לפל בפח, ולקחת עמו מישהו שמבין בענין. ויעורר על 'גנבת' עתים לתורה, ולהתפלל התפלול במנין ולהיות שמח ולשמח את אשתו.

- לא תמט** רצז
 יבהיר, שִׁישׁ לָנוּ לְשַׁחַק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל,
 וְהַעֲקֹר לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.
- לא תנ** רחצ
 יִבְקֹשׁ לְעֵדֶכֶן אֶת רְשִׁימַת הַמְּשַׁפְּחוֹת הַגְּרוֹת בִּיבְנָאֵל, וְהַעֲקֹר יַחְזֹק עַל
 אָמוֹנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר מִמְּשִׁיכָה אֶת כָּל הַיְּשׁוּעוֹת.
- לא תנא** רחצ
 יוֹרָה לְלַמֵּד הֵיכָן שְׁלֹבוֹ חֲפִץ, וְהַעֲקֹר לֹא לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ כְּלָל.
- לא תנב** רצט
 מִכְּתָב לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יְעוֹרְרֵם לְקַחַת עֲצָמָם
 בְּיָדֵיכֶם, וְלְהַחְזִיק עֲצָמָם בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, וְלְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, כִּי
 הַלְמוּד בְּעַת הַבְּחִירוֹת נִשְׁאָר דְּבוּק בְּמַחוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו.
- לא תנג** ש
 יַחְזֹק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִמְצָא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל
 הִזְהִירוּנוּ עַל כֶּךָ מְאֹד.
- לא תנד** שא
 יַחְזֹק מְאֹד לְעֵבֵר אֶת נְסִיּוֹנוֹת הַחַיִּים בְּנִקְלָה כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ, וְיִבְקֹשׁ בְּעֲנִין
 הַסֵּפֶר תוֹרָה לְכַתֵּב כְּתָב סְפָרַי.
- לא תנה** שב
 יוֹדָה לְנִמְעָן שִׁנְיָא לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָה, בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת, וְיוֹרָהוּ לְהַדְּבִיק
 עֲצָמוֹ בּוֹ יַתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְלִשְׂמַח וּלְשִׂמְח אַחֲרֵיכֶם.
- לא תנו** שג
 יוֹדָה לְנִמְעָנָה עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשְׂתָה עִמּוֹ, וְיֵאחֲלֶה לָּהּ מְלוּי מִשְׁאַלוֹת לְבָהּ
 כָּל הַיָּמִים.
- לא תנוז** שג
 יִבְשֹׁר שֶׁהַתְּפִלָּה עַל הַנִּמְעָן בְּצִיּוֹן רִבְּנוּ ז"ל וְעַל בְּנָיו, וְיֵאחֲלֶה רַב נַחַת
 וּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעַת לְכֻלָּם.
- לא תנח** דש
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שֶׁנִּטַּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר רַק זֶה נִשְׁאָר
 מִן הָאָדָם לְנִצָּח.

- לא תנט** שה
יעורר על תפלה והתבודדות, ולהתפלל במנין אשר זה מסגל לפרנסה.
- לא תס** שה
יתנה צערו, מרשעות הסמ"ך-מ"ם שלוכד ברשתו מחות קטנים, ומפיל את נשמות ישראל לתהום רבה, אוי לו ואוי לנפשו.
- לא תסא** שז
מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם שלא להתפעל מהסמ"ך-מ"ם, כי ברנע שרואים שהוציא את כל חציו עלינו, סימן שאנו פועלים דברים גדולים ונצורים מאד, ורבונו ז"ל כבד אמר: גמתי ואגמר, נצחתי ואנצתי, כי מדתו נצח.
- לא תסב** שט
יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ורב נחת.
- לא תסג** שי
יעורר הנמצען לקחת עצמו בידי, ולהתפלל השלש תפלות במנין, וללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, והמדרש על כף, וחי" פרקים משניות, ותפלה והתבודדות לפניו יתברך, ולכבד את האשה.
- לא תסד** שיא
ייעץ לאשה לספר לבעלה על התנהגות הבן, ויקנה שהכל יתהפך לטובה.
- לא תסה** שיב
יבקש למסור לנשים על הדרשה שתתקיים בערב, ויבקש לעורר את ... כי עכשו הענין טרי, וחבל להחמיץ ההזדמנות.
- לא תסו** שיג
יחזק בו יתברך, לידיע איך שמנהיג עולמו בתסד וברחמים, בצדק ובמשפט, וכשמחזירים בעצמו אמונה, פן זוכים לעבר על הכל.
- לא תסז** שיד
יבקש לעשות רשימה של כל אנשי שלומנו הגרים ביבנאל, ויחזק מאד שעוד יראה נסים נגלים.
- לא תסח** שיד
יבקש את הנמצען לקחת את ענין כתיבת הספר תורה, וזה ינפח בו חיים

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

חֲדָשִׁים, וּבִקֵּשׁ לְשָׁמֵר מְאֹד עַל הַנִּקְיוֹן שֶׁל הַכּוֹלָל, וְלֵאכֹל סְעֵדָה
שְׁלִישִׁית בַּקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית וְכוּ'.

לֹא תִסַּט שׁוּט

יִרְגִיעַ הַנִּמְעָן שֶׁהֶאֱבָרְכִים יִתְפַּלְלוּ בְּמָקוֹם אַחֵר, וְלֹא יִלְכְּלוּ אֶת הַכּוֹלָל,
וְשֵׁלָא תִהְיֶה לוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, הָעֵקֶר שְׁיִרְאֶה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וּבִפְרָט
שֶׁהִשְׁקִיעַ בְּכּוֹלָל אֶת חֻלְבוֹ וְדָמוֹ, וּבְיִדְאֵי צְרִיף לְהַמְשִׁיךְ לְשָׁמֵר עַל
הַנִּקְיוֹן בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחָנֵי.

לֹא תַע שׁוּט

יִוְרָה לְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים וְלְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חֲיִינוּ.

לֹא תַעֲא שׁוּט

יִרְגִיעַ הַנִּמְעָנָה, שֵׁלָא תִפְגַּע מִכָּל אֶחָד, וְיִבְהִירָה אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְרַצּוֹת
אֶת כָּלֵם, וְהָעֵקֶר לְבַקֵּשׁוּ יִתְבַּרְךָ עַל דַּעַת וְשִׁכְלָא.

לֹא תַעֲב שׁוּט

יִתְנַה צַעֲרוֹ שֶׁהִבְנִיָה נִעְצָרָה, וְהַכֹּל בְּעֵטִיו שֶׁל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ, וְיִקְוֶנוּ שֶׁכָּל הָעוֹלָם יְכוּלִים לְבָנוֹת בְּלֵי סוּף, וּבִיבְנָאֵל אֶפְלוּ
פְתוּחַ אֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת עֵקֶב רִשָּׁע מְרִשָּׁע שְׁעוֹמֵד עַל הַדְּרָךְ, וּמוֹנֵעַ כָּל
דְּבַר שֶׁבִקְדוּשָׁה.

לֹא תַעֲג שׁוּט

מִכְתָּב כְּלָלִי לְנִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחַזְקֵן עַל הַחֶסֶד חֲנָם הַזֶּה שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, וּמַעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת,
וְשְׁאָנוּ גֹרִים בִּיבְנָאֵל, וְהַיְלָדִים גְּדֹלִים בְּקִדּוּשָׁה וּבִטְהָרָה, וּמִתְחַתְּנִים סְמוּךְ
לְפָרְקֵם, וְיִחַזֵּק מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִשְׂמַח אַחֲרִים, אֲשֶׁר זֶה סוּד
הַהֲצִלְחָה.

לֹא תַעֲד שׁוּט

יִחַזֵּק מְאֹד לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם בְּרִיָּה, אֲשֶׁר זֶה
עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַכְנִיס בּוֹ יָאוֹשׁ, וְרַבְנוּ ז"ל זֶה
לַעֲמַת זֶה מִפִּיחַ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה וְתִקְוָה לַעֲלוֹת וְלְהִתְעַלּוֹת בְּעֲבוֹדַת
הַשֵּׁם.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות.
לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא.
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יאריך השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא
מעליא עד לביאת גאו"צ בב"א.

המברכים ומאחלים:

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד,

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי.

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכנותו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה.

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינרל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
וירוו מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן
מרים

יפה שינרל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
וירווי מיימנה הוריה רוב נחת
דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

פנחס אליהו בן יעל

אנא ה' הושיעה נא אנא ה'
הצליחה נא תן בלבו אהבת
ושמחת התורה וקיומה
ושיהיה שמור מכל חטא ועוון
ומכל הדברים והשפעות רעות
וחברים רעים ושיזכה להיות
איש כשר באמת כל ימי חייו
בדרך הנחל נובע מקור חכמה
ושיצליח ברוחניות וגשמיות
ברחמים גמורים בזכות וכוה
רבנו נחמן בו פייגע זיע"א

הספר הקדוש נדפס לזכות

פסח בן חנה טובה

שיושע ברפואה שלימה
ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו
והמשת חושיו וכל כוחות הגוף
והנפש בלי שום רופאים
ורפואות רק מידיזו יתברך שמו
ברחמים גמורים מעל דרך
הטבע בזכות וכוה רבינו נחמן
בן פייגא זי"ע אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת
שפרה מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה
מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב
בן חנה, ישראל אריה בן חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת
חיה גולדה, מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רויזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה
בינה, חיים מאיר בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה,
רבקה דבורה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל,

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת
דקדושה, אמין!

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא!
רבונו של של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך.
והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עוזיך על
כל יושבי תבל ארציך. וידע כל פעול כי אתה פעלת ויבין
כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו,
הוי"ה אלוקי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה!
בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים
אמן ואמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
מרת שלומצ'ה ע"ה
בת הרה"ג ר' ישראל אריה זצ"ל
נלב"ע ח' באייר ה'תשנ"ט
ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

לאה בת נעימה

שתזכה לראות נחת אמיתי
יהודי מכל צאצאיה ושתייה
בריאה וחזקה בכל רמח
אבריה ושס"ה גדיה וחמישה
חושיה עם כל רוחות הגוף
בזכות וכח רבינו נחמן בן
פייגא זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

אלינה בת נעימה

שתזכה לראות נחת יהודי
מכל צאצאיה שיחזרו כולם
בתשובה שלימה ברחמים
גמורים בזכות וכח רבינו נחמן
בן פייגא זיע"א

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יעל בת רינה

שתהיה בריאה וחזקה
ברמ"ח אבריה ושס"ה
גידיה וחמישה חושים
מכל הבחינות ברחמים
גמורים מידו יתברך לבדו
בזכות וכח רבינו נחמן בן
פיגא אמן

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יהודה בן לאה

שיזכה להתקרב לרבינו
הקדוש ולהגיע כל ר"ה
לאומן ברחמים גמורים
בזכות וכח רבינו נחמן
בן פייגא זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

אהרן בן יעל

שיצליח עם ישיבה טובה
ברוחניות וגשמיות
ויתעלה בתורה ובמידות
טובות ויראת שמים
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

פנחס אליהו בן יעל

שיצליח עם ישיבה טובה
ברוחניות וגשמיות
ויתעלה בתורה ובמידות
טובות ויראת שמים
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

דוד בן פנינה

שיזכה להתחתן בקרוב
ממש ויקים בית נאמן
בישראל כרצונו יתברך
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן
פייגא זיע"א

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

פסח בן חנה טובה

שיוושע ברחמים
גמורים בזכות וכח
רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

סוד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֹאֶה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוֹ, גָּלוֹ וְצָוָה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא אֹרֵר הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵינוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
 ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
 נסביהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יפרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פָשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַר־שֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשֹׂדֵי בַחֲרַבְנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֵלֶיךָ לְעֵת מַצָּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מַצַּר תַּצַּרְנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּנִי סְלָה: ח אֲשַׁפִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס פִּפְרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּנּוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֶהוּ
 וַיַּחֲיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֶנּוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חָנּוּן רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שָׂנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמֵי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בּוֹזֵאת יַדְעֹתַי כִּי-חֲפֹצֶת בִּי כִּי לֹא-יִרְעֵ אֹיְבֵי
 עָלַי: יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַת מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי-קָרָח: כ כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן גַּפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה גַּפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל הִי מָתִי אָבוֹא
 וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | גַּפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בַּסֶּף
 אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ו מִהַתְּשׁוּחָתֵי | גַּפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחֲלֵי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲוֹדְנֵו יְשׁוּעוֹת פָּנִיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 גַּפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַת עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן
 וְהַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצוּהָ יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹרְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהִי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכֶּתֶם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
 מֵאוֹיְבֵי | אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנֵי: ^ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֻלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּדָה: ^ה בְּלִי־עֹז יִרְצוּן וַיִּכּוֹנְנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֹזֶן סָלָה: ^ז יָשׁוּבוּ לְעָרְב יַחֲמוּ כַּפְלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ^ח הִנֵּה | יִבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: ^{יב} אֶל־תַּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: ^{יג} חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאֵינְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֶב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיֵעוֹן לָאֵכֶל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵדָךְ וְאַרְנֵן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ בִּי-הִיִּית מִשְׁנֵב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם צַר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה בִּי-אֱלֹהִים
 מִשְׁנֵבִי אֱלֹהֵי חֲסֵדִי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסְף מוֹמֹזֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֵאֲזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דָרְשָׁתִי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּלִּילָה
 עַם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֲסֵדוֹ גָּמַר אָמַר לָדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֶל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ בִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֵאָדָּךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דִּרְכֶּךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹדָךְ: טז גֹּאֲלֹת בְּזֹרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רָאוּךְ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךְ מַיִם יַחֲלִלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־הצציה יתהלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ פים דרפד
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמד ביד־משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־דבא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד פי אלה שנים בעיניך פיום אתמול פי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה לערב ימולל
 ויבש: ז פי־כלינו באפק ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט פי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפק וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו־לו זמרו־לו שיחו בכל־
נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר־עשה מפתיו
ומשפטי־פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ
משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור: ט אשר פרת את־אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לך אתן את־ארץ־כנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל־גוי כממלכה אל־עם אחר:
יד לא־הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
טו אל־תגעו במשיחי ולגביאי אל־תרעו:
טז ויקרא רעב על־הארץ כל־מטה־לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד־עת
בא־דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
לבייתו ומשל בכל־קניניו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוּ יַחֲפִים: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ
מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהִתְנַבֵּל בְּעַבְדֵי-יוֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
בָם דְּבַרִי אֲתוּתִי וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דָּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
צִפְרֹדָעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גַּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשֶׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּעֲצָאתָם כִּי-נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאִשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וּלְחָם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֹר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרִנְהָ אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על־נְהָרוֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
 בְּזָכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נִשִּׁיר
 אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם־אֲשַׁכַּחַךְ
 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי | לְחַפֵּי
 אִם־לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
 רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 ח בַּת־בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֵם־לָךְ אֶת־
 גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָתְךָ לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחֹזוּ וְנַפֵּץ אֶת־
 עַלְלִיךָ אֶל־הַסַּלַּע:

קנ * הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
 ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבְכִנּוֹר:
 ד הַלְלוּהוּ בְּתֶרֶף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בַּמְנִיחַ וְעֵגֶב:
 ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 ו כֹּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה שכבות עמו וגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהנה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהנה ויפלטם יפלטם
 מרשעים וישיעם כי חסו בו: